

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 201

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

55. sējums

2012. gada 27. jūlijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem ⁽¹⁾ ...** 1
- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 649/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par bīstamo ķīmisko vielu eksportu un importu ⁽¹⁾** 60
- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 650/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi** 107
- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 651/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par euro monētu emisiju** 135

Labojumi

- ★ **Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1235/2010 (2010. gada 15. decembris), ar kuru attiecībā uz cilvēkiem paredzēto zāļu farmakovigilanci groza Regulu (EK) Nr. 726/2004, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru, un Regulu (EK) Nr. 1394/2007 par uzlabotas terapijas zālēm (OV L 348, 31.12.2010.)** 138

Cena: EUR 7

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 648/2012

(2012. gada 4. jūlijs)

par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

uzraudzības iestādes – vienu banku jomai, vienu apdrošināšanas un aroda pensiju nozarē un vienu vērtspapīru un tirgu nozarē –, un izveidojot Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

- (2) Komisijas 2009. gada 4. marta paziņojumā “Impulsi Eiropas atveseļošanai” ir ierosināts Savienībā nostiprināt finanšu pakalpojumu tiesisko regulējumu. Komisija 2009. gada 3. jūlija paziņojumā “Efektīvu, drošu un stabilu atvasināto finanšu instrumentu tirgu nodrošināšana” novērtēja atvasināto instrumentu lomu finanšu krīzē un 2009. gada 20. oktobra paziņojumā “Turpmākie pasākumi efektīvu, drošu un stabilu atvasināto finanšu instrumentu tirgu nodrošināšanai” ieskicēja darbības, ko tā iecerējusi veikt, lai mazinātu ar atvasinātajiem instrumentiem saistītos riskus.

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas dalībvalstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

- (3) 2009. gada 23. septembrī Komisija pieņēma priekšlikumus trim regulām par Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas izveidi, tostarp trīs Eiropas uzraudzības iestāžu (EUI) izveidi, lai veicinātu Savienības tiesību aktu konsekventu piemērošanu un kvalitatīvu kopēju regulatīvo un uzraudzības standartu un prakses iedibināšanu. EUI ietver Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) (EBI), ko izveidoja ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽⁴⁾, Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi) (EAA-PI), ko izveidoja ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽⁵⁾, un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi) (EVTI), ko izveidoja ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽⁶⁾. EUI ir izšķiroša nozīme finanšu nozares stabilitātes nodrošināšanā. Tādēļ ir ļoti svarīgi pastāvīgi nodrošināt, lai to darbības pilnveidošana tiktu atzīta par nozīmīgu politisku prioritāti un tām būtu pienācīgi resursi.

tā kā:

- (1) Ziņojumā, ko pēc Komisijas pieprasījuma 2009. gada 25. februārī publicēja augsta līmeņa ekspertu grupa Jacques de Larosière vadībā un kurā tika secināts, ka ir jānostiprina Savienības finanšu sektora uzraudzības sistēma, lai mazinātu nākotnes finanšu krīžu risku un smagumu, un ieteikts veikt minētās nozares uzraudzības struktūras tālejošas reformas, tostarp izveidojot Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmu, kas aptvertu trīs Eiropas

⁽¹⁾ OV C 57, 23.2.2011., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 54, 19.2.2011., 44. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 29. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 4. jūlija lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.

- (4) Ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem ("ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem") trūkst pārredzamības, jo tie ir privāti slēgti līgumi un jebkāda informācija par tiem parasti ir pieejama vienīgi līgumslēdzējām pusēm. Tie rada komplicētu savstarpējas atkarības tīklu, kas aprūtina ar to saistīto risku rakstura un līmeņa noteikšanu. Finanšu krīze ir pierādījusi, ka tirgus saspringuma brīžos šādas īpašības palielina neskaidrību un tādējādi apdraud finanšu stabilitāti. Šajā regulā izklāstīti nosacījumi šo risku mazināšanai un atvasināto instrumentu līgumu pārredzamības uzlabošanai.
- (5) 2009. gada 26. septembra samītā Pitsburgā G20 grupas valstu vadītāji vienojās, ka no 2012. gada beigām visu standartizēto ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu tīrvērtē būtu jāveic ar centrālā darījumu partnera (CCP) starpniecību un ka par ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem būtu jāziņo darījumu reģistriem. 2010. gada jūnijā G20 grupas valstu vadītāji Toronto no jauna apstiprināja savu apņemšanos un arī apņēmās pātrināt stingru pasākumu īstenošanu, lai starptautiski konsekventā un nediskriminējošā veidā uzlabotu ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu pārredzamību un regulatīvo pārraudzību.
- (6) Komisija uzraudzīs un centīsies nodrošināt, lai šīs saistības līdzīgā veidā īstenotu Savienības starptautiskie partneri. Komisijai būtu jāsadarbojas ar trešo valstu iestādēm, lai rastu savstarpēji atbalstošus risinājumus, kas nodrošina saskaņotību starp šo regulu un trešo valstu noteiktajām prasībām, un tādējādi šajā ziņā izvairītos no iespējamās prasību pārklāšanās. Komisijai ar EVTI palīdzību būtu jāuzrauga un jāsaģatavo ziņojumi Eiropas Parlamentam un Padomei par šajā regulā noteikto principu piemērošanu starptautiskā mērogā. Lai izvairītos no iespējamām dublējošām vai pretrunīgām prasībām, Komisija var pieņemt lēmumus par trešo valstu tiesiskās, uzraudzības un izpildes sistēmu līdzvērtību, ja ir izpildīti vairāki nosacījumi. Novērtējumam, kas ir šādu lēmumu pamatā, nevajadzētu ierobežot CCP, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī un ko ir atzinusi EVTI, tiesības sniegt tīrvērtes pakalpojumus tīrvērtes dalībniekiem vai tirdzniecības vietām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, jo atzīšanas lēmuma pieņemšanai vajadzētu būt neatkarīgai no novērtējuma. Tāpat ne lēmumam par līdzvērtību, ne novērtējumam nevajadzētu ierobežot tāda darījumu reģistra, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī un ko atzinusi EVTI, tiesības sniegt pakalpojumus vienībām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā.
- (7) Attiecībā uz trešo valstu CCP atzīšanu un saskaņā ar Savienības starptautiskajām saistībām, kas noteiktas Līgumā par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu, tostarp saskaņā ar Vispārējo vienošanos par pakalpojumu tirdzniecību, lēmums, ar kuru nosaka, ka trešās valsts tiesiskais regulējums ir līdzvērtīgs Savienības tiesiskajam regulējumam, būtu jāpieņem tikai tādā gadījumā, ja trešās valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēta efektīva un līdzvērtīga sistēma to CCP darbības atzīšanai, kas saņēmuši atļauju saskaņā ar ārvalsts tiesisko regulējumu, kā arī saskaņā ar vispārējiem regulatīviem mērķiem un standartiem, kuri tika definēti 2009. gada septembrī notikušajā G20 sanāksmē, lai uzlabotu atvasināto instrumentu tirgu pārredzamību, mazinātu sistēmisko risku un nodrošinātu aizsardzību pret tirgus ļaunprātīgu izmantošanu. Šāda sistēma būtu jāuzskata par līdzvērtīgu, ja tā garantē, ka piemērojamā tiesiskā regulējuma faktiskais rezultāts atbilst Savienības prasībām, un tā būtu jāuzskata par efektīvu, ja minētie noteikumi tiek konsekventi piemēroti.
- (8) Šajā sakarā, ņemot vērā atvasināto instrumentu tirgu īpatnības un CCP darbību, ir atbilstīgi un ir nepieciešams izvērtēt ārvalstu regulatīvo sistēmu faktisko līdzvērtību G20 grupas valstu noteiktajiem mērķiem un standartiem, lai uzlabotu atvasināto instrumentu tirgu pārredzamību, mazinātu sistēmiskos riskus un nodrošinātos pret tirgus ļaunprātīgu izmantošanu. CCP ļoti īpašās situācijas dēļ ir nepieciešams, lai noteikumi, kas attiecas uz trešām valstīm, būtu organizēti un darbotos atbilstīgi pasākumiem, kas ir specifiski šo tirgus struktūru vienībām. Tādēļ šī pieeja nerada precedentu citiem tiesību aktiem.
- (9) Eiropadome 2009. gada 2. decembra secinājumos piekrita, ka ir būtiski jāsamazina darījumu partneru kredītrisks un ka ir svarīgi uzlabot atvasināto instrumentu darījumu pārredzamību, efektivitāti un integritāti. Eiropas Parlamenta 2010. gada 15. jūnija rezolūcijā "Turpmākie pasākumi attiecībā uz atvasināto finanšu instrumentu tirgiem" ir aicināts ieviest obligātu tīrvērti un ziņošanu attiecībā uz ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem.
- (10) Saistībā ar šīs regulas darbības jomu EVTI būtu jāveic darbības, sargājot finanšu tirgu stabilitāti ārkārtas situācijās, rūpējoties par to, lai valstu uzraudzības iestādes konsekventi piemērotu Savienības noteikumus, un risinot domstarpības to starpā. Tai ir arī uzticēts izstrādāt regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu projektus, un tai ir vissvarīgākā loma CCP un darījumu reģistru darbības atļaušanā un uzraudzībā.
- (11) Viens no Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) pamatuzdevumiem ir veicināt maksājumu sistēmu vienmērīgu darbību. Šajā ziņā ECBS dalībnieki veic pārraudzību, nodrošinot tīrvērtes un maksājumu sistēmu, tostarp CCP, efektivitāti un drošumu. Līdz ar to ECBS dalībnieki ir cieši iesaistīti CCP darbības atļauju piešķiršanā un uzraudzībā, trešo valstu CCP atzīšanā un sadarbības mehānismu apstiprināšanā. Turklāt tie ir cieši iesaistīti regulatīvo tehnisko standartu, kā arī vadlīniju un rekomendāciju izstrādē. Šī regula neskar Eiropas Centrālās bankas (ECB) un valstu centrālo banku (VCB) pienākumu nodrošināt efektīvas un drošas tīrvērtes un maksājumu

- sistēmas Savienībā un darījumos ar citām valstīm. Šā iemesla dēļ un lai novērstu paralēlu noteikumu kopumu iespējamo izveidi, EVTI un ECBS būtu cieši jāsadarbojas, izstrādājot attiecīgos tehnisko standartu projektus. ECB un VCB piekļuve informācijai ir ļoti būtiska, pildot to pienākumus saistībā ar tūrvērtes un maksājumu sistēmu pārraudzību, kā arī ar jebkuras centrālās bankas emisijas funkcijām.
- (12) Ir vajadzīgi vienoti noteikumi par atvasināto instrumentu līgumiem, kas izklāstīti I pielikuma C iedaļas 4. līdz 10. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem ⁽¹⁾.
- (13) Stimuli, kam jāsekmē CCP izmantošana, nav izrādījušies pietiekami, lai nodrošinātu, ka faktiski tiek veikta standartizēto ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu centralizēta tūrvērte. Tādēļ ir nepieciešamas prasības attiecībā uz to ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu obligātu CCP tūrvērti, kuriem ir iespējams veikt centralizētu tūrvērti.
- (14) Iespējams, ka dalībvalstis noteiks atšķirīgus iekšzemes pasākumus, kas varētu radīt šķēršļus iekšējā tirgus vienmērīgai darbībai un kaitēt tirgus dalībniekiem un finansiālajai stabilitātei. Tūrvērtes pienākuma vienota piemērošana Savienībā ir nepieciešama arī tādēļ, lai ieguldītājiem nodrošinātu augstu aizsardzības līmeni un visiem tirgus dalībniekiem radītu vienlīdzīgus konkurences apstākļus.
- (15) Lai nodrošinātu, ka tūrvērtes pienākums mazina sistēmisko risku, ir vajadzīgs process, kurā tiktu konstatētas atvasināto instrumentu klases, uz kurām attiektos minētais pienākums. Šajā procesā būtu jāņem vērā, ka ne visus ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumus, kuru tūrvērti veic CCP, var uzskatīt par piemērotiem obligātai CCP tūrvērtei.
- (16) Šajā regulā izklāstīti kritēriji, pēc kādiem nosaka, vai dažādām ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klasēm būtu vai nebūtu jāpiemēro tūrvērtes pienākums. Pamatojoties uz EVTI izstrādāto regulatīvo tehnisko standartu projektu, Komisijai būtu jālemj, vai ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klasei ir jāpiemēro tūrvērtes pienākums un no kura brīža tūrvērtes pienākums stājas spēkā, tostarp, kur nepieciešams, par pakāpenisku ieviešanu un to līgumu minimālo atlikušo termiņu, kas noslēgti vai pārjaunoti pirms dienas, kurā saskaņā ar šo regulu stājas spēkā tūrvērtes pienākums. Tūrvērtes pienākuma ieviešana varētu būt pakāpeniska attiecībā uz to, kādiem tirgus dalībnieku veidiem jāpilda tūrvērtes pienākums. Lai noteiktu, kurām ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klasēm jāpiemēro tūrvērtes pienākums, EVTI būtu jāņem vērā to ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu īpašais raksturs, kas noslēgti ar nodrošināto obligāciju emitentiem vai ar nodrošināto obligāciju nodrošinājuma portfeļiem.
- (17) Nosakot, kurām ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klasēm jāpiemēro tūrvērtes pienākums, EVTI būtu jāņem vērā arī citi būtiski apsvērumi, galvenokārt to darījumu partneru, kas izmanto attiecīgās ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klases, savstarpējā saistība un ietekme uz darījumu partnera kredītriska līmeņiem, kā arī jāveicina vienādi konkurences nosacījumi iekšējā tirgū, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1095/2010 1. panta 5. punkta d) apakšpunktā.
- (18) Ja EVTI ir noteikusi, ka ārpusbiržas atvasinātais instruments ir standartizēts instruments un tas ir atbilstošs tūrvērtei, bet neviens CCP nevēlas veikt šā instrumenta tūrvērti, tai būtu jāizmeklē šādas situācijas iemesli.
- (19) Nosakot, kurām ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klasēm jāpiemēro tūrvērtes pienākums, jāņem vērā būtu jāpievērš attiecīgo ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klašu īpašajam raksturam. Galvenais risks darījumos ar dažām ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klasēm var būt saistīts ar norēķinu risku, ko risina ar atsevišķas infrastruktūras mehānismiem, nošķirot dažas ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klases no citām klasēm (piemēram, valūtas darījumus). CCP tūrvērte īpaši vērsās pret darījumu partneru kredītrisku un var nebūt optimāls risinājums, lai vērstos pret norēķinu risku. Režīmam, ko piemēro šādiem līgumiem, jo īpaši būtu jābalstās uz attiecīgās infrastruktūras iepriekšēju starptautisku konvergenci un savstarpēju atzišanu.
- (20) Lai nodrošinātu vienotu un saskaņotu šīs regulas piemērošanu un līdzvērtīgus konkurences apstākļus tirgus dalībniekiem, ja ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klasei piemēro tūrvērtes pienākumu, šis pienākums būtu jāpiemēro arī visiem ar šo ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klašu saistītajiem līgumiem, kas noslēgti dienā, kad EVTI ir saņēmusi informāciju par to, ka CCP ir saņēmis atļauju tūrvērtes pienākuma pildīšanai, vai pēc tam, bet pirms tūrvērtes pienākuma spēkā stāšanās dienas, ar noteikumu, ka šo līgumu periods līdz beigu termiņam ir garāks nekā Komisijas noteiktais minimālais periods.

⁽¹⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

- (21) Nosakot, vai ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klasei jāpiemēro tīrvērtes prasības, EVTI būtu jācenšas mazināt sistēmisko risku. Tas nozīmē, ka vērtēšanā jāņem vērā tādi faktori kā līgumu līgumiskās un darbības standartizācijas līmenis, attiecīgās ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klases apjoms un likviditāte, kā arī patiesas, uzticamas un vispārpieņemtās cenu noteikšanas informācijas pieejamība attiecīgo ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klasei.
- (22) Lai ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumam varētu veikt tīrvērti, abām minētā līguma pusēm ir jābūt pienākumam veikt tīrvērti vai jāpiekrīt. Atbrīvojumiem no tīrvērtes pienākuma vajadzētu būt noteiktiem pēc iespējas sašaurināti, jo tie mazinātu pienākuma efektivitāti un ieguvumu no CCP tīrvērtes un var izraisīt regulējuma arbitražu starp tirgus dalībnieku grupām.
- (23) Lai sekmētu finanšu stabilitāti Savienībā, varētu būt nepieciešams pienākumus saistībā ar tīrvērti un riska mazināšanas metodēm attiecināt arī uz darījumiem, kurus noslēgušas vienības, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, ja attiecīgajiem darījumiem ir tieša, būtiska un paredzama ietekme Savienībā vai ja šādi pienākumi ir vajadzīgi vai lietderīgi, lai nepieļautu izvairīšanos no jebkādu šīs regulas noteikumu ievērošanas.
- (24) Ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumi, kurus uzskata par neatbilstošiem CCP tīrvērtē, var radīt darījuma partnera kredītrisku un darbības risku, tāpēc būtu jāizstrādā noteikumi par minētā riska pārvaldību. Lai mazinātu darījuma partnera kredītrisku, tirgus dalībniekiem, uz kuriem attiecas tīrvērtes pienākums, vajadzētu būt riska pārvaldības procedūrām, kas prasa savlaicīgu, precīzu un atbilstīgi nošķirtu nodrošinājuma apmaiņu. Sagatavojot regulatīvos tehniskos standartus, kuros precizē šīs riska pārvaldības procedūras, EVTI būtu jāņem vērā starptautisku standartu nosakošo vienību priekšlikumi attiecībā uz tādu atvasināto instrumentu maržu prasībām, kuriem tīrvērti neveic centralizēti. Izstrādājot regulatīvo tehnisko standartu projektu, kuros precizē mehānismus, kas nepieciešami precīzai un atbilstīgai nodrošinājuma apmaiņai, lai pārvaldītu riskus saistībā ar darījumiem, kam nav veikta tīrvērtē, EVTI būtu pienācīgi jāņem vērā grūtības, ar kādām saskaras nodrošinātu obligāciju emitenti vai nodrošinājuma portfeļi, sniedzot nodrošinājumu vairākās Savienības jurisdikcijās. EVTI būtu jāņem vērā arī tas, ka prioritāri prasījumi, ko nodrošināto obligāciju emitentu darījumu partneriem piešķir pret nodrošinātu obligāciju emitentu aktīviem, sniedz līdzvērtīgu aizsardzību pret darījumu partnera kredītrisku.
- (25) Noteikumi par ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu tīrvērtes un atvasināto instrumentu darījumu ziņošanas kārtību un noteikumi par riska mazināšanas metodēm attiecībā uz ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kuriem CCP neveic tīrvērti, būtu jāattiecinā uz finanšu darījumu partneriem, proti, ieguldījumu sabiedrībām, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK, kredītiestādēm, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽¹⁾, apdrošināšanas uzņēmumiem, kas saņēmuši atļauju saskaņā ar Padomes Pirmo direktīvu 73/239/EEK (1973. gada 24. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana ⁽²⁾, dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu ⁽³⁾, pārāpdrošināšanas uzņēmumiem, kas saņēmuši atļauju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/68/EK (2005. gada 16. novembris) par pārāpdrošināšanu ⁽⁴⁾, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) un, attiecīgā gadījumā, to pārvaldības sabiedrībām, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) ⁽⁵⁾, papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijām, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/41/EK (2003. gada 3. jūnijs) par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību ⁽⁶⁾, un tādu alternatīvo ieguldījumu fondiem, ko pārvalda alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieki, kuri saņēmuši atļauju vai reģistrēti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem ⁽⁷⁾.
- (26) Vienības, kas pārvalda pensiju shēmu mehānismus, kuru pamatmērķis ir nodrošināt pensijas maksājumus – parasti kā maksājumus, ko saņem visa mūža garumā, bet arī kā maksājumus, ko saņem noteiktā laikposmā vai arī kā vienreizēju maksājumu –, parasti pēc iespējas samazina skaidrā naudā turētos aktīvus, lai pēc iespējas palielinātu to efektivitāti un apdrošinājuma ņēmēju ieņēmumus. Tādējādi, attiecinot uz šādām vienībām prasību ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem veikt centralizētu tīrvērti, ievērojama aktīvu daļa būtu jātur skaidrā naudā, lai tie varētu izpildīt CCP pašreizējās maržas prasības. Lai izvairītos no šīs prasības izraisītās iespējamās negatīvās ietekmes uz nākotnes pensionāru ienākumiem, pensiju shēmām nevajadzētu piemērot tīrvērtes pienākumu,

⁽¹⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.

⁽³⁾ OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.

kamēr CCP šīs problēmas risināšanai nav raduši piemērotu tehnisku risinājumu bezskaidras naudas nodrošinājumu kā svārstību maržas pārvešanai. Šādā tehniskajā risinājumā būtu jāņem vērā pensiju shēmu mehānismu īpašā loma un jāizvairās no būtiski nelabvēlīgas ietekmes uz pensionāriem. Pārejas posmā ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kas noslēgti, lai mazinātu ieguldījumu riskus, kuri tieši saistīti ar pensiju shēmu mehānismu finansiālo maksātspēju, būtu jāpiemēro ne tikai ziņošanas pienākums, bet arī divpusējas nodrošinājuma prasības. Tomēr galīgais mērķis ir ieviest centralizētu tūrvērti, tiklīdz tas ir iespējams.

- (27) Ir svarīgi nodrošināt, ka tikai atbilstošām vienībām un mehānismiem ir iespējami īpaši izņēmumi, kā arī ņemt vērā pensiju sistēmu daudzveidību Savienībā, vienlaikus nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem pensiju shēmu mehānismiem. Tādēļ pagaidu izņēmums būtu jāpiemēro papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijām, kas reģistrētas saskaņā ar Direktīvu 2003/41/EK, tostarp jebkurai pilnvarotai vienībai, kas atbild par šādas institūcijas pārvaldību un rīkojas tās uzdevumā atbilstīgi minētās direktīvas 2. panta 1. punktam, kā arī jebkurai šādu institūciju ieguldīšanas nolūkā izveidotai juridiskai personai, kas rīkojas tikai un vienīgi to interesēs, kā arī Direktīvas 2003/41/EK 3. pantā minēto institūciju papildpensijas kapitāla uzkrāšanas darbībām.
- (28) Pagaidu izņēmums būtu arī jāpiemēro dzīvības apdrošināšanas sabiedrību papildpensijas kapitāla uzkrāšanas darbībām ar noteikumu, ka visi attiecīgie aktīvi un saistības ir atsevišķi norobežoti, pārvaldīti un organizēti, izslēdzot jebkādas pārveduma iespējas. Tā būtu jāpiemēro arī jebkurai citai atļauju saņēmušai un uzraudzītai vienībai, kas darbojas tikai valsts mērogā, vai mehānismam, kas paredzēts galvenokārt vienas dalībvalsts teritorijā, tikai tad, ja tie abi ir atzīti valsts tiesību aktos un to galvenais mērķis ir nodrošināt pensiju maksājumus. Šajā apsvērumā minētajām vienībām un mehānismiem vajadzētu būt atkarīgiem no attiecīgās kompetentās iestādes lēmuma un – lai nodrošinātu konsekvenci, novērstu iespējamās neatbilstības un jebkādu ļaunprātīgu izmantošanu – no EVTI lēmuma, kas pieņemts pēc apspriešanās ar EAAPI. Šāda kārtība varētu attiekties arī uz vienībām un mehānismiem, kas ne vienmēr ir saistīti ar darba devēju pensiju programmu, bet kuru galvenais mērķis ir nodrošināt ienākumus pēc pensionēšanās – pamatojoties uz obligātuma vai brīvprātības principu. Kā piemērus varētu minēt juridiskas personas, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem pārvalda pensiju mehānismus uz uzkrājumu pamata, ja tās ieguldījumu veic, ievērojot piesardzības principu, un pensiju mehānismus, kuros personas iesaistās nepastarpināti un ko var piedāvāt arī dzīvības apdrošinātāji. Tomēr attiecībā uz pensiju mehānismiem, kuros personas iesaistās nepastarpināti, atkāpi nevajadzētu piemērot ārpusbiržas atvasināto instrumentu darījumiem, kas saistīti ar citiem apdrošinātāja piedāvātiem

dzīvības apdrošināšanas produktiem, kuru galvenais mērķis nav nodrošināt ienākumus pēc pensionēšanās.

Vēl viens piemērs varētu būt apdrošināšanas uzņēmumu veiktas pensiju kapitāla uzkrāšanas darbības, uz ko attiecas Direktīva 2002/83/EK, ar noteikumu, ka visi ar darbībām saistītie aktīvi ir iekļauti speciālā reģistrā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/17/EK (2001. gada 19. marts) par apdrošināšanas sabiedrību sanāciju un darbības izbeigšanu⁽¹⁾ pielikumu, kā arī apdrošināšanas uzņēmumu papildpensiju kapitāla uzkrāšanas mehānismi, kas pamatojas uz koplīgumiem. Arī iestādes, kuru darbības mērķis ir nodrošināt kompensācijas pensiju shēmu mehānismu dalībniekiem saistību neizpildes gadījumos, būtu jāuzskata par pensiju shēmu šīs regulas vajadzībām.

- (29) Piemērotos gadījumos noteikumiem par finanšu darījumu partneriem jāattiecas arī uz nefinanšu darījumu partneriem. Ir atzīts, ka nefinanšu darījumu partneri izmanto ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumus, lai nodrošinātos pret komerciāliem riskiem, kas tieši saistīti ar to komercdarbību vai finanšu līdzekļu pārvaldības darbību. Tādēļ, nosakot, vai nefinanšu darījumu partnerim būtu jāpiemēro tūrvērtes pienākums, būtu jāņem vērā mērķis, kādam šis nefinanšu darījumu partneris izmanto ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumus, un riska pozīciju apjoms, kuras tam izveidotas minētajos instrumentos. Lai nodrošinātu to, ka nefinanšu iestādēm ir iespēja paust viedokli par tūrvērtes sliekšni, EVTI, sagatavojot attiecīgos regulatīvos tehniskos standartus, veic atklātu publisku apspriešanu ar nefinanšu iestāžu piedalīšanos. EVTI būtu jāapspriežas arī ar visām attiecīgajām iestādēm, piemēram, Energoregulatoru sadarbības aģentūru, lai nodrošinātu, ka pilnīgi tiek ievērotas šo nozaru īpatnības. Turklāt līdz 2015. gada 17. augustam Komisijai būtu jāizvērtē sistēmiskā nozīme nefinanšu uzņēmumu darījumiem ar ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem dažādās nozarēs, tostarp enerģētikā.
- (30) Nosakot, vai ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgums mazina riskus, kas tieši saistīti ar nefinanšu darījumu partnera komercdarbību vai finanšu līdzekļu pārvaldību, būtu pienācīgi jāņem vērā minētā nefinanšu darījumu partnera vispārējās riska ierobežošanas un riska mazināšanas stratēģijas. Īpaši būtu jāapsver, vai ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgums ir ekonomiski piemērots, lai mazinātu nefinanšu darījumu partnera darbības un

⁽¹⁾ OV L 110, 20.4.2001., 28. lpp.

pārvaldības riskus, ja šie riski ir saistīti ar procentu likmes, valūtas maiņas kursa, inflācijas līmeņa vai preču cenu svārstībām.

- (31) Tīrvērtes sliekšnis ir visiem nefinanšu darījumu partneriem nozīmīgs lielums. Nosakot tīrvērtes sliekšni, būtu jāņem vērā katra darījuma partnera tīrā pozīcija un riska pozīciju summas sistēmiskā nozīmība katrai ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klasei. Šajā sakarā būtu pienācīgi jācenšas atzīt nefinanšu darījuma partneru izmantotās riska mazināšanas metodes kontekstā ar tā parastajiem darījumiem.
- (32) Eiropas Centrālo banku sistēmas dalībnieki un citas Savienības dalībvalstu vienības ar līdzīgām funkcijām, citas Savienības publiskās vienības, kuru pienākumos ir iesaistīšanās valsts parāda pārvaldībā, un Starptautisko norēķinu banka būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas, lai izvairītos no tā, ka tiktu ierobežota to spēja veikt ar kopīgām interesēm saistītos pienākumus.
- (33) Tā kā ne visi tirgus dalībnieki, uz kuriem attiecas tīrvērtes pienākums, spēj kļūt par CCP tīrvērtes dalībniekiem, tiem vajadzētu būt iespējai piekļūt CCP kā klientiem vai netiesīem klientiem, ja ir izpildīti noteikti nosacījumi.
- (34) Tīrvērtes pienākumu ieviešot reizē ar procesu, kurā konstatē, kurus CCP var izmantot šā pienākuma izpildes vajadzībām, ārpusbiržas atvasināto instrumentu tirgū var rasties netīši konkurences traucējumi. Piemēram, kāds CCP var atteikt tīrvērti darījumiem konkrētās tirdzniecības vietās, jo CCP pieder konkurējošai tirdzniecības vietai. Lai izvairītos no tādas diskriminējošas prakses, CCP būtu jāpieņem tīrvērtē darījumi, kas tiek izpildīti dažādās tirdzniecības vietās, ciktāl tās atbilst CCP noteiktajām darbības un tehniskajām prasībām neatkarīgi no līgumu dokumentiem, uz kuru pamata līgumslēdzēji noslēguši attiecīgo ārpusbiržas atvasināto instrumentu darījumu, ja attiecīgie dokumenti atbilst tirgus standartiem. Tirdzniecības vietām būtu jānodrošina CCP ar informāciju par darījumiem pārredzamā un nediskriminējošā veidā. CCP tiesībām piekļūt tirdzniecības vietai būtu jāietver kārtība, kādā daudzi CCP izmanto vienas un tās pašas tirdzniecības vietas informāciju par darījumiem. Tomēr tam nebūtu jāizraisa sadarbības attiecībā uz atvasināto instrumentu tīrvērti vai jārada likviditātes sadrumstalotība.
- (35) Regulai nevajadzētu traucēt taisnīgu un atklātu piekļuvi tirdzniecības vietām un CCP iekšējā tirgū, ja ir ievēroti šīs regulas nosacījumi un regulatīvie tehniskie standarti, ko izstrādājusi EVTI un pieņēmusi Komisija. Komisijai būtu jāturpina cieši uzraudzīt ārpusbiržas atvasināto instrumentu tirgus attīstību un vajadzības gadījumā jāiejaucas, lai novērstu konkurences traucējumus iekšējā tirgū, ar mērķi nodrošināt līdzvērtīgus konkurences apstākļus finanšu tirgos.
- (36) Dažās finanšu pakalpojumu un atvasināto instrumentu līgumu tirdzniecības jomās var pastāvēt arī komerciālās un intelektuālā īpašuma tiesības. Ja īpašuma tiesības attiecas uz produktiem vai pakalpojumiem, ko nozarē izmanto par standartu vai kas šādu standartu ietekmē, vajadzētu izvirzīt prasību šādas licences piešķirt atbilstoši samērīgiem, taisnīgiem un nediskriminējošiem noteikumiem.
- (37) Lai varētu noteikt ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu attiecīgās klases, uz kurām būtu jāattiecas tīrvērtes pienākumam, sliekšņus un sistēmiski nozīmīgos nefinanšu darījumu partnerus, ir vajadzīgi ticami dati. Tādēļ reglamentācijas nolūkos ir svarīgi Savienības līmenī iedibināt vienotu prasību iesniegt datus par atvasinātajiem instrumentiem. Turklāt, lai sniegtu salīdzināmus datus, tostarp EVTI un attiecīgajām kompetentajām iestādēm, ir nepieciešams maksimāli plašas retrospektīvas ziņošanas pienākums gan finanšu darījumu partneriem, gan nefinanšu darījumu partneriem.
- (38) Grupas iekšējais darījums ir darījums starp diviem uzņēmumiem, kas pilnībā iekļauti kopīgā konsolidācijā un kuriem piemēro atbilstošas centralizētās riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras. Tie ir to pašu institucionālo aizsardzības shēmu locekļi, kā minēts Direktīvas 2006/48/EK 80. panta 8. punktā, vai tādu kredītiestāžu gadījumā, kas saistītas ar vienu un to pašu galveno iestādi, kā minēts attiecīgās direktīvas 3. panta 1. punktā, abi ir kredītiestādes vai viens ir kredītiestāde un otrs ir galvenā iestāde. Ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumus var atzīt nefinanšu vai finanšu grupās, kā arī grupās, kas sastāv no finanšu un nefinanšu uzņēmumiem, un, ja tādu līgumu uzskata par grupas iekšējo darījumu attiecībā uz vienu darījumu partneri, tad tas būtu jāatzīst par grupas iekšējo darījumu attiecībā arī uz šā līguma otru darījumu partneri. Ir atzīts, ka grupas iekšējie darījumi var būt nepieciešami, lai sakoptu grupas riskus, un riski grupas iekšienē tādēļ ir specifiski. Tā kā tīrvērtes pienākuma piemērošana šādiem darījumiem var ierobežot šo grupas iekšējo risku pārvaldības procesu efektivitāti, tīrvērtes pienākuma nepiemērošana grupas iekšējiem darījumiem var būt lietderīga, ja vien tādējādi netiek palielināts sistēmiskais risks. Tādēļ

CCP, kas veic šo darījumu tūrvērti, tā vietā būtu jāsaņem pienācīgs nodrošinājums, ja tas ir lietderīgi, lai mazinātu darījumu partneru grupas iekšējos riskus.

attiecīgās trešās valsts kompetentā iestāde, par kuru ir apstiprināts, ka tā ir līdzvērtīga kompetentai iestādei, ko pārvalda saskaņā ar principiem, kas noteikti Direktīvas 2006/48/EK 143. pantā vai Direktīvas 2006/49/EK 2. pantā.

- (39) Taču atsevišķiem grupas iekšējiem darījumiem, dažos gadījumos pamatojoties uz kompetento iestāžu lēmumu, var nepiemērot nodrošinājuma prasību ar noteikumu, ka to riska pārvaldības procedūras ir pietiekami drošas, stingras un darījuma sarežģītības līmenim atbilstošas un ka nepastāv šķēršļi pašu kapitāla tūlītējam pārvedumam vai saistību atmaksai starp darījumu partneriem. Šie kritēriji, kā arī darījumu partneru un attiecīgo kompetento iestāžu procedūras, kas jāievēro, piemērojot atbrīvojumus, būtu jānosaka regulatīvos tehniskos standartos, kas pieņemti saskaņā ar attiecīgajām regulām, ar kurām izveido EUI. Pirms šādu regulatīvo tehnisko standartu projektu izstrādāšanas EUI būtu jāsaņem ietekmes novērtējums par to iespējamo ietekmi uz iekšējo tirgu, kā arī uz finanšu tirgus dalībniekiem un jo īpaši uz attiecīgo grupu darbībām un struktūru. Visos tehniskajos standartos, ko piemēro nodrošinājumam, ar kuru apmainās grupas iekšējos darījumos, tostarp atbrīvojuma kritērijos, būtu jāņem vērā šo darījumu galvenā specifika un atšķirības, kas pastāv starp nefinanšu darījumu partneriem un finanšu darījumu partneriem, kā arī to mērķus un atvasināto instrumentu izmantošanas metodes.
- (40) Būtu jāizskata iespēja darījumu partnerus iekļaut vienā konsolidācijā vismaz tad, ja tie abi ir iekļauti konsolidācijā saskaņā ar Padomes Direktīvu 83/349/EEK⁽¹⁾ vai starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem (*IFRS*), kas pieņemti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002⁽²⁾, vai attiecībā uz grupu, kuras mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas trešā valstī, saskaņā ar trešās valsts vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem, kuri saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1569/2007⁽³⁾ atzīti par līdzvērtīgiem *IFRS* (vai trešās valsts grāmatvedības standartiem, kuru izmantošana ir atļauta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1569/2007 4. pantu), vai kad uz abiem attiecas tā pati konsolidētā uzraudzība saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/49/EK⁽⁴⁾, vai attiecībā uz grupu, kuras mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas trešā valstī, tādu pašu konsolidēto uzraudzību, ko veic
- (41) Ir svarīgi, lai tirgus dalībnieki paziņo darījumu reģistriem visus datus par noslēgtajiem atvasināto instrumentu līgumiem. Rezultātā informācija par riskiem, kas piemīt visiem atvasināto instrumentu tirgiem, tiks uzglabāta centralizēti un būs viegli pieejama, cita starpā, EVTI, attiecīgajām kompetentajām iestādēm, Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK) un attiecīgajām ECBS centrālajām bankām.
- (42) Darījumu reģistru pakalpojumu sniegšanai ir raksturīgi apjomradīti ietaupījumi, kas var traucēt konkurenci šajā konkrētajā jomā. Tajā pašā laikā vispārējās ziņošanas prasības noteikšana tirgus dalībniekiem var palielināt darījumu reģistros glabātās informācijas vērtību arī trešām personām, kas sniedz tādu papildpakalpojumu kā tirdzniecības darījumu apstiprināšana, tirdzniecības darījumu savietošana, kredīta notikumu administrēšana, portfeļa saskaņošana vai portfeļa sablīvēšana. Būtu jānodrošina, ka vienlīdzīgus konkurences apstākļus pēctirdzniecībā kopumā neapdraud potenciāls dabisks monopols darījumu reģistru pakalpojumu sniegšanas jomā. Tādēļ būtu jāpieprasa, lai darījumu reģistri nodrošinātu piekļuvi tajos glabātajai informācijai ar taisnīgiem, saprātīgiem un nediskriminējošiem nosacījumiem, veicot vajadzīgos piesardzības pasākumus datu aizsardzības jomā.
- (43) Lai nodrošinātu visaptverošu pārskatu par tirgu un novērtētu sistēmisko risku, būtu jāziņo darījumu reģistriem gan par atvasināto instrumentu līgumiem, kuriem veikta CCP tūrvērtē, gan atvasināto instrumentu līgumiem, kuriem tūrvērtē veikusi persona, kas nav CCP.
- (44) EUI būtu jānodrošina ar pietiekamiem līdzekļiem, lai tās efektīvi veiktu šajā regulā paredzētos uzdevumus.
- (45) Darījumu partneriem un CCP, kas noslēdz, groza vai izbeidz atvasināto instrumentu līgumu, būtu jānodrošina, ka dati par līgumu tiek paziņoti darījumu reģistram. Tiem vajadzētu dot iespēju deleģēt paziņošanu par līgumu citai vienībai. Vienība vai tās darbinieki, kas saskaņā ar šo regulu sniedz darījumu reģistram datus par atvasināto instrumentu līgumu darījumu partnera vārdā, nebūtu uzskatāmi par izpaušanas ierobežojumu pārkāpējiem.

⁽¹⁾ Padomes Septītā direktīva 83/349/EEK (1983. gada 13. jūnijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz konsolidētajiem pārskatiem (OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1606/2002 (2002. gada 19. jūlijs) par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu (OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1569/2007 (2007. gada 21. decembris), ar ko izveido mehānismu, kā nosaka līdzvērtību grāmatvedības standartiem, kurus atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/71/EK un 2004/109/EK piemēro trešo valstu vērtspapīru emitenti (OV L 340, 22.12.2007., 66. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/49/EK (2006. gada 14. jūnijs) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību (OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.).

Sagatavojot regulatīvo tehnisko standartu projektu attiecībā uz ziņošanu, EVTI būtu jāņem vērā panāktais progress saistībā ar vienotā līgumu identifikatora izveidi un paziņojamo datu saraksts paziņojumu sniegšanas vajadzībām I pielikuma 1. tabulā Komisijas Regulā (EK) Nr. 1287/2006⁽¹⁾, ar ko īsteno Direktīvu 2004/39/EK, un apspriesties ar citām attiecīgajām iestādēm, piemēram, ar Energo regulatoru sadarbības aģentūru.

- (46) Ņemot vērā principus, kas izklāstīti Komisijas paziņojumā par pastiprinātu sankciju režīmu finanšu pakalpojumu nozarē, un ar minēto paziņojumu saistītus turpmākus Savienības tiesību aktus, dalībvalstīm būtu jānosaka noteikumi par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem. Šīs sankcijas dalībvalstīm būtu jāpiemēro tādā veidā, lai nemazinātos attiecīgo noteikumu efektivitāte. Minētajām sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Tās būtu jābalsta uz EVTI pieņemtajām pamatnostādnēm, kuru mērķis ir veicināt sankciju režīmu konvergenci un konsekveni dažādos finanšu nozares sektoros. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka noteiktās sankcijas atbilstošā gadījumā publiski izziņo un regulāri publicē novērtējuma ziņojumus par spēkā esošo noteikumu efektivitāti.
- (47) CCP var veikt uzņēmējdarbību saskaņā ar šo regulu jebkurā dalībvalstī. Neviena dalībvalsts vai dalībvalstu grupa nebūtu tieši vai netieši jādiskriminē kā tīrvērtes pakalpojumu vieta. Ar šo regulu nevajadzētu nekādā veidā ierobežot vai kavēt kādas jurisdikcijas CCP veikt tīrvērti produktam, kas ir izteikts citas dalībvalsts vai trešās valsts valūtā.
- (48) CCP atļaujas saņemšanas priekšnosacījumam vajadzētu būt minimālajam sākumkapitāla apjomam. CCP kapitālam, ieskaitot nesadalīto peļņu un rezerves, vienmēr vajadzētu būt samērīgām ar risku, kas izriet no CCP darbībām, lai nodrošinātu, ka tas ir pienācīgi nodrošināts ar kapitālu pret kredītriskiem, darījumu partnera riskiem, tirgus riskiem, darbības riskiem, juridiskajiem un uzņēmējdarbības riskiem, kas nav jau nodrošināti ar speciāliem finanšu resursiem, un ka vajadzības gadījumā tas spēj savas darbības organizēti izbeigt vai pārstrukturēt.
- (49) Ņemot vērā to, ka ar šo regulu ievieš juridisku pienākumu reglamentācijas nolūkā veikt tīrvērti ar īpašu CCP starpniecību, ir būtiski nodrošināt, ka minētie CCP ir droši un stabili un katrā laikā atbilst šīs regulas noteiktām stingrām organizatoriskām, uzņēmējdarbības ētikas un uzraudzības prasībām. Lai nodrošinātu regulas vienotu

piemērošanu, šīm prasībām būtu jāattiecas uz visu to finanšu instrumentu tīrvērti, ar kuriem CCP nodarbojas.

- (50) Tādēļ reglamentācijas un harmonizācijas interesēs būtu jānodrošina, ka darījumu partneri izmanto tikai tos CCP, kuri atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām. Šīm prasībām nebūtu jāliedz dalībvalstīm pieņemt vai turpināt piemērot papildu prasības attiecībā uz CCP, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, tostarp konkrētas prasības par atļaujām saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK. Tomēr šādi papildu prasību piemērošanai nebūtu jāietekmē to CCP tiesības, kas ir saņēmuši atļauju citās dalībvalstīs vai ir atzīti saskaņā ar šo regulu sniegt tīrvērtes pakalpojumus tiem tīrvērtes dalībniekiem un to klientiem, kuri veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kas ieviesusi papildu prasības, jo šiem CCP šīs papildu prasības nepiemēro un tiem nav tās jāievēro. Līdz 2014. gada 30. septembrim EVTI būtu jā sagatavo ziņojuma projekts par dalībvalstu papildprasību piemērošanas ietekmi.
- (51) No pienākuma veikt ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu tīrvērti tieši izriet noteikumi par CCP darbības atļaušanu un uzraudzīšanu. Kompetentajām iestādēm būtu jā saglabā atbildība par visiem CCP darbības atļaušanas un uzraudzīšanas aspektiem, tostarp par pārbaudi, vai pieteikumu iesniegušais CCP atbilst šai regulai un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās⁽²⁾, ņemot vērā to, ka minētajām valstu kompetentajām iestādēm ir vislabāk iespējams noskaidrot, kā CCP darbojas ikdienā, sniegt regulārus pārskatus un vajadzības gadījumā pieņemt attiecīgus lēmumus.
- (52) Ja CCP draud maksātnespēja, fiskālā atbildība vispirms var būt tai dalībvalstij, kurā tas veic uzņēmējdarbību. No tā izriet, ka minētā CCP darbības atļaušana un uzraudzīšana būtu jāveic minētās dalībvalsts attiecīgajai kompetentajai iestādei. Tomēr, tā kā CCP tīrvērtes dalībnieki var veikt uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs un būs pirmie, ko skars CCP saistību neizpilde, ir obligāti, lai atļaušanas un uzraudzīšanas procesā būtu iesaistītas visas attiecīgās kompetentās iestādes un EVTI. Tā varēs izvairīties no valstu pasākumu un prakses atšķirībām un šķēršļiem iekšējā tirgus pienācīgai darbībai. Turklāt pienākumu izpildē nevienam uzraudzības kolēģijas loceklim nevajadzētu veikt darbības, ar kurām tieši vai netieši diskriminē kādu dalībvalsti vai dalībvalstu grupu kā tīrvērtes pakalpojumu vietu jebkurā valūtā. EVTI būtu jāpiedalās katrā kolēģijā, lai nodrošinātu konsekventu un pareizu šīs

⁽¹⁾ OV L 241, 2.9.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.

- regulas piemērošanu. EVTI ieteikumu un lēmumu sagatavošanā būtu jāiesaista citas attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.
- (53) Ņemot vērā kolēģijām piešķirto lomu, ir svarīgi, lai visas attiecīgās kompetentās iestādes, kā arī ECBS dalībnieki būtu iesaistīti to uzdevumu pildīšanā. Kolēģijā būtu jāpieņem ne tikai kompetentajām iestādēm, kas uzrauga ne tikai CCP, bet arī tādu vienību uzraudzītājiem, kuru darbību varētu ietekmēt CCP darbības, proti, atsevišķi tūrvērtes dalībnieki, tirdzniecības vietas, sadarbspējīgi CCP un centrālie vērtspapīru depozitāriji. Kolēģijā jābūt iespējai piedalīties ECBS dalībniekiem, kas atbild par CCP un sadarbspējīgu CCP uzraudzību, kā arī tiem, kuri atbild par valūtu emisiju tiem finanšu instrumentiem, kuriem CCP veic tūrvērti. Tā kā uzraudzītās vai pārzinātās vienības veiku uzņēmējdarbību ierobežotā skaitā dalībvalstu, kurās darbojas CCP, viena kompetentā iestāde vai ECBS dalībnieks varētu būt atbildīgs par vairāku minēto vienību uzraudzību vai pārziņu. Lai nodrošinātu visu kolēģijas locekļu vienmērīgu sadarbību, būtu jāizveido atbilstošas procedūras un mehānismi.
- (54) Ņemot vērā to, ka ir pieņemts, ka kolēģijas izveidošana un darbība balstās uz rakstisku vienošanos starp visiem tās locekļiem, ir piemēroti piešķirt tiem pilnvaras noteikt kolēģijas lēmumu pieņemšanas procedūras, ņemot vērā jautājuma delikātumu. Tādēļ ar kolēģijas locekļu rakstisku vienošanos būtu jānosaka detalizēti noteikumi par balsosšanas procedūrām. Taču, lai pienācīgi sabalansētu visu attiecīgo tirgus dalībnieku un dalībvalstu intereses, kolēģijai būtu jābalso saskaņā ar vispārēju principu, ka katram dalībniekam ir viena balss, neatkarīgi no funkciju skaita, ko tā veic saskaņā ar šo regulu. Kolēģijās, kurās ir ne vairāk kā 12 locekļi, no vienas dalībvalsts vajadzētu būt ne vairāk kā diviem balsstiesīgiem kolēģijas locekļiem, un katram balsstiesīgam loceklim vajadzētu būt vienai balsij. Kolēģijās, kurās ir vairāk nekā 12 locekļi, no vienas dalībvalsts vajadzētu būt ne vairāk kā trijiem balsstiesīgiem kolēģijas locekļiem, un katram balsstiesīgam loceklim vajadzētu būt vienai balsij.
- (55) CCP īpašā situācija prasa, lai kolēģijas būtu organizētas un darbotos saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē CCP uzraudzību.
- (56) Šajā regulā paredzētie noteikumi nerada precedentu citiem tiesību aktiem par finanšu tirgus infrastruktūru uzraudzību un pārraudzību, jo īpaši attiecībā uz balsosšanas kārtību jautājumā par vēršanos EVTI.
- (57) CCP nevajadzētu piešķirt atļauju, ja visi kolēģijas locekļi, neskaitot tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā CCP veic uzņēmējdarbību, savstarpēji vienojoties, panāk kopīgu nostāju, ka CCP nebūtu jāsaņem atļauja. Tomēr, ja pietiekams kolēģijas vairākums ir paudis negatīvu atzinumu un jebkura no attiecīgajām kompetentajām iestādēm, pamatojoties uz kolēģijas vairākuma – divu trešdaļu – atbalstu, ir nodevusi lietu EVTI, tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā CCP veic uzņēmējdarbību, būtu jāatliek lēmums par atļaujas piešķiršanu un jānogaida EVTI lēmums par atbilstību Savienības tiesību aktiem. Tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā CCP veic uzņēmējdarbību, būtu jāpieņem savs lēmums atbilstīgi šādam EVTI lēmumam. Ja visi kolēģijas locekļi, izņemot tās dalībvalsts iestādes, kurā CCP veic uzņēmējdarbību, vienojas par kopīgu atzinumu, ka viņi uzskata, ka prasības nav izpildītas, un to, ka CCP nebūtu jāsaņem atļauja, tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā CCP veic uzņēmējdarbību, būtu jāvar lietu nodot EVTI, lai tā lemtu par atbilstību Savienības tiesību aktiem.
- (58) Jāpastiprina noteikumi par informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, EVTI un citām attiecīgajām iestādēm un jānostiprina to savstarpējās palīdzības un sadarbības pienākumi. Pārrobežu darbību pieaugošās aktivitātes dēļ šīm iestādēm būtu savstarpēji jāsniedz attiecīgā informācija, kas vajadzīga to funkciju izpildei, lai nodrošinātu šīs regulas faktisko piemērošanu, tostarp piemērošanu situācijās, kad pārkāpums vai aizdomas par pārkāpumu ir iestāžu redzeslokā divās vai vairākās dalībvalstīs. Informācijas apmaiņai ir vajadzīga profesionālā noslēpuma stingra ievērošana. Ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu plašās ietekmes dēļ ir svarīgi, lai citām attiecīgajām iestādēm, piemēram, nodokļu iestādēm un enerģētikas regulatoriem, būtu piekļuve informācijai, kas nepieciešama to funkciju veikšanai.
- (59) Ņemot vērā finanšu tirgu globālo mērogu, EVTI vajadzētu būt tieši atbildīgai par tādu CCP atzīšanu, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, tā ļaujot tiem sniegt tūrvērtes pakalpojumus Savienībā, ar noteikumu, ka Komisija minētās trešās valsts juridisko un uzraudzības regulējumu ir atzinusi par līdzvērtīgu Savienības regulējumam un ir izpildīti daži citi nosacījumi. Tādēļ EVTI būtu jāatzīst CCP, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī un sniedz tūrvērtes pakalpojumus tūrvērtes dalībniekiem vai tirdzniecības vietām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā. Tomēr, lai nekavētu pārrobežu ieguldījumu pārvaldības darbību turpmāko attīstību Savienībā, EVTI nebūtu jāatzīst trešās valsts CCP, kas sniedz pakalpojumus klientiem, kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā, ar tāda tūrvērtes dalībnieka starpniecību, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī. Šajā sakarā īpaša nozīme būs nolīgumiem ar Savienības būtiskākajiem starptautiskajiem partneriem, lai globālā līmenī nodrošinātu vienlīdzīgu konkurenci un finansiālu stabilitāti.

- (60) Eiropadome 2010. gada 16. septembra sanāksmē vienojās, ka Savienībai savas intereses jāīsteno un vērtības jāpopularizē uzstājīgāk, Savienības ārējo attiecību kontekstā ievērojot kompromisa un savstarpējā izdevīguma principu, un jāveic konkrēti pasākumi, lai, cita starpā, Eiropas uzņēmumiem garantētu plašāku piekļuvi tirgum un ar lielākajiem tirdzniecības partneriem veidotu padziļinātu sadarbību regulējuma jomā.
- (61) CCP neatkarīgi no to īpašumtiesību struktūras vajadzētu būt noturīgai pārvaldības kārtībai, augstākajai vadībai ar labu reputāciju un neatkarīgiem valdes locekļiem. Vismaz vienai trešdaļai un ne mazāk kā diviem valdes locekļiem vajadzētu būt neatkarīgiem. Taču pārvaldības kārtības un īpašumtiesību struktūras atšķirības var ietekmēt CCP vēlēšanos vai spēju veikt atsevišķu produktu tīrvērti. Tādēļ ir lietderīgi, lai valdes neatkarīgie locekļi un risku komiteja, kas CCP jāizveido, atrisinātu varbūtējos interešu konfliktus CCP iekšienē. Tīrvērtes dalībniekiem un klientiem ir jābūt pienācīgi pārstāvētiem, jo tos var iespaidot CCP pieņemtie lēmumi.
- (62) CCP var funkcijas nodot ārpakalpojumiem. Par šādu nodošanu būtu jāapspriežas ar CCP riska komiteju. Ja nav saņemts kompetentās iestādes apstiprinājums, ārpakalpojumu sniedzējiem nebūtu jānodod svarīgas darbības, kas saistītas ar riska pārvaldību.
- (63) CCP dalības prasībām vajadzētu būt pārredzamām, samērīgām un nediskriminējošām, un tām būtu jāpieļauj attālināta piekļuve tādā mērā, cik tā CCP nepakļauj papildu riskiem.
- (64) Būtu jāpiešķir augsta līmeņa aizsardzība tīrvērtes dalībnieku klientiem, kuru ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu tīrvērti veic CCP. Faktiskais aizsardzības līmenis ir atkarīgs no klientu izraudzītā nošķiršanas līmeņa. Starpniekiem būtu jānošķir savi aktīvi no savu klientu aktīviem. Šā iemesla dēļ CCP būtu jāveic atjaunināta un viegli identificējama uzskaitē, lai atvieglotu saistības nepildījušo tīrvērtes dalībnieku klientu pozīciju un aktīvu pārvešanu maksātspējīgam tīrvērtes dalībniekam vai attiecīgā gadījumā klienta pozīciju organizētu likvidāciju un nodrošinājuma pārsnieguma nodošanu atpakaļ klientiem. Tādēļ būtu jānodrošina priekšroka šajā regulā noteiktajām prasībām par klientu aktīvu un pozīciju nošķiršanu un pārsesamību, nevis pretrunīgajiem dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu noteikumiem, kas liedz pusēm tās izpildīt.
- (65) CCP vajadzētu būt stabilai risku pārvaldības sistēmai kredīrisku, likviditātes risku, darbības risku un citādu risku pārvaldībai, tostarp risku, kam tas pakļauts vai ko tas rada citām vienībām savstarpējās atkarības dēļ. CCP vajadzētu būt piemērotām procedūrām un mehānismiem rīcībai tīrvērtes dalībnieka saistību nepildīšanas gadījumā. Lai minimizētu šādas saistību neizpildes izplatīšanās risku, CCP vajadzētu būt stingrām dalības prasībām, tam būtu jāiekasē piemērotas sākotnējās maržas, jāuztur fonds saistību neizpildes gadījumiem un citi finanšu resursi varbūtējo zaudējumu segšanai. Lai nodrošinātu to, ka CCP vienmēr ir pietiekami resursi, tam būtu jānosaka minimālā summa, par kuru saistību neizpildes fonds parasti nedrīkst būt mazāks. Tomēr tam nevajadzētu ierobežot CCP iespējas izmantot visus saistību neizpildes fonda līdzekļus to zaudējumu segšanai, ko radījusi tīrvērtes dalībnieka saistību neizpilde.
- (66) Definējot stabilu risku pārvaldības sistēmu, CCP būtu jāņem vērā tā potenciālais risks un ekonomiskā ietekme uz tīrvērtes dalībniekiem un to klientiem. Lai gan par tā primāro mērķi būtu jāatstāj ļoti spēcīgas riska pārvaldības attīstīšana, CCP var pielāgot tā īpašības tīrvērtes dalībnieku klientu specifiskajām darbībām un riska profiliem un, ja nepieciešams, pamatojoties uz regulatīvajos tehniskajos standartos, kas jāizstrādā EVTI, precizētajiem kritērijiem, iekļaut par nodrošinājumu pieņemto augsti likvido aktīvu klāstā vismaz skaidru naudu, valdības obligācijas, segtās obligācijas Direktīvas 2006/48/EK izpratnē, ievērojot attiecīgos diskontus, pēc pirmā pieprasījuma izpildāmas garantijas, ko sniedzis ECBs dalībnieks, komercbanku garantijas saskaņā ar stingriem nosacījumiem, it īpaši attiecībā uz garantijas devēja kredīspēju un garantijas devēja kapitāla saistību ar CCP tīrvērtes dalībniekiem. Attiecīgā gadījumā EVTI var arī apsvērt iespēju par nodrošinājumam pieņemamu aktīvu uzskatīt zeltu. CCP būtu jāvar, ievērojot stingrus riska pārvaldības nosacījumus, pieņemt komercbankas garantijas no nefinanšu darījumu partneriem, kas veic tīrvērtes dalībnieka funkcijas.
- (67) CCP riska pārvaldības stratēģijām vajadzētu būt pietiekami drošām, lai izvairītos no riska nodokļu maksātājiem.
- (68) Papildu seguma pieprasījumiem un nodrošinājuma diskontiem var būt procikliska iedarbība. CCP, kompetentajām iestādēm un EVTI tādēļ būtu jāpieņem pasākumi, kas novērš un ierobežo varbūtējo prociklisko iedarbību CCP pieņemtajā riska pārvaldības praksē, ciktāl netiek nelabvēlīgi ietekmēta CCP stabilitāte un finansiālā drošība.
- (69) Riska pozīciju pārvaldība ir būtiska tīrvērtes procesa daļa. Būtu jāpiešķir piekļuve attiecīgiem cenu noteikšanas avotiem un to lietošana, lai vispārīgi sniegtu tīrvērtes

- pakalpojumus. Šādu cenu noteikšanas avotu vidū vajadzētu būt avotiem, kuri attiecas uz indeksiem, ko izmanto atsaucēm uz atvasinātajiem instrumentiem un citiem finanšu instrumentiem.
- (70) Maržas ir CCP aizsardzības priekšējā līnija. Lai gan CCP saņemtās maržas būtu jāiegulda droši un pārdomāti, tiem īpaši būtu jācenšas nodrošināt maržu pietiekamu aizsardzību, lai garantētu, ka – ja saistības nepilda CCP, kas iekasē šīs maržas, – tās tiek laikus nodotas atpakaļ tūrvērtes dalībniekiem, kuri nav saistību nepildītāji, vai sadarbspējīgam CCP.
- (71) CCP piekļuve pietiekamiem likviditātes resursiem ir būtiska. Šādu likviditāti var dot piekļuve centrālās bankas vai kredīrspējīgas un uzticamas komercbankas, vai tādu kombinācijas, likviditātei. Piekļuvi likviditātei var dot atļauja, kas piešķirta saskaņā ar Direktīvas 2006/48/EK 6. pantu, vai citādas piemērotas vienošanās. Novērtējot likviditātes resursu pietiekamību, jo sevišķi stresa situācijās, CCP būtu jāņem vērā riski, ko rada paļaušanās tikai uz komercbanku kredītlīnijām likviditātes iegūšanā.
- (72) Ar 2006. gada 7. novembra "Eiropas rīcības kodeksu par ieskaitu un norēķiniem" ir izveidota brīvprātīga sistēma CCP sakaru veidošanai. Tomēr pēctirdzniecības nozare paliek sadrumstalota pa valstu robežām, sadārdzinot pārrobežu darījumus un kavējot saskaņošanu. Tādēļ ir nepieciešams noteikt nosacījumus, lai izveidotu sadarbspējas mehānismus starp CCP, ciktāl tie nepakļauj attiecīgos CCP riskiem, kas nav pienācīgi pārvaldīti.
- (73) Sadarbspējas mehānismi ir svarīgi pēctirdzniecības tirgus lielākai integrācijai Savienībā, un būtu jānosaka to regulējums. Taču, tā kā sadarbspējas mehānismi var CCP pakļaut papildu riskiem, tad – pirms kompetentās iestādes apstiprina sadarbspējas mehānismus – CCP būtu jāsaņem uz trim gadiem atļauja tūrvērtes veikšanai vai tie būtu jāatzīst saskaņā ar šo regulu vai jāatzīst saskaņā ar iepriekš valstī spēkā esošo atļauju piešķiršanas sistēmu. Turklāt, tā kā sadarbspējas mehānismi starp CCP, kuri veic ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu tūrvērti, ir saistīti ar papildu grūtībām, šajā posmā ir lietderīgi sadarbspējas mehānismu jomu ierobežoti attiecināt vienīgi uz pārvedamiem vērtspapīriem un naudas tirgus instrumentiem. Tomēr līdz 2014. gada 30. septembrim EVTI būtu jāiesniedz Komisijai ziņojums par to, vai būtu piemēroti šo jomu paplašināt, aptverot citus finanšu instrumentus.
- (74) Darījumu reģistri reglamentācijas vajadzībām vāc datus, kas ir svarīgi iestādēm visās dalībvalstīs. EVTI būtu jāuzņemas atbildība par darījumu reģistru reģistrāciju, reģistrācijas anulēšanu un uzraudzību.
- (75) Tā kā regulatori, CCP un citi tirgus dalībnieki ir atkarīgi no darījumu reģistru uzturētajiem datiem, ir jānodrošina, ka uz minētajiem darījumu reģistriem attiecas stingras darbības, uzskaitvedības un datu pārvaldības prasības.
- (76) Ir nepieciešama ar CCP, to dalībnieku un darījumu reģistru sniegtajiem pakalpojumiem saistīto cenu, maksu un riska pārvaldības modeļu pārredzamība, lai tirgus dalībniekiem būtu iespējams izdarīt apzinātu izvēli.
- (77) Lai efektīvi veiktu savus pienākumus, EVTI būtu jāspēj – ar vienkāršu pieprasījumu vai lēmumu – pieprasīt visu nepieciešamo informāciju no darījumu reģistriem, ar tiem saistītajām trešām pusēm un trešām pusēm, kuru ārpalpojumus darījumu reģistri izmanto savu operacionālo funkciju vai darbību veikšanai. Ja EVTI pieprasa šādu informāciju ar vienkāršu pieprasījumu, adresātam nav pienākuma šādu informāciju sniegt, bet, brīvprātīgi atbildot uz šādu pieprasījumu, sniegtajai informācijai nevajadzētu būt nepareizai vai maldinošai. Šāda informācija būtu jāsniedz nekavējoties.
- (78) Neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesību akti vai nodokļu tiesību akti, kompetentām iestādēm, EVTI, vienībām vai fiziskām un juridiskām personām, kas nav kompetentās iestādes un kas saņem konfidencialu informāciju, tā būtu jāizmanto tikai savu pienākumu un funkciju pildīšanai. Tomēr tam nevajadzētu atturēt valsts iestādes, kas atbildīgas par sliktas pārvaldības novēršanu, kā arī par šādu gadījumu izmeklēšanu vai labošanu, no to funkciju veikšanas saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (79) Lai EVTI varētu efektīvi īstenot savas uzraudzības pilnvaras, tai vajadzētu būt iespējai veikt izmeklēšanu un pārbaudes uz vietas.
- (80) EVTI būtu jāspēj deleģēt noteikti uzraudzības pienākumi dalībvalsts kompetentajai iestādei, piemēram, ja uzraudzības pienākuma veikšanai nepieciešama pieredze un zināšanas par vietējiem apstākļiem, kas vieglāk pieejami valsts līmenī. EVTI būtu jāvar deleģēt konkrētu izmeklēšanas uzdevumu un pārbaūžu uz vietas veikšanu. Pirms pienākumu deleģēšanas EVTI būtu jāapsprīžas ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm par detalizētiem nosacījumiem attiecībā uz šādu pienākumu deleģēšanu, tostarp deleģētā pienākuma apjomu, pienākuma izpildei nepieciešamo laiku un nepieciešamās informācijas nodošanu EVTI un saņemšanu no tās. EVTI būtu jāatbildzina kompetentajām iestādēm par deleģētā pienākuma veikšanu

saskaņā ar Komisijas pieņemtajiem deleģētajiem aktiem par maksām. EVTI nevajadzētu būt iespējai deleģēt tiesības pieņemt lēmumus par reģistrāciju.

- (81) Ir jānodrošina, ka kompetentās iestādes spēj pieprasīt, lai EVTI pārbauda, vai tiek izpildīti nosacījumi par darījumu reģistra reģistrācijas anulēšanu. EVTI būtu jāizvērtē šādas prasības un jāveic attiecīgi pasākumi.
- (82) EVTI vajadzētu būt iespējai piemērot periodiskus soda maksājumus, lai panāktu, ka darījumu reģistri izbeidz pārkāpumu, pēc EVTI pieprasījuma sniedz pilnīgu un pareizu informāciju vai sadarbojas izmeklēšanā vai pārbaudē uz vietas.
- (83) EVTI būtu arī jāspēj piemērot sodanaudas darījumu reģistriem, ja tā konstatē, ka tie tīši vai nolaidības dēļ ir pārkāpuši šo regulu. Sodanaudas būtu jāpiemēro atbilstoši pārkāpumu nopietnībai. Pārkāpumi būtu jāsadala dažādās grupās, kurām nosaka attiecīgus sodanaudas apmērus. Lai aprēķinātu sodanaudu, kas saistīta ar konkrētu pārkāpumu, EVTI vajadzētu izmantot divpakāpju metodiku, kas paredz noteikt pamatsummu un vajadzības gadījumā koriģēt minēto pamatsummu ar noteiktiem koeficientiem. Pamatsumma būtu jānosaka, ņemot vērā attiecīgā darījumu reģistra gada apgrozījumu, un korekcijas jāveic, palielinot vai samazinot pamatsummu ar attiecīgu koeficientu piemērošanu saskaņā ar šo regulu.
- (84) Ar šo regulu būtu jānosaka koeficienti, kas saistīti ar atbildību pastiprinošiem vai mīkstinošiem apstākļiem, lai dotu EVTI nepieciešamos instrumentus lemlēmšanai par sodu, kas ir samērīgs ar darījumu reģistra pārkāpuma smagumu, ņemot vērā apstākļus, kādos pārkāpums izdarīts.
- (85) Pirms EVTI pieņem lēmumu par sodanaudas vai periodiska soda maksājuma piemērošanu, vajadzētu dot iespēju izteikties personām, kuru lieta tiek izskatīta, lai ievērotu viņu tiesības uz aizstāvību.
- (86) EVTI būtu jāatturas no sodanaudu vai periodisku soda maksājumu piemērošanas gadījumos, kad kriminālprocesā saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir stājies spēkā *res judicata* attaisnojošs vai notiesājošs spriedums, kas izriet no identiskiem faktiem vai faktiem, kuru būtība ir tāda pati.
- (87) EVTI lēmumiem, ar kuriem tiek piemērotas sodanaudas un periodiskie soda maksājumi, vajadzētu būt izpildāmiem, un uz izpildi būtu jāattiecinā civilprocesa noteikumi, kas ir spēkā tās valsts teritorijā, kurā izpilde notiek. Civilprocesa noteikumiem nebūtu jāsaturs kriminālprocesa noteikumi, bet tie varētu ietvert administratīvā procesa noteikumus.
- (88) Ja darījumu reģistrs ir izdarījis pārkāpumu, EVTI vajadzētu būt tiesībām veikt dažādus uzraudzības pasākumus, tostarp pieprasīt darījumu reģistram novērst pārkāpumu un – kā galēju līdzekli – anulēt reģistrāciju, ja darījumu reģistrs ir nopietni vai atkārtoti pārkāpis šo regulu. EVTI būtu jāpiemēro uzraudzības pasākumi, ņemot vērā pārkāpuma raksturu un nopietnību un ievērojot proporcionalitātes principu. Pirms lēmuma pieņemšanas par uzraudzības pasākumiem EVTI būtu jādod iespēja personām, kam piemēro šīs procedūras, tikt uzklautām, lai ievērotu to tiesības uz aizstāvību.
- (89) Ir būtiski, lai personas datu apstrādē dalībvalstis un EVTI aizsargātu fizisko personu tiesības uz privātumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽²⁾.
- (90) Ir svarīgi nodrošināt CCP un darījumu reģistriem izvirzāmo prasību starptautisku konvergenci. Šajā regulā sekots līdzšinējiem ieteikumiem, ko izstrādājusi Maksājumu un norēķinu sistēmu komiteja (CPSS) un Starptautiskā Vērtspapīru komisiju organizācija (IOSCO), ņemot vērā, ka CPSS-IOSCO principi attiecībā uz finanšu tirgus infrastruktūru, tostarp CCP, tika noteikti 2012. gada 16. aprīlī. Tādējādi tiek radīta Savienības mēroga sistēma, kurā CCP var droši darboties. EVTI būtu jāņem vērā šie esošie standarti un to nākotnes izstrādnes, veidojot vai ierosinot pārskatīt šīs regulas paredzētos regulatīvos tehniskos standartus un vadlīnijas un ieteikumus.
- (91) Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu attiecībā uz grozījumiem to vienību sarakstā, kuras ir atbrīvotas no šīs regulas izpildes, turpmākiem procedūras noteikumiem par sodanaudu vai periodisku soda maksājumu piemērošanu, tostarp noteikumiem par

(1) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

(2) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

aizstāvības tiesībām, termiņiem, sodanaudu vai periodisku soda maksājumu iekasēšanu un soda maksājumu vai sodanaudu piemērošanas un izpildes noilguma termiņiem; attiecībā uz pasākumiem II pielikuma grozīšanai, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos; attiecībā uz maksu veidu precizēšanu, pozīcijām, par ko pienākas maksas, maksu apmēru un veidu, kādā tās tiek maksātas. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ar ekspertiem. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstoša attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

- (92) Konsekventas saskaņošanas nodrošināšanai Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt EUI regulatīvos tehniskos standartus Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļas 4. līdz 10. punkta piemērošanai šīs regulas vajadzībām un lai precizētu: ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumus, par kuriem tiek uzskatīts, ka tiem ir tieša, būtiska un paredzama ietekme Savienībā, vai, ja ir vajadzīgs vai ir lietderīgi, lai novērstu izvairīšanos no šīs regulas noteikumu ievērošanas; netiešu līgumattiecību veidus, kas atbilst nosacījumiem šajā regulā; ārpusbiržas atvasināto instrumentu klases, uz kurām būtu jāattiecināta tīrvērtes pienākums, dienu vai dienas, no kuras(-ām) tīrvērtes pienākumam jāstājas spēkā, tostarp jebkuru pakāpeniskas īstenošanas periodu un darījumu partneru kategorijas, uz kurām attiecas tīrvērtes pienākums, un minimālo atlikušo termiņu ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, uz kuriem tiks attiecināta agrīna piemērošana, kas noslēgti vai pārjaunoti pirms dienas, kurā stājas spēkā tīrvērtes pienākums; datus, kas iekļaujami kompetento iestāžu paziņojumā EVTI par tās atļauju CCP veikt tīrvērti atvasināto instrumentu līgumu klasei; noteiktas ārpusbiržas atvasināto instrumentu klases, līgumu noteikumu un operacionālo procesu standartizācijas pakāpi, atvasināto instrumentu klases apjomu un likviditāti un patiesas, uzticamas un vispārpieņemtas informācijas par cenu noteikšanu pieejamību; datus, kas jāiekļauj EVTI reģistrā, kurā iekļauj ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klases, uz kurām attiecas tīrvērtes pienākums; ziņojumu datus un veidu dažādām atvasināto instrumentu klasēm; kritērijus, pēc kādiem nosaka, kuri ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumi objektīvi mērāmā veidā mazina riskus, kas tieši saistīti ar komercdarbību vai finanšu līdzekļu pārvaldības darbību, un tīrvērtes sliekšņu vērtības, riska mazināšanas procedūras un metodes attiecībā uz ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kuriem tīrvērti neveic CCP; riska pārvaldības procedūras, tostarp nodrošinājuma un nošķiršanas sistēmu vajadzīgo līmeni un veidu un vajadzīgo kapitāla līmeni; likviditātes sadrumstalotības jēdzienu; prasības attiecībā uz CCP kapitālu; CCP noteikumu un pārvaldības kārtības minimālo saturu; uzskaites un informācijas veidu, kas jāsaģlabā CCP; CCP uzņēmējdarbības nepārtrauktības politikas un negadījuma sekas novēršanas plānu minimālo saturu un prasības; attiecīgo procentuālo daļu un laikposmu likvidācijas periodam un vēsturiskā svārstīguma aprēķinam, kas jāņem vērā dažādām finanšu instrumentu klasēm, paturot prātā procikliskuma ierobežošanas mērķi un apstākļus, kādos var īstenot maržas

noteikšanu finanšu instrumentu portfelim; sistēmu, ar kuru definē ārkārtējus, taču iespējamus tirgus apstākļus un kura būtu jāizmanto, nosakot fonda saistību neizpildes gadījumiem lielumu un CCP resursu apjomu; metodoloģiju CCP pašu resursu aprēķināšanai un uzturēšanai; nodrošinājuma veidu, ko var uzskatīt par augsti likvidu, piemēram, skaidras naudas līdzekļus, zeltu, valsts parādzīmes vai augstas kvalitātes korporatīvās parādzīmes, nodrošinātas obligācijas un diskontus, kā arī nosacījumus, saskaņā ar kuriem komercbanku garantijas var pieņemt kā nodrošinājumu; finanšu instrumentus, kurus var uzskatīt par augsti likvidiem, ar kuriem saistīts minimāls kredītrisks un tirgus risks, augsta līmeņa drošības pasākumus un riska koncentrācijas robežas; CCP stresa testus dažādām finanšu instrumentu klasēm un portfeļiem, tīrvērtes dalībnieku vai citu pušu piedalīšanos testos, testu biežumu un ilgumu un galveno informāciju, kas CCP jāpublisko saistībā ar riska pārvaldības modeli, un pieņēmumus, kas pieņemti stresa testu veikšanai; datus, kas jāiekļauj darījumu reģistru pieteikumos reģistrācijai EVTI; biežumu un precizākus noteikumus, saskaņā ar kuriem darījumu reģistriem jāatklāj informācija par pozīciju kopsavilkumu pa ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klasēm; un darbības standartus, kuri vajadzīgi, lai apkopotu un salīdzinātu darījumu reģistru datus.

- (93) Pienākumi, kuri tiek noteikti ar šo regulu un kuri sīkāk jāizstrādā, pieņemot deleģētos aktus vai īstenošanas aktus saskaņā ar LESD 290. vai 291. pantu, būtu jāsaprot kā tādi, kas stājas spēkā tikai no dienas, kurā stāties spēkā attiecīgie akti.
- (94) Izstrādājot tehniskās pamatnostādnes un regulatīvos tehniskos standartus un jo īpaši nosakot tīrvērtes sliekšņus nefinanšu darījumu partneriem saskaņā ar šo regulu, EVTI būtu jāorganizē tirgus dalībnieku publiska uzklaušanās.
- (95) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiesūķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽¹⁾.
- (96) Komisijai būtu jāuzrauga un jānovērtē vajadzība pēc jebkādiem atbilstošiem pasākumiem, lai nodrošinātu konsekventu un efektīvu īstenošanu un izstrādi noteikumiem, standartiem un praksēm, kas ir šīs regulas darbības jomā, ņemot vērā tā darba rezultātus, kas veikts attiecīgajā starptautiskajā forumā.

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (97) Attiecībā uz noteikumiem par sadarbībspējīgām sistēmām tika atzīts par lietderīgu grozīt Direktīvu 98/26/EK, lai aizsargātu sistēmas operatora tiesības, kurš dod nodrošinājumu saņēmējas sistēmas operatoram gadījumā, ja notiek maksātspējas procedūra pret šo saņēmējas sistēmas operatoru.
- (98) Lai veicinātu efektīvu tīrvērti, reģistrēšanu, norēķinus un maksājumus, CCP un darījumu reģistriem savās saziņas procedūrās ar dalībniekiem un tirgus infrastruktūrām, ar kurām tie saskaras, būtu jāiekļauj piemērotas starptautiskās saziņas procedūras un standarti ziņojumapmaiņas un atsaucēs datņu jomā.
- (99) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, noteikt vienotas prasības attiecībā uz ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem un vienotas prasības attiecībā uz CCP un darījumu reģistru darbību veikšanu – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

- Ar šo regulu nosaka tīrvērtes un divpusējās riska pārvaldības prasības ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, ziņojumu sniegšanas prasības attiecībā uz atvasināto instrumentu līgumiem un vienotas prasības centrālo darījumu partneru ("CCP") un darījumu reģistru darbībai.
- Šī regula attiecas uz CCP un to tīrvērtes dalībniekiem, finanšu darījumu partneriem un darījumu reģistriem. Tā attiecas uz nefinanšu darījumu partneriem un tirdzniecības vietām, ja tā noteikts.
- Šīs regulas V sadaļa attiecas tikai uz pārvedamiem vērtspapīriem un naudas tirgus instrumentiem, kas definēti Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 18. apakšpunkta a) un b) punktā un 19. apakšpunktā.
- Šī regula neattiecas uz:
 - Eiropas Centrālo banku sistēmas dalībniekiem un citām dalībvalstu iestādēm, kuru funkcijas ir līdzīgas, un citām Savienības publiskām iestādēm, kuru pienākums ir pārvaldīt valsts parādu vai iesaistīties šādā pārvaldīšanā;

- Starptautisko norēķinu banku;

5. Izņemot 9. pantā noteikto ziņošanas pienākumu, šī regula neattiecas uz šādām vienībām:

- daudzpusējām attīstības bankām, kas uzskaitītas Direktīvas 2006/48/EK VI pielikuma 1. daļas 4.2. iedaļā;
- publiskām struktūrām Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 18. punkta nozīmē, ja tās pieder centrālajām valdībām un ja tām ir centrālo valdību sniegtas skaidri noteiktas garantijas;
- Eiropas Finanšu stabilitātes instrumentu un Eiropas Stabilizācijas mehānismu.

6. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 82. pantu, lai grozītu šā panta 4. punktā iekļauto sarakstu.

Šajā nolūkā Komisija līdz 2012. gada 17. novembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā izvērtē attieksmi starptautiskā līmenī pret publiskām vienībām, kuru pienākumos ir valsts parāda un centrālo banku pārvaldība vai kuras tajā iesaistās.

Ziņojumā iekļauj salīdzinošu analīzi par minēto vienību un centrālo banku attieksmi ievērojamā skaitā trešo valstu tiesību sistēmu, tostarp vismaz trijās visnozīmīgākajās jurisdikcijās attiecībā uz tirgoto līgumu apjomu, par izmantotajiem riska pārvaldības standartiem, ko piemēro atvasināto instrumentu darījumiem, kurus noslēgušas attiecīgās vienības un attiecīgo jurisdikciju centrālās bankas. Ja ziņojumā, it īpaši saistībā ar salīdzinošo analīzi, ir secināts, ka ir nepieciešams no šo trešo valstu centrālo banku monetārajiem pienākumiem izņemt tīrvērtes un ziņošanas pienākumu, Komisija tās iekļauj sarakstā, kas ietverts šā panta 4. punktā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- "CCP" ir juridiska persona, kura ir darījumu pušu starpnieks attiecībā uz līgumiem, ko tirgo vienā vai vairākos finanšu tirgos, un kura kļūst par pircēju attiecībā uz katru pārdevēju un par pārdevēju attiecībā uz katru pircēju;

- 2) "darījumu reģistrs" ir juridiska persona, kas centralizēti vāc un uztur datus par atvasinātajiem instrumentiem;
- 3) "tīrvērtē" ir pozīciju noteikšana, tostarp neto saistību aprēķināšana, un pārlicināšanās, ka ir pieejami finanšu instrumenti, skaidra nauda vai abi, lai nodrošinātos pret šo pozīciju radītajiem riskiem;
- 4) "tirdzniecības vieta" ir ieguldījumu sabiedrības vai tirgus dalībnieka Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 1. un 13. apakšpunkta nozīmē, kas nav sistemātiski internalizētāji minētās direktīvas 4. panta 1. punkta 7. apakšpunkta nozīmē, pārvaldīta sistēma, kas apvieno sistēmā intereses pirkt un pārdot finanšu instrumentus, tādējādi veidojot līgumu saskaņā ar minētās direktīvas II un III sadaļu;
- 5) "atvasinātais instruments" jeb "atvasināto instrumentu līgums" ir finanšu instruments, kas minēts Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļas 4. līdz 10. punktā, ko īsteno ar Regulas (EK) Nr. 1287/2006 38. un 39. pantu;
- 6) "atvasināto instrumentu klase" ir atvasināto instrumentu apakšgrupa, kurai ir kopīgas būtiskas īpašības, tostarp vismaz saikne ar bāzes aktīvu, bāzes aktīva veids un nomināla summas valūta. Tās pašas klases atvasinātajiem instrumentiem var būt atšķirīgi dzēšanas termiņi;
- 7) "ārpusbiržas atvasinātais instruments" jeb "ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgums" ir atvasināto instrumentu līgums, kura izpilde nenotiek regulētā tirgū Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunkta nozīmē vai trešās valsts tirgū, ko uzskata par līdzvērtīgu regulētam tirgum atbilstoši Direktīvas 2004/39/EK 19. panta 6. punktam;
- 8) "finanšu darījumu partneris" ir ieguldījumu sabiedrība, kam atļauja piešķirta saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK, kredītiestāde, kam atļauja piešķirta saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK, apdrošināšanas uzņēmums, kam atļauja piešķirta saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK, dzīvības apdrošināšanas sabiedrība, kam atļauja piešķirta saskaņā ar Direktīvu 2002/83/EK, pārapsdrošināšanas uzņēmums, kam atļauja piešķirta saskaņā ar Direktīvu 2005/68/EK, PVKIU un, attiecīgā gadījumā, to pārvaldības sabiedrība, kam atļauja piešķirta saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK, papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija Direktīvas 2003/41/EK 6. panta a) punkta nozīmē un alternatīvo ieguldījumu fonds, ko pārvalda alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldītāji, kam atļauja piešķirta vai kas reģistrēti saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES;
- 9) "nefinanšu darījumu partneris" ir uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un kas nav neviena no 1. un 8. punktā minētajām vienībām;
- 10) "pensiju shēmu mehānismi" ir:
- a) papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas Direktīvas 2003/41/EK 6. panta a) punkta nozīmē, tostarp jebkura pilnvarota vienība, kas atbild par šādas institūcijas pārvaldību un rīkojas tās uzdevumā atbilstīgi minētās direktīvas 2. panta 1. punktam, kā arī jebkura šādu institūciju ieguldīšanas nolūkā izveidota juridiska persona, kas rīkojas tikai un vienīgi to interesēs;
 - b) Direktīvas 2003/41/EK 3. pantā minēto institūciju papildpensijas kapitāla uzkrāšanas darbības;
 - c) dzīvības apdrošināšanas sabiedrību papildpensijas kapitāla uzkrāšanas darbības, uz ko attiecas Direktīva 2002/83/EK, ar noteikumu, ka visi ar darbību saistītie aktīvi un saistības ir norobežotas, pārvaldītas un organizētas atsevišķi no citām apdrošināšanas uzņēmumu darbībām, izslēdzot pārveduma iespējas;
 - d) jebkuras citas atļauju saņēmušās un uzraudzītās vienības vai mehānismi, kas darbojas valsts mērogā, ar noteikumu, ka:
 - i) tie ir atzīti valsts tiesību aktos; un
 - ii) to galvenais mērķis ir nodrošināt pensiju maksājumus;
- 11) "darījumu partnera kredītrisks" ir risks, ka darījumu partneris neizpilda saistības pirms darījuma naudas plūsmu galīgā norēķina;
- 12) "sadarbspējas mehānisms" ir divu vai vairāk CCP vienošanās, kas saistīta ar darījumu izpildi sistēmu starpā;
- 13) "kompetentā iestāde" ir kompetentā iestāde, kas minēta šā panta 8. punktā minētajos tiesību aktos, kompetentā iestāde, kas minēta 10. panta 5. punktā, vai iestāde, ko saskaņā ar 22. pantu norīkojusi katra dalībvalsts;
- 14) "tīrvērtes dalībnieks" ir uzņēmums, kurš piedalās kāda CCP veiktajā tīrvērtē un atbild par to finansiālo pienākumu izpildi, kas rodas no tādas dalības;
- 15) "klients" ir uzņēmums, kuram ir līgumattiecības ar CCP tīrvērtes dalībnieku, kas ļauj minētajam uzņēmumam nokārtot savus darījumus ar minēto CCP;
- 16) "grupa" ir uzņēmumu grupa, ko veido mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. panta nozīmē, vai uzņēmumu grupa, kas minēta Direktīvas 2006/48/EK 3. panta 1. punktā un 80. panta 7. un 8. punktā;

- 17) "finanšu iestāde" ir uzņēmums, kurš nav kredītiestāde un kura galvenā darbība ir līdzdalības iegāde vai viena vai vairākas no Direktīvas 2006/48/EK I pielikuma 2. līdz 12. punktā uzskaitītajām darbībām;
- 18) "finanšu līdzdalības sabiedrība" ir finanšu iestāde, kuras meitasuzņēmumi ir vienīgi vai galvenokārt kredītiestādes vai finanšu iestādes, no kurām vismaz viens šāds meitasuzņēmums ir kredītiestāde, un kura nav jaukta finanšu kontrolakciju sabiedrība atbilstīgi 2. panta 15. punktam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos ⁽¹⁾;
- 19) "pakalpojumu palīguzņēmums" ir uzņēmums, kura galvenā darbība ir nekustamā īpašuma turēšana īpašumā vai pārvaldīšana, datu apstrādes pakalpojumu vadība vai jebkāda cita līdzīga darbība, kas papildina vienas vai vairāku kredītiestāžu galveno darbību;
- 20) "būtiska līdzdalība" ir tieša vai netieša līdzdalība CCP vai darījumu reģistrā vismaz 10 % apmērā no kapitāla vai balsstiesībām, kā noteikts 9. un 10. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū ⁽²⁾, ņemot vērā minētās direktīvas 12. panta 4. un 5. punkta nosacījumus par balsstiesību summēšanu, vai kas ļauj ievērojami ietekmēt tā CCP vai darījumu reģistra pārvaldību, kurā ir šī līdzdalība;
- 21) "mātesuzņēmums" ir mātesuzņēmums, kā noteikts Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. pantā;
- 22) "meitasuzņēmums" ir meitasuzņēmums, kā noteikts Direktīvas 83/349/EEK 1. un 2. pantā, kā arī jebkurš galvenā mātesuzņēmuma meitasuzņēmuma meitasuzņēmums;
- 23) "kontrolē" ir saikne starp mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu, kā noteikts Direktīvas 83/349/EEK 1. pantā;
- 24) "ciešas saiknes" ir situācija, kurā divas vai vairāk fiziskas vai juridiskas personas saista:
- a) līdzdalība tiešu īpašumtiesību vai kontroles veidā vismaz 20 % apmērā vai vairāk no uzņēmuma balsstiesībām vai kapitāla;
- b) kontrole vai līdzīgas attiecības starp jebkādu fizisku vai juridisku personu un uzņēmumu vai jebkādu meitasuzņēmuma meitasuzņēmumu, meitasuzņēmumu uzskatot arī par tā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumu, kas pārvalda šos uzņēmumus.
- Uzskata, ka situācijā, kad viena vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas ir pastāvīgi saistītas ar vienu un to pašu personu, proti, tām ir kontroles saistības, ir arī cieša saikne starp šādām personām;
- 25) "kapitāls" ir parakstītais kapitāls nozīmē, kas paredzēta 22. pantā Padomes Direktīvā 86/635/EEK (1986. gada 8. decembris) par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem ⁽³⁾, tādā apjomā, kas ir apmaksāts, pieskaitot saistītos akciju emisijas uzceļojuma kontus; tas pilnībā sedz zaudējumus parastās situācijās un ierindojams aiz visām citām prasībām bankrota vai likvidācijas gadījumā;
- 26) "rezerves" ir rezerves tādā nozīmē kā 9. pantā Padomes Ceturtajā direktīvā 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem ⁽⁴⁾, kā arī peļņa un zaudējumi, kādi tie ir pēc gala aprēķiniem;
- 27) "valde" ir administratīvā valde vai uzraudzības padome, vai abas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem uzņēmējdarbības jomā;
- 28) "neatkarīgs valdes loceklis" ir valdes loceklis, kam nav darba, ģimenes vai citādu attiecību, kuras rada interešu konfliktu attiecībā uz CCP, tā kontrolējošajiem akcionāriem, vadību vai tūrvērtes dalībniekiem, un kam nav bijušas šādas attiecības piecus gadus pirms dalības valdē;
- 29) "augstākā vadība" ir persona(-as), kas faktiski vada centrālā darījumu starpnieka vai darījumu reģistra darbību, un valdes izpildloceklis(-ļi).

3. pants

Grupās iekšējie darījumi

1. Attiecībā uz nefinanšu darījumu partneri grupas iekšējais darījums ir ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgums, kas noslēgts ar citu darījumu partneri, kurš pieder tai pašai grupai, ar noteikumu, ka abi darījumu partneri ir pilnībā iekļauti kopīgā konsolidācijā un uz tiem attiecas atbilstošas centralizētas riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras, un šis darījumu partneris veic uzņēmējdarbību Savienībā vai, ja tas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, Komisija attiecībā uz šo trešo valsti ir pieņēmusi īstenošanas aktu saskaņā ar 13. panta 2. punktu.

⁽¹⁾ OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

⁽³⁾ OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

2. Attiecībā uz finanšu darījumu partneri grupas iekšējais darījums ir:

a) ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgums, kas noslēgts ar citu darījumu partneri, kurš pieder tai pašai grupai, ar noteikumu, ka tiek ievēroti šādi nosacījumi:

i) finanšu darījumu partneris veic uzņēmējdarbību Savienībā vai, ja tas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, Komisija attiecībā uz šo trešo valsti ir pieņēmusi īstenošanas aktu saskaņā ar 13. panta 2. punktu;

ii) otrs darījuma partneris ir finanšu darījumu partneris, finanšu kontrolakciju sabiedrība, finanšu iestāde vai pakalpojumu palīguzņēmums, kam piemēro atbilstīgas uzraudzības prasības;

iii) abi darījumu partneri ir pilnībā iekļauti kopīgā konsolidācijā; un

iv) uz abiem darījumu partneriem attiecas atbilstīgas centralizētas riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras;

b) ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgums, kas noslēgts ar citu darījumu partneri, ja abi darījumu partneri ir vienas un tās pašas institucionālās aizsardzības shēmas locekļi, kā minēts Direktīvas 2006/48/EK 80. panta 8. punktā, ar noteikumu, ka ir izpildīts šā punkta a) apakšpunkta ii) punkta nosacījums;

c) ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgums, kas noslēgts starp kredītiestādēm, kas saistītas ar vienu un to pašu galveno iestādi, vai starp šādu kredītiestādi un galveno iestādi, kā minēts Direktīvas 2006/48/EK 3. panta 1. punktā; vai

d) ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgums, kas noslēgts ar nefinanšu darījumu partneri, kurš pieder tai pašai grupai, ar noteikumu, ka abi darījumu partneri ir pilnībā iekļauti kopīgā konsolidācijā un uz tiem attiecas atbilstošas centralizētas riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras, un šis darījumu partneris veic uzņēmējdarbību Savienībā vai tādas trešās valsts jurisdikcijā, attiecībā uz kuru Komisija ir pieņēmusi īstenošanas aktu saskaņā ar 13. panta 2. punktu.

3. Šā panta vajadzībām darījumu partnerus uzskata par tādiem, kas jāiekļauj kopīgā konsolidācijā, ja tie abi ir:

a) iekļauti konsolidācijā saskaņā ar Direktīvu 83/349/EEK vai starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem (*IFRS*), kas pieņemti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002, vai attiecībā uz grupu, kuras mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas trešā valstī, saskaņā ar trešās valsts vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem, kas saskaņā ar Regulu (EK)

Nr. 1569/2007 ir atzīti par līdzvērtīgiem *IFRS* (vai trešās valsts grāmatvedības standartiem, kuru izmantošana ir atļauta saskaņā ar minētās regulas 4. pantu); vai

b) uz abiem attiecas viena konsolidētā uzraudzība saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK vai Direktīvu 2006/49/EK vai attiecībā uz grupu, kuras mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas trešā valstī, viena konsolidētā uzraudzība, ko veic attiecīgās trešās valsts kompetentā iestāde un kas pēc pārbaudes ir atzīta par līdzvērtīgu uzraudzībai, kuru reglamentē principi, kas noteikti Direktīvas 2006/48/EK 143. pantā vai Direktīvas 2006/49/EK 2. pantā.

II SADAĻA

ĀRPUSBIRŽAS ATVASINĀTO INSTRUMENTU TĪRVĒRTEŠ PĒNĀKUMS, ZIŅOŠANAS PIENĀKUMS UN ĀRPUSBIRŽAS ATVASINĀTO INSTRUMENTU RISKĀ MAZINĀŠANA

4. pants

Tīrvērtes pienākums

1. Darījumu partneri veic tīrvērti visiem ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kas pieder pie ārpusbiržas atvasināto instrumentu klases, uz kuru saskaņā ar 5. panta 2. punktu attiecas tīrvērtes pienākums, ja minētie līgumi atbilst abiem šādiem nosacījumiem:

a) tie ir noslēgti vienā no šādiem veidiem:

i) starp diviem finanšu darījumu partneriem;

ii) starp finanšu darījumu partneri un nefinanšu darījumu partneri, kas atbilst 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem;

iii) starp diviem nefinanšu darījumu partneriem, kas atbilst 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem;

iv) starp finanšu darījumu partneri vai nefinanšu darījumu partneri, kas atbilst 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, un vienību, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī un uz ko attiektos tīrvērtes pienākums, ja tā veiktu uzņēmējdarbību Savienībā; vai

v) starp divām vienībām, kuras veic uzņēmējdarbību vienā vai vairākās trešās valstīs un uz kurām attiektos tīrvērtes pienākums, ja tās veiktu uzņēmējdarbību Savienībā, ar noteikumu, ka līgumam ir tieša, būtiska un paredzama ietekme Savienībā, vai ja šāds pienākums ir vajadzīgs vai lietderīgs, lai novērstu izvairīšanos no jebkādu šīs regulas noteikumu ievērošanas; un

b) tie ir noslēgti vai pārjaunoti:

i) dienā vai pēc dienas, no kuras stājas spēkā tīrvērtes pienākums; vai

- ii) dienā, kad notikusi paziņošana, kas minēta 5. panta 1. punktā, vai pēc tās, bet pirms dienas, no kuras stājas spēkā tūrvērtes pienākums, ja līgumu atlikušais termiņš ir garāks par minimālo atlikušo termiņu, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 5. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

2. Neskarot riska mazināšanas metodes, kas noteiktas 11. pantā, tūrvērtes pienākumu neattiecinā uz ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kuri ir grupas iekšējie darījumi, kā noteikts 3. pantā.

Pirmajā daļā noteikto atbrīvojumu piemēro vienīgi:

- a) ja divi darījumu partneri, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un pieder vienai grupai, vispirms ir rakstiski informējuši attiecīgās kompetentās iestādes, ka tie plāno izmantot savstarpēji noslēgtu ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu atbrīvojumu. Paziņojumu sniedz ne mazāk kā 30 kalendārās dienas pirms atbrīvojuma pielietošanas. Kompetentās iestādes 30 kalendārās dienās pēc minētā paziņojuma saņemšanas var iebilst pret šāda atbrīvojuma izmantošanu, ja darījumu partneru darījumi neatbilst 3. panta nosacījumiem, neierobežojot kompetento iestāžu tiesības izteikt iebildumus pēc minētā 30 kalendāro dienu termiņa, ja minētie nosacījumi vairs netiek ievēroti. Ja rodas domstarpības starp kompetentajām iestādēm, EVTI var palīdzēt šīm iestādēm panākt vienošanos atbilstoši pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu;
- b) ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem starp vienas grupas diviem darījumu partneriem, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un trešā valstī – ja darījumu partneris, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, ir saņēmis savas kompetentās iestādes atļauju izmantot atbrīvojumu 30 kalendārās dienās pēc tam, kad to ir informējis darījuma partneris, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, ja tiek ievēroti 3. panta nosacījumi. Kompetentā iestāde par lēmumu paziņo EVTI.

3. Ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, uz kuriem saskaņā ar 1. punktu attiecas tūrvērtes pienākums, tūrvērti veic CCP, kas saņēmis atļauju saskaņā ar 14. pantu vai saskaņā ar 25. pantu atzīts par tiesīgu veikt tūrvērti minētajai ārpusbiržas atvasināto instrumentu klasei un ir iekļauts reģistrā saskaņā ar 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

Lai to veiktu, darījumu partneris kļūst par tūrvērtes dalībnieku, klientu vai vienojas par netiešas tūrvērtes noteikumiem ar tūrvērtes dalībnieku, ja šāda vienošanās nepalielina darījumu partnera risku, un nodrošina, ka darījumu partneris savus aktīvus un pozīcijas var aizsargāt līdzvērtīgi tam, kā minēts 39. un 48. pantā.

4. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, norādot līgumus, kuri uzskatāmi par tādiem, kam ir tieša, būtiska un paredzama ietekme Savienībā, vai gadījumus, kad ir vajadzīgs vai

lietderīgi novērst izvairīšanos no jebkādu šīs regulas noteikumu ievērošanas, kā minēts 1. punkta a) apakšpunkta v) punktā, un netiešu līgumattiecību veidus, kas atbilst nosacījumiem, kuri minēti 3. punkta otrajā daļā.

EVTI iesniedz Komisijai minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu līdz 2012. gada 30. septembrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

5. pants

Tūrvērtes pienākuma procedūra

1. Ja kompetentā iestāde atļauj CCP veikt tūrvērti ārpusbiržas atvasināto instrumentu klasei saskaņā ar 14. vai 15. pantu, tai nekavējoties jāpaziņo EVTI par šādu atļauju.

Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot informāciju, kas jāiekļauj šā punkta pirmajā daļā minētajā paziņojumā.

EVTI iesniedz Komisijai minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu līdz 2012. gada 30. septembrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta otrajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

2. Sešos mēnešos pēc paziņojuma saņemšanas saskaņā ar 1. punktu vai pēc 25. pantā minētās atzīšanas procedūras pabeigšanas EVTI, veikusi publisku apspriešanu un apspriedusies ar ESRK un attiecīgā gadījumā ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, izstrādā un iesniedz Komisijai apstiprināšanai īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros precizē:

- a) ārpusbiržas atvasināto instrumentu klasi, kurai būtu jāpiemēro tūrvērtes pienākums, kas minēts 4. pantā;
- b) dienu vai dienas, no kuras(-ām) stājas spēkā tūrvērtes pienākums, tostarp jebkuru pakāpeniskas īstenošanas periodu, kā arī darījumu partneru kategorijas, uz kurām attiecas tūrvērtes pienākums; un
- c) minimālo termiņu ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kas minēts 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

3. EVTI pēc savas iniciatīvas un pēc publiskas apspriešanas un konsultācijām ar ESRK un, ja nepieciešams, trešo valstu kompetentajām iestādēm nosaka atbilstoši 4. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem kritērijiem un paziņo Komisijai atvasināto instrumentu klases, uz kurām būtu jāattiecinā 4. pantā minētais tīrvērtes pienākums, bet attiecībā uz kuru neviens CCP vēl nav saņēmis atļauju.

Pēc paziņojuma saņemšanas EVTI publicē aicinājumu izstrādāt priekšlikumus par šādu atvasināto instrumentu klašu tīrvērti.

4. Ar vispārējo mērķi mazināt sistēmisko risku regulatīvo tehnisko standartu projektos attiecībā uz daļu, kas minēta 2. punkta a) apakšpunktā, ņem vērā šādus kritērijus:

- a) attiecīgās ārpusbiržas atvasināto instrumentu klases līgumu noteikumu un operacionālo procesu standartizācijas pakāpe;
- b) attiecīgās ārpusbiržas atvasināto instrumentu klases apjoms un likviditāte;
- c) patiesas, uzticamas un vispārpieņemtas informācijas par cenu noteikšanu pieejamība attiecīgo ārpusbiržas atvasināto instrumentu klasei.

Sagatavojot minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus, EVTI var ņemt vērā savstarpējo saistību starp darījumu partneriem, kuri izmanto attiecīgās ārpusbiržas atvasināto instrumentu klases, paredzēto ietekmi uz darījumu partneru kredītriska līmeni starp darījumu partneriem, kā arī ietekmi uz konkurenci Savienībā.

Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai detalizēti precizētu pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētos kritērijus.

EVTI iesniedz Komisijai minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu līdz 2012. gada 30. septembrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta trešajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

5. Regulatīvo tehnisko standartu projektos attiecībā uz daļu, kas minēta 2. punkta b) apakšpunktā, ņem vērā šādus kritērijus:

- a) attiecīgās ārpusbiržas atvasināto instrumentu klases paredzamais apjoms;
 - b) vai vairāk nekā viens CCP jau veic vienas un tās pašas ārpusbiržas atvasināto instrumentu klases tīrvērti;
 - c) CCP spēja apstrādāt paredzamo apjomu un pārvaldīt risku, ko rada attiecīgās ārpusbiržas atvasināto instrumentu klases tīrvērtē;
 - d) to darījumu partneru veids un skaits, kuri ir aktīvi vai, sagaidāms, būs aktīvi attiecīgās ārpusbiržas atvasināto instrumentu klases tirgū;
 - e) laiks, kas nepieciešams darījumu partnerim, uz kuru attiecas tīrvērtes pienākums, lai izveidotu mehānismus tā ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu tīrvērtē ar CCP starpniecību;
 - f) tādu darījumu partneru riska pārvaldība, juridiskā un darbības kapacitāte, kuri ir aktīvi attiecīgās ārpusbiržas atvasināto instrumentu klases tirgū un uz kuriem saskaņā ar 4. panta 1. punktu attieksies tīrvērtes pienākums.
6. Ja ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu klasei vairs nav CCP, kam ir atļauja vai kas ir atzīts par piemērotu šo līgumu tīrvērtes veikšanai saskaņā ar šo regulu, uz šo klasi vairs neattiecinā 4. pantā minēto tīrvērtes pienākumu un piemēro šā panta 3. punktu.

6. pants

Publiskais reģistrs

1. EVTI izveido, uztur un atjaunina publisko reģistru, lai pareizi un nepārprotami identificētu ārpusbiržas atvasināto instrumentu klases, uz kurām attiecas tīrvērtes pienākums. Publiskais reģistrs ir pieejams EVTI tīmekļa vietnē.
2. Reģistrā iekļauj:
 - a) atvasināto instrumentu klases, kurām ir piemērojams tīrvērtes pienākums saskaņā ar 4. pantu;
 - b) to CCP sarakstu, kam ir atļauja vai kas ir atzīti par pilnvarotiem tīrvērtes pienākuma izpildei;
 - c) dienas, no kurām tīrvērtes pienākums stājas spēkā, tostarp pakāpeniskas ieviešanas gadījumā;

- d) atvasināto instrumentu klases, ko saskaņā ar 5. panta 3. punktu noteikusi EVTI;
- e) atvasināto instrumentu līgumu minimālo termiņu, kas minēts 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā;
- f) CCP, ko kompetentās iestādes ir paziņojušas EVTI saistībā ar tīrvērtes pienākumu, un paziņošanas dienu katram no tiem.

3. Ja CCP vairs nav atļaujās vai tas vairs nav atzīts par pilnvarotu saskaņā ar šo regulu noteiktas atvasināto instrumentu klases tīrvērtes veikšanai, EVTI nekavējoties to dzēš no publiskā reģistra attiecībā uz konkrēto atvasināto instrumentu klasi.

4. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI var izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai detalizēti precizētu 1. punktā minētajā publiskajā reģistrā iekļaujamo informāciju.

EVTI iesniedz Komisijai minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu līdz 2012. gada 30. septembrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

7. pants

Pieklūve CCP

1. CCP, kuram ir atļauts veikt ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu tīrvērti, pieņem šādus līgumus tīrvērtē bez diskriminācijas un pārskatāmi – neatkarīgi no tirdzniecības vietas.

CCP var prasīt, lai tirdzniecības vieta atbilstu CCP noteiktajām darbības un tehniskajām prasībām, tostarp riska pārvaldības prasībām.

2. CCP apmierina vai noraida tirdzniecības vietas pieprasījumu par pieklūvi trīs mēnešos pēc pieprasījuma saņemšanas.

3. Ja CCP atsaka pieklūvi saskaņā ar 2. punktu, tam jāsniedz tirdzniecības vietai pilnīgs šāda atteikuma pamatojums.

4. Izņemot gadījumu, kad tirdzniecības vietas un CCP kompetentā iestāde atsaka pieklūvi, CCP saskaņā ar šā punkta otro daļu piešķir pieklūvi trīs mēnešos pēc lēmuma pieņemšanas par tirdzniecības vietas oficiāla pieprasījuma apmierināšanu saskaņā ar 2. punktu.

Tirdzniecības vietas un CCP kompetentā iestāde var atteikt pieklūvi CCP pēc tirdzniecības vietas oficiālas prasības tikai tādā gadījumā, ja šāda pieklūve kaitētu vienmērīgai un pareizai tirgu darbībai vai palielinātu sistēmisko risku.

5. Visas domstarpības, kas rodas kompetento iestāžu domstarpību gadījumā, EVTI risina atbilstīgi tās pilnvarām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

8. pants

Pieklūve tirdzniecības vietai

1. Tirdzniecības vieta sniedz informāciju par darījumiem nediskriminējošā un pārredzamā veidā ikvienam CCP, kas saņēmis atļauju veikt šajā tirdzniecības vietā tirgoto ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu tīrvērti, pēc šāda CCP pieprasījuma.

2. Ja CCP ir iesniedzis tirdzniecības vietai oficiālu pieprasījumu par pieklūvi tai, tirdzniecības vieta sniedz atbildi CCP trīs mēnešos.

3. Ja tirdzniecības vieta atsaka pieklūvi, tā attiecīgi informē CCP, sniedzot pilnīgu pamatojumu.

4. Neskarot tirdzniecības vietas un CCP kompetento iestāžu lēmumu, tirdzniecības vieta nodrošina pieklūvi trīs mēnešos pēc pozitīvas atbildes uz pieprasījumu nodrošināt pieklūvi.

CCP pieklūvi tirdzniecības vietai nodrošina tikai tad, ja šādai pieklūvei nav nepieciešama sadarbība vai tā neapdraud vienmērīgu un pareizu tirgu darbību, it īpaši likviditātes sadrumstalotības dēļ, un ja tirdzniecības vieta ir ieviesusi atbilstīgus mehānismus, lai novērstu šādu sadrumstalotību.

5. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā definē likviditātes sadrumstalotības jēdzienu.

EVTI iesniedz Komisijai minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu līdz 2012. gada 30. septembrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

9. pants

Ziņošanas pienākums

1. Darījumu partneri un CCP nodrošina, ka dati par katru noslēgto atvasināto instrumentu līgumu un par jebkādiem grozījumiem vai līguma izbeigšanu tiek paziņoti darījumu reģistram, kurš reģistrēts saskaņā ar 55. pantu vai atzīts saskaņā ar 77. pantu. Datus paziņo ne vēlāk kā nākamajā darb dienā pēc līguma noslēgšanas, grozīšanas vai izbeigšanas.

Ziņošanas pienākums attiecas uz atvasināto instrumentu līgumiem, kas:

- a) noslēgti pirms 2012. gada 16. augusta un minētajā dienā nav izpildīti;
- b) noslēgti 2012. gada 16. augustā vai pēc minētās dienas.

Darījumu partneris vai CCP, uz kuru attiecas ziņošanas pienākums, var deleģēt atvasināto instrumentu līgumu datu paziņošanu.

Darījumu partneris un CCP rūpējas, lai atvasināto instrumentu līgumu dati tiktu paziņoti bez dublēšanās.

2. Darījumu partneri reģistrē katru noslēgto atvasināto instrumentu līgumu un datus par jebkādiem grozījumiem vismaz piecus gadus pēc līguma izbeigšanas.

3. Ja darījumu reģistrs nav pieejams atvasināto instrumentu līgumu datu reģistrācijai, darījumu partneri un CCP nodrošina, ka šādi dati tiek paziņoti EVTI.

Šādā gadījumā EVTI nodrošina, lai visām attiecīgajām vienībām, kas minētas 81. panta 3. punktā, būtu piekļuve visiem atvasināto instrumentu līgumu datiem, kas tiem nepieciešami savu pienākumu un pilnvaru izpildei.

4. Ja darījumu partneris vai CCP paziņo datus par atvasināto instrumentu līgumu darījumu reģistram vai EVTI, vai jebkādai vienībai, kas ziņo par šādiem datiem, kāda darījumu partnera vārdā, tad netiek uzskatīts, ka tas pārkāpis kādu informācijas izpaušanas ierobežojumu, ko tam uzliek līgums vai kāds normatīvo vai administratīvo aktu noteikums.

Ziņošanas vienībai vai tās direktoriem vai darbiniekiem nav nekādas atbildības šādas izpaušanas dēļ.

5. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā nosaka 1. un 3. punktā minēto ziņojumu datus un veidu dažādām atvasināto instrumentu klasēm.

Šā panta 1. un 3. punktā minētajos ziņojumos prezicē vismaz:

- a) atvasināto instrumentu līguma puses un no tā radušos tiesību un pienākumu saņēmēju, ja tas atšķiras;
- b) atvasināto instrumentu līgumu galvenās īpašības, tostarp to veidu, pamatā esošo dzēšanas termiņu, nominālvērtību, cenu un norēķinu dienu.

EVTI iesniedz Komisijai minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu līdz 2012. gada 30. septembrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

6. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus 1. un 3. punkta piemērošanai, EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, precizējot:

- a) šā panta 1. un 3. punktā minēto ziņojumu formu un biežumu dažādām atvasināto instrumentu klasēm;
- b) dienu, līdz kurai jāpaziņo par atvasināto instrumentu līgumiem, tostarp jebkuru pakāpeniskas īstenošanas termiņu līgumiem, kas noslēgti pirms ziņošanas pienākuma piemērošanas.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

10. pants

Nefinanšu darījumu partneri

1. Ja nefinanšu darījumu partneris izveido pozīcijas ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem un minētās pozīcijas pārsniedz 3. punktā norādīto tīrvērtes sliekšni, šis nefinanšu darījumu partneris:

- a) nekavējoties par to paziņo EVTI un 5. punktā minētajai kompetentajai iestādei;
- b) tiek pakļauts tīrvērtes pienākumam attiecībā uz nākotnes līgumiem saskaņā ar 4. pantu, ja slīdošā vidējā pozīcija 30 darījuma dienu periodā pārsniedz sliekšni; un
- c) veic tīrvērti visiem attiecīgajiem nākotnes līgumiem četros mēnešos pēc tīrvērtes pienākuma piemērošanas.

2. Nefinanšu darījumu partnerim, uz ko attiecas tīrvērtes pienākums saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu un kas pēc tam pierāda saskaņā ar 5. punktu ieceltajai iestādei, ka tā slīdošā vidējā pozīcija 30 darbdienu periodā nepārsniedz tīrvērtes sliekšni, vairs nepiemēro 4. pantā minēto tīrvērtes pienākumu.

3. Aprēķinot pozīcijas, kas minētas 1. punktā, nefinanšu darījumu partneris ietver visus nefinanšu darījumu partnera vai citas nefinanšu vienības grupā, kurai pieder nefinanšu darījumu partneris, noslēgtos ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumus, kuri nav tādi, kas objektīvi mērāmā veidā mazina riskus, kas tieši saistīti ar nefinanšu darījumu partnera vai šīs grupas komercdarbību vai finanšu līdzekļu pārvaldības darbību.

4. Lai nodrošinātu šā panta vienotu piemērošanu, EVTI, apspriežoties ar ESRK un citām attiecīgām iestādēm, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē:

- a) kritērijus, kas ļauj noteikt, kuri ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumi objektīvi mērāmā veidā mazina riskus, kuri ir tieši saistīti ar 3. punktā minēto komercdarbību vai finanšu līdzekļu pārvaldību; un
- b) tīrvērtes sliekšņu vērtības, kuras nosaka, ņemot vērā katra darījuma partnera tīro pozīciju un riska pozīciju summas sistēmisko nozīmību katrai ārpusbiržas atvasināto instrumentu klasei.

EVTI pēc atklātas publiskas apspriešanas iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2012. gada 30. septembrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

Pēc apspriešanās ar ESRK un citām attiecīgām iestādēm EVTI periodiski pārskata sliekšņus un vajadzības gadījumā ierosina nepieciešamos īstenošanas tehniskos standartus to grozīšanai.

5. Katra dalībvalsts norīko iestādi, kuras pienākums ir nodrošināt to, ka tiek izpildīts 1. punktā minētais pienākums.

11. pants

Ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu, kuriem CCP neveic tīrvērti, riska mazināšanas metodes

1. Finanšu darījumu partneri un nefinanšu darījumu partneri, kas iesaistās ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumā, kura tīrvērti CCP neveic, ar pienācīgu rūpību nodrošina, ka tiek ieviestas piemērotas procedūras un kārtība darbības riska un darījumu partnera kredītriska mērīšanai, uzraudzībai un mazināšanai, tostarp vismaz:

- a) attiecīgā ārpusbiržas atvasināto instrumentu līguma noteikumu savlaicīga apstiprināšana, ja iespējams, ar elektroniskiem līdzekļiem;
- b) standartizēti procesi, kas ir noturīgi, elastīgi un revīzijā kontrolējami un kas ļauj saskaņot portfeļus, pārvaldīt saistīto risku un agrīni konstatēt pušu strīdus un tos atrisināt, un uzraudzīt neizpildīto līgumu vērtību.

2. Finanšu darījumu partneri un nefinanšu darījumu partneri, kas minēti 10. pantā, katru dienu pēc tirgus vērtības novērtē neizpildīto līgumu vērtību. Ja tirgus apstākļi neļauj novērtēt pēc tirgus vērtības, veic ticamu un piesardzīgu novērtēšanu pēc modeļa.

3. Finanšu darījumu partneriem ir riska pārvaldības procedūras, kas nosaka savlaicīgu, precīzu un pienācīgi nošķirtu nodrošinājumu apmaiņu saistībā ar ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kas noslēgti 2012. gada 16. augustā vai vēlāk. Nefinanšu darījumu partneriem, kas minēti 10. pantā, ir riska pārvaldības procedūras, kas nosaka savlaicīgu, precīzu un atbilstoši nošķirtu nodrošinājumu apmaiņu saistībā ar ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kas noslēgti dienā, kad pārsniegts tīrvērtes sliekšnis, vai pēc tam.

4. Finanšu darījumu partneri glabā atbilstošu un samērīgu kapitālu, lai pārvaldītu risku, ko nesedz atbilstoša nodrošinājuma apmaiņa.

5. Prasība, kas minēta šā panta 3. punktā, neattiecas uz grupas iekšējo darījumu, kas minēts 3. pantā, kuru noslēdz darījumu partneri, kas veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī, ar noteikumu, ka nepastāv nekādi pašreizēji vai paredzami praktiski vai juridiski šķēršļi pašu kapitāla tūlītējam pārvedumam vai saistību nokārtošanai starp darījumu partneriem.

6. Šīs regulas 3. panta 2. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minēto grupas iekšējo darījumu, kas noslēgts starp darījumu partneriem, kuri veic uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs, pilnīgi vai daļēji atbrīvo no šā panta 3. punktā noteiktās prasības, pamatojoties uz abu attiecīgo kompetento iestāžu pozitīvu lēmumu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) darījumu partneru riska pārvaldības procedūras ir pietiekami drošas, stingras un atvasināto instrumentu darījuma sarežģītības līmenim atbilstošas;
- b) nepastāv nekādi pašreizēji vai paredzami praktiski vai juridiski šķēršļi pašu kapitāla tūlītējam pārvedumam vai saistību nokārtošanai starp darījumu partneriem.

Ja kompetentās iestādes neapanāk pozitīvu lēmumu 30 kalendārajās dienās pēc atbrīvojuma pieteikuma saņemšanas, EVTI var palīdzēt minētajām iestādēm panākt vienošanos atbilstīgi tās pilnvarām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

7. Šīs regulas 3. panta 1. punktā minēto grupas iekšējo darījumu, kas noslēgts starp nefinanšu darījumu partneriem, kuri veic uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs, atbrīvo no šā panta 3. punktā minētās prasības, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) darījumu partneru riska pārvaldības procedūras ir pietiekami drošas, stingras un atvasināto instrumentu darījuma sarežģītības līmenim atbilstošas;
- b) nepastāv nekādi pašreizēji vai paredzami praktiski vai juridiski šķēršļi pašu kapitāla tūlītējam pārvedumam vai saistību nokārtošanai starp darījumu partneriem.

Nefinanšu darījumu partneri savu nodomu piemērot atbrīvojumu paziņo 10. panta 5. punktā minētajām kompetentajām iestādēm. Atbrīvojums ir spēkā, izņemot gadījumus, kad kāda no informētajām kompetentajām iestādēm trīs mēnešos pēc paziņojuma dienas dara zināmu, ka tā nepiekrīt pirmās daļas a) vai b) apakšpunktā minētos nosacījumus uzskatīt par izpildītiem.

8. Šīs regulas 3. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā minēto grupas iekšējo darījumu, kas noslēgts starp darījumu partneri, kurš veic uzņēmējdarbību Savienībā, un darījumu partneri, kurš veic uzņēmējdarbību trešās valsts jurisdikcijā, pilnīgi vai daļēji atbrīvo no šā panta 3. punktā noteiktās prasības, pamatojoties uz tās kompetentās iestādes pozitīvu lēmumu, kas atbild par tā darījumu partnera uzraudzību, kurš veic uzņēmējdarbību Savienībā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) darījumu partneru riska pārvaldības procedūras ir pietiekami drošas, stingras un atvasināto instrumentu darījuma sarežģītības līmenim atbilstošas;
- b) nepastāv nekādi pašreizēji vai paredzami praktiski vai juridiski šķēršļi pašu kapitāla tūlītējam pārvedumam vai saistību nokārtošanai starp darījumu partneriem.

9. Šīs regulas 3. panta 1. punktā minēto grupas iekšējo darījumu, kas noslēgts starp nefinanšu darījumu partneri, kurš veic uzņēmējdarbību Savienībā, un darījumu partneri, kurš veic uzņēmējdarbību trešās valsts jurisdikcijā, atbrīvo no šā panta 3. punktā minētās prasības, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) darījumu partneru riska pārvaldības procedūras ir pietiekami drošas, stingras un atvasināto instrumentu darījuma sarežģītības līmenim atbilstošas;
- b) nepastāv nekādi pašreizēji vai paredzami praktiski vai juridiski šķēršļi pašu kapitāla tūlītējam pārvedumam vai saistību nokārtošanai starp darījumu partneriem.

Nefinanšu darījumu partneris savu nodomu piemērot atbrīvojumu paziņo 10. panta 5. punktā minētajām kompetentajām iestādēm. Atbrīvojums ir spēkā, izņemot gadījumus, kad kāda

no informētajām kompetentajām iestādēm trīs mēnešos pēc paziņojuma dienas dara zināmu, ka tā nepiekrīt pirmās daļas a) vai b) apakšpunktā minētos nosacījumus uzskatīt par izpildītiem.

10. Šīs regulas 3. panta 1. punktā minēto grupas iekšējo darījumu, kas noslēgts starp nefinanšu darījumu partneri un finanšu darījumu partneri, kuri veic uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs, pilnīgi vai daļēji atbrīvo no šā panta 3. punktā noteiktās prasības, pamatojoties uz tās kompetentās iestādes pozitīvu lēmumu, kas atbild par finanšu darījumu partnera uzraudzību, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) darījumu partneru riska pārvaldības procedūras ir pietiekami drošas, stingras un atvasināto instrumentu darījuma sarežģītības līmenim atbilstošas;
- b) nepastāv nekādi pašreizēji vai paredzami praktiski vai juridiski šķēršļi pašu kapitāla tūlītējam pārvedumam vai saistību nokārtošanai starp darījumu partneriem.

Attiecīgā kompetentā iestāde, kas atbild par finanšu darījumu partnera uzraudzību, paziņo jebkuru šādu lēmumu 10. panta 5. punktā minētajai kompetentajai iestādei. Atbrīvojums ir spēkā, izņemot gadījumus, kad informētā kompetentā iestāde nepiekrīt pirmās daļas a) vai b) apakšpunktā minētos nosacījumus uzskatīt par izpildītiem. Ja rodas domstarpības starp kompetentajām iestādēm, EVTI var palīdzēt šīm iestādēm panākt vienošanos atbilstīgi tās pilnvarām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu.

11. Darījumu partneris grupas iekšējā darījumā, kas atbrīvots no 3. punktā noteiktās prasības, publisko informāciju par atbrīvojumu.

Kompetentā iestāde paziņo EVTI par jebkuru lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 6., 8. vai 10. punktu, vai jebkuru paziņojumu, kas saņemts saskaņā ar 7., 9. vai 10. punktu, un sniedz EVTI informāciju par attiecīgo grupas iekšējo darījumu.

12. Šā panta 1. līdz 11. punktā minētos pienākumus piemēro ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kas noslēgti starp trešo valstu vienībām, uz kurām minētie pienākumi attiektos, ja tās veiktu uzņēmējdarbību Savienībā, ja šiem līgumiem ir tieša, būtiska un paredzama ietekme Savienībā vai ja šādi pienākumi ir vajadzīgi vai lietderīgi, lai novērstu izvairīšanos no jebkādu šīs regulas noteikumu ievērošanas.

13. EVTI regulāri uzrauga darbības ar tūrvērti nepiemērotiem atvasinātajiem instrumentiem, lai konstatētu gadījumus, kad attiecīgā atvasināto instrumentu kase var radīt sistēmisku risku un novērstu regulējuma arbitrāžu starp tiem atvasināto instrumentu darījumiem, kuriem tūrvērti ir veikta, un tiem, kuriem tūrvērti nav veikta. Jo īpaši – EVTI pēc apspriešanās ar ESRK rīkojas saskaņā ar 5. panta 3. punktu vai pārskata regulatīvos tehniskos standartus maržu prasībām, kas noteiktas šā panta 14. punktā un 41. pantā.

14. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā nosaka:

- a) procedūras un kārtību, kas minēta 1. punktā;
- b) tirgus apstākļus, kas neļauj veikt novērtēšanu pēc tirgus vērtības, un kritērijus novērtēšanai pēc modeļa, kā minēts 2. punktā;
- c) informāciju par atbrīvotajiem grupas iekšējiem darījumiem, kas jāiekļauj paziņojumā, kurš minēts 7., 9. un 10. punktā;
- d) informāciju par atbrīvotajiem grupas iekšējiem darījumiem, kas minēti 11. punktā;
- e) līgumus, par kuriem tiek uzskatīts, ka tiem ir tieša, būtiska un paredzama ietekme Savienībā, vai, ja ir vajadzīgs vai ir lietderīgi, lai novērstu izvairīšanos no šīs regulas noteikumu ievērošanas, kā minēts 12. punktā.

EVTI iesniedz Komisijai minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu līdz 2012. gada 30. septembrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

15. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EUI izstrādā kopīgu regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā nosaka:

- a) riska pārvaldības procedūras, tostarp nodrošinājuma un nošķiršanas sistēmu vajadzīgo līmeni un veidu, kas vajadzīgs 3. punkta izpildei;
- b) kapitāla līmeni, kas vajadzīgs 4. punkta izpildei;
- c) darījumu partneru un attiecīgo kompetento iestāžu procedūras, kas jāievēro, piemērojot atbrīvojumus saskaņā ar 6. līdz 10. punktu;
- d) piemērojamos kritērijus, kas minēti 5. līdz 10. punktā, tostarp jo īpaši to, kas būtu uzskatāms par praktisku vai juridisku šķērslī pašu kapitāla tūlītējam pārvedumam vai saistību nokārtošanai starp darījumu partneriem.

EUI iesniedz Komisijai minēto regulatīvo tehnisko standartu projektus līdz 2012. gada 30. septembrim.

Atkarībā no darījuma partnera juridiskā rakstura Komisijai deleģē pilnvaras saskaņā ar 10. līdz 14. pantu Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 vai (ES) Nr. 1095/2010 pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

12. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs sadaļas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Minētās sankcijas ietver vismaz administratīvas sodanaudas. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes, kas atbild par finanšu un, attiecīgos gadījumos, nefinanšu darījumu partneru uzraudzību, nodod atklātībai visas sankcijas, kas piemērotas par 4., 5. un 7. līdz 11. panta pārkāpumiem, ja vien tāda nodošana atklātībai nopietni neapdraud finanšu tirgus vai nerada nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām. Dalībvalstis regulāri publisko noteikto sankciju efektivitātes vērtējuma ziņojumus. Šādā publiskotā un publicētā materiālā neiekļauj personas datus Direktīvas 95/46/EK 2. panta a) punkta nozīmē.

Dalībvalstis līdz 2013. gada 17. februārim Komisijai dara zināmus 1. punktā minētos noteikumus. Dalībvalstis nekavējoties ziņo Komisijai par jebkādiem turpmākiem minēto noteikumu grozījumiem.

3. Šīs sadaļas noteikumu pārkāpums neskar ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumu spēkā esamību vai iespēju partneriem īstenot ārpusbiržas atvasināto instrumentu līguma noteikumus. Šīs sadaļas noteikumu pārkāpums nerada tiesības prasīt kaitējuma atlīdzību no ārpusbiržas atvasināto instrumentu līguma partnera.

13. pants

Mehānisms, lai izvairītos no dublējošiem vai pretrunīgiem noteikumiem

1. EVTI palīdz Komisijai uzraudzīt un sagatavot ziņojumus Eiropas Parlamentam un Padomei par 4., 9., 10. un 11. pantā noteikto principu starptautisko piemērošanu, jo īpaši par iespējamām dublējošām vai pretrunīgām prasībām tirgus dalībniekiem, un Komisija iesaka iespējamās darbības.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko paziņo, ka trešās valsts tiesiskās, uzraudzības un izpildes sistēmas:

- a) ir līdzvērtīgas prasībām, kas noteiktas šīs regulas 4., 9., 10. un 11. pantā;
- b) nodrošina dienesta noslēpuma aizsardzību līdzvērtīgi tam, kā noteikts šajā regulā; un

c) tiek piemērotas un īstenotas taisnīgi un bez izkropļojumiem tā, ka attiecīgajā trešā valstī tiek nodrošināta efektīva uzraudzība un izpilde.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 86. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Īstenošanas akts par līdzvērtību, kas minēts 2. punktā, nozīmē, ka darījumu partneri, kas noslēguši darījumu saskaņā ar šo regulu, ir izpildījuši šīs regulas 4., 9., 10. un 11. pantā paredzētos pienākumus, ja vismaz viens no darījuma partneriem veic uzņēmējdarbību attiecīgajā trešā valstī.

4. Komisija sadarbībā ar EVTI uzrauga, vai trešās valstis, par kurām ir pieņemts īstenošanas akts par līdzvērtību, efektīvi īsteno prasības, kas ir līdzvērtīgas 4., 9., 10. un 11. pantā noteiktajām prasībām, un regulāri – vismaz reizi gadā – ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei. Ja ziņojumā norādīts, ka trešās valsts iestādes piemēro līdzvērtīgās prasības nepietiekami vai nekONSEKVENTI, Komisija 30 kalendārājās dienās pēc ziņojuma iesniegšanas atceļ minētās trešās valsts tiesiskā regulējuma atzīšanu par līdzvērtīgu. Ja īstenošanas akts par līdzvērtību tiek atcelts, uz darījumu partneriem atkal automātiski attiecinā visas šajā regulā noteiktās prasības.

III SADAĻA

CCP DARBĪBAS ATĻAUSĀNA UN UZRAUDZĪBA

1. NODAĻA

CCP atļaujas piešķiršanas nosacījumi un procedūra

14. pants

CCP darbības atļauja

1. Ja juridiskā persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, plāno sniegt CCP tūrvērtes pakalpojumus, tā iesniedz atļaujas pieteikumu tās uzņēmējdarbības dalībvalsts kompetentajai iestādei (CCP kompetentajai iestādei) saskaņā ar 17. pantā noteikto procedūru.

2. Tiklīdz saskaņā ar 17. pantu atļauja ir piešķirta, tā ir spēkā visā Savienības teritorijā.

3. Atļauju, kas minēta 1. punktā, piešķir tikai ar tūrvērti saistītām darbībām un tajā min pakalpojumus vai darbības, ko CCP ir atļauts sniegt vai veikt, kā arī finanšu instrumentu klases, uz kurām šāda atļauja attiecas.

4. CCP katrā laikā atbilst nosacījumiem, kas nepieciešami atļaujas saņemšanai.

CCP bez nepamatotas kavēšanās paziņo kompetentajai iestādei par būtiskām izmaiņām, kas iespaido atļaujas nosacījumus.

5. Šā panta 1. punktā minētā atļauja neliedz dalībvalstīm pieņemt vai turpināt piemērot papildu prasības attiecībā uz CCP, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, tostarp konkrētas prasības par atļaujām saskaņā ar Direktīvu 2006/48/EK.

15. pants

Darbības un pakalpojumu klāsta paplašināšana

1. CCP, kas vēlas paplašināt darbību ar papildu pakalpojumiem vai darbības veidiem, kuri nav ietverti sākotnējā atļaujā, iesniedz paplašināšanas pieteikumu CCP kompetentajai iestādei. Tādu tūrvērtes pakalpojumu piedāvāšanu, kuriem CCP līdz šim nav saņēmis atļauju, uzskata par minētās atļaujas paplašināšanu.

Atļaujas paplašināšanu veic saskaņā ar 17. pantā noteikto procedūru.

2. Ja CCP vēlas paplašināt darbību, aptverot dalībvalsti, kurā tas neveic uzņēmējdarbību, CCP kompetentā iestāde to tūlīt paziņo šīs citas dalībvalsts kompetentajai iestādei.

16. pants

Kapitāla prasības

1. CCP ir pastāvīgs un pieejams sākumkapitāls vismaz EUR 7,5 miljonu apjomā, kam jāsaņem atļauja atbilstīgi 14. pantam.

2. CCP kapitāls, ieskaitot nesadalīto peļņu un rezerves, ir samērīgs ar CCP darbību risku. Tas katrā laikā ir pietiekams, lai nodrošinātu organizētu darbības izbeigšanu vai pārstrukturēšanu piemērotā laikposmā un CCP pienācīgu aizsardzību pret kredītrisku, darījumu partnera risku, tirgus risku, darbības risku, juridisko un uzņēmējdarbības risku, kuru vēl nesedz 41. līdz 44. pantā minētie speciālie finanšu resursi.

3. Lai nodrošinātu šā panta konsekvētu piemērošanu, EBI ciešā sadarbībā ar ECBS un pēc apspriešanās ar EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, tajā precizējot 2. punktā minētās prasības attiecībā uz CCP kapitālu, nesadalīto peļņu un rezervēm.

EBI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai līdz 2012. gada 30. septembrim.

Pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus Komisijai piešķir saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

17. pants

Atļaujas piešķiršanas un atteikšanas procedūra

1. Pieteikumu iesniedzotais CCP iesniedz atļaujas pieteikumu tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā tas veic uzņēmējdarbību.

2. Pieteikumu iesniegušais CCP sniedz visu nepieciešamo informāciju, lai kompetentā iestāde varētu pārlicināties, ka pieteikumu iesniegušais CCP atļaujas izdošanas laikā ir veicis visus nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu šajā regulā izklāstītos pienākumus. Kompetentā iestāde nekavējoties sniedz EVTI un kolēģijai, kas minēta 18. panta 1. punktā, visu no CCP saņemto informāciju.

3. Kompetentā iestāde 30 darbdiēnās pēc pieteikuma saņemšanas izvērtē, vai pieteikums ir pilnīgs. Ja pieteikums nav pilnīgs, kompetentā iestāde nosaka termiņu, kurā pieteikumu iesniegušais CCP sniedz papildu informāciju. Ja pieteikums ir pilnīgs, kompetentā iestāde attiecīgi informē pieteikumu iesniegušo CCP, saskaņā ar 18. panta 1. punktu izveidoto kolēģiju un EVTI.

4. Kompetentā iestāde piešķir atļauju tikai tad, ja tā ir pilnībā pārliecinājusies, ka pieteikumu iesniegušais CCP atbilst visām šajā regulā noteiktajām prasībām un ka CCP ir izziņots kā sistēma atbilstīgi Direktīvai 98/26/EK.

Kompetentā iestāde pienācīgi izvērtē kolēģijas atzinumu, kas pieņemts saskaņā ar 19. pantu. Ja CCP kompetentā iestāde nepiekrīt kolēģijas pozitīvam atzinumam, tās lēmumā iekļauj pilnīgu pamatojumu un skaidrojumu par jebkurām būtiskām novirzēm no minētā pozitīvā viedokļa.

CCP atļauju nepiešķir, ja visi kolēģijas locekļi, izņemot tās dalībvalsts iestādes, kurā CCP veic uzņēmējdarbību, savstarpēji vienojoties, atbilstīgi 19. panta 1. punktam pieņem kopīgu atzinumu, ka CCP nevar saņemt atļauju. Šajā atzinumā rakstiski sniedz pilnīgu un detalizētu izklāstu par iemesliem, kādēļ kolēģija uzskata, ka nav izpildītas šaja regulā vai citos Savienības tiesību aktos noteiktās prasības.

Ja trešajā daļā minētais kopīgais atzinums, savstarpēji vienojoties, nav panākts un ja kolēģija ar divu trešdaļu vairākumu ir izteikusi negatīvu atzinumu, jebkura attiecīgā kompetentā iestāde, pamatojoties uz minēto kolēģijas divu trešdaļu vairākumu, 30 kalendārajās dienās pēc negatīvā atzinuma pieņemšanas var šo lietu nodot EVTI atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantam.

Nodošanas lēmumā rakstiski pilnīgi un detalizēti izklāsta iemeslus, kādēļ attiecīgie kolēģijas locekļi uzskata, ka nav izpildītas šaja regulā vai citos Savienības tiesību aktos noteiktās prasības. Tādā gadījumā CCP kompetentā iestāde atliek savu lēmumu par atļaujas piešķiršanu un gaida, kādu lēmumu par atļaujas piešķiršanu CCP pieņems EVTI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. panta 3. punktu. Kompetentā iestāde pieņem savu lēmumu atbilstīgi EVTI lēmumam. Ja ceturtajā daļā minētais 30 dienu termiņš ir beidzies, lietu nenodod EVTI.

Ja visi kolēģijas locekļi, izņemot tās dalībvalsts iestādes, kurā CCP veic uzņēmējdarbību, savstarpēji vienojoties, atbilstīgi 19. panta 1. punktam pieņem kopīgu atzinumu, ka CCP nav jāpiešķir atļauja, CCP kompetentā iestāde saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 19. pantu var lietu nodot EVTI.

Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā CCP veic uzņēmējdarbību, nosūta lēmumu citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

5. Ja CCP kompetentā iestāde nav piemērojusi šīs regulas noteikumus vai ir piemērojusi tos tā, ka ir pārkāpti Savienības tiesību akti, EVTI rīkojas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 17. pantu.

EVTI var izmeklēt iespējamo Savienības tiesību aktu pārkāpumu vai nepiemērošanu pēc jebkura kolēģijas locekļa pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas, kā arī pēc kompetentās iestādes informēšanas.

6. Veicot savus pienākumus, neviena kolēģijas locekļa veiktā darbība tieši vai netieši nediskriminē nevienu dalībvalsti vai dalībvalstu grupu kā tīrvērtes pakalpojumu vietu jebkurā valūtā.

7. Sešos mēnešos pēc pilnīga pieteikuma iesniegšanas kompetentā iestāde, sniedzot vispusīgi pamatotu skaidrojumu, rakstiski informē pieteikumu iesniegušo CCP par to, vai atļauja piešķirta vai atteikta.

18. pants

Kolēģija

1. Lai atvieglotu 15., 17., 49., 51. un 54. pantā minēto uzdevumu izpildi, CCP kompetentā iestāde 30 kalendārajās dienās pēc pilnīga pieteikuma iesniegšanas saskaņā ar 17. pantu izveido un vada kolēģiju un vada tās sēdes.

2. Kolēģiju veido:

- a) EVTI;
- b) CCP kompetentā iestāde;
- c) kompetentās iestādes, kuru pienākums ir uzraudzīt CCP tīrvērtes dalībniekus, kuri veic uzņēmējdarbību trīs dalībvalstīs ar lielāko kopējo ieguldījumu viena gada laikā 42. pantā minētajā CCP saistību neizpildes fondā;
- d) par tirdzniecības vietu uzraudzību atbildīgās kompetentās iestādes, ko apkalpo CCP;
- e) kompetentās iestādes, kas pārrauga CCP, ar kuriem ir noslēgtas sadarbības mehānismi;
- f) kompetentās iestādes, kas pārrauga centrālos vērtspapīru depozitārijus, ar kuriem CCP ir saistīts;

g) attiecīgie ECBS dalībnieki, kas atbild par CCP pārraudzību, un attiecīgie ECBS dalībnieki, kas atbild par to CCP pārraudzību, ar kuriem noslēgti sadarbības mehānismi;

h) centrālās bankas, kas emitē nozīmīgākās Savienības valūtas, kurās denominēti finanšu instrumenti, kuriem veic tūrvērti.

3. Dalībvalsts kompetentā iestāde, kas nav kolēģijas dalībniece, var pieprasīt no kolēģijas jebkuru informāciju, kas ir svarīga tās uzraudzības pienākumu izpildē.

4. Kolēģija neatkarīgi no kompetento iestāžu pienākumiem saskaņā ar šo regulu nodrošina:

- a) šīs regulas 19. pantā minētā atzinuma sagatavošanu;
- b) informācijas apmaiņu, tostarp informācijas pieprasījumus atbilstīgi 84. pantam;
- c) vienošanos par labprātīgu uzdevumu uzticēšanu tās locekļu starpā;
- d) uzraudzības iestādes izmeklēšanas programmu koordināciju, balstoties uz CCP riska novērtējumu; un
- e) procedūru un ārkārtas rīcības plānu izstrādi ārkārtas situāciju pārvarēšanai, kā minēts 24. pantā.

5. Kolēģijas izveides un darbības pamatā ir visu tās locekļu rakstiska vienošanās.

Minētā vienošanās paredz kolēģijas praktisko darbības kārtību, tostarp sīki izstrādātus noteikumus par balsošanas procedūru, kā minēts 19. panta 3. punktā, un var noteikt uzdevumus, kurus uztic CCP kompetentajai iestādei vai citam kolēģijas loceklim.

6. Lai nodrošinātu kolēģiju konsekventu un saskaņotu darbību visā Savienībā, EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, precizējot nosacījumus, ar kādiem 2. punkta h) apakšpunktā minētās Savienības valūtas uzskatāmas par nozīmīgākajām, un 5. punktā minēto praktiskās darbības kārtību.

EVTI iesniedz Komisijai minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu līdz 2012. gada 30. septembrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

19. pants

Kolēģijas atzinums

1. CCP kompetentā iestāde četros mēnešos pēc pilnīga pieteikuma saņemšanas no CCP saskaņā ar 17. pantu veic CCP riska novērtēšanu un sniedz ziņojumu kolēģijai.

Kolēģija 30 kalendāro dienu laikā pēc ziņojuma saņemšanas, pamatojoties uz tajā iekļautajiem konstatējumiem, vienojas par kopīgu atzinumu, kurā norāda, ka pieteikumu iesniegušais CCP atbilst visām šajā regulā noteiktajām prasībām.

Neskarot 17. panta 4. punkta ceturto daļu, ja viena mēneša laikā pēc ziņojuma saņemšanas nav sagatavots kopīgs atzinums saskaņā ar otro daļu, kolēģija atzinumu pieņem ar balsu vairākumu tādā pašā termiņā.

2. EVTI veicina kopīga atzinuma pieņemšanu saskaņā ar tās vispārīgo koordinācijas funkciju atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1095/2010 31. pantam.

3. Kolēģijas vairākuma atzinumu pieņem ar tās locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Kolēģijās, kurās ir līdz 12 locekļiem (ieskaitot), balsstiesības ir ne vairāk kā diviem kolēģijas locekļiem no vienas dalībvalsts un katram balsstiesīgam loceklim ir tikai viena balss. Kolēģijās, kurās ir vairāk nekā 12 locekļi, no vienas dalībvalsts ir ne vairāk kā trīs balsstiesīgi locekļi un katram balsstiesīgam loceklim ir viena balss. EVTI nav balsstiesību kolēģijas atzinumu pieņemšanā.

20. pants

Atļaujas anulēšana

1. Neskarot šīs regulas 22. panta 3. punktu, CCP kompetentā iestāde anulē atļauju, ja CCP:

- a) nav izmantojis atļauju divpadsmit mēnešus, nepārprotami atsakās no atļaujas vai nav sniedzis pakalpojumus vai veicis darbību pēdējos sešus mēnešus;
- b) ir saņēmis atļauju, sniedzot nepatiesas ziņas, vai ar citiem nelikumīgiem līdzekļiem;
- c) vairs neatbilst nosacījumiem, saskaņā ar kuriem atļauja piešķirta, un noteiktajā laikā nav veicis CCP kompetentās iestādes pieprasītās koriģējošās darbības;
- d) ir smagi un sistemātiski pārkāpis kādu no šajā regulā noteiktajām prasībām.

2. Ja CCP kompetentā iestāde uzskata, ka ir piemērojams kāds no 1. punktā minētajiem nosacījumiem, tā piecās darbdiēnās par to attiecīgi paziņo EVTI un kolēģijas locekļiem.

3. Par nepieciešamību anulēt CCP atļauju apspriežas ar kolēģijas locekļiem, izņemot gadījumus, kad šāds lēmums ir steidzams.

4. Jebkurš kolēģijas loceklis katrā laikā var pieprasīt, lai CCP kompetentā iestāde pārbauda, vai CCP joprojām atbilst nosacījumiem, ar kuriem atļauja piešķirta.

5. CCP kompetentā iestāde var atļauju anulēt tikai attiecībā uz atsevišķu pakalpojumu, darbību vai finanšu instrumentu.

6. CCP kompetentā iestāde nosūta EVTI un kolēģijas locekļiem savu pilnīgi pamatoto lēmumu un ņem vērā jebkuru kolēģijas locekļu iebildumus.

7. Lēmums par atļaujas anulēšanu ir spēkā visā Savienībā.

21. pants

Pārskatīšana un izvērtēšana

1. Neskarot kolēģijas lomu, 22. pantā minētās kompetentās iestādes pārskata CCP īstenotās vienošanās, stratēģijas, procesus un mehānismus, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, un novērtē riskus, kuriem CCP ir vai varētu tikt pakļauti.

2. Šā panta 1. punktā minētā pārskatīšana un novērtējums aptver visas šajā regulā noteiktās prasības.

3. Kompetentās iestādes nosaka 1. punktā minētās pārskatīšanas un novērtējuma biežumu un mērogu, ņemot vērā attiecīgā CCP darbību apjomu, sistēmisko nozīmību, raksturu, apmērus un sarežģītību. Pārskatu un novērtējumu atjaunina vismaz reizi gadā.

Uz CCP attiecas pārbaudes darbības vietā.

4. Kompetentās iestādes regulāri, un vismaz vienreiz gadā, informē kolēģiju par 1. punktā minētās pārskatīšanas un novērtējuma rezultātiem, tostarp jebkurām koriģējošām darbībām vai sankcijām.

5. Kompetentās iestādes pieprasa, lai katrs CCP, kas nav izpildījis šajā regulā noteiktās prasības, savlaicīgi veiktu nepieciešamos pasākumus šādas situācijas novēršanai.

6. EVTI pilda koordinatora lomu starp kompetentajām iestādēm un kolēģijām, lai izveidotu kopēju uzraudzības kultūru un konsekventu uzraudzības praksi, nodrošinot vienotas procedūras un konsekventas pieejas un stiprinot konsekvenci uzraudzības rezultātos.

Pirmās daļas nolūkiem EVTI vismaz reizi gadā:

a) veic salīdzinošo izvērtēšanu uzraudzības darbībām, ko visas kompetentās iestādes veikušas saistībā ar CCP darbības atļaušanu un uzraudzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 30. pantu; un

b) uzsāk un koordinē visas Savienības mēroga novērtējumus par CCP noturību pret nelabvēlīgām tirgus izmaiņām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 32. panta 2. punktu.

Ja šā punkta b) apakšpunktā minētais novērtējums atklāj viena vai vairāku CCP noturības trūkumus, EVTI sniedz vajadzīgos ieteikumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 16. pantu.

2. NODAĻA

CCP uzraudzība un pārzināšana

22. pants

Kompetentā iestāde

1. Katra dalībvalsts norīko kompetento iestādi, kas atbild par to pienākumu izpildi, kuri izriet no šīs regulas attiecībā uz tādu CCP darbības atļaušanu un uzraudzību, kas veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, un par to informē Komisiju un EVTI.

Ja dalībvalsts norīko vairāk nekā vienu kompetento iestādi, tā skaidri nosaka attiecīgās funkcijas un norīko vienu iestādi, kas atbild par sadarbības koordināciju un informācijas apmaiņu ar Komisiju, EVTI, citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, EBI un attiecīgajiem ECBS dalībniekiem saskaņā ar 23., 24., 83. un 84. pantu.

2. Katra dalībvalsts nodrošina, lai kompetentajai iestādei būtu uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir nepieciešamas tās funkciju izpildei.

3. Katra dalībvalsts nodrošina, ka par šīs regulas pārkāpumu atbildīgajām fiziskajām vai juridiskajām personām saskaņā ar valsts tiesību aktiem var veikt vai tām piemērot atbilstīgus administratīvus pasākumus.

Šie pasākumi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši, un tie var ietvert prasību noteiktā termiņā veikt koriģējošas darbības.

4. EVTI savā tīmekļa vietnē publicē saskaņā ar 1. punktu norīkoto kompetento iestāžu sarakstu.

3. NODAĻA

Sadarbība

23. pants

Iestāžu sadarbība

1. Kompetentās iestādes cieši sadarbojas savā starpā, ar EVTI, kā arī – vajadzības gadījumā – ar ECBS.

2. Balstoties uz attiecīgā laikā pieejamo informāciju, kompetentās iestādes, pildot savu vispārējos pienākumus, pienācīgi apsver savu lēmumu iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti visās citās attiecīgajās dalībvalstīs, jo īpaši ārkārtas situācijās, kas minētas 24. pantā.

24. pants

Ārkārtas situācijas

CCP kompetentā iestāde vai jebkura cita iestāde bez kavēšanās informē EVTI, kolēģiju, attiecīgos ECBS dalībniekus un citas attiecīgās iestādes par katru ar CCP saistītu ārkārtas situāciju, ieskaitot pārmaiņas finanšu tirgos, kas var negatīvi ietekmēt tirgus likviditāti un finanšu sistēmas stabilitāti kādā no dalībvalstīm, kur CCP vai kāds no tā tīrvērtes dalībniekiem veic uzņēmējdarbību.

4. NODAĻA

Attiecības ar trešām valstīm

25. pants

Trešās valsts CCP atzīšana

1. CCP, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, var sniegt tīrvērtes pakalpojumus tīrvērtes dalībniekiem vai tirdzniecības vietām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, tikai tad, ja šo CCP atzīst EVTI.

2. EVTI pēc apspriešanās ar 3. punktā minētajām iestādēm var atzīt CCP, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī un ir iesniedzis atzīšanas pieteikumu dažu tīrvērtes pakalpojumu sniegšanai vai darbību veikšanai, ja:

- a) Komisija ir pieņēmusi īstenošanas aktu saskaņā ar 6. punktu;
- b) CCP ir saņēmis atļauju attiecīgajā trešā valstī un tam piemēro efektīvu uzraudzību un prasības, kas nodrošina pilnīgu atbilstību šajā trešā valstī piemērotajām uzraudzības prasībām;
- c) saskaņā ar 7. punktu ir noslēgtas vienošanās par sadarbību;
- d) CCP veic uzņēmējdarbību vai ir saņēmis atļauju trešā valstī, attiecībā uz kuru uzskata, ka tajā ir nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanas vai terorisma finansēšanas apkarošanas sistēmas, kas ir līdzvērtīgas Savienības sistēmām, ievērojot kritērijus, ko paredz dalībvalstu kopīgā vienošanās par trešo valstu līdzvērtību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai⁽¹⁾.

3. Novērtējot, vai ir izpildīti 2. punktā minētie nosacījumi, EVTI apspriežas ar:

- a) tās dalībvalsts kompetento iestādi, kurā CCP sniedz vai plāno sniegt tīrvērtes pakalpojumus un kuru CCP ir izraudzījies;

b) kompetentajām iestādēm, kuru pienākums ir uzraudzīt CCP tīrvērtes dalībniekus, kas veic uzņēmējdarbību trijās dalībvalstīs, kuras sniedz vai, pēc CCP prognozēm, sniegs lielāko kopējo ieguldījumu 42. pantā minētajā CCP saistību neizpildes fondā viena gada laikā;

c) kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par tādu Savienībā izvietoto tirdzniecības vietu uzraudzību, kuras apkalpo vai apkalpos CCP;

d) kompetentajām iestādēm, kas uzrauga CCP, kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā un ar kuriem ir izveidoti sadarbības mehānismi;

e) attiecīgajiem ECBS dalībniekiem no dalībvalstīm, kurās CCP sniedz vai plāno sniegt tīrvērtes pakalpojumus, un attiecīgajiem ECBS dalībniekiem, kas atbildīgi par to CCP pārziņu, ar kuriem ir izveidoti sadarbības mehānismi;

f) centrālajām bankām, kas emitē nozīmīgākās Savienības valūtas, kurās izteikti finanšu instrumenti, kuriem veic vai veiks tīrvērti.

4. Šā panta 1. punktā minētais CCP iesniedz pieteikumu EVTI.

Pieteikumu iesniegušais CCP sniedz EVTI visu informāciju, kas nepieciešama tā atzīšanai. EVTI 30 darbdienu laikā pēc pieteikuma saņemšanas izvērtē, vai tas ir pilnīgs. Ja pieteikums nav pilnīgs, EVTI nosaka termiņu, kurā pieteikumu iesniegušais CCP sniedz papildu informāciju.

Lēmums par atzīšanu pamatojas uz 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem un nav atkarīgs no novērtējuma, pēc kura pieņem 13. panta 3. punktā minēto lēmumu par līdzvērtīgumu.

EVTI pirms lēmuma pieņemšanas apspriežas ar 3. punktā minētajām iestādēm un vienībām.

EVTI 180 darbdienu laikā pēc pilnīga pieteikuma iesniegšanas rakstiski informē pieteikumu iesniegušo CCP, vai atzīšana ir piešķirta vai atteikta, sniedzot vispusīgi pamatotu skaidrojumu.

EVTI publicē savā tīmekļa vietnē to CCP sarakstu, kas ir atzīti saskaņā ar šo regulu.

5. Pēc apspriešanās ar 3. punktā minētajām iestādēm un vienībām EVTI pārskata tāda CCP atzīšanu, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, ja šis CCP ir paplašinājis savu darbību un pakalpojumu klāstu Savienībā. Šādu pārskatīšanu veic saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu. EVTI var anulēt CCP atzīšanu, ja tas vairs neizpilda 2. punktā izklāstītos nosacījumus, un tādus pašos apstākļos kā 20. pantā aprakstītie.

⁽¹⁾ OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

6. Komisija var pieņemt īstenošanas aktu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu, norādot, ka trešās valsts tiesiskā un uzraudzības sistēma nodrošina to, ka šajā trešā valstī atļauju saņēmējie CCP atbilst juridiski saistošām prasībām, kuras ir līdzvērtīgas šīs regulas IV sadaļā noteiktajām prasībām, ka šiem CCP šajā trešā valstī pastāvīgi tiek piemērota efektīva uzraudzība un prasību izpilde un ka šīs trešās valsts tiesiskais regulējums paredz efektīvu līdzvērtīgu sistēmu CCP atzīšanai, kas saņēmis atļauju saskaņā ar trešās valsts tiesisko regulējumu.

7. EVTI noslēdz vienošanās par sadarbību ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm trešās valstīs, kuru tiesiskā un uzraudzības sistēma saskaņā ar 6. punktu tiek atzīta par līdzvērtīgu šīs regulas prasībām. Šādas vienošanās nosaka vismaz:

- a) mehānismu informācijas apmaiņai starp EVTI un attiecīgo trešo valstu kompetentajām iestādēm, tostarp piekļuvi visai EVTI pieprasītajai informācijai par CCP, kas saņēmuši atļauju trešās valstīs;
- b) mehānismu EVTI tūlītējai informēšanai par gadījumiem, kad trešās valsts kompetentā iestāde uzskata, ka tās uzraudzītais CCP pārkāpj atļaujas nosacījumus vai citus tam piemērojamus tiesību aktus;
- c) mehānismu, kā trešās valsts kompetentā iestāde nekavējoties paziņo EVTI par gadījumiem, kad tās uzraudzītajam CCP ir piešķirtas tiesības sniegt tīrvērtes pakalpojumus tīrvērtes dalībniekiem vai klientiem, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā;
- d) uzraudzības darbību koordinācijas procedūras, tostarp, ja nepieciešams, pārbaudes darbības vietā.

8. Lai nodrošinātu šā panta konsekvētu piemērošanu, EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, tajā norādot informāciju, ko pieteikumu iesniegušais CCP ietver EVTI iesniegtajā atzīšanas pieteikumā.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim šo regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

IV SADAĻA

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ CCP

1. NODAĻA

Organizatoriskās prasības

26. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Katram CCP ir stingri pārvaldības noteikumi, kas ietver skaidru organizatorisko struktūru, kurā ir precīzi definēts, pārredzams un konsekvents atbildības sadalījums, efektīvas procedūras esošo vai varbūtējo risku identificēšanai, pārvaldībai,

uzraudzībai un ziņošanai un atbilstīgi iekšējās kontroles mehānismi, tostarp pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras.

2. CCP pieņem politiku un procedūras, kas ir pietiekami efektīvas, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, ieskaitot tā vadītāju un darbinieku atbilstību visiem šīs regulas noteikumiem.

3. CCP uztur un izmanto organizatorisko struktūru, kas nodrošina tā pakalpojumu un darbību veikšanas nepārtrauktību un pareizu funkcionēšanu. Tas izmanto piemērotas un samērīgas sistēmas, resursus un procedūras.

4. CCP skaidri nošķir riska pārvaldības un citu CCP darbību ziņošanas kārtību.

5. CCP pieņem, īsteno un uztur atbildības politiku, kas sekmē stabilu un efektīvu riska pārvaldību un nerada stimulus vājināt riska standartus.

6. CCP uztur informācijas tehnoloģijas sistēmas, kas ir piemērotas tam, lai tiktu galā ar dažādiem sarežģītiem un daudzveidīgiem pakalpojumiem un darbībām, lai nodrošinātu augstus drošības standartus un uzturētās informācijas neskartību un slepenumu.

7. CCP publisko savu pārvaldības kārtību un vadības noteikumus, kā arī tīrvērtes dalības kritērijus, nepieprasot par to maksu.

8. CCP piemēro biežas un neatkarīgas revīzijas. Minēto revīziju rezultātus paziņo valdei un dara zināmus kompetentajai iestādei.

9. Lai nodrošinātu šā panta konsekvētu piemērošanu, EVTI pēc apspriešanās ar ECBS dalībniekiem izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kur nosaka 1. līdz 8. punktā minēto noteikumu un pārvaldības kārtības minimālo saturu.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim šo regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

27. pants

Augstākā vadība un valde

1. CCP augstākajai vadībai ir pietiekami laba reputācija un pietiekama pieredze, lai nodrošinātu stabilu un pārdomātu CCP vadību.

2. CCP ir valde. Vismaz viena trešdaļa, bet ne mazāk par diviem minētās valdes locekļiem ir neatkarīgi. Tīrvērtes dalībnieku klientu pārstāvjus uzaicina piedalīties valdes sanāsmēs, kurās apspriež ar 38. un 39. pantu saistītos jautājumus. Atbildība neatkarīgajiem un citiem valdes locekļiem, kas nav izpild-locekļi, nav saistīta ar CCP uzņēmējdarbības rezultātiem.

CCP valdes locekļiem, tostarp neatkarīgajiem locekļiem, ir pietiekami laba reputācija un atbilstīgas zināšanas par finanšu pakalpojumiem, riska pārvaldību un tīrvērtes pakalpojumiem.

3. CCP skaidri nosaka valdes lomu un pienākumus un valdes sēžu protokolus dara pieejamus kompetentajai iestādei un revidentiem.

28. pants

Riska komiteja

1. CCP izveido riska komiteju, kas sastāv no tā tīrvērtes dalībniekiem, neatkarīgiem valdes locekļiem un klientu pārstāvjiem. Riska komiteja var aicināt CCP darbiniekus un ārējus neatkarīgus ekspertus piedalīties riska komitejas sēdēs bez balsstiesībām. Kompetentās iestādes var pēc pieprasījuma piedalīties riska komitejas sēdēs bez balsstiesībām un saņemt pienācīgu informāciju par riska komitejas darbību un lēmumiem. Riska komitejas spriedumi ir neatkarīgi no CCP vadības tiešas ietekmes. Riska komitejā nevienai pārstāvju grupai nav balsu vairākuma.

2. CCP skaidri nosaka riska komitejas locekļu darba uzdevumu, pārvaldības kārtību, lai nodrošinātu tās neatkarību, darbības procedūras, pieņemšanas kritērijus un ievēlēšanas mehānismu. Pārvaldības kārtība ir publiski pieejama, un tajā ir vismaz noteikts, ka riska komitejas priekšsēdētājs ir neatkarīgs valdes loceklis, ka riska komiteja tieši atbild valdes priekšā un rīko regulāras sanāksmes.

3. Riska komiteja konsultē valdi par pasākumiem, kas var iespaidot CCP riska pārvaldību, piemēram, būtiskas izmaiņas tā riska modelī, saistību neizpildes procedūras, kritēriji tīrvērtes dalībnieku akceptēšanai, jaunu instrumentu klašu tīrvērtēi vai funkciju nodošanai ārpalpojumu sniedzējiem. Riska komiteja nesniedz ieteikumus par CCP ikdienas darbībām. Ir jāmēģina darīt visu iespējamo, lai ar riska komiteju apspriestos par notikumiem, kas ietekmē CCP riska pārvaldību ārkārtas apstākļos.

4. Neskarot kompetento iestāžu tiesības saņemt pienācīgu informāciju, uz riska komitejas locekļiem attiecas konfidencialitāte. Ja riska komitejas priekšsēdētājs konstatē, ka kādam no locekļiem kādā jautājumā ir faktiski vai varbūtēji interešu konflikts, attiecīgajam loceklim nav atļauts balsot par šo jautājumu.

5. CCP nekavējoties informē kompetento iestādi par katru lēmumu, kurā valde nolemj neievērot riska komitejas atzinumus.

29. pants

Dokumentācija

1. CCP vismaz desmit gadus glabā visu dokumentāciju par pakalpojumiem un darbību, lai kompetentajai iestādei būtu iespējams pārraudzīt CCP atbilstību šai regulai.

2. CCP vismaz desmit gadus pēc līguma izbeigšanas glabā visu informāciju par visiem līgumiem, ko tas apstrādājis. Šī informācija ļauj vismaz konstatēt darījumu sākotnējos noteikumus pirms tā tīrvērtes ar attiecīgā CCP starpniecību.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētos uzskaites datus un informāciju, kā arī visu informāciju par pozīcijām līgumos, kuriem veikta tīrvērtē, CCP neatkarīgi no vietas, kur darījumi izpildīti, pēc pieprasījuma dara pieejamu kompetentajai iestādei, EVTI un attiecīgajiem ECBS dalībniekiem.

4. Lai nodrošinātu šā panta konsekvētu piemērošanu, EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precīzē 1. līdz 3. punktā minētos glabājamos uzskaites datus un informāciju.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim iesniedz Komisijai minēto regulatīvo standartu projektu.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

5. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus 1. un 2. punkta piemērošanai, EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, precizējot uzglabājamo uzskaites datu un informācijas formātu.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim iesniedz Komisijai minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

30. pants

Akcionāri un dalībnieki ar būtisku līdzdalību

1. Kompetentā iestāde nepiešķir CCP darbības atļauju, pirms nav noskaidrojusi to tiešo vai netiešo akcionāru vai biedru, fizisko vai juridisko personu ar būtisku līdzdalību identitāti un šīs līdzdalības apjomu.

2. Kompetentā iestāde atsaka CCP atļauju, ja nav pārliecināta par to akcionāru vai biedru piemērotību, kuriem ir būtiska līdzdalība CCP, ņemot vērā vajadzību nodrošināt stabilitu un pārdomātu CCP pārvaldību.

3. Ja CCP ir cieša saistība ar citām fiziskām vai juridiskām personām, kompetentā iestāde piešķir atļauju tikai tad, ja šī saistība kompetentajai iestādei netraucē efektīvi īstenot uzraudzības funkciju.

4. Ja 1. punktā minētajām personām ir ietekme, kas varētu kaitēt stabilitai un pārdomātai CCP pārvaldībai, kompetentā iestāde veic piemērotus pasākumus, lai tādu stāvokli izbeigtu, tostarp tā var anulēt CCP piešķirto atļauju.

5. Kompetentā iestāde atsaka atļauju, ja trešās valsts administratīvie un normatīvie akti, kas attiecas uz vienu vai vairākām fiziskām vai juridiskām personām, ar kurām CCP ir cieša saistība, vai grūtības šo aktu izpildē traucē efektīvi īstenot kompetentās iestādes uzraudzības funkcijas.

31. pants

Informācija kompetentajām iestādēm

1. CCP paziņo savai kompetentajai iestādei par visām izmaiņām tā pārvaldībā un piegādā kompetentajai iestādei visu informāciju, kas nepieciešama, lai novērtētu atbilstību 27. panta 1. punktam un 27. panta 2. punkta otrajai daļai.

Ja pastāv varbūtība, ka valdes locekļa rīcība var kaitēt stabilitai un pārdomātai CCP pārvaldībai, kompetentā iestāde veic piemērotus pasākumus, kas var ietvert šā locekļa izslēgšanu no valdes.

2. Jebkura fiziska vai juridiska persona vai šādas personas, kuras rīkojas saskaņoti (potenciālais līdzdalības ieguvējs), pieņemot lēmumu tieši vai netieši iegūt būtisku līdzdalību kādā CCP vai arī tieši vai netieši turpināt palielināt šādu būtisku līdzdalību tiktāl, ka tām piederošā balsstiesību vai kapitāla daļa sasniegtu vai pārsniegtu 10 %, 20 %, 30 % vai 50 % vai CCP kļūtu par to meitasuzņēmumu (plānotā līdzdalības iegūšana), kompetentajai iestādei vispirms rakstiski paziņo to, kurā CCP tās vēlas iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību, norādot plānotās līdzdalības apmēru un 32. panta 4. punktā norādīto būtisko informāciju.

Jebkura fiziska vai juridiska persona, kas pieņēmusi lēmumu tieši vai netieši atsavināt būtisku līdzdalību CCP (potenciālais pārdevējs), vispirms rakstiski paziņo par to kompetentajai iestādei, norādot šīs līdzdalības apmēru. Šāda persona paziņo kompetentajai iestādei arī, ja tā ir pieņēmusi lēmumu samazināt būtisko līdzdalību tā, ka tās īpašumā esošo balsstiesību vai kapitāla daļa kļūtu mazāka par 10 %, 20 %, 30 % vai 50 %, vai tā, ka CCP vairs nebūtu šīs personas meitasuzņēmums.

Kompetentās iestādes nekavējoties un jebkurā gadījumā divās darb dienās pēc šajā punktā minētā paziņojuma un 3. punktā minētās informācijas saņemšanas rakstiski apstiprina saņemšanu potenciālajam līdzdalības ieguvējam vai pārdevējam.

Pēc rakstiskā apstiprinājuma dienas, kad apliecina, ka ir saņemts gan paziņojums, gan visi dokumenti, kas jāpievieno šim paziņojumam, pamatojoties uz 32. panta 4. punktā minēto sarakstu, kompetentās iestādes rīcībā ir ne vairāk kā 60 darb dienas ("vērtēšanas periods"), lai veiktu 32. panta 1. punktā paredzēto vērtēšanu ("vērtēšana").

Apstiprinot saņemšanu, kompetentā iestāde potenciālajam līdzdalības ieguvējam vai pārdevējam dara zināmu vērtēšanas perioda beigu dienu.

3. Vērtēšanas perioda laikā, bet ne vēlāk kā vērtēšanas perioda 50. darb dienā kompetentā iestāde vajadzības gadījumā var pieprasīt papildu informāciju, kas vajadzīga, lai pabeigtu novērtēšanu. Šo pieprasījumu iesniedz rakstiski, konkrēti norādot, kāda papildu informācija ir vajadzīga.

Vērtēšanas perioda skaitīšanu aptur uz laikposmu no dienas, kad kompetentā iestāde pieprasa informāciju, līdz potenciālā līdzdalības ieguvēja atbildes saņemšanas dienai. Minētā apturēšana nedrīkst pārsniegt 20 darb dienas. Kompetentā iestāde ir tiesīga atkārtoti pieprasīt papildu vai precīzāku informāciju, taču šā iemesla dēļ vērtēšanas perioda skaitīšanu nedrīkst apturēt.

4. Kompetentā iestāde drīkst pagarināt 3. punkta otrajā daļā minēto apturēšanu līdz 30 darb dienām, ja potenciālais līdzdalības ieguvējs vai pārdevējs:

- a) vai nu atrodas, vai tiek reglamentēts ārpus Savienības;
- b) ir fiziska vai juridiska persona, uz kuru neattiecas uzraudzība saskaņā ar šo regulu vai Direktīvu 73/239/EEK, Padomes Direktīvu 92/49/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana⁽¹⁾, vai Direktīvām 2002/83/EK, 2003/41/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK, 2006/48/EK, 2009/65/EK vai 2011/61/ES.

5. Ja kompetentā iestāde pēc novērtējuma pabeigšanas nolemj iebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu, tā divās darb dienās, nepārsniedzot vērtēšanas periodu, rakstiski informē potenciālo līdzdalības ieguvēju un dara zināmu minētā lēmuma pamatojumu. Kompetentā iestāde par to attiecīgi informē 18. pantā minēto kolēģiju. Ja to paredz attiecīgās valsts tiesību

⁽¹⁾ OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp.

akti, pēc potenciālā līdzdalības ieguvēja lūguma var publicēt attiecīgu atklātu paziņojumu par lēmuma pamatojumu. Tomēr dalībvalstis var ļaut kompetentajai iestādei nākt klajā ar šādu paziņojumu arī tad, ja potenciālais līdzdalības ieguvējs to nav pieprasījis.

6. Ja kompetentā iestāde vērtēšanas perioda laikā rakstiski neiebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu, tad to uzskata par apstiprinātu.

7. Kompetentā iestāde var noteikt maksimālo termiņu, kurā jāpabeidz plānotā līdzdalības iegūšana, un vajadzības gadījumā to var pagarināt.

8. Attiecībā uz paziņojumu sniegšanu kompetentajām iestādēm par balsstiesību vai kapitāla tiešu vai netiešu iegūšanu vai uz kompetentās iestādes apstiprinājumu balsstiesību vai kapitāla tiešai vai netiešai iegūšanai dalībvalstis nepiemēro stingrākas prasības, nekā noteikts šajā regulā.

32. pants

Vērtēšana

1. Izvērtējot 31. panta 2. punktā paredzēto paziņojumu un 31. panta 3. punktā minēto informāciju, kompetentā iestāde, lai nodrošinātu CCP, kurā plānots iegūt līdzdalību, stabilitu un pārdomātu pārvaldību un ņemot vērā potenciālā līdzdalības ieguvēja iespējamo ietekmi uz CCP, novērtē potenciālā līdzdalības ieguvēja piemērotību un plānotās līdzdalības iegūšanas finansiālo pamatotību pēc turpmāk minētā:

- a) potenciālā līdzdalības ieguvēja reputācija un finansiālā stabilitāte;
- b) tās personas reputācija un pieredze, kura plānotās līdzdalības iegūšanas rezultātā vadīs CCP darbību;
- c) vai CCP spēs izpildīt un arī turpmāk pildīs šo regulu;
- d) vai nav pamata domāt, ka saistībā ar plānoto līdzdalības iegūšanu ir veikta vai mēģināta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai terorisma finansēšana Direktīvas 2005/60/EK 1. panta nozīmē vai ka plānotā līdzdalības iegūšana varētu palielināt šādu risku.

Novērtējot potenciālā līdzdalības ieguvēja finansiālo stabilitāti, kompetentā iestāde īpašu vērību pievērš notiekošajam un paredzētajam uzņēmējdarbības veidam CCP, kurā plānots iegūt līdzdalību.

Vērtējot CCP spēju panākt atbilstību šai regulai, kompetentā iestāde īpašu vērību pievērš tam, vai grupai, par kuras sastāvdaļu

tas kļūs, ir struktūra, kas ļauj veikt efektīvu uzraudzību, efektīvi apmainīties ar informāciju starp kompetentajām iestādēm un noteikt uzdevumu sadalījumu pa kompetentajām iestādēm.

2. Kompetentās iestādes var iebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu tikai tad, ja tām ir pamatots iemesls tā rīkoties tāpēc, ka nav izpildīti 1. punktā norādītie kritēriji, vai ja potenciālā līdzdalības ieguvēja iesniegtā informācija ir nepilnīga.

3. Dalībvalstis nenosaka nekādus priekšnoteikumus attiecībā uz iegūstamo līdzdalības līmeni un neļauj attiecīgās valsts kompetentajām iestādēm izvērtēt plānoto līdzdalības iegūšanu saistībā ar tirgus ekonomiskajām vajadzībām.

4. Dalībvalstis dara zināmu atklātībai sarakstu ar informāciju, kas vajadzīga vērtējuma veikšanai un ko kompetentās iestādes saņem, kad tām iesniedz 31. panta 2. punktā minēto paziņojumu. Prasītā informācija ir samērīga, un to pielāgo potenciālā līdzdalības ieguvēja un plānotās līdzdalības iegūšanas veidam. Dalībvalstis nepieprasa informāciju, kas nav būtiska piesardzīga novērtējuma veikšanai.

5. Neskarot 31. panta 2., 3. un 4. punktu, ja kompetentajai iestādei ir paziņots par diviem vai vairākiem priekšlikumiem iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību vienā un tajā pašā CCP, tad kompetentā iestāde visu potenciālo līdzdalības ieguvēju priekšlikumus izskata, nevienu nediskriminējot.

6. Veicot vērtēšanu, attiecīgās kompetentās iestādes cieši sadarbojas savā starpā, ja potenciālais līdzdalības ieguvējs ir kāds no turpmāk norādītajiem:

- a) citā dalībvalstī atļauju saņēmis cits CCP, kredītiestāde, dzīvības apdrošināšanas sabiedrība, apdrošināšanas uzņēmums, pārāpdrošināšanas uzņēmums, ieguldījumu sabiedrība, tirgus operators, vērtspapīru norēķinu sistēmas dalībnieks, PVKIU pārvaldības sabiedrība vai AIFP;
- b) citā dalībvalstī atļauju saņēmuša cita CCP, kredītiestādes, dzīvības apdrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas uzņēmuma, pārāpdrošināšanas uzņēmuma, ieguldījumu sabiedrības, tirgus operatora, vērtspapīru norēķinu sistēmas operatora, PVKIU pārvaldības sabiedrības vai AIFP mātesuzņēmums;
- c) fiziska vai juridiska persona, kuras kontrolē ir citā dalībvalstī atļauju saņēmis cits CCP, kredītiestāde, dzīvības apdrošināšanas sabiedrība, apdrošināšanas uzņēmums, pārāpdrošināšanas uzņēmums, ieguldījumu sabiedrība, tirgus dalībnieks, vērtspapīru norēķinu sistēmas dalībnieks, PVKIU pārvaldības sabiedrība vai AIFP.

7. Kompetentās iestādes bez nepamatotas kavēšanās sniedz cita citai jebkuru informāciju, kas ir būtiska vai noderīga novērtēšanai. Kompetentās iestādes cita citai pēc pieprasījuma nodod visu attiecīgo informāciju un – pēc savas ierosmes – visu būtisko informāciju. Kompetentā iestāde, kas piešķirusi atļauju CCP, kurā plānots iegūt līdzdalību, savā lēmumā norāda ikvienu par potenciālo līdzdalības ieguvēju atbildīgās kompetentās iestādes pausto viedokli vai atrunu.

33. pants

Interesešu konflikti

1. CCP uztur spēkā un īsteno efektīvus rakstiskus organizatoriskos un administratīvos noteikumus, lai atklātu un novērstu potenciālus interesešu konfliktus starp sevi, tostarp tā vadītājiem, darbiniekiem vai jebkuru personu, kam ir tieša vai netieša kontrole pār tiem vai cieša saikne ar tiem, un tā tīrvērtes dalībniekiem vai to klientiem, kas ir zināmi CCP. Tas uztur spēkā un īsteno piemērotas procedūras ar mērķi novērst varbūtējus interesešu konfliktus.

2. Ja CCP organizatoriskie vai administratīvie noteikumi par interesešu konflikta pārvaldību nav pietiekami, lai ticami nodrošinātu, ka tiek novērsts risks nodarīt kaitējumu tīrvērtes dalībnieka vai klienta interesēm, tas nepārprotami atklāj interesešu konfliktu vispārējo raksturu vai avotus tīrvērtes dalībniekam pirms jaunu darījumu pieņemšanas no šā tīrvērtes dalībnieka. Ja klients CCP ir pazīstams, CCP informē klientu un tīrvērtes dalībnieku, par kura klientu ir runa.

3. Ja CCP ir mātesuzņēmums vai meitasuzņēmums, rakstiskajos noteikumos ņem vērā visus apstākļus, kas CCP ir zināmi vai būtu jāzina, kuri var izraisīt interesešu konfliktu, kas rodas tādu citu uzņēmumu struktūras un darbības veidu dēļ, ar kuriem tas ir mātesuzņēmuma vai meitasuzņēmuma attiecībās.

4. Rakstiskajos noteikumos, kas ieviesti saskaņā ar 1. punktu, ir:

- a) atrunāti apstākļi, kas veido vai var izraisīt interesešu konfliktu, kura dēļ pastāv būtisks risks nodarīt kaitējumu viena vai vairāku tīrvērtes dalībnieku vai klientu interesēm;
- b) ietvertas procedūras, kas jāievēro, un pasākumi, kas jāveic, lai likvidētu šādu konfliktu.

5. CCP dara visu praktiski iespējamo, lai novērstu tā sistēmās glabātās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu, un novērst minētās informācijas izmantošanu citā uzņēmējdarbībā. Fiziska persona, kurai ir cieša saikne ar CCP, vai juridiska persona, kam

ir mātesuzņēmuma vai meitasuzņēmuma attiecības ar CCP, neizmanto minētā CCP reģistrēto konfidenciālo informāciju komerciālām vajadzībām bez iepriekšējas rakstiskas piekrišanas no klienta, kuram šāda konfidenciālā informācija pieder.

34. pants

Uzņēmējdarbības nepārtrauktība

1. CCP iedibina, īsteno un uztur piemērotu uzņēmējdarbības nepārtrauktības politiku un negadījuma seku novēršanas plānu ar mērķi nodrošināt tā funkciju saglabāšanu, darbību laicīgu atjaunošanu un CCP izpildi. Šāds plāns vismaz atļauj atjaunot visus darījumus kopš pārtraukšanas brīža, lai CCP varētu turpināt droši darboties un pabeigt norēķinus paredzētajā dienā.

2. CCP iedibina, īsteno un uztur piemērotu procedūru, kas laikus nodrošina pienācīgus norēķinus vai klienta un tīrvērtes dalībnieku aktīvu un pozīciju pārvedumu veikšanu, ja atļauja ir anulēta atbilstīgi lēmumam saskaņā ar 20. pantu.

3. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI pēc apspriešanās ar ECBS dalībniekiem izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā nosaka uzņēmējdarbības nepārtrauktības politikas un negadījuma seku novēršanas plāna minimālo saturu un prasības.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim minēto regulatīvo standartu projektu iesniedz Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

35. pants

Ārpakalpojumi

1. Ja CCP nodod ārpakalpojumu sniedzējiem operacionālās funkcijas, pakalpojumus vai darbības, tas paliek pilnīgi atbildīgs par visu savu pienākumu izpildi atbilstīgi šai regulai un vienmēr nodrošina, ka:

- a) ārpakalpojumu rezultātā nerodas atbildības deleģējums;
- b) nemainās CCP attiecības ar un pienākumi pret tā tīrvērtes dalībniekiem vai – attiecīgā gadījumā – pret to klientiem;
- c) faktiski nemainās CCP atļaujas saņemšanas nosacījumi;
- d) ārpakalpojumi nav šķērslis uzraudzības un pārraudzības funkciju īstenošanai, tostarp piekļuvei uz vietas, lai iegūtu jebkādu informāciju, kas nepieciešama šo uzdevumu izpildei;

- e) ārpakalpojumu rezultātā CCP nezaudē tā risku pārvaldībai nepieciešamās sistēmas un kontroles līdzekļus;
- f) pakalpojumu sniedzējs ievieš uzņēmējdarbības nepārtrauktības prasības, kas ir līdzvērtīgas prasībām, kuras CCP jāpilda saskaņā ar šo regulu;
- g) CCP saglabā speciālās zināšanas un resursus, kas vajadzīgi, lai novērtētu pakalpojumu sniedzēja sniegto pakalpojumu kvalitāti un organizatorisko un kapitāla pietiekamību un lai efektīvi pārraudzītu ārpakalpojumu sniedzējiem nodotās funkcijas un pārvaldītu ar ārpakalpojumiem saistītos riskus, un tas pastāvīgi uzrauga minētās funkcijas un pārvalda minētos riskus;
- h) CCP ir tieša piekļuve attiecīgajai informācijai par ārpakalpojumu sniedzējiem nodotajām funkcijām;
- i) pakalpojumu sniedzējs sadarbojas ar kompetento iestādi saistībā ar ārpakalpojumu darbībām;
- j) pakalpojumu sniedzējs aizsargā konfidenciālu informāciju, kas attiecas uz CCP un tā tīrvērtes dalībniekiem un klientiem, vai, ja pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību trešā valstī, nodrošina, ka šīs trešās valsts datu aizsardzības standarti vai standarti, par kuriem vienojušās ieinteresētās personas, ir salīdzināmi ar Savienībā spēkā esošajiem datu aizsardzības standartiem.

CCP ārpakalpojumu sniedzējiem nenodod svarīgas darbības, kas saistītas ar riska pārvaldību, ja šādu nodošanu ārpakalpojumu sniedzējiem nav apstiprinājusi kompetentā iestāde.

2. Kompetentā iestāde liek CCP rakstiskā līgumā skaidri sadalīt un izklāstīt savas un pakalpojumu sniedzēja tiesības un pienākumus.

3. CCP pēc pieprasījuma ļauj piekļūt visai informācijai, kas ļauj kompetentajai iestādei novērtēt ārpakalpojumu darbību izpildes atbilstību šai regulai.

2. NODAĻA

Uzņēmējdarbības ētikas normas

36. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Sniedzot pakalpojumus saviem tīrvērtes dalībniekiem un – attiecīgā gadījumā – to klientiem, CCP rīkojas taisnīgi un profesionāli, maksimāli ievērojot šo tīrvērtes dalībnieku un to klientu intereses, un īsteno pārdomātu riska pārvaldību.

2. CCP ir viegli pieejami, pārredzami un taisnīgi noteikumi par sūdzību ātru izskatīšanu.

37. pants

Prasības dalībai

1. Pēc apspriešanās ar riska komiteju atbilstīgi 28. panta 3. punkta prasībām CCP, attiecīgā gadījumā vadoties pēc produkta veida, kuram veikta tīrvērte, nosaka pieņemamo tīrvērtes dalībnieku kategorijas un pieņemšanas kritērijus. Šādi kritēriji ir nediskriminējoši, pārredzami un objektīvi, lai nodrošinātu taisnīgu un atklātu piekļuvi CCP, un nodrošina, ka tīrvērtes dalībniekiem ir pietiekami finanšu resursi un operacionālās jaudas, lai izpildītu pienākumus, ko uzliek dalība CCP. Kritēriji, kas ierobežo piekļuvi, ir pieļaujami tikai tadā mērā, ciktāl to mērķis ir kontrolēt CCP risku.

2. CCP nodrošina, ka pastāvīgi tiek ievērota 1. punktā minēto kritēriju piemērošana, un tam ir iespējams laikus piekļūt informācijai, kas attiecas uz šādu novērtēšanu. Vismaz vienreiz gadā CCP veic vispārēju pārbaudi par tā tīrvērtes dalībnieku atbilstību šim pantam.

3. Tīrvērtes dalībniekiem, kuru darījumiem tiek veikta tīrvērte to klientu vārdā, ir šīs darbības izpildei nepieciešamie papildu finanšu resursi un operacionālā jauda. CCP noteikumi par tīrvērtes dalībniekiem ļauj tam iegūt vajadzīgo pamatinformāciju, lai noteiktu, uzraudzītu un pārvaldītu būtisku riska koncentrāciju saistībā ar pakalpojumu sniegšanu klientiem. Tīrvērtes dalībnieki pēc pieprasījuma informē CCP par kritērijiem un kārtību, ko tie pieņem, lai ļautu to klientiem piekļūt CCP pakalpojumiem. Tīrvērtes dalībnieki uzņemas pienākumu nodrošināt, ka klienti pilda savus pienākumus.

4. CCP ir objektīvas un pārredzamas procedūras, lai tādi tīrvērtes dalībnieki, kas vairs neatbilst 1. punktā minētajiem kritērijiem, varētu tikt atstādināti un lai tie varētu izstāties pareizā veidā.

5. Tīrvērtes dalībniekiem, kuri atbilst 1. punktā minētajiem kritērijiem, CCP drīkst liegt piekļuvi tikai gadījumos, kad tas pietiekami rakstiski pamatots, balstoties uz vispārēju riska analīzi.

6. CCP var uzlikt tīrvērtes dalībniekiem īpašus papildu pienākumus, piemēram, piedalīšanos tīrvērtes dalībnieka, kurš nepilda saistības, pozīcijas izsolēs. Tādi papildu pienākumi ir samērā ar tīrvērtes dalībnieka radīto risku un neierobežo dalību atsevišķu kategoriju tīrvērtes dalībniekiem.

38. pants

Pārredzamība

1. CCP un tā tīrvērtes dalībnieki publisko ar sniedzamajiem pakalpojumiem saistītās cenas un maksu. Tie izpauž cenas un maksu par katru sniegto pakalpojumu atsevišķi, tostarp atlaides un rabatus, kā arī nosacījumus šo atlaizņu saņemšanai. CCP ļauj tīrvērtes dalībniekiem un – attiecīgā gadījumā – to klientiem atsevišķi piekļūt konkrētiem sniegtajiem pakalpojumiem.

CCP atsevišķi uzskaita izdevumus un ieņēmumus saistībā ar sniegtajiem pakalpojumiem un sniedz šo informāciju kompetentajai iestādei.

2. CCP izpauž tīrvērtes dalībniekiem un klientiem riskus, kas saistīti ar sniedzamajiem pakalpojumiem.

3. CCP atklāj tīrvērtes dalībniekiem un kompetentajai iestādei cenu informāciju, ko izmanto, lai aprēķinātu dienas noslēguma riska pozīcijas tā tīrvērtes dalībniekiem.

CCP publisko informāciju par darījumu, kam tas veicis tīrvērti, kopējiem apjomiem attiecībā uz katru instrumentu klasi.

4. CCP publisko darbības un tehniskās prasības attiecībā uz saziņas protokoliem, norādot saturu un ziņojumu formātu, ko tas izmanto saziņai ar trešām personām, tostarp darbības un tehniskās prasības, kas minētas 7. pantā.

5. CCP publisko informāciju par ikvienu 37. panta 1. punktā minēto kritēriju un šā panta 1. punktā noteikto prasību pārkāpumu, ko izdara tīrvērtes dalībnieki, izņemot gadījumus, kad kompetentā iestāde pēc apspriešanās ar EVTI uzskata, ka šādas informācijas publicēšana apdraudētu finanšu stabilitāti vai uzticību tirgum vai nopietni apdraudētu finanšu tirgus, vai radītu nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām.

39. pants

Nodalīšana un pārnēsamība

1. CCP ir atsevišķa uzskaitē un konti, kas tam ļauj katrā laikā bez kavēšanās CCP kontos nodalīt uz viena tīrvērtes dalībnieka rēķina turētus aktīvus un pozīcijas no uz jebkura cita tīrvērtes dalībnieka rēķina turētiem aktīviem un pozīcijām un no saviem aktīviem.

2. CCP piedāvā atsevišķu uzskaiti un kontus, kas katram tīrvērtes dalībniekam ļauj CCP kontos nodalīt minētā tīrvērtes dalībnieka aktīvus un pozīcijas no uz savu klientu rēķina turētiem aktīviem un pozīcijām ("pilnīga klienta nošķiršana").

3. CCP piedāvā atsevišķu uzskaiti un kontus, kas katram tīrvērtes dalībniekam ļauj CCP kontos nodalīt uz klienta rēķina turētus aktīvus un pozīcijas no uz citu klientu rēķina turētiem aktīviem un pozīcijām ("individuāla klienta nošķiršana"). CCP pēc pieprasījuma piedāvā tīrvērtes dalībniekiem iespēju savā vārdā vai klientu vārdā atvērt citus kontus.

4. Tīrvērtes dalībnieks kārtā atsevišķu uzskaiti un kontus, kas tam ļauj gan CCP, gan paša kontos nodalīt savus aktīvus un

pozīcijas no uz savu klientu rēķina turētiem aktīviem un pozīcijām.

5. Tīrvērtes dalībnieks saviem klientiem piedāvā vismaz iespēju izvēlēties "pilnīgu klienta nošķiršanu" vai "individuālu klienta nošķiršanu" un paziņo viņiem par 7. punktā minētajām izmaksām un aizsardzības līmeni saistībā ar abām iespējām. Klients rakstiski apstiprina savu izvēli.

6. Ja klients izvēlas individuālu klienta nošķiršanu, par ikvienu pārsniegtu maržu virs klienta prasībām ziņo arī CCP un nodala to no citu klientu vai tīrvērtes dalībnieku maržām, un uz to neattiecas zaudējumi, kas saistīti ar citu kontu pozīcijām.

7. CCP un tīrvērtes dalībnieki publisko aizsardzības līmeņus un izmaksas, kas saistītas ar to nodrošinātajiem atšķirīgajiem nošķiruma līmeņiem, un piedāvā šos pakalpojumus, pamatojoties uz saprātīgiem komerciāliem nosacījumiem. Informācija par dažādajiem nošķiruma līmeņiem ietver attiecīgā piedāvātā nošķiruma līmeņa galveno juridisko seku aprakstu, cita starpā informāciju par attiecīgajās jurisdikcijās piemērojamiem maksātspējas tiesību aktiem.

8. CCP ir izmantošanas tiesības, kas saistītas ar maržām vai iemaksām fondā saistību neizpildes gadījumiem, kuras veiktas, izmantojot līgumu par finanšu nodrošinājumu galvojuma veidā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/47/EK (2002. gada 6. jūnijs) par finanšu nodrošinājuma līgumiem⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē, ja vien tā darbības noteikumi paredz šādu līgumu izmantošanu. Tīrvērtes dalībnieks rakstiski apliecina savu piekrišanu darbības noteikumiem. CCP publisko minētās izmantošanas tiesības, kuras īsteno saskaņā ar 47. pantu.

9. Prasība nodalīt aktīvus un pozīcijas CCP kontos ir izpildīta, ja:

a) aktīvi un pozīcijas ir iegrāmatoti atsevišķos kontos;

b) dažādos kontos iegrāmatotu pozīciju ieskaits ir novērsts;

c) uz aktīviem, kas sedz kontā iegrāmatotās pozīcijas, neattiecas zaudējumi, kuri saistīti ar citu kontu pozīcijām.

10. Aktīviem ir atsaucē uz nodrošinājumu pozīciju segšanai un ietver tiesības uz šim nodrošinājumam līdzvērtīgu aktīvu pārvešanu vai jebkura nodrošinājuma realizācijas ieņēmumiem, bet neietver iemaksas fondā saistību neizpildes gadījumiem.

⁽¹⁾ OV L 168, 27.6.2002, 43. lpp.

3. NODAĻA

Uzraudzības prasības

40. pants

Riska pozīciju pārvaldība

CCP pēc iespējas reālā laikā mēra un novērtē savu likviditāti un kredītriskus ar katru tīrvērtes dalībnieku un attiecīgā gadījumā ar citu CCP, ar kuru tam ir izveidots sadarbības mehānisms. CCP laikus un nediskriminējot ir pieejami attiecīgie cenu noteikšanas avoti, lai efektīvāk novērtētu savas riska pozīcijas. To darot, ievēro izmaksu pamatotības principu.

41. pants

Maržu prasības

1. Lai ierobežotu savu kredītrisku, CCP nosaka, pieprasa un iekasē maržas no tīrvērtes dalībniekiem un attiecīgā gadījumā arī no tiem CCP, ar kuriem ir izveidots sadarbības mehānisms. Šādas maržas ir arī pietiekamas, lai nodrošinātos pret potenciālo risku, kas pēc CCP novērtējuma ir sagaidāms līdz attiecīgo pozīciju likvidācijai. Tās ir arī pietiekamas, lai segtu zaudējumus, kas rodas no vismaz 99 % riska darījumu attiecīgā laikposmā, un tās nodrošina, ka CCP vismaz reizi dienā pilnībā nodrošina savus riska darījumus ar visiem tā tīrvērtes dalībniekiem un attiecīgā gadījumā ar tiem CCP, kuriem ir izveidoti sadarbības mehānismi. CCP sistemātiski pārbauda un vajadzības gadījumā pārskata maržu līmeni, lai tas atbilstu tirgus apstākļiem, ņemot vērā šādas pārskatīšanas varbūtējo prociklisko iedarbību.

2. CCP pieņem modeļus un parametrus, nosakot tā maržas prasības, kas ietver to produktu riska rādītājus, kuriem veikta tīrvērtē, un ņem vērā intervālu starp maržas iekasēšanu, tirgus likviditāti un iespējamām izmaiņām darījuma veikšanas laikā. Modeļus un parametrus apstiprina kompetentā iestāde, ņemot vērā atzinumu, kas sniegts saskaņā ar 19. pantu.

3. CCP pieprasa un iekasē maržas dienas laikā, vismaz tad, kad ir pārkāpti iepriekš noteiktie sliekšņi.

4. CCP pieprasa un iekasē maržas, kas ir pietiekamas, lai segtu reģistrēto pozīciju radīto risku visos kontos, kurus kārtoti īpašiem finanšu instrumentiem saskaņā ar 39. pantu. CCP var aprēķināt maržas finanšu instrumentu portfelim ar nosacījumu, ka izmantotās metodes ir saprātīgas un drošas.

5. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI pēc apspriešanās ar EBI un ECBS izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kas nosaka attiecīgo procentuālo daļu un laikposmu likvidācijas periodam un vēsturiskā svārstīguma aprēķinam, kā minēts 1. punktā, kas jāņem vērā dažādām finanšu instrumentu klasēm, paturot prātā procikliskuma ierobežošanas mērķi un apstākļus, kādos var īstenot 4. punktā minēto maržas noteikšanu finanšu instrumentu portfelim.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim šo regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

42. pants

Fonds saistību neizpildes gadījumiem

1. Lai papildus ierobežotu kredītrisku attiecībā uz tīrvērtes dalībniekiem, CCP uztur priekšfinansētu fondu saistību neizpildes gadījumiem, lai segtu zaudējumus, kas pārsniedz 41. pantā noteiktās maržas prasības un kas rodas saistību neizpildes gadījumā, tostarp sākot viena vai vairāku tīrvērtes dalībnieku maksātspējas procedūru.

CCP nosaka minimālo summu, kas jebkādos apstākļos ir jānodrošina fondam saistību neizpildes gadījumiem.

2. CCP nosaka minimālās iemaksas fondā saistību neizpildes gadījumiem un kritērijus, lai aprēķinātu katra tīrvērtes dalībnieka iemaksas apjomu. Šīs iemaksas ir proporcionālas katra tīrvērtes dalībnieka riska darījumiem.

3. Fonds saistību neizpildes gadījumiem vismaz ļauj CCP ārkārtējos, taču iespējamos tirgus apstākļos izturēt tā tīrvērtes dalībnieka, ar ko tam ir lielākais kredītrisks, vai arī otrā un trešā lielākā riska darījuma tīrvērtes dalībnieka saistību neizpildes sekas, ja to veikto riska darījumu summa ir lielāka. CCP izstrādā scenārijus ārkārtējiem, taču iespējamiem tirgus apstākļiem. Šie scenāriji ietver visnepastāvīgākos periodus, ko piedzīvojuši tie tirgi, kam CCP sniedz pakalpojumus, un iespējamo nākotnes scenāriju virkni. Tajos ņem vērā finanšu resursu pēkšņu pārdošanu un tirgus likviditātes strauju pazemināšanos.

4. CCP var izveidot vairāk nekā vienu fondu saistību neizpildes gadījumiem dažādām instrumentu klasēm, kam tas veic tīrvērtēti.

5. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI ciešā sadarbībā ar ECBS un pēc apspriešanās ar EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā nosaka sistēmu, kas ir jāizmanto, definējot 3. punktā minētos ārkārtējos, taču iespējamos tirgus apstākļus, kā arī nosakot fonda saistību neizpildes gadījumiem lielumu un pārējo 43. pantā minēto resursu apjomu.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim šo regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

43. pants

Citi finanšu resursi

1. CCP uztur pietiekamu pieejamo priekšfinansēto finanšu resursu apjomu, lai segtu iespējamus zaudējumus, kas pārsniedz to apjomu, ko sedz, izmantojot 41. pantā noteiktās maržas prasības un fonda saistību neizpildes gadījumiem resursus, kā minēts 42. pantā. Šādi priekšfinansēti finanšu resursi ietver CCP īpašus resursus, ir brīvi pieejami CCP, un tos neizmanto 16. pantā noteikto kapitāla prasību izpildei.

2. Fonds saistību neizpildes gadījumiem, kas minēts 42. pantā, un citi finanšu resursi, kuri minēti šā panta 1. punktā, vienmēr dod iespēju CCP izturēt vismaz to divu tīrvērtes dalībnieku, ar ko tam ir lielāki riska darījumi, saistību neizpildes sekas ārkārtējos, taču iespējamos tirgus apstākļos.

3. CCP var pieprasīt tiem tīrvērtes dalībniekiem, kuri nav saistību nepildītāji, sniegt papildu līdzekļus, ja cits tīrvērtes dalībnieks nespēj pildīt savas saistības. CCP tīrvērtes dalībnieku riska pozīcijas attiecībā uz CCP ir ierobežotas.

44. pants

Likviditātes riska kontrole

1. Lai sniegtu savus pakalpojumus un veiktu savas darbības, CCP katrā laikā ir piekļuve atbilstīgai likviditātei. Šajā sakarā tas iegūst nepieciešamās kredītlīnijas vai līdzīgas iespējas, lai apmierinātu savas likviditātes vajadzības gadījumā, ja tā rīcībā esošie finanšu resursi nav uzreiz pieejami. Tīrvērtes dalībnieks un šā tīrvērtes dalībnieka mātesuzņēmums vai meitasuzņēmums kopā sniedz ne vairāk kā 25 % no kredītlīnijām, kas nepieciešamas CCP.

CCP katru dienu nosaka iespējamās likviditātes vajadzības. Tas ņem vērā likviditātes risku, ko rada vismaz to divu tīrvērtes dalībnieku saistību neizpilde, ar kuriem tam ir lielākās riska pozīcijas.

2. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm un ECBS dalībniekiem izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, nosakot sistēmu, lai pārvaldītu CCP likviditātes risku, kuru CCP ir jāvar izturēt saskaņā ar 1. punktu.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim šo regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

45. pants

Secība saistību neizpildes gadījumā

1. Pirms citu finanšu resursu izmantošanas zaudējumu segšanai CCP izmanto saistības nepildījušā tīrvērtes dalībnieka maržas.

2. Ja saistības nepildījušā tīrvērtes dalībnieka maržas nav pietiekamas, lai segtu CCP zaudējumus, tas zaudējumu segšanai izmanto saistības nepildījušā tīrvērtes dalībnieka iemaksas fondā saistību neizpildes gadījumiem.

3. CCP izmanto saistības pildījušo tīrvērtes dalībnieku iemaksas fondā saistību neizpildes gadījumiem, kā arī jebkādas citas 43. panta 1. punktā minētos finanšu resursus tikai pēc tam, kad izmantotas visas saistības nepildījušā tīrvērtes dalībnieka iemaksas.

4. CCP lieto īpašos paša resursus, pirms tiek lietotas saistības pildījušo tīrvērtes dalībnieku iemaksas fondā saistību neizpildes gadījumiem. CCP neizmanto saistības izpildījušu tīrvērtes dalībnieku maržas, lai segtu zaudējumus, kas radušies cita tīrvērtes dalībnieka saistību neizpildes dēļ.

5. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI pēc apspriešanās ar attiecīgajām iestādēm un ECBS dalībniekiem izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, nosakot metodes, kā aprēķināt un uzturēt CCP pašu resursu apjomu, kas izmantojami saskaņā ar 4. punktu.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim šo regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

46. pants

Nodrošinājuma prasības

1. Lai nodrošinātu CCP sākotnējās un esošās riska pozīcijas ar tā tīrvērtes dalībniekiem, tas pieņem augsti likvīdu nodrošinājumu, ar kuru saistīts minimāls kredītrisks un tirgus risks. Attiecībā uz nefinanšu darījumu partneriem CCP var pieņemt bankas garantijas, ņemot šādas garantijas vērā, aprēķinot savas riska pozīcijas ar banku, kas ir tīrvērtes dalībniece. Tas piemēro atbilstošus diskontus aktīvu vērtībām, kas var samazināt to vērtību laikposmā no pēdējās pārvērtēšanas līdz tam, kad tās var pamatot uzskatīt par likvidējamām. Tas ņem vērā likviditātes risku, ko rada tirgus dalībnieka saistību neizpilde, un koncentrācijas risku saistībā ar atsevišķiem aktīviem, kas var radīt nepieciešamību izveidot pieņemamu nodrošinājumu un ieviest attiecīgus diskontus.

2. Attiecīgos gadījumos, ja tā ir pietiekami piesardzīga rīcība, CCP var kā maržu nodrošinājumu pieņemt tāda atvasināto instrumentu līguma vai finanšu instrumenta bāzes aktīvus, kurš rada CCP risku.

3. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI pēc apspriešanās ar EBI, ESRK un ECBS izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot:

- a) nodrošinājuma veidu, ko varētu uzskatīt par ļoti likvīdu, piemēram, skaidru naudu, zeltu, valsts parādzīmes vai korporatīvās parādzīmes, kurām ir augsts kredītreitings, un nodrošinātas obligācijas;
- b) panta 1. punktā minētos diskontus; un
- c) nosacījumus, saskaņā ar kuriem komercbanku garantijas var pieņemt kā nodrošinājumu saskaņā ar 1. punktu.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim šo regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

47. pants

Ieguldījumu politika

1. CCP iegulda savus finanšu resursus tikai skaidrā naudā vai augsti likvīdos finanšu instrumentos ar minimālu tirgus risku un kredītrisku. CCP ieguldījumiem ir jābūt ātri likvidējamiem ar minimālu iespējamo negatīvo ietekmi uz cenu.

2. CCP kapitālu, ieskaitot nesadalīto peļņu un rezerves, kas nav ieguldīts saskaņā ar 1. punktu, neizmanto 16. panta 2. punktā vai 45. panta 4. punktā minētajiem mērķiem.

3. Finanšu instrumentus, kas izvietoti kā maržas vai kā iemaksas fondā saistību neizpildes gadījumiem, ja tādi pieejami, deponē vērtspapīru norēķinu sistēmu operatoriem, kas nodrošina šo finanšu instrumentu pilnīgu aizsardzību. Kā alternatīvu var izmantot citus augstas drošības pakāpes mehānismus ar atļauju saņēmušām finanšu iestādēm.

4. CCP veic skaidras naudas noguldījumus, izmantojot augstas drošības pakāpes mehānismus ar atļauju saņēmušām finanšu iestādēm vai kā alternatīvu izmantojot centrālo banku pastāvīgo noguldījumu mehānismus vai citus līdzvērtīgus paņēmienus, ko piedāvā centrālās bankas.

5. Ja CCP nogulda aktīvus, izmantojot trešo personu, tas rūpējas par to, lai tīrvērtes dalībnieku aktīvi būtu nosakāmi atsevišķi no CCP piederošiem aktīviem un no trešās personas aktīviem, izmantojot kontus ar citu nosaukumu trešās personas grāmatvedības dokumentos vai citus līdzvērtīgus pasākumus, kas nodrošina tādu pašu aizsardzības pakāpi. Vajadzības gadījumā CCP nodrošina tūlītēju piekļu finanšu instrumentiem.

6. CCP neiegulda savu kapitālu vai summas, kas saistītas ar 41., 42., 43. vai 44. pantā noteiktajām prasībām, savos vērtspapīros vai sava mātesuzņēmuma vai meitasuzņēmuma vērtspapīros.

7. Pieņemot lēmumus par ieguldījumiem, CCP ņem vērā tā kredītriska pozīcijas ar atsevišķiem debitoriem un nodrošina, ka tā kopējais risks attiecībā uz katru atsevišķu debitoru saglabājas pieņemamas koncentrācijas robežās.

8. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI pēc apspriešanās ar EBI un ECBS izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, nosakot 1. punktā minētos finanšu instrumentus, kurus var uzskatīt par augsti likvīdiem un ar kuriem saistīts minimāls kredītrisks un tirgus risks, 3. un 4. punktā minētos augsta līmeņa drošības pasākumus un 7. punktā minētās riska koncentrācijas robežas.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim šo regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

48. pants

Procedūras saistību neizpildes gadījumā

1. CCP ir jānosaka sīki izstrādātas procedūras, kas jāievēro, ja tīrvērtes dalībnieks laikus nerīkojas saskaņā ar 37. pantā noteiktajām CCP dalības prasībām un saskaņā ar CCP noteiktajām procedūrām. CCP sīki izklāsta procedūras, kas jāievēro, ja CCP nav paziņojis par tīrvērtes dalībnieka saistību neizpildi. Minētās procedūras pārskata reizi gadā.

2. CCP tūlīt atbilstoši rīkojas, lai ierobežotu zaudējumus un novērstu likviditātes problēmas, kas izriet no saistību neizpildes, kā arī nodrošina, ka kāda tīrvērtes dalībnieka pozīciju slēgšana netraucē tā darbību un nerada saistības pildījušajiem tīrvērtes dalībniekiem tādus zaudējumus, ko tie nevar paredzēt vai kontrolēt.

3. Ja CCP uzskata, ka tīrvērtes dalībnieks nespēs izpildīt savas saistības nākotnē, tas nekavējoties informē kompetento iestādi, pirms tiek izziņota vai uzsākta saistību neizpildes procedūra. Kompetentā iestāde šo informāciju nekavējoties dara zināmu EVTI, attiecīgajiem ECBS dalībniekiem un iestādei, kas atbild par saistības nepildījušā tīrvērtes dalībnieka uzraudzību.

4. CCP pārliecinās, ka tās procedūras saistību neizpildes gadījumā ir obligāti izpildāmas. CCP veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tam ir nepieciešamās juridiskās pilnvaras, lai likvidētu saistības nepildījušajam tīrvērtes dalībniekam piederošās pozīcijas un nodotu vai likvidētu saistības nepildījušā tīrvērtes dalībnieka klienta pozīcijas.

5. Ja aktīvi un pozīcijas ir iegrāmatotas CCP uzskaitē un kontos kā saistības nepildījušā tīrvērtes dalībnieka uz klientu rēķina turēti aktīvi un pozīcijas saskaņā ar 39. panta 2. punktu, CCP vismaz līgumiski apņemas pats pēc tā klientu lūguma, bez saistības nepildījušā tīrvērtes dalībnieka piekrišanas paredzēt procedūras, lai pārvestu saistības nepildījušā tīrvērtes dalībnieka klientu vārdā turētus aktīvus un pozīcijas citam tīrvērtes dalībniekam, kuru norādījuši visi minētie klienti. Šim citam tīrvērtes dalībniekam ir pienākums pieņemt šos aktīvus un pozīcijas tikai tad, ja tas iepriekš ir stājies līgumattiecībās ar klientiem, tādējādi pats apņemoties to veikt. Ja aktīvu un pozīciju pārvešana minētajam citam tīrvērtes dalībniekam kāda iemesla dēļ nav notikusi iepriekš noteiktā pārvešanas periodā, kas norādīts tā darbības noteikumos, CCP var veikt jebkādas pasākumus, kuri atļauti tā noteikumos, lai veiktu aktīvu riska pārvaldību saistībā ar minētajām pozīcijām, tostarp likvidētu saistības nepildījušā tīrvērtes dalībnieka klientu vārdā turētus aktīvus un pozīcijas.

6. Ja aktīvi un pozīcijas ir iegrāmatotas CCP uzskaitē un kontos kā saistības nepildījušā tīrvērtes dalībnieka uz klienta rēķina turēti aktīvi un pozīcijas saskaņā ar 39. panta 3. punktu, CCP vismaz līgumiski apņemas pats paredzēt procedūras, lai pārvestu saistības nepildījušā tīrvērtes dalībnieka klienta vārdā turētus aktīvus un pozīcijas citam tīrvērtes dalībniekam, kuru norādījis klients, pēc klienta pieprasījuma un bez saistības nepildījušā tīrvērtes dalībnieka piekrišanas. Šim citam tīrvērtes dalībniekam ir pienākums pieņemt šos aktīvus un pozīcijas tikai tad, ja tas iepriekš ir stājies līgumattiecībās ar klientu, tādējādi pats apņemoties to veikt. Ja aktīvu un pozīciju pārvešana minētajam citam tīrvērtes dalībniekam kāda iemesla dēļ nav notikusi iepriekš noteiktā pārvešanas periodā, kas norādīts tā darbības noteikumos, CCP var veikt jebkādas pasākumus, kas atļauti tā noteikumos, lai veiktu aktīvu riska pārvaldību saistībā ar minētajām pozīcijām, tostarp likvidētu saistības nepildījušā tīrvērtes dalībnieka uz klienta rēķina turētus aktīvus un pozīcijas.

7. Saskaņā ar 39. panta 2. un 3. punktu nodalīto klientu nodrošinājumu izmanto tikai šo klientu vārdā turētu pozīciju segšanai. Jebkādu atlikumu, ko CCP ir parādā pēc tam, kad CCP ir pabeidzis tīrvērtes dalībnieka saistību neizpildes pārvaldības procesu, tas atdod šiem klientiem, ja tie CCP ir zināmi, vai – ja tie nav zināmi – tīrvērtes dalībniekam tā klientu vārdā.

49. pants

Pārskats par modeļiem, stresa testiem un atpakaļejošām pārbaudēm

1. CCP regulāri pārskata modeļus un parametrus, kas pieņemti, lai noteiktu tā prasības attiecībā uz maržām, ieguldījumiem fondā saistību neizpildes gadījumiem, nodrošinājumu un citiem riska kontroles mehānismiem. CCP veic modeļiem stingru un biežu stresa testēšanu, lai novērtētu to izturību ārkārtējos, taču iespējamajos tirgus apstākļos, kā arī veic atpakaļejošas pārbaudes, lai novērtētu pieņemtās metodoloģijas ticamību. CCP saņem neatkarīgu apstiprinājumu, informē savu kompetento iestādi un EVTI par veikto pārbaūžu rezultātiem un saņem no tām apstiprinājumu, pirms tas drīkst izdarīt jebkādas būtiskas izmaiņas modeļos un parametrus.

Attiecībā uz pieņemtajiem modeļiem un parametriem, tostarp jebkurām būtiskām izmaiņām tajos, saņem kolēģijas atzinumu saskaņā ar 19. pantu.

EVTI nodrošina, ka EUI saņem informāciju par stresa testu rezultātiem, lai novērtētu risku, ko finanšu uzņēmumiem rada CCP saistību neizpilde.

2. CCP regulāri pārbauda saistību neizpildes gadījumā piemērojamo procedūru galvenos aspektus un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka visi tīrvērtes dalībnieki tos saprot un var veikt atbilstošus pasākumus, lai attiecīgi rīkotos saistību neizpildes gadījumā.

3. CCP publisko galveno informāciju par tā riska pārvaldības modeļiem un pieņēmumiem, lai veiktu 1. punktā minētos stresa testus.

4. Lai nodrošinātu šā panta konsekvētu piemērošanu, EVTI pēc apspriešanās ar EBI, citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm un ECBS dalībniekiem izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā nosaka:

- a) tādas pārbaudes, kas jāveic dažādām finanšu instrumentu klasēm un portfeļiem;
- b) tīrvērtes dalībnieku vai citu ieinteresēto personu iesaistīšanu pārbaudēs;
- c) pārbaūžu biežumu;
- d) laikposmu, kurā veic pārbaudes;
- e) būtisko informāciju, kas minēta 3. punktā.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim šo regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

50. pants

Norēķini

1. Lai norēķinātos par saviem darījumiem, CCP, ja tas ir praktiski izdarāms, pēc iespējas cenšas izmantot centrālās bankas naudu. Ja neizmanto centrālās bankas naudu, veic pasākumus, lai stingri ierobežotu skaidras naudas norēķinu risku.

2. CCP skaidri norāda savas saistības attiecībā uz finanšu instrumentu piegādēm, tostarp norādot, vai tam ir pienākums nosūtīt vai saņemt finanšu instrumentu piegādes vai arī tas atļūdzina dalībniekiem piegādes procesā radušos zaudējumus.

3. Ja CCP ir pienākums nosūtīt vai saņemt finanšu instrumentu piegādes, tam jānovērš pamatrisks, pēc iespējas izmantojot principu "piegāde pret samaksu".

V SADAĻA

SADARBSPĒJAS MEHĀNISMI

51. pants

Sadarbspējas mehānismi

1. Ja ir izpildītas 52., 53. un 54. pantā noteiktās prasības, CCP var izveidot sadarbības mehānismu ar citu CCP.

2. Izveidojot sadarbības mehānismu ar citu CCP, lai sniegtu noteiktus pakalpojumus konkrētā tirdzniecības vietā, CCP ir nediskriminējoša piekļuve gan datiem, kas tam nepieciešami tā funkciju pildīšanai šajā konkrētajā tirdzniecības vietā, ciktāl CCP atbilst tirdzniecības vietas operacionālajām un tehniskajām prasībām, gan attiecīgajai norēķinu sistēmai.

3. Sadarbības mehānismu vai piekļūvi datiem vai norēķinu sistēmai, kas minēti 1. un 2. punktā, tieši vai netieši noraida vai ierobežo tikai tālab, lai novērstu risku, ko rada mehānisms vai piekļuve.

52. pants

Riska pārvaldība

1. Tie CCP, kuri izveido sadarbības mehānismu, ievēro šādas prasības:

- ievieš atbilstīgu politiku, procedūras un sistēmas tāda riska efektīvai identificēšanai, uzraudzībai un pārvaldībai, kas izriet no mehānisma, lai tie varētu laikus izpildīt savas saistības;
- vienoties par to atbilstīgajām tiesībām un pienākumiem, tostarp par piemērojamiem tiesību aktiem, kas reglamentē viņu attiecības;
- identificēt, pārraudzīt un efektīvi pārvaldīt kredītrisku un likviditātes risku tā, lai viena CCP tūrvērtes dalībnieka saistību neizpilde neietekmētu otru CCP, ar ko izveidots sadarbības mehānisms;
- identificēt, pārraudzīt un rast risinājumu iespējamām savstarpējām atkarībām un korelācijām, kas rodas, izveidojot

sadarbspējas mehānismu, un kas varētu ietekmēt kredītrisku un likviditātes risku saistībā ar tūrvērtes dalībnieka koncentrācijām un apvienotajiem finanšu resursiem.

Lai izpildītu b) apakšpunkta noteikumus, CCP attiecīgā gadījumā ņem vērā tos pašus noteikumus par pārveduma rīkojumu ieviešanas brīdi attiecīgajās sistēmās un neatsaucamību, kas noteikti Direktīvā 98/26/EK.

Lai izpildītu c) apakšpunkta noteikumus, vienošanās noteikumos izklāsta procesu, ko piemēro, novēršot saistību neizpildes sekas, ja viens no CCP, ar kuru izveidots sadarbības mehānisms, nav pildījis saistības.

Lai izpildītu d) apakšpunkta noteikumus, CCP, ja to pieļauj attiecīgās kompetentās iestādes, veic stingru tūrvērtes dalībnieku nodrošinājuma atkārtotas izmantošanas kontroli saskaņā ar noteiktu kārtību. Vienošanās tekstā norāda, kā rīkojas attiecīgā riska situācijā, ņemot vērā pietiekamu segumu un nepieciešamību ierobežot riska negatīvo ietekmi.

2. Ja pārvaldības modeļi, ko izmanto CCP, lai segtu savas riska pozīcijas ar to tūrvērtes dalībniekiem vai to savstarpējo risku, ir atšķirīgi, CCP nosaka šīs atšķirības, novērtē riskus, kas var rasties, un veic pasākumus, tostarp nodrošinot papildu finanšu resursus, kas ierobežo to ietekmi uz sadarbības mehānismu, kā arī to iespējamās savstarpējās negatīvās ietekmes risku, kā arī nodrošina, ka šīs atšķirības neietekmē katra CCP spēju pārvaldīt tūrvērtes dalībnieka saistību neizpildes sekas.

3. Ja vien puses nav vienojušās citādi, visas saistītās izmaksas, kas izriet no 1. un 2. punkta, sedz CCP, kurš pieprasa sadarbību vai piekļūvi.

53. pants

Maržu noteikšana CCP vidū

1. CCP nodala kontos aktīvus un pozīcijas, kas tiek turētas uz to CCP rēķina, ar kuriem tam ir izveidoti sadarbības mehānismi.

2. Ja CCP, kas izveido sadarbības mehānismu ar citu CCP, nodrošina attiecīgajam CCP tikai sākotnējās maržas saskaņā ar līgumu par finanšu nodrošinājumu galvojuma veidā, CCP, kas saņem nodrošinājumu, nav nekādu izmantošanas tiesību attiecībā uz maržām, ko nodrošina otrs CCP.

3. Finanšu instrumentu veidā saņemtu nodrošinājumu deponē pie to vērtspapīru norēķinu sistēmu operatoriem, kuras ir darītas zināmas saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK.

4. CCP, kas saņem nodrošinājumu, 1. un 2. punktā minētie aktīvi ir pieejami vienīgi tā CCP saistību neizpildes gadījumā, kurš sniedzis nodrošinājumu saistībā ar sadarbības mehānismu.

5. Ja saistības nav izpildījis CCP, kas saņēmis nodrošinājumu saistībā ar sadarbības mehānismu, 1. un 2. punktā minēto nodrošinājumu bez kavēšanās atmaksā CCP, kas sniedzis nodrošinājumu.

54. pants

Sadarbības mehānismu apstiprināšana

1. Sadarbības mehānisma iepriekšēju apstiprinājumu sniedz iesaistīto CCP kompetentās iestādes. Piemēro 17. pantā paredzēto procedūru.

2. Kompetentās iestādes apstiprina sadarbības mehānismu tikai tad, ja iesaistītajiem CCP ir atļauts veikt tūrvērti saskaņā ar 17. pantu vai tie ir atzīti saskaņā ar 25. pantu vai vismaz trīs gadus ir atzīti saskaņā ar iepriekš valstī spēkā esošo atļauju piešķiršanas sistēmu, ja ir izpildītas 52. pantā noteiktās prasības un tūrvērtes darījumu tehniskie nosacījumi saskaņā ar pieņemto kārtību nodrošina vienmērīgu un sakārtotu finanšu tirgu darbību un ja mehānisms neapdraud uzraudzības efektivitāti.

3. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka nav izpildītas 2. punktā noteiktās prasības, tā rakstiski sniedz skaidrojumu par tās riska apsvērumiem citām kompetentajām iestādēm, kā arī iesaistītajiem CCP. Tā arī informē EVTI, kas novērtē, vai riska apsvērumi faktiski var būt par iemeslu sadarbības mehānisma atteikumam. EVTI atzinumu dara pieejamu visiem iesaistītajiem CCP. Ja EVTI atzinums atšķiras no attiecīgās kompetentās iestādes novērtējuma, minētā kompetentā iestāde pārskata savu nostāju, ņemot vērā EVTI atzinumu.

4. EVTI līdz 2012. gada 31. decembrim saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 16. pantā noteikto procedūru sniedz pamatnostādnes vai ieteikumus, lai ieviestu konsekventus, efektīvus un lietderīgus sadarbības mehānismu novērtējumus.

EVTI pēc apspriešanās ar ECBS dalībniekiem izstrādā minēto pamatnostādņu vai ieteikumu projektu.

VI SADAĻA

DARĪJUMU REĢISTRU REĢISTRĀCIJA UN UZRAUDZĪBA

1. NODAĻA

Darījumu reģistra reģistrācijas nosacījumi un procedūra

55. pants

Darījumu reģistru reģistrācija

1. Šīs regulas 9. panta vajadzībām darījumu reģistru reģistrē EVTI.

2. Lai to varētu reģistrēt saskaņā ar šo pantu, darījumu reģistram ir jābūt juridiskai personai, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un atbilst VII sadaļā noteiktajām prasībām.

3. Darījumu reģistra reģistrācija ir spēkā visā Eiropas Savienības teritorijā.

4. Reģistrēts darījumu reģistrs vienmēr ievēro reģistrācijas nosacījumus. Darījumu reģistrs bez nepamatotas kavēšanās paziņo EVTI par būtiskām izmaiņām reģistrācijas nosacījumos.

56. pants

Reģistrācijas pieteikums

1. Darījumu reģistrs iesniedz reģistrācijas pieteikumu EVTI.

2. EVTI 20 darb dienās no pieteikuma saņemšanas izvērtē, vai pieteikums ir pilnīgs.

Ja pieteikums nav pilnīgs, EVTI nosaka termiņu, kurā darījumu reģistram ir jāsniedz papildu informācija.

Kad EVTI ir pārliecinājusies, ka pieteikums ir pilnīgs, tā par to paziņo darījumu reģistram.

3. Lai nodrošinātu šā panta konsekventu piemērošanu, EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, nosakot 1. punktā minēto sīkāko informāciju par reģistrācijas pieteikumu.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim šo regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

4. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus 1. punkta piemērošanai, EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, precizējot reģistrācijas pieteikuma EVTI formātu.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

57. pants

Paziņošana un apspriešanās ar kompetentajām iestādēm pirms reģistrācijas

1. Ja darījumu reģistrs, kas piesakās reģistrācijai, ir vienība, kam atļauju piešķirusi vai ko reģistrējusi tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā tā veic uzņēmējdarbību, EVTI bez liekas kavēšanās paziņo to šai kompetentajai iestādei un apspriežas ar minēto kompetento iestādi pirms darījumu reģistra reģistrācijas.

2. EVTI un attiecīgā kompetentā iestāde apmainās ar visu informāciju, kas nepieciešama, lai reģistrētu darījumu reģistru, kā arī lai uzraudzītu šīs vienības atbilstību tās reģistrācijas vai darbības atļaujas noteikumiem dalībvalstī, kur tā veic uzņēmējdarbību.

58. pants

Pieteikuma izskatīšana

1. EVTI 40 darb dienās pēc 56. panta 2. punkta trešajā daļā minētās paziņošanas izskata reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz darījumu reģistra atbilstību 78. līdz 81. pantam, un pieņem pilnībā pamatotu lēmumu par reģistrāciju vai lēmumu par reģistrācijas atteikumu.

2. Lēmums, ko EVTI pieņēmusi saskaņā ar 1. punktu, stājas spēkā piektajā darb dienā pēc tā pieņemšanas.

59. pants

EVTI lēmumu par reģistrāciju paziņošana

1. Ja EVTI pieņem lēmumu par reģistrāciju vai lēmumu par reģistrācijas atteikumu vai anulēšanu, tā par to paziņo darījumu reģistram piecās darb dienās, sniedzot pilnībā pamatotu paskaidrojumu par savu lēmumu.

EVTI bez liekas kavēšanās paziņo par savu lēmumu attiecīgajai kompetentajai iestādei, kas minēta 57. panta 1. punktā.

2. EVTI dara Komisijai zināmu ikvienu lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 1. punktu.

3. EVTI publicē savā tīmekļa vietnē to darījumu reģistru sarakstu, kas ir reģistrēti saskaņā ar šo regulu. Minēto sarakstu atjaunina piecās darb dienās pēc lēmuma pieņemšanas saskaņā ar 1. punktu.

60. pants

Šīs regulas 61. līdz 63. pantā minēto pilnvaru īstenošana

Pilnvaras, kas 61. līdz 63. pantā ir noteiktas EVTI vai kādai EVTI amatpersonai, vai citai EVTI pilnvarotai personai, neizmanto, lai pieprasītu tādas informācijas vai dokumentu publiskošanu, uz kuriem attiecas juridiskas konfidencialitātes prasība.

61. pants

Informācijas pieprasījums

1. EVTI var ar vienkāršu pieprasījumu vai lēmumu pieprasīt darījumu reģistriem un saistītām trešām personām, kurām darījumu reģistri ārpakalpojumu veidā deleģējuši operacionālas funkcijas vai darbības, sniegt visu informāciju, kas vajadzīga, lai tā varētu pildīt savus pienākumus saskaņā ar šo regulu.

2. Sūtot vienkāršu pieprasījumu sniegt informāciju saskaņā ar 1. punktu, EVTI:

- a) atsauca uz šo pantu kā pieprasījuma juridisko pamatu;
- b) norāda pieprasījuma mērķi;
- c) norāda, kāda informācija ir vajadzīga;
- d) nosaka termiņu, līdz kuram informācija ir jāsniedz;
- e) informē personu, kurai pieprasa sniegt informāciju, ka tā var nesniegt šo informāciju, bet, ja tā atbildi sniedz brīvprātīgi, sniegtā informācija nedrīkst būt nepatiesa un maldinoša; un
- f) norāda, ka 65. pantā saistībā ar I pielikuma IV iedaļas a) punktu ir paredzēta sodanauda, ja atbildes uz uzdotajiem jautājumiem ir nepareizas vai maldinošas.

3. Ja informācijas pieprasījums saskaņā ar 1. punktu pamatojas uz lēmumu, EVTI:

- a) atsauca uz šo pantu kā pieprasījuma juridisko pamatu;
- b) norāda pieprasījuma mērķi;
- c) norāda, kāda informācija ir vajadzīga;

- d) nosaka termiņu, līdz kuram informācija ir jāsniedz;
- e) norāda 66. pantā paredzēto periodisko soda maksājumu, ja pieprasītā informācija nav sniegta pilnā apmērā;
- f) norāda, ka 65. pantā saistībā ar I pielikuma IV iedaļas a) punktu ir paredzēta sodanauda, ja atbildes uz uzdotajiem jautājumiem ir nepareizas vai maldinošas; un
- g) norāda uz tiesībām šo lēmumu apstrīdēt EVTI Apelācijas padomē un uz iespēju to pārskatīt Eiropas Savienības Tiesā ("Tiesa") saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 60. un 61. pantu.

4. Personas, kas minētas 1. punktā, vai viņu pārstāvji un – juridisko personu vai asociāciju bez juridiskas personas statusa gadījumā – personas, kam ar likumu vai statūtiem piešķirtas pilnvaras tās pārstāvēt, sniedz pieprasīto informāciju. Juristi, kas ir attiecīgi pilnvaroti rīkoties, var sniegt informāciju savu klientu vārdā. Klienti ir pilnībā atbildīgi, ja sniegtā informācija ir nepilnīga, nepareiza vai maldinoša.

5. EVTI nekavējoties nosūta vienkāršā pieprasījuma vai lēmuma kopiju tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā pastāvīgi uzturas vai veic uzņēmējdarbību 1. punktā minētās personas, uz kurām attiecas pieprasījums sniegt informāciju.

62. pants

Vispārēja izmeklēšana

1. Pildot šajā regulā noteiktos pienākumus, EVTI var veikt vajadzīgo izmeklēšanu saistībā ar 61. panta 1. punktā minētajām personām. Šajā nolūkā amatpersonas un citas EVTI pilnvarotas personas ir tiesīgas:

- a) pārbaudīt visus uzskaites dokumentus, datus, procedūras un pārējos materiālus, kas saistīti ar tās uzdevumu izpildi, neatkarīgi no tā, kādā veidā šī informācija tiek glabāta;
- b) iegūt šādu uzskaites dokumentu, datu, procedūru un citu materiālu apstiprinātas kopijas vai izrakstus;
- c) uzaicināt jebkuru personu, kas minēta 61. panta 1. punktā, vai tās pārstāvjus un darbiniekus, kā arī prasīt tiem sniegt mutiskus vai rakstiskus paskaidrojumus par faktiem vai dokumentiem, kas attiecas uz pārbaudes priekšmetu un mērķi, un fiksēt atbildes;

- d) iztaujāt jebkuru citu fizisku vai juridisku personu, kas piekrit iztaujāšanai, lai iegūtu informāciju, kas saistīta ar izmeklēšanas priekšmetu;

- e) pieprasīt telefona sarunu izdrukas vai datplūsmas pārskatus.

2. Amatpersonas un citas personas, ko EVTI pilnvarojusi veikt 1. punktā minēto izmeklēšanu, īsteno savas pilnvaras, uzrādot rakstisku atļauju, kurā norādīts izmeklēšanas priekšmets un mērķis. Minētajā atļaujā norāda arī 66. pantā paredzētos periodiskos soda maksājumus, ja pieprasītie uzskaites dokumenti, dati, procedūras un citi materiāli vai atbildes uz 61. panta 1. punktā minētajām personām uzdotajiem jautājumiem nav sniegtas vai ir nepilnīgas, un 65. pantā saistībā ar I pielikuma IV iedaļas b) punktu paredzētās sodanaudas, ja atbildes uz 61. panta 1. punktā minētajām personām uzdotajiem jautājumiem ir nepareizas vai maldinošas.

3. Personām, kas minētas 61. panta 1. punktā, ir jāsadarbības izmeklēšanā, kas sāka, pamatojoties uz EVTI lēmumu. Šajā lēmumā nosaka izmeklēšanas priekšmetu un mērķi, periodiskos soda maksājumus, kas paredzēti 66. pantā, tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kuri pieejami saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010, un tiesības vērsties Tiesā, lai šo lēmumu pārskatītu.

4. Pirms izmeklēšanas EVTI laikus informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras teritorijā ir veicama izmeklēšana, par izmeklēšanu un par pilnvaroto personu identitāti. Attiecīgās kompetentās iestādes amatpersonas pēc EVTI pieprasījuma sniedz palīdzību šīm pilnvarotajām personām viņu pienākumu izpildē. Attiecīgās kompetentās iestādes amatpersonas pēc pieprasījuma var arī apmeklēt uz vietas veiktās pārbaudes.

5. Ja saistībā ar pieprasījumu saņemt telefona sarunu izdrukas vai datplūsmas pārskatus, kas minēts 1. punkta e) apakšpunktā, saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vajadzīga atļauja no tiesas iestādes, iesniedz pieteikumu šādas atļaujas saņemšanai. Šādu atļauju var pieprasīt arī kā piesardzības pasākumu.

6. Ja tiek pieprasīta 5. punktā minētā atļauja, valsts tiesu iestāde pārbauda EVTI lēmuma autentiskumu un to, lai paredzētie piespiedu līdzekļi nebūtu nedz patvaļīgi, nedz pārmērīgi, ņemot vērā izmeklēšanas priekšmetu. Pārbaudot piespiedu pasākumu samērīgumu, valsts tiesu iestāde var lūgt EVTI sniegt sīkākus paskaidrojumus, jo īpaši par iemesliem, kas EVTI radījuši pamatu aizdomām, ka ir pārkāpta šī regula, un par iespējamā pārkāpuma smagumu, kā arī par tās personas iesaistes būtību, uz kuru attiecas piespiedu pasākumi. Tomēr valsts tiesu iestāde nepārskata izmeklēšanas nepieciešamību un nepieprasa tai sniegt EVTI lietas materiālos iekļauto informāciju. EVTI lēmuma likumīgumu var pārskatīt vienīgi Tiesa, ievērojot Regulā (ES) Nr. 1095/2010 paredzēto procedūru.

63. pants

Pārbaudes uz vietas

1. Pildot savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, EVTI var veikt visas vajadzīgās pārbaudes uz vietas 61. panta 1. punktā minēto juridisko personu uzņēmumu telpās vai ārpus tām. Ja tas vajadzīgs pārbaudes pienācīgai un efektīvai veikšanai, EVTI var veikt pārbaudi uz vietas, par to iepriekš nebrīdinot.

2. Amatpersonas un citas personas, ko EVTI pilnvarojusi veikt pārbaudes uz vietas, drīkst iekļūt to juridisko personu uzņēmumu telpās vai ārpus tām, uz kurām attiecas EVTI pieņemtais lēmums par izmeklēšanu, un tām ir visas 62. panta 1. punktā paredzētās pilnvaras. Turklāt tām ir tiesības uz vajadzīgu laiku, un ciktāl tas ir nepieciešams pārbaudes veikšanai, aizzīmogot jebkuras uzņēmuma telpas un uzskaites žurnālus vai reģistrus.

3. Amatpersonas un citas personas, ko EVTI pilnvarojusi veikt pārbaudes uz vietas, īsteno savas pilnvaras, uzrādot rakstisku atļauju, kurā norādīts pārbaudes priekšmets un mērķis un 66. pantā paredzētie periodiskie soda maksājumi, ja attiecīgās personas nesadarbojas pārbaudē. Pirms pārbaudes veikšanas EVTI laikus par to paziņo tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā tā jāveic.

4. Personām, kas minētas 61. panta 1. punktā, ir jāpakļaujas EVTI lēmumam veikt pārbaudi uz vietas. Šajā lēmumā norāda pārbaudes priekšmetu un mērķi, nosaka dienu, kurā tā sāksies, un norāda periodiskos soda maksājumus, kas paredzēti 66. pantā, tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas pieejami saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010, kā arī tiesības vērsties Tiesā, lai šo lēmumu pārskatītu. EVTI pieņem šādus lēmumus pēc apspriešanās ar tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras teritorijā pārbaude veicama.

5. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes amatpersonas, kurā pārbaude jāveic, kā arī šīs kompetentās iestādes pilnvarotas vai ieceltas personas pēc EVTI pieprasījuma sniedz aktīvu palīdzību amatpersonām un citām EVTI pilnvarotām personām. Šajā nolūkā tām piešķir 2. punktā minētās pilnvaras. Attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes amatpersonas pēc pieprasījuma var arī apmeklēt uz vietas veiktās pārbaudes.

6. EVTI var arī pieprasīt kompetentajām iestādēm tās vārdā veikt konkrētus izmeklēšanas uzdevumus un pārbaudes uz vietas, kas paredzētas šajā pantā un 62. panta 1. punktā. Šajā nolūkā kompetentajām iestādēm piešķir tādas pašas pilnvaras kā EVTI, kā tas noteikts šajā pantā un 62. panta 1. punktā.

7. Ja amatpersonas un citas EVTI pilnvarotas pavadošās personas konstatē, ka persona nesadarbojas pārbaudē, kuras veikšana uzdots saskaņā ar šo pantu, attiecīgās dalībvalsts

kompetentā iestāde tām sniedz nepieciešamo atbalstu, vajadzības gadījumā lūdzot policijas vai līdzvērtīgas tiesībsardzības iestādes palīdzību, lai dotu šīm personām iespēju veikt pārbaudi uz vietas.

8. Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem 1. punktā minētajām pārbaudēm uz vietas vai 7. punktā minētajai palīdzībai ir vajadzīga atļauja no tiesu iestādes, iesniedz pieteikumu šādas atļaujas saņemšanai. Šādu atļauju var pieprasīt arī kā piesardzības pasākumu.

9. Ja tiek pieprasīta 8. punktā minētā atļauja, valsts tiesu iestāde apliecina, ka EVTI lēmums ir autentisks un ka paredzētie piespiedu līdzekļi nav nedz patvaļīgi, nedz pārmērīgi, ņemot vērā pārbaudes priekšmetu. Pārbaudot piespiedu pasākumu samērīgumu, valsts tiesu iestāde var pieprasīt EVTI sniegt sīkākus skaidrojumus. Šāds pieprasījums sniegt sīkākus skaidrojumus var būt jo īpaši saistīts ar EVTI iemesliem aizdomām, ka ir pārkāpta šī regula, kā arī ar to, cik nopietns ir iespējamais pārkāpums, un par tās personas iesaistes būtību, uz kuru attiecas piespiedu pasākumi. Tomēr valsts tiesu iestāde nevar pārskatīt pašas pārbaudes nepieciešamību, nedz arī pieprasīt, lai tai iesniedz EVTI lietā iekļauto informāciju. EVTI lēmuma likumīgumu var pārskatīt vienīgi Tiesa, ievērojot Regulā (ES) Nr. 1095/2010 paredzēto procedūru.

64. pants

Procedūras noteikumi par uzraudzības pasākumu veikšanu un sodanādu piemērošanu

1. Ja, pildot šajā regulā noteiktos pienākumus, EVTI konstatē, ka ir nopietnas aizdomas par to, ka, iespējams, pastāv fakti, kas varētu liecināt par I pielikumā uzskaitītu pārkāpumu vai pārkāpumiem, EVTI lietas izmeklēšanai ieceļ neatkarīgu izmeklēšanas darbinieku, kas darbojas EVTI ietvaros. Ieceltais darbinieks nav vai nav bijis tieši vai netieši iesaistīts attiecīgā darījumu reģistra uzraudzībā vai reģistrācijas procesā un savus uzdevumus pilda neatkarīgi no EVTI.

2. Izmeklēšanas darbinieks izmeklē iespējamus pārkāpumus, ņemot vērā visus komentārus, ko iesniegušas personas, uz kurām izmeklēšana attiecas, un savu atzinumu kopumu iesniedz EVTI.

Savu uzdevumu veikšanai izmeklēšanas darbinieks var izmantot pilnvaras pieprasīt informāciju saskaņā ar 61. pantu un veikt izmeklēšanu un pārbaudes uz vietas saskaņā ar 62. un 63. pantu. Īstenojot minētās pilnvaras, izmeklēšanas darbinieks ievēro 60. pantu.

Uzdevumu veikšanas laikā izmeklēšanas darbiniekam ir piekļuve visiem dokumentiem un informācijai, ko, veicot uzraudzību, ir apkopojusi EVTI.

3. Kad izmeklēšana ir pabeigta un pirms atzinumu kopums tiek iesniegts EVTI, izmeklēšanas darbinieks tām personām, uz kurām izmeklēšana attiecas, dod iespēju tikt uzklaustītām par jautājumiem, kas tiek izmeklēti. Izmeklēšanas darbinieks savus atzinumus pamato tikai ar tādiem faktiem, par kuriem attiecīgajām personām ir bijusi iespēja sniegt paskaidrojumu.

Izmeklēšanā, kas veikta saskaņā ar šo pantu, pilnībā ievēro attiecīgo personu tiesības uz aizstāvību.

4. Iesniedzot savu atzinumu kopumu EVTI, izmeklēšanas darbinieks par to informē personas, uz kurām izmeklēšana attiecas. Personas, uz kurām izmeklēšana attiecas, ir tiesīgas piekļūt lietas materiāliem, ievērojot citu personu likumīgās intereses attiecībā uz viņu komercnoslēpumu aizsardzību. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidenciālu informāciju, kas skar trešās personas.

5. Pamatojoties uz izmeklēšanas darbinieka konstatējumiem un ja to pieprasa attiecīgās personas, uzklauset personas, uz ko attiecas izmeklēšana saskaņā ar 67. pantu, EVTI pieņem lēmumu par to, vai personas, uz kurām attiecas izmeklēšana, ir izdarījušas kādu no I pielikumā uzskaitītajiem pārkāpumiem, un – ja tā – veic uzraudzības pasākumu saskaņā ar 73. pantu un piemēro sodanādu saskaņā ar 65. pantu.

6. Izmeklēšanas darbinieks nepiedalās EVTI apspriedēs un arī nekā citādi neiejaucas EVTI lēmumu pieņemšanas procesā.

7. Komisija pieņem turpmākus procedūras noteikumus, lai īstenotu pilnvaras piemērot sodanādas vai periodiskos soda maksājumus, tostarp noteikumus par aizstāvības tiesībām, pagaidu noteikumus un sodanādu vai periodisko soda maksājumu iekasēšanu, un pieņem sīki izstrādātus noteikumus par sankciju piemērošanas un izpildes noilguma termiņiem.

Pirmajā daļā minētos noteikumus pieņem ar deleģētajiem aktiem saskaņā ar 82. pantu.

8. Ja, veicot šajā regulā noteiktos pienākumus, EVTI konstatē, ka ir nopietnas aizdomas par to, ka, iespējams, pastāv fakti, kas varētu liecināt par noziedzīgiem nodarījumiem, EVTI lietu nodod attiecīgajām valsts iestādēm krimināllietas ierosināšanai. Turklāt EVTI atturas no sodanādu vai periodisko soda maksājumu piemērošanas gadījumos, kad kriminālprocesā saskaņā ar valsts tiesību aktiem *res judicata* spēku jau ir ieguvusi attaisnošana vai notiesāšana, kas izriet no identiska fakta vai faktiem, kuru būtība ir tā pati.

65. pants

Sodanādas

1. Ja saskaņā ar 64. panta 5. punktu EVTI konstatē, ka darījumu reģistrs tīši vai aiz neuzmanības ir izdarījis kādu no

I pielikumā uzskaitītajiem pārkāpumiem, tā pieņem lēmumu, piemērojot sodanādu saskaņā ar šā panta 2. punktu.

Darījumu reģistra pārkāpums tiek uzskatīts par tīšu pārkāpumu, ja EVTI ir konstatējusi objektīvus apstākļus, kuri pierāda, ka darījumu reģistrs vai tā augstākā vadība, izdarot pārkāpumu, ir rīkojusies apzināti.

2. Šā panta 1. punktā minēto sodanādu pamatsummu nosaka šādās robežās:

- a) par pārkāpumiem, kas minēti I pielikuma I iedaļas c) punktā, I pielikuma II iedaļas c) līdz g) punktā un I pielikuma III iedaļas a) un b) punktā, sodanāda ir vismaz EUR 10 000, bet ne vairāk kā EUR 20 000;
- b) par pārkāpumiem, kas minēti I pielikuma I iedaļas a), b) un d) līdz h) punktā un I pielikuma II iedaļas a), b) un h) punktā, sodanāda ir vismaz EUR 5 000, bet ne vairāk kā EUR 10 000.

Lai izlemtu, vai sodanādas pamatsummai būtu jāatbilst šā punkta pirmajā daļā noteikto ierobežojumu zemākajai, vidējai vai augstākajai robežai, EVTI ņem vērā attiecīgā darījumu reģistra gada apgrozījumu iepriekšējā saimnieciskajā gadā. Pamatsummas zemāko robežu piemēro darījumu reģistriem, kuru gada apgrozījums ir līdz EUR 1 miljoniem, pamatsummas vidējo robežu – darījumu reģistriem, kuru apgrozījums ir EUR 1–5 miljoni, un pamatsummas augstāko robežu – darījumu reģistriem, kuru gada apgrozījums pārsniedz EUR 5 miljonus.

3. Šā panta 2. punktā norādītās pamatsummas koriģē, vajadzības gadījumā ņemot vērā atbildību pastiprinošus vai mīkstinošus apstākļus saskaņā ar attiecīgajiem koeficientiem, kas noteikti II pielikumā.

Attiecīgos atbildību pastiprinošos koeficientus pamatsummai piemēro katru atsevišķi. Ja piemērojami vairāki ar atbildību pastiprinošiem apstākļiem saistīti koeficienti, starpību starp pamatsummu un summu, kas iegūta, piemērojot katru atsevišķo ar atbildību pastiprinošiem apstākļiem saistīto koeficientu, pieskaita pamatsummai.

Attiecīgos atbildību mīkstinošos koeficientus pamatsummai piemēro katru atsevišķi. Ja piemērojami vairāki ar atbildību mīkstinošiem apstākļiem saistīti koeficienti, starpību starp pamatsummu un summu, kas iegūta, piemērojot katru atsevišķo ar atbildību mīkstinošiem apstākļiem saistīto koeficientu, atskaita no pamatsummas.

4. Neatkarīgi no 2. un 3. punkta sodanaudas summa nepārsniedz 20 % no attiecīgā darījumu reģistra gada apgrozījuma iepriekšējā saimnieciskajā gadā, bet, ja darījumu reģistrs no pārkāpuma ir tieši vai netieši guvis finansiālu labumu, sodanaudas summai jābūt vismaz vienādai ar šo ieguvumu.

Ja darījumu reģistra rīcība vai nolaidība ietver vairāk nekā tikai vienu no I pielikumā uzskaitītajiem pārkāpumiem, piemēro tikai lielāko sodanaudu, kas aprēķināta atbilstīgi 2. un 3. punktam un attiecas tikai uz vienu no šiem pārkāpumiem.

66. pants

Periodiski soda maksājumi

1. EVTI ar lēmumu piemēro periodiskus soda maksājumus, lai panāktu, ka:

a) darījumu reģistrs izbeidz pārkāpumu atbilstīgi lēmumam, kas pieņemts saskaņā ar 73. panta 1. punkta a) apakšpunktu; vai

b) šīs regulas 61. panta 1. punktā minētā persona:

i) sniedz pilnīgu informāciju, kas pieprasīta ar lēmumu saskaņā ar 61. pantu;

ii) sadarbojas izmeklēšanā, un jo īpaši uzrāda visus uzskaites dokumentus, datus, procedūras vai jebkurus citus pieprasītos materiālus, papildina un izlabo citu informāciju, kura sniegta izmeklēšanai, kas sākta ar lēmumu, kurš pieņemts saskaņā ar 62. pantu; vai

iii) sadarbojas pārbaudē uz vietas, kas pieprasīta ar lēmumu, kurš pieņemts saskaņā ar 63. pantu.

2. Periodiskais soda maksājums ir iedarbīgs un samērīgs. Periodisko soda maksājumu piemēro par katru kavējuma dienu.

3. Neatkarīgi no 2. punkta periodisko soda maksājumu summa ir 3 % no dienas vidējā apgrozījuma iepriekšējā saimnieciskajā gadā vai – fizisku personu gadījumā – 2 % no dienas vidējiem ienākumiem iepriekšējā kalendārajā gadā. To aprēķina no dienas, kas noteikta lēmumā, ar kuru piemēro periodisku soda maksājumu.

4. Periodisku soda maksājumu piemēro ne ilgāk kā uz sešiem mēnešiem pēc EVTI lēmuma paziņošanas. Beidzoties termiņam, EVTI pārskata šo pasākumu.

67. pants

Attiecīgo personu uzklausišana

1. Pirms pieņemt jebkuru lēmumu par sodanaudas vai periodiska soda maksājuma piemērošanu saskaņā ar 65. un 66. pantu, EVTI dod iespēju personām, kuru lieta tiek izskatīta, tikt uzklausiātām par tās atzinumiem. EVTI savus lēmumus balsta vienīgi uz apsvērumiem, par kuriem šajā procesā iesaistītajām personām bijusi iespēja sniegt paskaidrojumu.

2. Lietas izskatīšanā pilnībā ievēro procesā iesaistīto personu tiesības uz aizstāvību. Šīs personas ir tiesīgas piekļūt EVTI lietas materiāliem, ievērojot citu personu likumīgās intereses attiecībā uz viņu komercnoslēpumu aizsardzību. Tiesības piekļūt lietas materiāliem neattiecas uz konfidenciālu informāciju vai EVTI iekšējiem darba sagatavošanas dokumentiem.

68. pants

Informācijas publiskošana par sodanaudām un periodiskiem soda maksājumiem, to veids, piemērošanas kārtība un izmantošana

1. EVTI atklātībai dara zināmu informāciju par ikvienu sodanaudu un periodisku soda maksājumu, kas piemērots saskaņā ar 65. un 66. pantu, ja vien šāda atklāšana būtiski nekaitē finanšu tirgiem un nerada nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām pusēm. Šajā publiskotajā informācijā neiekļauj personas datus Regulas (EK) Nr. 45/2001 nozīmē.

2. Sodanaudām un periodiskiem soda maksājumiem, kas piemēroti saskaņā ar 65. un 66. pantu, ir administratīvs raksturs.

3. Ja EVTI nolemj nepiemērot sodanaudu vai soda maksājumu, tā attiecīgi informē Eiropas Parlamentu, Padomi, Komisiju un attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes, kā arī pamato savu lēmumu.

4. Sodanaudas un periodiski soda maksājumi, kas piemēroti saskaņā ar 65. un 66. pantu, ir izpildāmi.

Izpildi reglamentē tās valsts spēkā esošās civilprocesa normas, kurā izpilde notiek. Izpildes rīkojumu pievieno lēmumam, un vienīgā formalitāte ir lēmuma autentiskuma pārbaude, ko veic iestāde, ko katras dalībvalsts valdība norīko šim nolūkam un dara zināmu EVTI un Tiesai.

Kad pēc attiecīgās puses lūguma ir izpildītas šīs formalitātes, minētā puse var sākt izpildi saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, griežoties tieši kompetentajā iestādē.

Izpildi var apturēt tikai ar Tiesas lēmumu. Sūdzības par nepareizu izpildi tomēr ir attiecīgās dalībvalsts tiesu kompetencē.

5. Sodanaudu un periodisku soda maksājumu summas ieskaita Eiropas Savienības vispārējā budžetā.

69. pants

Pārskatīšana Tiesā

Tiesas neierobežotā jurisdikcijā ir pārskatīt lēmumus, ar ko EVTI ir piemērojusi sodanaudu vai periodisko soda maksājumu. Tā var anulēt, samazināt vai palielināt piemēroto sodanaudu vai periodisko soda maksājumu.

70. pants

Grozījumi II pielikumā

Lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos, Komisijai ir tiesības pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 82. pantu attiecībā uz pasākumiem, ar kuriem groza II pielikumu.

71. pants

Reģistrācijas anulēšana

1. Neskarot 73. pantu, EVTI anulē darījumu reģistra reģistrāciju, ja darījumu reģistrs:

- a) nepārprotami atsakās no reģistrācijas vai nav sniedzis pakalpojumus pēdējos sešus mēnešus;
- b) ir reģistrēts, sniedzot nepatiesas ziņas vai izmantojot citus nelikumīgus līdzekļus;
- c) vairs neatbilst nosacījumiem, saskaņā ar kuriem to reģistrēja.

2. Par lēmumu anulēt darījumu reģistra reģistrāciju EVTI bez liekas kavēšanās paziņo attiecīgajai kompetentajai iestādei, kas minēta 57. panta 1. punktā.

3. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā darījumu reģistrs sniedz pakalpojumus un veic savu darbību un kura uzskata, ka kāds no 1. punktā minētajiem nosacījumiem ir izpildīts, var lūgt EVTI izskatīt, vai ir izpildīti attiecīgā darījumu reģistra reģistrācijas anulēšanas nosacījumi. Ja EVTI nolemj neanulēt attiecīgā darījumu reģistra reģistrāciju, tā iesniedz pilnīgu šā lēmuma pamatojumu.

4. Šā panta 3. punktā minētā kompetentā iestāde ir iestāde, kas norīkota saskaņā ar 22. pantu.

72. pants

Uzraudzības maksa

1. EVTI iekasē no darījumu reģistriem maksu saskaņā ar šo regulu un saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kas pieņemti atbilstīgi 3. punktam. Minētā maksa pilnībā sedz EVTI izdevumus, kas vajadzīgi darījumu reģistru reģistrācijai un uzraudzībai un lai kompensētu jebkādas izmaksas, kas kompetentajām iestādēm var rasties, veicot darbu saskaņā ar šo regulu, jo īpaši saistībā ar uzdevumu deleģēšanu atbilstīgi 74. pantam.

2. No darījumu reģistra iekasētā maksa sedz visas administratīvās izmaksas, kas EVTI radušās saistībā ar tā reģistrāciju un uzraudzības pasākumiem, un ir proporcionāla attiecīgā darījumu reģistra apgrozījumam.

3. Komisija pieņem deleģētu aktu saskaņā ar 82. pantu, tajā sīkāk nosakot maksas veidus, pakalpojumus, par kuriem to iekasē, maksas apmēru un samaksas kārtību.

73. pants

EVTI veiktie uzraudzības pasākumi

1. Ja saskaņā ar 64. panta 5. punktu EVTI konstatē, ka darījumu reģistrs ir izdarījis kādu no I pielikumā uzskaitītajiem pārkāpumiem, tā pieņem vienu vai vairākus šādus lēmumus:

- a) pieprasīt darījumu reģistram izbeigt pārkāpumu;
- b) piemērot sodanaudas saskaņā ar 65. pantu;
- c) sniegt publiskus paziņojumus;
- d) kā pēdējo līdzekli – anulēt darījumu reģistra reģistrāciju.

2. Pieņemot 1. punktā minētos lēmumus, EVTI ņem vērā pārkāpuma veidu un smagumu, ievērojot šādus kritērijus:

- a) pārkāpuma ilgumu un biežumu;
- b) vai pārkāpums ir atklājis nopietnus vai sistēmiskus trūkumus uzņēmuma procedūrās, tā pārvaldības sistēmās vai iekšējā kontrolē;
- c) vai pārkāpums ir veicinājis vai izraisījis finanšu noziegumu vai kā citādi ir ar to saistīts;

d) vai pārkāpums ir izdarīts tīši vai nolaidības dēļ.

3. EVTI Uzraudzības padome bez nevajadzīgas kavēšanās par ikvienu lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 1. punktu, informē attiecīgo darījumu reģistru un dara to zināmu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai. Tā publiski paziņo par visiem šādiem lēmumiem savā tīmekļa vietnē desmit darbdiēnās no lēmuma pieņemšanas dienas.

Publiski paziņojot šā punkta pirmajā daļā minēto lēmumu, EVTI arī publiski paziņo par attiecīgā darījumu reģistra tiesībām šo lēmumu apstrīdēt un vajadzības gadījumā arī par to, ka šāda apelācija ir iesniegta, norādot, ka ar šādu apelāciju nevar apturēt lēmuma piemērošanu, kā arī to, ka EVTI Apelācijas padome var apturēt apstrīdētā lēmuma piemērošanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 60. panta 3. punktu.

74. pants

EVTI uzdevumu deleģēšana kompetentajām iestādēm

1. Ja tas vajadzīgs uzraudzības uzdevumu pienācīgai veikšanai, EVTI var dalībvalsts kompetentajai iestādei deleģēt konkrētus uzraudzības uzdevumus saskaņā ar norādījumiem, ko EVTI sniegusi atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1095/2010 16. pantam. Šie konkrētie uzraudzības uzdevumi jo īpaši var ietvert pilnvaras pieprasīt informāciju saskaņā ar 61. pantu un veikt izmeklēšanu un pārbaudes uz vietas saskaņā ar 62. pantu un 63. panta 6. punktu.

2. Pirms uzdevuma deleģēšanas EVTI apspriežas ar attiecīgo kompetento iestādi. Šāda apspriešanās attiecas uz:

- a) deleģējamā uzdevuma apjomu;
- b) uzdevuma izpildes termiņu; un
- c) vajadzīgās informācijas apmaiņu ar EVTI.

3. Saskaņā ar regulu par maksām, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 72. panta 3. punktu, EVTI kompetentajai iestādei atlīdzina izmaksas, kas radušās, veicot deleģētos uzdevumus.

4. Attiecīgos laikposmos EVTI pārskata 1. punktā minēto lēmumu. Deleģējumu var anulēt jebkurā laikā.

5. Uzdevumu deleģēšana neietekmē EVTI atbildību un neierobežo EVTI spējas veikt un pārraudzīt deleģēto darbību. Uzraudzības pienākumi saskaņā ar šo regulu, tostarp lēmumi par

reģistrāciju, galīgie novērtējumi un lēmumi par papildpasākumiem pārkāpumu gadījumos, netiek deleģēti.

2. NODAĻA

Attiecības ar trešām valstīm

75. pants

Līdzvērtība un starptautiskie nolīgumi

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktu, nosakot, ka trešās valsts juridiskie un uzraudzības mehānismi nodrošina, ka:

- a) minētajā trešā valstī atļauju saņēmušie darījumu reģistri atbilst juridiski saistošām prasībām, kas ir līdzvērtīgas šajā regulā noteiktajām prasībām;
- b) minētajā trešā valstī uz darījumu reģistriem pastāvīgi attiecas efektīva uzraudzība un izpilde; un
- c) pastāv dienesta noslēpuma garantijas, tostarp to dienesta noslēpumu aizsardzība, kas iestādēm ir kopīgi ar trešām personām, un tās ir vismaz līdzvērtīgas šajā regulā minētajām garantijām.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 86. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Attiecīgā gadījumā un noteikti pēc 1. punktā minētā īstenošanas akta pieņemšanas Komisija iesniedz Padomei ieteikumus sarunām saistībā ar starptautiskiem nolīgumiem ar attiecīgajām trešām valstīm par savstarpēju piekļuvi informācijai un tās apmaiņu par atvasināto instrumentu līgumiem, kas glabājas darījumu reģistros, kuri veic uzņēmējdarbību minētajā trešā valstī, tādā veidā, kas nodrošina, ka Savienības iestādes, tostarp EVTI, var nekavējoties un pastāvīgi piekļūt visai informācijai, kas nepieciešama, lai tās pildītu savus pienākumus.

3. Pēc 2. punktā minēto nolīgumu noslēgšanas un atbilstīgi tiem EVTI veido sadarbības mehānismus ar attiecīgo trešo valstu kompetentajām iestādēm. Šie mehānismi paredz vismaz:

- a) mehānismu informācijas apmaiņai starp EVTI un jebkuru citu Savienības iestādi, kas veic savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, no vienas puses, un attiecīgo trešo valstu attiecīgajām kompetentajām iestādēm, no otras puses; un
- b) procedūras attiecībā uz uzraudzības darbību koordināciju.

4. Attiecībā uz personas datu pārsūtīšanu trešai valstij EVTI piemēro Regulu (EK) Nr. 45/2001.

76. pants

Sadarbības mehānismi

Attiecīgas iestādes trešās valstīs, kuru jurisdikcijā neviens darījumu reģistrs neveic uzņēmējdarbību, var sazināties ar EVTI ar mērķi izveidot sadarbības mehānismus, lai piekļūtu informācijai par atvasināto instrumentu līgumiem, kas glabājas Savienības darījumu reģistros.

EVTI var izveidot sadarbības mehānismus ar šīm minētajām iestādēm attiecībā uz piekļuvi informācijai par atvasināto instrumentu līgumiem, kas glabājas Savienības darījumu reģistros un ir vajadzīgi šīm iestādēm attiecīgo pienākumu un pilnvaru pildīšanai, ar nosacījumu, ka pastāv dienesta noslēpuma garantijas, tostarp to dienesta noslēpumu aizsardzība, kas iestādēm ir kopīgi ar trešām personām.

77. pants

Darījumu reģistru atzīšana

1. Darījumu reģistrs, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, var 9. panta piemērošanas nolūkā veikt savu darbību un sniegt pakalpojumus vienībām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, tikai pēc tam, kad to ir atzinusi EVTI saskaņā ar 2. punktu.

2. Šā panta 1. punktā minētais darījumu reģistrs iesniedz EVTI atzīšanai savu pieteikumu kopā ar visu nepieciešamo informāciju, tostarp vismaz informāciju, kas nepieciešama, lai pārbaudītu, ka darījumu reģistrs ir saņēmis atļauju un ka tam piemēro efektīvu uzraudzību trešā valstī:

- a) ko Komisija ar īstenošanas aktu atbilstīgi 75. panta 1. punktam atzinusi par tādu, kurai ir līdzvērtīga un īstenojama regulatīvā un uzraudzības sistēma;
- b) kas noslēgusi starptautisku nolīgumu ar Savienību saskaņā ar 75. panta 2. punktu; un
- c) kas pievienojusies sadarbības mehānismam atbilstīgi 75. panta 3. punktam, lai nodrošinātu, ka Savienības iestādes, tostarp EVTI, var nekavējoties un pastāvīgi piekļūt visai nepieciešamai informācijai.

EVTI 30 darbdiēnās pēc pieteikuma saņemšanas izvērtē, vai pieteikums ir pilnīgs. Ja pieteikums nav pilnīgs, EVTI nosaka termiņu, kurā pieteikumu iesniegušajam darījumu reģistram ir jāsniedz papildu informācija.

EVTI 180 darbdiēnās pēc pilnīga pieteikuma iesniegšanas rakstiski informē pieteikumu iesniegušo darījumu reģistru, sniedzot vispusīgi pamatotu skaidrojumu, vai atzīšana ir piešķirta vai atteikta.

EVTI savā tīmekļa vietnē publisko to darījumu reģistru sarakstu, kuri atzīti saskaņā ar šo regulu.

VII SADAĻA

PRASĪBAS DARĪJUMU REĢISTRIEM

78. pants

Vispārīgas prasības

1. Katram darījumu reģistram ir noturīgi pārvaldības pasākumi, kas ietver skaidru organizatorisko struktūru, kurā ir precīzi definēts, pārredzams un konsekvents atbildības sadalījums un atbilstīgi iekšējās kontroles mehānismi, tostarp pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras, kas nepieļauj jebkādas konfidenciālas informācijas izpaušanu.

2. Darījumu reģistrs uztur spēkā un īsteno efektīvus rakstiskus organizatoriskos un administratīvos noteikumus, lai atklātu un novērstu potenciālus interešu konfliktus, kas skar tā vadītājus, darbiniekus vai jebkuru personu, kas tieši vai netieši ar viņiem saistīta ciešas saiknes dēļ.

3. Darījumu reģistrs izveido atbilstošu politiku un procedūras, kas ir pietiekamas, lai nodrošinātu tā atbilstību, cita starpā tā vadītāju un darbinieku atbilstību, visiem šīs regulas noteikumiem.

4. Darījumu reģistrs uztur un apkalpo attiecīgu organizatorisko struktūru, lai nodrošinātu darījumu reģistra pakalpojumu un darbību veikšanas nepārtrauktību un pareizu funkcionēšanu. Tas izmanto piemērotas un samērīgas sistēmas, resursus un procedūras.

5. Ja darījumu reģistrs piedāvā papildpakalpojumus, piemēram, tirdzniecības darījumu apstiprināšanu, tirdzniecības darījumu saskaņošanu, kredīta notikumu administrēšanu, portfeļa saskaņošanas vai portfeļa sablīvēšanas pakalpojumus, tas šos papildpakalpojumus funkcionāli nodala no darījumu reģistra funkcijas centralizēti vākt un uzturēt uzskaites datus par atvasinātajiem instrumentiem.

6. Darījumu reģistra augstākajai vadībai un valdes locekļiem ir jābūt pietiekami labai reputācijai un pieredzei, lai nodrošinātu tā stabilitu un pārdomātu vadību.

7. Darījumu reģistrs objektīvi, nediskriminējoši un publiski dara zināmas prasības attiecībā uz to uzņēmumu piekļuvi, uz kuriem attiecas 9. pantā noteiktais ziņošanas pienākums. Darījumu reģistrs nodrošina pakalpojumu sniedzējiem nediskriminējošu piekļuvi darījumu reģistra uzturētajai informācijai ar nosacījumu, ka attiecīgie darījumu partneri ir devuši savu piekrišanu. Piekļuvi ierobežojošie kritēriji ir atļauti tikai tiktāl, ciktāl to mērķis ir kontrolēt risku, kas saistīts ar darījumu reģistrā uzturēto datu drošību.

8. Darījumu reģistrs publiski izpauž cenas un maksu par pakalpojumiem, kas sniegti saskaņā ar šo regulu. Tas izpauž cenas un maksu par katru sniegto pakalpojumu atsevišķi, tostarp atlaides un rabatus, kā arī nosacījumus šo atlaižu saņemšanai. Tas ļauj ziņošanas vienībām piekļūt katram noteiktam pakalpojumam atsevišķi. Darījumu reģistra iekasētās cenas un maksa ir saistīta ar izmaksām.

79. pants

Funkcionālā uzticamība

1. Darījumu reģistrs identificē darbības riska cēloņus un mazina tos, izstrādājot atbilstošas sistēmas, veicot pārbaudi un izmantojot procedūras. Šādas sistēmas ir uzticamas un drošas, un tām ir atbilstoši resursi, lai attiecīgi apstrādātu saņemto informāciju.

2. Darījumu reģistrs izstrādā, īsteno un uztur atbilstošu uzņēmējdarbības nepārtrauktības politiku un negadījuma seku novēršanas plānu, kura mērķis ir nodrošināt savu funkciju uzturēšanu, savlaicīgu darbības atsākšanu un darījumu reģistra pienākumu turpmāku izpildi. Šādā plānā ir vismaz jāparedz rezerves iekārtas izveidošana.

3. Darījumu reģistrs, kuram anulēta reģistrācija, nodrošina organizētu aizstāšanu, cita starpā datu nodošanu citiem darījumu reģistriem un datu plūsmu novirzīšanu uz citiem darījumu reģistriem.

80. pants

Informācijas aizsardzība un reģistrēšana

1. Saskaņā ar 9. panta noteikumiem darījumu reģistrs nodrošina saņemtās informācijas konfidencialitāti, integritāti un aizsardzību.

2. Darījumu reģistrs drīkst izmantot tikai tos datus, ko tas saņem saskaņā ar šo regulu komerciāliem mērķiem, ja attiecīgie darījuma partneri ir devuši savu piekrišanu.

3. Darījumu reģistrs nekavējoties reģistrē informāciju, kas saņemta saskaņā ar 9. pantu, un glabā to vismaz desmit gadus pēc attiecīgo līgumu termiņa izbeigšanās. Tas nodrošina savlaicīgas un efektīvas uzskaites procedūras, lai ieviestu attiecīgas izmaiņas reģistrētajā informācijā.

4. Darījumu reģistrs aprēķina pozīcijas pēc atvasināto instrumentu klasēm un pēc attiecīgās ziņošanas iestādes, pamatojoties uz atvasināto instrumentu līgumu informāciju, kas paziņota saskaņā ar 9. pantu.

5. Darījumu reģistrs ļauj līgumslēdzējām pusēm laikus piekļūt informācijai saistībā ar minēto līgumu un labot šo informāciju.

6. Darījumu reģistrs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu tā sistēmās glabātās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu.

Fiziska persona, kurai ir cieša saikne ar darījumu reģistru, vai juridiska persona, kam ir mātesuzņēmuma vai meitasuzņēmuma attiecības ar darījumu reģistru, neizmanto darījumu reģistra reģistrēto konfidencialo informāciju komerciāliem nolūkiem.

81. pants

Pārredzamība un datu pieejamība

1. Darījumu reģistrs regulāri un viegli pieejamā veidā publicē pozīciju kopsavilkumu pa atvasināto instrumentu klasēm par tam paziņotajiem līgumiem.

2. Darījumu reģistrs apkopo un uztur datus un nodrošina, lai 3. punktā minētajām iestādēm būtu tieša un tūlītēja piekļuve atvasināto instrumentu līgumu informācijai, kas tiem vajadzīga attiecīgo pienākumu un pilnvaru izpildei.

3. Lai tās varētu pildīt attiecīgos pienākumus un pilnvaras, darījumu reģistrs dara pieejamu nepieciešamo informāciju šādām iestādēm:

- a) EVTI;
- b) ESRK;
- c) kompetentajai iestādei, kas uzrauga tos CCP, kuriem ir piekļuve darījumu reģistram;
- d) kompetentajai iestādei, kas uzrauga paziņoto līgumu tirdzniecības vietas;
- e) attiecīgajiem ECBS dalībniekiem;
- f) attiecīgajām iestādēm trešā valstī, kura ir noslēgusi starptautisku nolīgumu ar Savienību, kā minēts 75. pantā;
- g) uzraudzības iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar 4. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/25/EK (2004. gada 21. aprīlis) par pārņemšanas piedāvājumiem ⁽¹⁾;
- h) attiecīgajām Savienības vērtspapīru un tirgus iestādēm;
- i) attiecīgajām iestādēm trešā valstī, kuras ir vienojušās par sadarbības mehānismiem ar EVTI, kā minēts 76. pantā;
- j) Energoregulatoru sadarbības aģentūrai.

⁽¹⁾ OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.

4. EVTI apmainās ar informāciju, kas nepieciešama citām attiecīgajām Savienības iestādēm to pienākumu veikšanai.

5. Lai nodrošinātu šā panta konsekvētu piemērošanu, EVTI pēc apspriešanās ar ECBS dalībniekiem izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, tajā sīkāk paskaidrojot 1. un 3. punktā minēto informāciju, tās sniegšanas biežumu, kā arī operacionālos standartus, kuri vajadzīgi, lai apkopotu un salīdzinātu reģistru datus un nodrošinātu 3. punktā minētajām iestādēm piekļuvi vajadzīgajai informācijai. Šo regulatīvo tehnisko standartu projekta mērķis ir panākt, lai informācija, kas publicēta saskaņā ar 1. punktu, būtu tāda, pēc kuras nav iespējams identificēt nevienu no līgumslēdzējiem pusēm.

EVTI līdz 2012. gada 30. septembrim šo regulatīvo tehnisko standartu projektu iesniedz Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

82. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 1. panta 6. punktā, 64. panta 7. punktā, 70. pantā, 72. panta 3. punktā un 85. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku.

3. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija cenšas apsprieties ar EVTI.

4. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1. panta 6. punktā, 64. panta 7. punktā, 70. pantā, 72. panta 3. punktā un 85. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums par atsaukšanu stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

5. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 1. panta 6. punktu, 64. panta 7. punktu, 70. pantu, 72. panta 3. punktu un 85. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne

Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.

VIII SADAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI

83. pants

Dienesta noslēpums

1. Pienākums ievērot dienesta noslēpumu attiecas uz visām personām, kas strādā vai ir strādājušas saskaņā ar 22. pantu norīkotajās kompetentajās iestādēs un 81. panta 3. punktā minētajās iestādēs, EVTI, kā arī uz revidentiem un ekspertiem, kuriem norādījumus dod kompetentās iestādes vai EVTI. Konfidenciālu informāciju, ko minētās personas saņem, pildot savus pienākumus, nedrīkst izpaust nevienai personai vai iestādei, izņemot pārskata vai apkopojuma veidā un tā, lai nevarētu identificēt atsevišķu CCP, darījumu reģistru vai kādu citu personu, neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesības, nodokļu tiesības vai šī regula.

2. Ja CCP ir atzīts par maksātnespējīgu vai obligāti likvidējamu, tad konfidenciālu informāciju, kas neattiecas uz trešām personām, var izpaust civillietās vai komerciālās lietās, ja tas vajadzīgs tiesvedībai.

3. Neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesības vai nodokļu tiesības, kompetentās iestādes, EVTI, vienības vai fiziskas un juridiskas personas, kas nav kompetentās iestādes un kas saņem konfidenciālu informāciju atbilstoši šai regulai, to var izmantot tikai savu pienākumu un funkciju pildīšanai – kompetento iestāžu gadījumā, ievērojot šīs regulas darbības jomu, bet citu iestāžu, vienību vai fizisko un juridisko personu gadījumā – tam mērķim, kuram šī informācija tām sniegta, vai saistībā ar administratīvo procesu vai tiesvedību, kas ir tieši saistīta ar minēto funkciju veikšanu, vai abos gadījumos. Ja EVTI, kompetentā iestāde vai cita iestāde, vienība vai persona, kas sniedz informāciju, tam piekriž, tad kompetentā iestāde, kas saņem informāciju, var izmantot to citiem nekomerciāliem mērķiem.

4. Uz jebkādu konfidenciālu informāciju, kas saņemta, ar ko veikta apmaiņa vai kas nosūtīta atbilstīgi šai regulai, attiecas 1., 2. un 3. punktā noteiktie dienesta noslēpuma nosacījumi. Tomēr šie nosacījumi neliedz EVTI, kompetentajām iestādēm vai attiecīgajām centrālajām bankām apmainīties ar konfidenciālu informāciju vai nosūtīt to saskaņā ar šo regulu un citiem tiesību aktiem, kas piemērojami ieguldījumu sabiedrībām, kredītiestādēm, pensiju fondiem, PVKIU, AIFP, apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpniekiem, apdrošināšanas uzņēmumiem, regulētiem tirgiem un tirgus dalībniekiem, vai citādi, saņemot piekrišanu no kompetentās iestādes, citas iestādes vai vienības, vai fiziskas un juridiskas personas, kas darījusi zināmu attiecīgo informāciju.

5. Šā panta 1., 2. un 3. punkts neliedz kompetentajām iestādēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem apmainīties ar konfidenciālu informāciju vai nosūtīt konfidenciālu informāciju, kas nav saņemta no citas dalībvalsts kompetentās iestādes.

84. pants

Informācijas apmaiņa

1. Kompetentās iestādes, EVTI un citas attiecīgās iestādes bez nepamatotas kavēšanās sniedz cita citai informāciju, kas vajadzīga to pienākumu izpildei.

2. Kompetentās iestādes, EVTI, citas attiecīgās iestādes un citas vienības vai fiziskas un juridiskas personas, kas saņem konfidenciālu informāciju, pildot savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, to izmanto tikai savu pienākumu izpildei.

3. Kompetentās iestādes nodod informāciju attiecīgajiem ECBS dalībniekiem, ja šāda informācija attiecas uz to pienākumu izpildi.

IX SADAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

85. pants

Ziņojumi un pārskatīšana

1. Komisija līdz 2015. gada 17. augustam pārskata un sagatavo vispārēju ziņojumu par šo regulu. Komisija iesniedz šo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, pievienojot tam atbilstīgus priekšlikumus.

Komisija jo īpaši:

- a) sadarbībā ar ECBS dalībniekiem izvērtē vajadzību pēc pasākumiem, kas veicinātu CCP piekļuvi centrālās bankas likviditātes mehānismiem;
- b) izvērtē, saskaņojot ar EVTI un attiecīgās nozares iestādēm, sistēmisko nozīmi nefinanšu uzņēmumu darījumiem ar ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem un jo īpaši šīs regulas ietekmi uz ārpusbiržas atvasināto instrumentu izmantošanu nefinanšu uzņēmumu vidū;
- c) pamatojoties uz gūto pieredzi, izvērtē CCP uzraudzības regulējumu, tostarp uzraudzības kolēģiju efektivitāti, 19. panta 3. punktā noteikto attiecīgo balsošanas kartību un EVTI pārvaldību, jo īpaši CCP atļauju piešķiršanas procesā;

d) sadarbībā ar EVTI un ESRR izvērtē maržu noteikšanas prasību efektivitāti, lai ierobežotu procikliskumu, un vajadzību noteikt papildu ieviešanas spēju šajā jomā;

e) sadarbībā ar EVTI izvērtē CCP politikas attīstību nodrošinājuma maržu un garantēšanas prasību jomā un to pielāgošanu lietotāju konkrētajām darbībām un riska profiliem.

Veicot 1. punkta a) apakšpunktā minēto novērtējumu, ņem vērā visus darba rezultātus, kuri iegūti centrālo banku iesāktās sadarbības rezultātā Savienības un starptautiskā līmenī. Novērtējumā ņem vērā centrālo banku neatkarības principu un to tiesības pēc saviem ieskatiem nodrošināt piekļuvi likviditātes mehānismiem, kā arī iespējamo netīšo ietekmi uz CCP rīcību vai iekšējo tirgu. Nekādi papildu priekšlikumi nedrīkst tieši vai netieši diskriminēt nevienu dalībvalsti vai dalībvalstu grupu kā tīrvērtes pakalpojumu vietu.

2. Komisija, apspriedusies ar EVTI un EAFPI, līdz 2014. gada 17. augustam sagatavo ziņojumu, kurā novērtē CCP paveikto un centienus rast tehniskus risinājumus, lai pārvestu bezskaidras naudas nodrošinājumu kā mainīgās maržas atbilstīgi pensiju shēmu mehānismiem, kā arī vajadzību pēc pasākumiem, kas atvieglotu šādu risinājumu. Ja Komisija uzskata, ka nav pieliktas vajadzīgās pūles, lai rastu pienācīgus tehniskus risinājumus, un ka centralizēti veicamas tīrvērtes atvasināto instrumentu līgumi joprojām negatīvi ietekmē nākotnes pensionāru pensiju maksājumus, tā ir tiesīga pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 82. pantu, lai pagarinātu 89. panta 1. punktā minēto triju gadu laikposmu vienreiz par diviem gadiem un tad vēl par vienu gadu.

3. EVTI iesniedz Komisijai ziņojumus:

- a) par tīrvērtes pienākuma piemērošanu saskaņā ar II sadaļu un jo īpaši par tīrvērtes pienākuma nepiemērošanu ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kas noslēgti līdz šīs regulas spēkā stāšanās dienai;
- b) par identifikācijas procedūras piemērošanu saskaņā ar 5. panta 3. punktu;
- c) par 39. pantā noteikto nošķiršanas prasību piemērošanu;
- d) par sadarbības mehānismu darbības jomas paplašināšanu saskaņā ar V sadaļu, attiecinot tos arī uz citiem darījumiem ar finanšu instrumentu klasēm, kas nav pārvedami vērtspāpīri un naudas tirgus instrumenti;

- e) par CCP piekļuvi tirdzniecības vietām, atsevišķu darbību ietekmi uz konkurētspēju un ietekmi uz likviditātes sadrumstalotību;
- f) par EVTI personāla un resursu vajadzībām šo pilnvaru un pienākumu īstenošanai atbilstīgi šīs regulas noteikumiem;
- g) par ietekmi, kādu rada dalībvalstu papildu prasību piemērošana saskaņā ar 14. panta 5. punktu.

Piemērojot 1. punktu, minētos ziņojumus dara zināmus Komisijai ne vēlāk kā 2014. gada 30. septembrī. Tos iesniedz arī Eiropas Parlamentam un Padomei.

4. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm un EVTI un pēc ESRK novērtējuma pieprasīšanas sagatavo gada pārskatu, kurā novērtē sadarbības mehānismu iespējamo sistēmisko risku un ietekmi uz izmaksām.

Šajā ziņojumā uzmanība jāvērs vismaz uz šādu vienošanos skaitu un sarežģītības pakāpi, kā arī riska pārvaldības sistēmu un modeļu piemērotību. Komisija iesniedz šo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, pievienojot tam atbilstīgus priekšlikumus.

ESRK sniedz Komisijai savu vērtējumu par sadarbības mehānismu iespējamo sistēmisko risku.

5. EVTI reizi gadā iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu par kompetento iestāžu piemērotajām sankcijām, tostarp uzraudzības pasākumiem, sodanaudām un periodiskajiem soda maksājumiem.

86. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Eiropas Vērtspapīru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2001/528/EK⁽¹⁾. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir norāde uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

87. pants

Direktīvas 98/26/EK grozījums

1. Direktīvas 98/26/EK 9. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Ja sistēmas operators ir sniedzis nodrošinājumu citam sistēmas operatoram saistībā ar sadarbīgīgu sistēmu, nodrošinājuma sniedzēja sistēmas operatora tiesības uz šo nodrošinājumu neietekmē maksātspējas procedūras sākšana pret nodrošinājuma saņēmēja sistēmas operatoru.”

2. Dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai līdz 2014. gada 17. augustam izpildītu 1. punkta prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz Direktīvu 98/26/EK vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsaucē.

88. pants

Tīmekļa vietnes

1. EVTI uztur tīmekļa vietni, kurā tā norāda šādas ziņas:

- a) līgumus, uz kuriem attiecas tīrvērtes pienākums saskaņā ar 5. pantu;
- b) sankcijas, kas noteiktas par 4., 5. un 7. līdz 11. panta noteikumu pārkāpumiem;
- c) CCP, kuriem atļauts sniegt pakalpojumus vai veikt darbības Savienībā un kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā, kā arī pakalpojumus, kurus tiem atļauts sniegt, vai darbības, kuras tiem atļauts veikt, tostarp finanšu instrumentu klases, uz kurām attiecas piešķirtā atļauja;
- d) sankcijas, kas noteiktas par IV un V sadaļas noteikumu neievērošanu;
- e) CCP, kuriem atļauts sniegt pakalpojumus vai veikt darbības Savienībā un kuri veic uzņēmējdarbību trešā valstī, kā arī pakalpojumus, kurus tiem atļauts sniegt, vai darbības, kuras tiem atļauts veikt, tostarp finanšu instrumentu klases, uz kurām attiecas piešķirtā atļauja;
- f) darījumu reģistrus, kuriem atļauts sniegt pakalpojumu vai veikt darbības Eiropas Savienībā;

g) sankcijas un sodanaudas, kas piemērotas saskaņā ar 65. un 66. pantu;

h) šīs regulas 6. pantā minēto publisko reģistru.

⁽¹⁾ OV L 191, 13.7.2001., 45. lpp.

2. Īstenojot 1. punkta b), c) un d) apakšpunkta noteikumus, kompetentās iestādes uztur tīmekļa vietnes, kas saistītas ar EVTI tīmekļa vietni.

3. Visas tīmekļa vietnes, kas minētas šajā pantā, ir publiski pieejamas, un tās regulāri atjaunina, un informācija tajās ir sniegta viegli sprotamā veidā.

89. pants

Pārejas noteikumi

1. Trīs gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā 4. pantā noteiktais tīrvērtes pienākums nav jāpiemēro ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kuri objektīvi mērāmā veidā samazina ieguldījumu riskus, kas tieši saistīti ar 2. panta 10. punktā minēto pensiju shēmu mehānismu maksātspēju. Pārejas periods attiecas arī uz vienībām, kuru darbības mērķis ir nodrošināt pensiju shēmu mehānismu dalībniekiem kompensācijas saistību neizpildes gadījumos.

Ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, uz kuriem pretējā gadījumā attiektos tīrvērtes pienākums saskaņā ar 4. pantu un kurus minētās vienības noslēgušas šajā laikposmā, piemēro 11. pantā noteiktās prasības.

2. Attiecībā uz 2. panta 10. punkta c) un d) apakšpunktā minētajiem pensiju shēmu mehānismiem šā panta 1. punktā minēto atbrīvojumu šāda veida vienībām vai mehānismiem sniedz attiecīgā kompetentā iestāde. Pēc pieprasījuma saņemšanas kompetentā iestāde par to paziņo EVTI un EAAP. EVTI 30 kalendārās dienās pēc paziņojuma saņemšanas pēc apspriešanās ar EAAP sniedz atzinumu, novērtējot šādu vienību vai mehānismu atbilstību 2. panta 10. punkta c) un d) apakšpunktam, kā arī atbrīvojuma pamatotību saistībā ar grūtībām izpildīt mainīgās maržas prasības. Kompetentā iestāde piešķir atbrīvojumu tikai tad, ja tā ir pilnībā pārliecinājusies, ka šādas vienības vai mehānismi atbilst 2. panta 10. punkta c) vai d) apakšpunktam un ka tiem ir grūtības izpildīt mainīgās maržas prasības. Kompetentā iestāde desmit darbdienu laikā pēc EVTI atzinuma saņemšanas pieņem lēmumu, pienācīgi ņemot vērā minēto atzinumu. Ja kompetentā iestāde nepiekrīt EVTI atzinumam, tā savā lēmumā sniedz pilnīgu pamatojumu un paskaidro visas būtiskās novirzes no atzinuma.

EVTI savā tīmekļa vietnē publicē sarakstu ar 2. panta 10. punkta c) un d) apakšpunktā minēto veidu vienībām un mehānismiem, kuriem piešķirts izņēmums saskaņā ar šā punkta pirmo daļu. Lai papildus stiprinātu uzraudzības rezultātu konsekvenču, EVTI katru gadu veic sarakstā iekļauto vienību salīdzinošo izvērtēšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 30. pantu.

3. Kamēr Komisija nav pieņēmusi visus regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar 4., 5., 8. līdz 11., 16., 18., 25., 26., 29.,

34., 41., 42., 44., 45., 46., 47., 49., 56. un 81. pantu, CCP, kas dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, ir saņēmis atļauju sniegt tīrvērtes pakalpojumus saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, iesniedz pieteikumu atļaujai saskaņā ar 14. pantu šīs regulas vajadzībām sešos mēnešos no dienas, kad stājas spēkā visi regulatīvie tehniskie standarti saskaņā ar 16., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. un 49. pantu.

Kamēr Komisija nav pieņēmusi visus regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar 16., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. un 49. pantu, CCP, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī un ir atzīts tīrvērtes pakalpojumu sniegšanai dalībvalstī saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, iesniedz atzīšanas pieteikumu saskaņā ar 25. pantu šīs regulas vajadzībām sešos mēnešos no dienas, kad stājas spēkā visi regulatīvie tehniskie standarti saskaņā ar 16., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. un 49. pantu.

4. Kamēr saskaņā ar šo regulu nav pieņemts lēmums par CCP darbības atļauju vai atzīšanu, turpina piemērot attiecīgos valsts tiesību aktus par atļaujas piešķiršanu un atzīšanu un CCP turpina uzraudzīt tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā tas veic uzņēmējdarbību vai ir atzīts.

5. Ja kompetentā iestāde ir piešķirusi atļauju CCP veikt noteiktas atvasināto instrumentu klases tīrvērti saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, kamēr Komisija nav pieņēmusi visus regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar 16., 26., 29., 34., 41., 42., 45., 47. un 49. pantu, minētās dalībvalsts kompetentā iestāde viena mēneša laikā pēc regulatīvo tehnisko standartu spēkā stāšanās dienas saskaņā ar 5. panta 1. punktu paziņo EVTI par šādas atļaujas piešķiršanu.

Ja kompetentā iestāde ir atzinusi, ka CCP, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, drīkst veikt tīrvērtes pakalpojumus saskaņā ar savas dalībvalsts tiesību aktiem, kamēr Komisija nav pieņēmusi visus regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar 16., 26., 29., 34., 41., 42., 45., 47. un 49. pantu, minētās dalībvalsts kompetentā iestāde viena mēneša laikā pēc regulatīvo tehnisko standartu spēkā stāšanās dienas saskaņā ar 5. panta 1. punktu paziņo EVTI par šādu atzīšanu.

6. Ja darījumu reģistrs dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, ir saņēmis atļauju vai ir reģistrēts, lai vāktu un uzturētu uzskaites datus par atvasinātajiem instrumentiem saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, kamēr Komisija nav pieņēmusi visus regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar 9., 56. un 81. pantu, tas sešos mēnešos no visu minēto regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu stāšanās spēkā dienas iesniedz pieteikumu reģistrācijai saskaņā ar 55. pantu.

Ja darījumu reģistrs, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, ir saņēmis atļauju vākt un uzturēt uzskaites datus par atvasinātajiem instrumentiem kādā dalībvalstī saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, kamēr Komisija vēl nav pieņēmusi visus regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar 9., 56. un 81. pantu, tas sešos mēnešos no visu minēto regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu stāšanās spēkā iesniedz atzīšanas pieteikumu saskaņā ar 77. pantu.

7. Kamēr saskaņā ar šo regulu nav pieņemts lēmums par darījumu reģistra reģistrāciju vai atzīšanu, turpina piemērot attiecīgos valsts tiesību aktus par atļaujas piešķiršanu un darījumu reģistru atzīšanu un šo darījumu reģistru turpina uzraudzīt tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā tas veic uzņēmējdarbību vai ir atzīts.

8. Kamēr Komisija nav pieņēmusi visus regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar 56. un 81. pantu, darījumu reģistru, kas dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, ir saņēmis atļauju vai ir reģistrēts, lai vāktu un uzturētu uzskaites datus par atvasinātajiem instrumentiem saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, var izmantot, lai izpildītu ziņošanas prasību saskaņā ar 9. pantu, līdz tiek pieņemts lēmums par šā darījumu reģistra reģistrēšanu saskaņā ar šo regulu.

Kamēr Komisija nav pieņēmusi visus regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar 56. un 81. pantu, darījumu

reģistru, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī un ir saņēmis atļauju vākt un uzturēt uzskaites datus par atvasinātajiem instrumentiem saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem, var izmantot, lai izpildītu ziņošanas prasību saskaņā ar 9. pantu, līdz tiek pieņemts lēmums par šā darījumu reģistra atzīšanu saskaņā ar šo regulu.

9. Neatkarīgi no 81. panta 3. punkta f) apakšpunkta, ja nav noslēgts starptautisks nolīgums starp trešo valsti un Savienību, kā minēts 75. pantā, darījumu reģistrs vajadzīgo informāciju var darīt pieejamu minētās trešās valsts attiecīgajām iestādēm līdz 2013. gada 17. augustam, ja vien tas par to paziņo EVTI.

90. pants

EVTI personāls un resursi

EVTI līdz 2012. gada 31. decembrim izvērtē personāla un resursu vajadzības, kas radušās, uzņemoties pilnvaras un pienākumus saskaņā ar šo regulu, un par to iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

91. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 4. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

I PIELIKUMS

Regulas 65. panta 1. punktā minēto pārkāpumu saraksts

I. Pārkāpumi, kas saistīti ar organizatoriskām prasībām vai interešu konfliktu:

- a) darījumu reģistrs pārkāpj 78. panta 1. punktu, ja tam nav noturīgas pārvaldības sistēmas, kas ietvertu skaidru organizatorisko struktūru, kurā būtu precīzi definēts, pārredzams un konsekvents atbildības sadalījums un atbilstīgi iekšējās kontroles mehānismi, tostarp pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras, kas nepieļauj konfidencialas informācijas izpaušanu;
- b) darījumu reģistrs pārkāpj 78. panta 2. punktu, ja tam nav rakstisku organizatorisku un administratīvu noteikumu, lai atklātu un novērstu potenciālus interešu konfliktus, kas skar tā vadītājus, darbiniekus vai jebkuru citu personu, kas tieši vai netieši ar viņiem saistīta kontroles vai ciešas saiknes dēļ;
- c) darījumu reģistrs pārkāpj 78. panta 3. punktu, ja nav izstrādāta atbilstoša politika un vajadzīgās procedūras, lai nodrošinātu tā atbilstību, cita starpā tā vadītāju un darbinieku atbilstību, visiem šīs regulas noteikumiem;
- d) darījumu reģistrs pārkāpj 78. panta 4. punktu, ja tas neuztur un neizmanto attiecīgu organizatorisko struktūru, lai nodrošinātu darījumu reģistra pakalpojumu un darbību veikšanas nepārtrauktību un pareizu funkcionēšanu;
- e) darījumu reģistrs pārkāpj 78. panta 5. punktu, funkcionāli nenodalot papildpakalpojumus no funkcijas centralizēti vākt un uzturēt uzskaites datus par atvasinātajiem instrumentiem;
- f) darījumu reģistrs pārkāpj 78. panta 6. punktu, nenodrošinot, lai tā augstākajai vadībai un valdes locekļiem būtu pietiekami laba reputācija un pieredze, lai nodrošinātu darījumu reģistra stabilu un pārdomātu vadību;
- g) darījumu reģistrs pārkāpj 78. panta 7. punktu, nenodrošinot objektīvas, nediskriminējošas un publiskas prasības attiecībā uz to pakalpojumu sniedzēju un uzņēmumu piekļuvi, uz kuriem attiecas 9. pantā noteiktais ziņošanas pienākums;
- h) darījumu reģistrs pārkāpj 78. panta 8. punktu, ja tas nepublicē cenas un maksu par pakalpojumiem, ko sniedz saskaņā ar šo regulu, tādējādi neļaujot ziņošanas vienībām piekļūt katram konkrētam pakalpojumam atsevišķi vai iekasējot cenas un maksu, kas nav balstītas uz izmaksām.

II. Pārkāpumi, kas saistīti ar darbības prasībām:

- a) darījumu reģistrs pārkāpj 79. panta 1. punktu, ja tas neatklāj darbības riska cēloņus vai nemēģina tos mazināt, izstrādājot atbilstošas sistēmas, kontroli un procedūras;
- b) darījumu reģistrs pārkāpj 79. panta 2. punktu, ja tas nemēģina izstrādāt, īstenot vai uzturēt atbilstošu uzņēmējdarbības nepārtrauktības politiku un negadījuma seku novēršanas plānu, kura mērķis būtu nodrošināt savu funkciju uzturēšanu, savlaicīgu darbības atsākšanu un darījumu reģistra pienākumu turpmāku izpildi;
- c) darījumu reģistrs pārkāpj 80. panta 1. punktu, ja tas nenodrošina saskaņā ar 9. pantu saņemtās informācijas konfidencialitāti, integritāti vai aizsardzību;
- d) darījumu reģistrs pārkāpj 80. panta 2. punktu, ja tas izmanto datus, kas saņemti saskaņā ar šo regulu, komerciāliem mērķiem bez attiecīgo darījumu partneru piekrišanas;
- e) darījumu reģistrs pārkāpj 80. panta 3. punktu, ja tas uzreiz neregistrē informāciju, kas saņemta saskaņā ar 9. pantu, neglabā to vismaz desmit gadus pēc attiecīgo līgumu termiņa izbeigšanās, kā arī laikus neizmanto efektīvas uzskaites procedūras, lai reģistrētu attiecīgas izmaiņas glabātajā informācijā;
- f) darījumu reģistrs pārkāpj 80. panta 4. punkta noteikumus, ja tas neapņēma pozīcijas pēc atvasināto instrumentu klasēm un pēc attiecīgās ziņošanas vienības, pamatojoties uz atvasināto instrumentu līgumu datiem, kas paziņoti saskaņā ar 9. pantu;
- g) darījumu reģistrs pārkāpj 80. panta 5. punktu, ja tas neļauj līgumslēdzējām pusēm laikus piekļūt informācijai saistībā ar attiecīgo līgumu un labot šo informāciju;
- h) darījumu reģistrs pārkāpj 80. panta 6. punktu, ja tas neveic visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu tā sistēmās glabātās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu.

III. Pārkāpumi, kas saistīti ar pārredzamību un datu pieejamību:

- a) darījumu reģistrs pārkāpj 81. panta 1. punktu, ja tas nepublicē regulāri un viegli pieejamā veidā pozīciju kopsavilkumu pa atvasināto instrumentu klasēm par tam paziņotajiem līgumiem;
- b) darījumu reģistrs pārkāpj 81. panta 2. punktu, ja tas liedz iestādēm, kas minētas 81. panta 3. punktā, tiešu un tūlītēju piekļuvi atvasināto instrumentu līgumu datiem, kuri tiem vajadzīgi savu pienākumu un pilnvaru izpildei.

IV. Pārkāpumi, kas saistīti ar šķēršļiem uzraudzības darbībām:

- a) darījumu reģistrs pārkāpj 61. panta 1. punktu, ja tas sniedz nepareizu vai maldinošu informāciju, atbildot uz vienkāršu EVTI pieprasījumu sniegt informāciju saskaņā ar 61. panta 2. punktu vai uz EVTI lēmumu, ar kuru tiek pieprasīta informācija saskaņā ar 61. panta 3. punktu;
 - b) darījumu reģistrs sniedz nepareizas vai maldinošas atbildes uz jautājumiem, kas uzdoti saskaņā ar 62. panta 1. punkta c) apakšpunktu;
 - c) darījumu reģistrs laikus neievēro uzraudzības pasākumus, ko EVTI noteikusi saskaņā ar 73. pantu.
-

II PIELIKUMS

Ar atbildību pastipriņošiem vai mīkstinošiem apstākļiem saistītie koeficienti, kas izmantojami, piemērojot 65. panta 3. punktu

Turpmāk izklāstītos koeficientus kumulatīvi piemēro pamatsummām, kas minētas 65. panta 2. punktā.

I. Pielāgojuma koeficienti, kas saistīti ar atbildību pastipriņošiem apstākļiem:

- a) ja pārkāpums izdarīts atkārtoti, par katru atkārtotu pārkāpumu piemēro papildu koeficientu 1,1;
- b) ja pārkāpums ir noticis ilgāk nekā sešus mēnešus, piemēro koeficientu 1,5;
- c) ja pārkāpums ir atklājis sistēmiskus trūkumus darījumu reģistra organizācijā, jo īpaši tā procedūrās, pārvaldības sistēmās vai iekšējā kontrolē, piemēro koeficientu 2,2;
- d) ja pārkāpumam ir negatīva ietekme uz reģistra uzturēto datu kvalitāti, piemēro koeficientu 1,5;
- e) ja pārkāpums ir izdarīts tīši, piemēro koeficientu 2;
- f) ja kopš pārkāpuma konstatēšanas nav veikti nekādi koriģējoši pasākumi, piemēro koeficientu 1,7;
- g) ja darījumu reģistra augstākā vadība nav sadarbojusies ar EVTI, tai veicot izmeklēšanu, piemēro koeficientu 1,5.

II. Pielāgojuma koeficienti, kas saistīti ar atbildību mīkstinošiem apstākļiem:

- a) ja pārkāpuma ilgums nesasniedz 10 darbdienu, piemēro koeficientu 0,9;
 - b) ja darījumu reģistra augstākā vadība var pierādīt, ka tā ir veikusi visus pārkāpuma novēršanai nepieciešamos pasākumus, piemēro koeficientu 0,7;
 - c) ja darījumu reģistrs ir ātri, efektīvi un pilnībā informējis EVTI par pārkāpumu, piemēro koeficientu 0,4;
 - d) ja darījumu reģistrs ir veicis brīvprātīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka turpmāk nebūs iespējams izdarīt līdzīgu pārkāpumu, piemēro koeficientu 0,6.
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 649/2012

(2012. gada 4. jūlijs)

par bīstamo ķīmisko vielu eksportu un importu

(pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu un 207. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 689/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par bīstamo ķīmisko vielu eksportu un importu ⁽³⁾ ir vairākkārt būtiski grozīta. Ņemot vērā to, ka ir jāizdara turpmāki grozījumi, Regula (EK) Nr. 689/2008 skaidrības labad būtu jāpārstrādā.

(2) Ar Regulu (EK) Nr. 689/2008 īsteno Roterdamas Konvenciju (stājās spēkā 2004. gada 24. februārī) par procedūru, saskaņā ar kuru starptautiskajā tirdzniecībā dodama iepriekš norunāta piekrišana attiecībā uz dažām bīstamām ķīmiskām vielām un pesticīdiem ⁽⁴⁾ ("Konvencija"), un aizstāj Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 304/2003 (2003. gada 28. janvāris) par bīstamu ķīmisko vielu eksportu un importu ⁽⁵⁾.

(3) Skaidrības labad un saskaņojot ar citu attiecīgo Savienības tiesību aktu noteikumiem, būtu jāpievieno vai jāprecizē vairākas definīcijas, un jāsaskaņo terminoloģija ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru ⁽⁶⁾, no vienas puses, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu ⁽⁷⁾, no otras puses, lieto terminoloģiju. Būtu jānodrošina to, ka šajā regulā ir atspoguļoti Regulas (EK) Nr. 1272/2008 pārejas noteikumi, lai novērstu jebkādu neatbilstību starp minētās regulas un šīs regulas piemērošanas grafiku.

(4) Konvencijā ir ļauts Pusēm, aizsargājot cilvēku veselību un vidi, rīkoties stingrāk, nekā aicināts Konvencijā, ja šāda rīcība ir saderīga ar Konvencijas noteikumiem un ir saskaņā ar starptautiskām tiesībām. Lai nodrošinātu augstāku vides un sabiedrības veselības aizsardzības pakāpi valstīs, kas importē, noteiktos aspektos var un vajag noteikt stingrākas prasības, nekā paredzēts Konvencijā.

(5) Attiecībā uz Savienības dalību Konvencijā ir svarīgi noteikt tikai vienu kontaktpunktu Savienības saziņai ar Konvencijas sekretariātu ("Sekretariāts") un citām Konvencijas Pusēm, kā arī ar citām valstīm. Minētajam kontaktpunktam vajadzētu būt Komisijai.

(6) Būtu jānodrošina šīs regulas tehnisko un administratīvo aspektu efektīva koordinēšana un pārvaldība Savienības līmenī. Dalībvalstīm un Eiropas Ķīmisko vielu aģentūrai ("Aģentūrai"), kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006, ir kompetence un pieredze, īstenojot Savienības tiesību aktus un starptautiskas vienošanās par ķīmiskajām vielām. Tāpēc dalībvalstīm un Aģentūrai būtu jāveic uzdevumi, kas saistīti ar administratīvajiem, tehniskajiem un zinātniskajiem aspektiem Konvencijas īstenošanā, izmantojot šo regulu, kā arī ar attiecīgās informācijas apmaiņu. Turklāt Komisijai, dalībvalstīm un Aģentūrai būtu jāsadarbjas, lai efektīvi īstenotu Konvencijā paredzētās Savienības starptautiskās saistības.

⁽¹⁾ OV C 318, 29.10.2011., 163. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 10. maija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 26. jūnija lēmums.

⁽³⁾ OV L 204, 31.7.2008., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 63, 6.3.2003., 29. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 63, 6.3.2003., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.

- (7) Ņemot vērā, ka daži Komisijas uzdevumi būtu jānodod Aģentūrai, bīstamo ķīmisko vielu eksporta un importa Eiropas datubāze, ko sākotnēji Komisija izveidoja, ir tālāk jāattīsta un jāuztur Aģentūrai.
- (8) Uz Savienībā aizliegto vai stingri ierobežoto bīstamo ķīmisko vielu eksportu būtu arī turpmāk jāattiecinā kopējā procedūra paziņošanai par eksportu. Tāpēc uz tām bīstamajām ķīmiskajām vielām pašu vielu, maisījumu vai izstrādājumu veidā, kas Savienībā bijušas aizliegtas vai stingri ierobežotas kā augu aizsardzības līdzekļi, kā cita veida pesticīdi vai kā rūpnieciskas ķīmiskās vielas profesionālai vai plašai lietošanai, būtu jāattiecinā eksporta paziņošanas noteikumi, kas ir līdzvērtīgi noteikumiem, kurus piemēro šādām ķīmiskām vielām, ja tās ir aizliegtas vai stingri ierobežotas vienā vai abās Konvencijā minētajās lietojuma kategorijās, proti, kā pesticīdi vai kā ķīmiskas vielas rūpnieciskai izmantošanai. Turklāt šie paši noteikumi attiecībā uz paziņošanu par eksportu būtu jāpiemēro arī ķīmiskajām vielām, uz kurām attiecas starptautiskā iepriekš norunātas piekrišanas (PIC) procedūra ("PIC procedūra"). Minētā kopējā procedūra paziņošanai par eksportu būtu jāpiemēro Savienības eksportam uz visām trešām valstīm neatkarīgi no tā, vai tās ir Konvencijas Puses, vai arī piedalās Konvencijas procedūrās. Būtu jāatļauj dalībvalstīm iekasēt administratīvas maksas, lai segtu šīs procedūras ieviešanas izdevumus.
- (9) Būtu jāuzliek pienākums eksportētājiem un importētājiem sniegt informāciju par to ķīmisko vielu daudzumu starptautiskajā tirdzniecībā, uz kurām attiecas šī regula, lai varētu uzraudzīt un novērtēt šajā regulā paredzēto pasākumu efektivitāti.
- (10) Paziņojumi Sekretariātam par ķīmiskajām vielām, kas ir aizliegtas vai stingri ierobežotas ar Savienības vai dalībvalstu galīgām reglamentējošām darbībām, lai tās iekļautu PIC procedūrā, Komisijai būtu jāiesniedz gadījumus, kad ir izpildīti Konvencijā paredzētie kritēriji šajā jomā. Lai pamatotu šādus paziņojumus, vajadzības gadījumā būtu jāpieprasa papildu informācija.
- (11) Ja Savienības vai dalībvalsts galīgās reglamentējošās darbības neatbilst Konvencijā minētajiem kritērijiem un tāpēc paziņošanas procedūra uz tām neattiecas, informācijas apmaiņas interesēs ziņas par šīm darbībām tomēr būtu jānosūta Sekretariātam un citām Konvencijas Pusēm.
- (12) Turklāt ir jānodrošina, lai Savienība pieņemtu lēmumus par to ķīmisko vielu importu Savienībā, uz kurām attiecas PIC procedūra. Šādu lēmumu pamatā vajadzētu būt spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem, un tajos būtu jāņem vērā dalībvalstu noteiktie aizliegumi vai stingri ierobežojumi. Attiecīgos gadījumos būtu jāierosina Savienības tiesību aktu grozījumi.
- (13) Vajadzīgi pasākumi, lai nodrošinātu to, ka dalībvalstis un eksportētāji ir informēti par importējošo valstu lēmumiem saistībā ar ķīmiskajām vielām, uz kurām attiecas PIC procedūra, un ka eksportētāji pilda minētos lēmumus. Turklāt, lai novērstu nevēlamu eksportu, nevajadzētu atļaut tādu Savienībā aizliegto vai stingri ierobežoto ķīmisko vielu eksportu, kuras atbilst Konvencijas kritērijiem par paziņošanu vai uz kurām attiecas PIC procedūra, ja nav pieprasīta un saņemta nepārprotama attiecīgās importējošās valsts piekrišana neatkarīgi no tā, vai minētā valsts ir Konvencijas Puse. Vienlaikus ir lietderīgi šo pienākumu nepiemērot dažu ķīmisku vielu eksportam uz valstīm, kas ir Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) dalībnieces, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi. Bez tam jāparedz procedūra gadījumiem, kad pēc visiem saprātīgiem pūliņiem tomēr neizdodas iegūt atbildi no importējošās valsts, un šādi jāpaver noteiktu ķīmisku vielu pagaidu eksporta iespēja, ievērojot īpašus nosacījumus. Jāparedz arī regulāri pārskatīt visus šādus eksporta gadījumus, kā arī gadījumus, par kuriem saņemta nepārprotama piekrišana.
- (14) Svarīgi ir arī tas, lai visām eksportētājām ķīmiskajām vielām būtu pietiekami ilgs glabāšanas laiks, kas ļautu tās faktiski un droši izmantot. Attiecībā uz pesticīdiem, jo īpaši tiem, kurus eksportē uz attīstības valstīm, ir būtiski norādīt informāciju par piemērotiem glabāšanas apstākļiem un izmantot piemērotu materiālu un lieluma iepakojumu, lai nepieļautu lietošanai vairs nederīgu krājumu rašanos.
- (15) Konvencija neattiecas uz izstrādājumiem, kuri satur ķīmiskas vielas. Tomēr noteikumus paziņošanai par eksportu šķiet lietderīgi attiecināt arī uz izstrādājumiem, kas definēti šajā regulā un kas satur ķīmiskas vielas, kuras varētu izdalīties noteiktos lietošanas apstākļos vai iznīcinot un kuras Savienībā ir aizliegtas vai stingri ierobežotas vienā vai vairākās Konvencijā noteiktajās lietojuma kategorijās, vai uz kurām attiecas PIC procedūra. Turklāt dažas ķīmiskas vielas un izstrādājumi, kas satur noteiktas ķīmiskas vielas, uz kurām Konvencija neattiecas, bet kuras vieš īpašas bažas, vispār nebūtu jāeksportē.
- (16) Saskaņā ar Konvenciju par to ķīmisko vielu tranzītu, uz kurām attiecas PIC procedūra, būtu jāinformē Konvencijas Puses, kuras šādu informāciju pieprasa.
- (17) Visām ķīmiskajām vielām, kuras paredzēts eksportēt uz Konvencijas Pusēm un citām valstīm, būtu jāpiemēro Savienības noteikumi par iepakojumu un marķēšanu un citu drošības informāciju, ja vien minētie noteikumi nav pretrunā ar konkrētām attiecīgo valstu prasībām, kurās ņemti vērā atbilstīgi starptautiskie standarti. Tā kā Regulā (EK) Nr. 1272/2008 paredzēti jauni noteikumi par ķīmisko vielu un maisījumu klasifikāciju, marķējumu un iepakojumu, šajā regulā būtu jāiekļauj atsaucē uz minēto regulu.

- (18) Lai nodrošinātu efektīvu kontroli un izpildi, dalībvalstīm būtu jāizraugās iestādes, piemēram, muitas iestādes, kas atbild par to ķīmisko vielu importu un eksportu, uz kurām attiecas šī regula. Komisijai, kurai palīdz Aģentūra, un dalībvalstīm ir būtiska loma, un tām būtu jārikojas mērķtiecīgi un saskaņoti. Pārkāpumu gadījumā dalībvalstīm būtu jānosaka piemērotas sankcijas.
- (19) Lai atvieglotu muitas kontroli un mazinātu administratīvo slogu kā eksportētājiem, tā iestādēm, būtu jāizveido tādu kodu sistēma, kuri jāizmanto eksporta deklarācijās. Īpaši kodi būtu attiecīgā gadījumā jāizmanto arī vielām, kuras eksportē pētniecības vai analīžu vajadzībām tādā daudzumā, kas, visticamāk, nevar ietekmēt cilvēku veselību vai vidi un kas katrā ziņā nepārsniedz 10 kg no katra eksportētāja uz katru importējošo valsti vienā kalendārā gadā.
- (20) Lai nodrošinātu ķīmisko vielu pareizu pārvaldību, būtu jāveicina informācijas apmaiņa, atbildības dalīšana un kopīgi pasākumi Savienības un dalībvalstu un trešo valstu starpā neatkarīgi no tā, vai šīs trešās valstis ir Konvencijas Puses. Jo īpaši Komisijai un dalībvalstīm būtu jāsniedz tehniskā palīdzība attīstības valstīm un valstīm ar pārejas ekonomiku vai nu tieši, vai arī netieši – sniedzot atbalstu nevalstisku organizāciju projektiem – jo sevišķi būtu jāsniedz palīdzība, kuras mērķis ir uzlabot minēto valstu spēju īstenot Konvenciju, tādējādi novēršot ķīmisku vielu kaitīgo ietekmi uz cilvēku veselību un vidi.
- (21) Procedūru darbība būtu pastāvīgi jāuzrauga, lai tās būtu efektīvas. Tālab dalībvalstīm un Aģentūrai būtu regulāri jāiesniedz standartizēti ziņojumi Komisijai, kurai savukārt būtu regulāri jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (22) Aģentūrai būtu jāsaņem tehniskie norādījumi, lai izraudzītajām iestādēm, tostarp, piemēram, eksportu kontrolējošajām muitas iestādēm, eksportētājiem un importētājiem palīdzētu piemērot šo regulu.
- (23) Lai šo regulu pielāgotu tehnikas attīstībai, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") 290. pantu attiecībā uz ķīmisku vielu iekļaušanu I pielikuma 1. vai 2. daļā un citiem minētā pielikuma grozījumiem, uz ķīmisku vielu iekļaušanu V pielikuma 1. vai 2. daļā un citiem minētā pielikuma grozījumiem, un grozījumiem II, III, IV un VI pielikumā. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (24) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr.182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽¹⁾.
- (25) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, nodrošināt Konvencijā paredzēto Savienības saistību konsekventu un efektīvu īstenošanu – nevar pietiekami sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, jo ir nepieciešama bīstamo ķīmisko vielu importa un eksporta noteikumu saskaņošana, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (26) Regula (EK) Nr. 689/2008 būtu jāatceļ.
- (27) Šīs regulas piemērošanu ir lietderīgi atlikt, dodot pietiekamu laiku Aģentūrai sagatavoties savai jaunajai lomai, bet nozarei ļaujot iepazīties ar jaunajām procedūrām,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķi

1. Šīs regulas mērķi ir:

- a) īstenot Roterdamas Konvenciju par procedūru, saskaņā ar kuru starptautiskajā tirdzniecībā dodama iepriekš norunāta piekrišana attiecībā uz dažām bīstamām ķīmiskām vielām un pesticīdiem ("Konvencija");
- b) veicināt atbildības dalīšanu un kopīgus pasākumus bīstamo ķīmisko vielu starptautiskajā apritē, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi no iespējama kaitējuma;
- c) sekmēt bīstamo ķīmisko vielu lietošanu videi nekaitīgā veidā.

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

Šā punkta pirmajā daļā izklāstītos mērķus sasniedz, atvieglojot informācijas apmaiņu par bīstamu ķīmisku vielu īpašībām, Savienībā paredzot lēmumu pieņemšanas procesu par minēto vielu importu un eksportu un izplatot lēmumus Konvencijas Pusēm un – vajadzības gadījumā – citām valstīm.

2. Papildus 1. punktā izklāstītajiem mērķiem ar šo regulu nodrošina to, ka Regulas (EK) Nr. 1272/2008 noteikumus par klasificēšanu, marķēšanu un iepakojumu piemēro visām ķīmiskām vielām, kad tās no dalībvalstīm eksportē uz Konvencijas Pusēm vai citām valstīm, ja vien minētie noteikumi nav pretrunā ar īpašām šo Pušu vai citu valstu prasībām.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro:

- a) noteiktām bīstamām ķīmiskām vielām, uz kurām saskaņā ar Konvenciju attiecas iepriekš norunātas piekrišanas procedūra ("PIC procedūra");
- b) noteiktām bīstamām ķīmiskām vielām, kas Savienībā vai dalībvalstī ir aizliegtas vai stingri ierobežotas;
- c) attiecībā uz klasificēšanu, marķēšanu un iepakojumu – ķīmiskām vielām to eksportēšanas laikā.

2. Šo regulu nepiemēro šādām vielām:

- a) narkotiskām un psihotropām vielām, uz ko attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 111/2005 (2004. gada 22. decembris), ar ko paredz noteikumus par uzraudzību attiecībā uz narkotisko vielu prekursoru tirdzniecību starp Kopieniem un trešām valstīm⁽¹⁾;
- b) radioaktīviem materiāliem un vielām, uz ko attiecas Padomes Direktīva 96/29/Euratom (1996. gada 13. maijs), kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām⁽²⁾;
- c) atkritumiem, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem⁽³⁾;

d) ķīmiskajiem ieročiem, uz ko attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 428/2009 (2009. gada 5. maijs), ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei⁽⁴⁾;

e) pārtikai un pārtikas piedevām, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem⁽⁵⁾;

f) apstrādātai, daļēji apstrādātai vai neapstrādātai lopbarībai, arī piedevām, ko paredzēts izbarot dzīvniekiem un uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu⁽⁶⁾;

g) ģenētiski modificētiem organismiem, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē⁽⁷⁾;

h) izņemot šīs regulas 3. panta 5. punkta b) apakšpunkta aptverto jomu – attiecīgi patentētām zālēm un veterinārām zālēm, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm⁽⁸⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm⁽⁹⁾.

3. Šī regula neattiecas uz ķīmiskām vielām, kuras eksportē pētniecības vai analīžu vajadzībām tādā daudzumā, kas, visticamāk, nevar ietekmēt cilvēku veselību vai vidi un kas katrā ziņā nepārsniedz 10 kg no katra eksportētāja uz katru importējošo valsti vienā kalendārajā gadā.

Neskarot šā punkta pirmo daļu, tajā minēto ķīmisko vielu eksportētāji saņem īpašu atsaucies identifikācijas numuru, izmantojot 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto datubāzi, un šo atsaucies identifikācijas numuru norāda savās eksporta deklarācijās.

⁽¹⁾ OV L 22, 26.1.2005., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 159, 29.6.1996., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 134, 29.5.2009., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “ķīmiska viela” ir viela pati par sevi vai maisījuma sastāvā vai maisījums, kas ražots vai iegūts no dabas, bet neietver dzīvus organismus, un kas pieder kādai no šīm kategorijām:
 - a) pesticīdi, arī īpaši bīstami pesticīdu preparāti;
 - b) rūpnieciskas ķīmiskās vielas;
- 2) “viela” ir ķīmiskais elements un tā savienojumi saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 1. punktā;
- 3) “maisījums” ir maisījums vai šķīdums saskaņā ar definīciju Regulas (EK) Nr. 1272/2008 2. panta 8. punktā;
- 4) “izstrādājums” ir gatavs ražojums, kas satur vai ietver ķīmisku vielu, kuras lietošana šajā konkrētajā ražojumā ir aizliegta vai stingri ierobežota ar Savienības tiesību aktiem, gadījumos, kad uz šādu ražojumu neattiecas 2. vai 3. punkts;
- 5) “pesticīdi” ir ķīmiskas vielas, kuras pieder kādai no šīm apakškategorijām:
 - a) pesticīdi, kurus izmanto kā augu aizsardzības līdzekļus un uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽¹⁾;
 - b) pārējie pesticīdi, piemēram:
 - i) biocīdie produkti, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/8/EK (1998. gada 16. februāris) par biocīdo produktu laišanu tirgū ⁽²⁾, un
 - ii) dezinfekcijas līdzekļi, insekticīdi un parazitocīdi, uz kuriem attiecas Direktīva 2001/82/EK un 2001/83/EK;
- 6) “rūpnieciskas ķīmiskās vielas” ir ķīmiskas vielas, kuras pieder kādai no šīm apakškategorijām:
 - a) ķīmiskas vielas profesionālai lietošanai;
 - b) ķīmiskas vielas plašai lietošanai;
- 7) “ķīmiska viela, uz ko attiecas paziņojums par eksportu” ir ķīmiska viela, kas aizliegta vai stingri ierobežota Savienībā vienā vai vairākās kategorijās vai apakškategorijās, un ķīmiska viela, uz ko attiecas PIC procedūra un kas ir minēta I pielikuma 1. daļā;
- 8) “ķīmiska viela, par ko jāsniedz PIC paziņojums” ir ķīmiska viela, kas aizliegta vai stingri ierobežota Savienībā vai dalībvalstī vienā vai vairākās kategorijās. Ķīmiskas vielas, kas ir Savienībā aizliegtas vai stingri ierobežotas, ir uzskaitītas I pielikuma 2. daļā;
- 9) “ķīmiska viela, uz ko attiecas PIC procedūra” ir ķīmiska viela, kas minēta Konvencijas III pielikumā un šīs regulas I pielikuma 3. daļā;
- 10) “aizliegta ķīmiska viela” ir viela, kas atbilst vienam no turpmāk minētajiem aprakstiem:
 - a) ķīmiska viela, kuru ar galīgu reglamentējošu darbību Savienība aizliegusi jebkādā veidā izmantot vienā vai vairākās kategorijās vai apakškategorijās, lai aizsargātu cilvēku veselību vai vidi;
 - b) ķīmiska viela, kurai atteikts pirmās izmantošanas apstiprinājums vai kuru ražotāji izņēmuši no Savienības tirgus vai atsaukuši tās turpmāku izskatīšanu paziņošanas, reģistrācijas vai apstiprināšanas procesā, un par kuru ir pierādījumi, ka šī ķīmiskā viela rada bažas attiecībā uz cilvēku veselību vai vidi;
- 11) “stingri ierobežota ķīmiska viela” ir viela, kas atbilst vienam no turpmāk minētajiem aprakstiem:
 - a) ķīmiska viela, kuru ar Savienības galīgu reglamentējošu darbību aizliegts faktiski jebkādā veidā lietot vienā vai vairākās kategorijās vai apakškategorijās, lai aizsargātu cilvēku veselību vai vidi, atļaujot tikai dažus īpašus lietojumus;
 - b) ķīmiska viela, kurai atteikts apstiprinājums faktiski visu veidu lietojumiem vai kuru ražotāji izņēmuši no Savienības tirgus vai atsaukuši tās turpmāku izskatīšanu paziņošanas, reģistrācijas vai apstiprināšanas procesā, un par kuru ir pierādījumi, ka šī ķīmiskā viela rada bažas attiecībā uz cilvēku veselību vai vidi;

⁽¹⁾ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp.

- 12) "dalībvalsts aizliegta vai stingri ierobežota ķīmiska viela" ir ķīmiska viela, kas aizliegta vai stingri ierobežota ar dalībvalsts galīgu reglamentējošu darbību;
- 13) "galīga reglamentējoša darbība" ir juridiski saistošs akts, kura nolūks ir aizliegt vai stingri ierobežot ķīmiskas vielas lietošanu;
- 14) "īpaši bīstams pesticīdu preparāts" ir ķīmiska viela, kura sagatavota lietošanai par pesticīdu un kuras izmantošana atstāj uz veselību vai vidi smagas sekas, kas novērojamas īsā laikā pēc minētās vielas vienreizējas vai vairākkārtējas iedarbības tās lietošanas apstākļos;
- 15) "Savienības muitas teritorija" ir teritorija, kas noteikta 3. pantā Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁽¹⁾;
- 16) "eksports" ir:
- a) LESD 28. panta 2. punkta nosacījumiem atbilstīgu ķīmisko vielu pastāvīgs vai pagaidu eksports;
- b) tādu LESD 28. panta 2. punkta nosacījumiem neatbilstīgu ķīmisku vielu reeksports, kurām piemērota muitas procedūra, kas nav Savienības ārējā tranzīta procedūra preču pārvadājumiem caur Savienības muitas teritoriju;
- 17) "imports" ir tādu ķīmisku vielu fiziska ieviešana Savienības muitas teritorijā, kurām piemērota muitas procedūra, kas nav Savienības ārējā tranzīta procedūra preču pārvadājumiem caur Savienības muitas teritoriju;
- 18) "eksportētājs" ir šāda fiziska vai juridiska persona:
- a) persona, kuras vārdā iesniegta eksporta deklarācija, t. i., persona, kurai deklarācijas pieņemšanas laikā ir līgums ar saņēmēju Konvencijas Pusē vai citā valstī un kurai ir pilnvaras ķīmisko vielu izsūtīt no Savienības muitas teritorijas;
- b) ja nav noslēgts eksporta līgums vai ja līguma turētājs nerīkojas savā vārdā – persona, kurai ir pilnvaras ķīmisko vielu izsūtīt no Savienības muitas teritorijas;
- c) ja saskaņā ar eksporta līgumu tiesības rīkoties ar ķīmisko vielu ir personai, kas uzņēmējdarbību veic ārpus Savienības – līgumslēdzēja puse, kura uzņēmējdarbību veic Savienībā;
- 19) "importētājs" ir fiziska vai juridiska persona, kura ieviešanas laikā Savienības muitas teritorijā ir ķīmiskās vielas saņēmēja;
- 20) "Konvencijas Puse" jeb "Puse" ir tāda valsts vai tāda reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācija, kas piekritusi uzņemties Konvencijas uzliktās saistības un attiecībā uz kuru Konvencija ir spēkā;
- 21) "cita valsts" ir jebkura valsts, kas nav Konvencijas Puse.
- 22) "Aģentūra" ir Eiropas Ķīmisko vielu aģentūra, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006;
- 23) "Sekretariāts" ir Konvencijas sekretariāts, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

4. pants

Dalībvalstu izraudzītās valsts iestādes

Katra dalībvalsts izraugās iestādi vai iestādes ("izraudzītā valsts iestāde" vai "izraudzītās valsts iestādes"), lai tās veiktu šajā regulā paredzētās administratīvās funkcijas, ja tas vēl nav izdarīts pirms šīs regulas pieņemšanas.

Dalībvalsts līdz 2012. gada 17. novembrim informē Komisiju par šādu izraudzīšanos, ja vien šī informācija jau netika sniegta pirms šīs regulas stāšanās spēkā, un informē Komisiju par visām izmaiņām attiecībā uz izraudzīto valsts iestādi.

5. pants

Savienības dalība Konvencijā

1. Par dalību Konvencijā kopīgi atbild Komisija un dalībvalstis, jo īpaši attiecībā uz tehnisko palīdzību, informācijas apmaiņu un jautājumiem saistībā ar domstarpību izšķiršanu, piedalīšanos palīgstrukturās un balsošanu.

2. Komisija rīkojas kā kopīga izraudzītā iestāde, pildot Konvencijas administratīvās funkcijas attiecībā uz PIC procedūru, visu izraudzīto valsts iestāžu vārdā, cieši sadarbojoties un apspriežoties ar dalībvalstu izraudzītajām valsts iestādēm.

⁽¹⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

Komisija jo īpaši atbild par šādu funkciju izpildi:

- a) Savienības paziņojumu par eksportu nosūtīšana Konvencijas Pusēm un citām valstīm saskaņā ar 8. pantu;
- b) paziņojumu par attiecīgām galīgām reglamentējošām darbībām iesniegšana Sekretariātam par ķīmiskām vielām, attiecībā uz kurām saskaņā ar 11. pantu jāsniedz PIC paziņojums;
- c) informācijas nosūtīšana par citām galīgām reglamentējošām darbībām par ķīmiskām vielām, attiecībā uz kurām saskaņā ar 12. pantu nav jāsniedz PIC paziņojums;
- d) vispārējas informācijas saņemšana no Sekretariāta.

Komisija turklāt sniedz Sekretariātam atbildes par Savienības importu attiecībā uz ķīmiskajām vielām, uz ko saskaņā ar 13. pantu attiecas PIC procedūra.

Komisija arī saskaņo Savienības ieguldījumu visos tehniskajos jautājumos šādās jomās:

- a) Konvencija;
- b) saskaņā ar Konvencijas 18. panta 1. punktu izveidotās Pušu konferences sanāksmju sagatavošana;
- c) saskaņā ar Konvencijas 18. panta 6. punktu izveidotā Ķīmisko vielu pārskatīšanas komiteja ("Ķīmisko vielu pārskatīšanas komiteja");
- d) citas Pušu konferences palīgstruktūras.

3. Komisija un dalībvalstis uzņemas vajadzīgo iniciatīvu, lai nodrošinātu Savienības pienācīgu pārstāvību dažādajās struktūrās, kas veic Konvencijas īstenošanu.

6. pants

Aģentūras uzdevumi

1. Aģentūra papildus uzdevumiem, kas tai noteikti saskaņā ar 7., 8., 9., 10., 11., 13., 14., 15., 18., 19., 20., 21., 22. un 25. pantu, veic šādus uzdevumus:

- a) uztur, tālāk attīsta un regulāri aktualizē Bīstamo ķīmisko vielu eksporta un importa datubāzi ("datubāze");
- b) nodrošina datubāzes publisku pieejamību savā tīmekļa vietnē;
- c) lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu piemērošanu, pēc vajadzības ar Komisijas piekrišanu un pēc apspriešanās ar dalībvalstīm sniedz nozarei palīdzību, tehniskus un zinātniskus norādījumus un instrumentus;
- d) lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu piemērošanu, ar Komisijas piekrišanu sniedz dalībvalstu izraudzītajām valsts iestādēm palīdzību, tehniskus un zinātniskus norādījumus;

- e) pēc dalībvalstu vai Komisijas Ķīmisko vielu pārskatīšanas komitejas ekspertu pieprasījuma un atbilstīgi pieejamajiem resursiem sniedz ieguldījumu, lai sagatavotu Konvencijas 7. pantā minētos lēmumu norādījumu dokumentus un citu tehnisko dokumentāciju, kas attiecas uz Konvencijas īstenošanu;
- f) lai nodrošinātu šīs regulas efektīvu īstenošanu, pēc pieprasījuma sniedz Komisijai tehnisku un zinātnisku atbalstu un palīdz tai;
- g) pēc pieprasījuma sniedz Komisijai tehnisku un zinātnisku atbalstu un palīdz tai īstenot tās Savienības kopīgās izraudzītās iestādes lomu.

2. Aģentūras Sekretariāts veic uzdevumus, kas Aģentūrai noteikti ar šo regulu.

7. pants

Ķīmiskās vielas, uz kurām attiecas paziņojums par eksportu, ķīmiskās vielas, par kurām jāiesniedz PIC paziņojums, un ķīmiskās vielas, uz ko attiecas PIC procedūra

1. Ķīmiskās vielas, uz kurām attiecas paziņojums par eksportu, ķīmiskās vielas, par kurām jāiesniedz PIC paziņojums, un ķīmiskas vielas, uz kurām attiecas PIC procedūra, uzskaita I pielikumā.

2. Šīs regulas I pielikumā uzskaitītās ķīmiskās vielas klasificē vienā vai vairākās no trijām ķīmisko vielu grupām, kuras attiecīgi ietvertas minētā pielikuma 1., 2. un 3. daļā.

Uz I pielikuma 1. daļā uzskaitītajām ķīmiskajām vielām attiecas 8. pantā paredzētā procedūra paziņošanai par eksportu, kurā iekļauj detalizētu informāciju par vielas identitāti, to lietojuma kategoriju un/vai apakškategoriju, kurā noteikts ierobežojums, ierobežojuma veidu un – attiecīgā gadījumā – papildu informāciju, jo īpaši par atbrīvojumiem no prasības sniegt paziņojumu par eksportu.

Par I pielikuma 2. daļā uzskaitītajām ķīmiskajām vielām papildus 8. pantā paredzētajam paziņojumam par eksportu sniedz arī 11. pantā paredzēto PIC paziņojumu, kurā iekļauj detalizētu informāciju par vielas identitāti un lietojuma kategoriju.

Uz I pielikuma 3. daļā uzskaitītajām ķīmiskajām vielām attiecas PIC procedūra, kurā norāda lietojuma kategoriju un – attiecīgā gadījumā – papildu informāciju, jo īpaši prasības paziņojumam par eksportu.

3. Šīs regulas I pielikumā iekļautos sarakstus dara publiski pieejamus, izmantojot datubāzi.

8. pants

Konvencijas Pusēm un citām valstīm nosūtāmie paziņojumi par eksportu

1. Šīs regulas I pielikuma 1. daļā uzskaitītajām vielām vai maisījumiem, kuros šādu vielu koncentrācija ir tāda, ka – neatkarīgi no pārējām sastāvdaļām – ir jāpilda Regulā (EK) Nr. 1272/2008 paredzētais marķēšanas pienākums, piemēro šā panta 2. līdz 8. punktu, neatkarīgi no ķīmiskās vielas paredzētā lietojuma importējošajā Pusē vai citā valstī.

2. Ja eksportētājs plāno 1. punktā minētu ķīmisku vielu pirmoreiz eksportēt no Savienības uz Konvencijas Pusi vai citu valsti dienā vai pēc dienas, kad uz attiecīgo vielu sāk attiekties šī regula, eksportētājs ne vēlāk kā 35 dienas pirms sagaidāmās eksportēšanas dienas par to paziņo tās dalībvalsts izraudzītajai valsts iestādei, kurā viņš veic uzņēmējdarbību ("eksportētāja dalībvalsts"). Pēc tam eksportētājs ne vēlāk kā 35 dienas pirms eksportēšanas ziņo dalībvalsts izraudzītajai valsts iestādei par šīs ķīmiskās vielas pirmo eksportu katrā kalendārajā gadā. Paziņojumi atbilst II pielikumā noteiktajām informācijas prasībām, un tos dara pieejamus Komisijai un dalībvalstīm, izmantojot datubāzi.

Eksportētāja dalībvalsts izraudzītā valsts iestāde pārbauda informācijas atbilstību II pielikumam un, ja paziņojums ir pilnīgs, nosūta to Aģentūrai ne vēlāk kā 25 dienas pirms sagaidāmās eksportēšanas dienas.

Aģentūra Komisijas vārdā nosūta paziņojumu importējošās Puses izraudzītajai valsts iestādei vai citas importējošās valsts atbilstīgajai iestādei un veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās šo paziņojumu saņem ne vēlāk kā 15 dienas pirms paredzētā ķīmiskās vielas pirmā eksporta un pēc tam – ne vēlāk kā 15 dienas pirms pirmā eksporta katrā nākamajā kalendārajā gadā.

Aģentūra reģistrē katru paziņojumu par eksportu un datubāzē piešķir tam atsaucē identifikācijas numuru. Aģentūra arī nodrošina sabiedrībai un attiecīgi dalībvalstu izraudzītajām valsts iestādēm pieejamību atjauninātam attiecīgo ķīmisko vielu un importējošo Pušu un citu valstu sarakstam par katru kalendāro gadu, izmantojot datubāzi.

3. Ja Aģentūra 30 dienās pēc tam, kad ir sniegts pirmais paziņojums par eksportu pēc ķīmiskās vielas iekļaušanas I pielikuma 1. daļā, nesaņem no importējošās Puses vai citas valsts apstiprinājumu par šā paziņojuma saņemšanu, tā Komisijas vārdā iesniedz otro paziņojumu. Aģentūra Komisijas vārdā pieliek atbilstīgas pūles, lai nodrošinātu, ka importējošās Puses vai citas valsts attiecīgā iestāde saņem otro paziņojumu.

4. Jaunu paziņojumu par eksportu saskaņā ar 2. punktu sniedz par eksportu, kuru veic pēc tam, kad ir stājušies spēkā

grozījumi Savienības tiesību aktos attiecībā uz konkrēto vielu tirdzniecību, izmantošanu vai marķēšanu, vai ikreiz, kad attiecīgā maisījuma sastāvs mainās tā, ka tas rada šā maisījuma marķējuma izmaiņas. Jaunais paziņojums atbilst II pielikumā paredzētajām informācijas prasībām, un tajā ir norāde, ka tas ir pārskatīts iepriekšējais paziņojums.

5. Ja ķīmiskās vielas eksports ir saistīts ar ārkārtas stāvokli, kad jebkura kavēšanās var radīt draudus sabiedrības veselībai vai videi importējošajā Pusē vai citā valstī, eksportētāja dalībvalsts izraudzītā valsts iestāde pēc saviem ieskatiem – apspriežoties ar Komisiju, kurai palīdz Aģentūra – pēc eksportētāja, importējošās Puses vai citas valsts pamatota pieprasījuma var piešķirt pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no 2., 3. un 4. punktā noteiktajiem pienākumiem. Uzskata, ka, apspriežoties ar Komisiju, ir pieņemts lēmums par pieprasījumu, ja 10 dienās pēc tam, kad dalībvalsts izraudzītā valsts iestāde ir nosūtījusi pieprasījuma informāciju, nav saņemta Komisijas noraidoša atbilde.

6. Neskarot 19. panta 2. punktā noteiktos pienākumus, šā panta 2., 3. un 4. punktā noteiktie pienākumi vairs nav jāpilda, ja ir izpildīti visi turpmāk norādītie nosacījumi:

- a) uz konkrēto ķīmisko vielu ir attiecināta PIC procedūra;
- b) importējošā valsts, kas ir Konvencijas Puse, saskaņā ar Konvencijas 10. panta 2. punktu sniegusi atbildi Sekretariātam par piekrišanu vai nepiekrišanu ķīmiskās vielas importam; un
- c) Sekretariāts par šo atbildi ir informējis Komisiju, kura minēto informāciju nosūtījusi dalībvalstīm un Aģentūrai.

Neskarot šā punkta pirmo daļu, šā panta 2., 3. un 4. punktā noteiktie pienākumi neizbeidzas, ja importējošā valsts ir Konvencijas Puse, un, piemēram, ar lēmumu par importu vai citādi, skaidri pieprasa eksportējošajām Pusēm regulāri ziņot par eksportu.

Neskarot 19. panta 2. punktā noteiktos pienākumus, šā panta 2., 3. un 4. punktā noteiktie pienākumi vairs nav jāpilda arī tad, ja ir izpildīti abi turpmāk norādītie nosacījumi:

- a) importējošās Puses izraudzītā valsts iestāde vai citas importējošās valsts atbilstīgā iestāde ir atceļusi prasību tikt informētai pirms ķīmiskās vielas eksportēšanas; un

b) Komisija no Sekretariāta vai no importējošās Puses izraudzītās valsts iestādes vai citas importējošās valsts atbilstīgās iestādes ir saņēmusi attiecīgo informāciju, nosūtījusi to dalībvalstīm un Aģentūrai, kura to darījusi pieejamu, izmantojot datubāzi.

7. Komisija, attiecīgās dalībvalstu izraudzītās valsts iestādes, Aģentūra un eksportētāji pēc pieprasījuma importējošajām Pusēm un citām valstīm sniedz pieejamo papildu informāciju par eksportētajām ķīmiskajām vielām.

8. Dalībvalstis pārredzamā veidā var izveidot sistēmas, kas uzliek eksportētājiem pienākumu par katru sniegto eksporta paziņojumu un katru lūgumu saņemt nepārprotamu piekrišanu maksāt administratīvu maksu, kas atbilst izmaksām šā panta 2. un 4. punktā un 14. panta 6. un 7. punktā noteikto procedūru veikšanai.

9. pants

No Pusēm un citām valstīm saņemtie paziņojumi par eksportu

1. Paziņojumus par eksportu, ko Aģentūra saņēmusi no Pušu izraudzītajām valsts iestādēm vai citu valstu atbilstīgajām iestādēm un kas ir par tādu ķīmisko vielu eksportu uz Savienību, uz kuru ražošanu, lietošanu, pārvietošanu, patērēšanu, transportēšanu vai pārdošanu saskaņā ar Puses vai citas valsts tiesību aktiem attiecas aizliegums vai stingri ierobežojumi, dara pieejamus, izmantojot datubāzi, 15 dienās no šāda paziņojuma saņemšanas Aģentūrā.

Aģentūra Komisijas vārdā apstiprina paziņojuma par pirmo eksportu saņemšanu par katru ķīmisko vielu no katras Puses vai citas valsts.

Dalībvalsts, kura saņem minēto importu, izraudzītā valsts iestāde 10 dienās no paziņojuma saņemšanas saņem katra Aģentūrai iesūtītā paziņojuma kopiju kopā ar visu pieejamo informāciju. Citām dalībvalstīm ir tiesības saņemt kopijas pēc pieprasījuma.

2. Ja Komisija vai izraudzītās dalībvalstu valsts iestādes tieši vai netieši saņem paziņojumus par eksportu no Pušu izraudzītajām valsts iestādēm vai citu valstu attiecīgajām iestādēm, tās tūlīt šos paziņojumus nosūta Aģentūrai kopā ar visu pieejamo informāciju.

10. pants

Informācija par ķīmisko vielu eksportu un importu

1. Katrs eksportētājs, kas eksportē vienu vai vairākus no turpmāk norādītajiem:

a) šīs regulas I pielikumā uzskaitītās vielas;

b) maisījumus, kuros šādu vielu koncentrācija ir tāda, ka – neatkarīgi no pārējām sastāvdaļām – ir jāpilda Regulā (EK) Nr. 1272/2008 paredzētais marķēšanas pienākums; vai

c) tādas izstrādājumus, kuru sastāvā ir I pielikuma 2. vai 3. daļā uzskaitītās vielas neizreaģējušā veidā vai maisījumi, kuros vielu koncentrācija ir tāda, ka – neatkarīgi no pārējām sastāvdaļām – ir jāpilda Regulā (EK) Nr. 1272/2008 paredzētais marķēšanas pienākums;

katra gada pirmajā ceturksnī informē eksportētāja dalībvalsts izraudzīto valsts iestādi par ķīmiskās vielas – kā atsevišķas vielas, maisījumu sastāvdaļas vai izstrādājumu – daudzumu, kas iepriekšējā gadā nosūtīts katrai Konvencijas Pusei vai citai valstij. Šo informāciju sniedz kopā ar katras tās fiziskās vai juridiskās personas vārdu vai nosaukumu un adresu sarakstu, kas importē šo ķīmisko vielu uz citām Pusēm vai citām valstīm un kam tajā pašā laikposmā ir piegādāti sūtījumi. Šajā informācijā atsevišķi uzskaita eksportu saskaņā ar 14. panta 7. punktu.

Katrs importētājs Savienībā sniedz līdzvērtīgu informāciju par Savienībā importētajiem daudzumiem.

2. Ja to prasa Komisija, kurai palīdz Aģentūra, vai viņa dalībvalsts izraudzītā valsts iestāde, eksportētājs vai importētājs sniedz šīs regulas īstenošanai vajadzīgo papildu informāciju par attiecīgajām ķīmiskajām vielām.

3. Katra dalībvalsts ik gadu sniedz Aģentūrai apkopotu informāciju saskaņā ar III pielikumu. Aģentūra apkopo šo informāciju Savienības līmenī un informāciju, kas nav konfidenciāla, dara publiski pieejamu datubāzē.

11. pants

Paziņošana par ķīmiskām vielām, kas saskaņā ar Konvenciju ir aizliegtas vai stingri ierobežotas

1. Komisija rakstiski paziņo Sekretariātam par I pielikuma 2. daļā uzskaitītajām ķīmiskajām vielām, par kurām jāsniedz PIC paziņojums.

2. Ja I pielikuma 2. daļā iekļauj papildu ķīmiskās vielas saskaņā ar 23. panta 2.punkta otro daļu, Komisija paziņo Sekretariātam par minētajām ķīmiskajām vielām. Šo PIC paziņojumu iesniedz iespējami drīz pēc galīgās reglamentējošās darbības pieņemšanas Savienības līmenī par attiecīgās ķīmiskās vielas aizliegšanu vai stingru ierobežošanu un ne vēlāk kā 90 dienas pēc dienas, no kuras piemēro šo galīgo reglamentējošo darbību.

3. PIC paziņojumā sniedz visu attiecīgo informāciju, kas prasīta IV pielikumā.

4. Nosakot paziņošanas prioritātes, Komisija ņem vērā to, vai ķīmiskā viela jau ir minēta I pielikuma 3. daļā, cik lielā mērā ir iespējams izpildīt IV pielikumā noteiktās informācijas prasības un ķīmiskās vielas radītā riska apmēru, jo īpaši attīstības valstīm.

Gadījumos, kad par ķīmisko vielu jāsniedz PIC paziņojums, bet sniegtā informācija nav pietiekama IV pielikuma prasību izpildei, norādītie eksportētāji vai importētāji pēc Komisijas pieprasījuma 60 dienās sniedz visu viņiem pieejamo informāciju, tostarp informāciju no citām valsts vai starptautiskajām ķīmisko vielu kontroles programmām.

5. Ja saskaņā ar 1. vai 2. punktu paziņotu galīgo reglamentējošo darbību groza, Komisija par to rakstiski paziņo Sekretariātam iespējami drīz pēc jaunās reglamentējošās darbības pieņemšanas un ne vēlāk kā 60 dienas pēc dienas, no kuras piemēro šo galīgo reglamentējošo darbību.

Tā sniedz visu attiecīgo informāciju, kas nav bijusi pieejama laikā, kad tika sniegts sākotnējais paziņojums saskaņā ar, attiecīgi, 1. vai 2. punktu.

6. Pēc Konvencijas Puses vai Sekretariāta pieprasījuma, ciktāl tas ir izpildāms, Komisija sniedz papildu informāciju par attiecīgo ķīmisko vielu vai par galīgo reglamentējošo darbību.

Dalībvalstis un Aģentūra pēc pieprasījuma palīdz Komisijai apkopot vajadzīgo informāciju.

7. Komisija tūlīt nosūta dalībvalstīm un Aģentūrai no Sekretariāta saņemto informāciju par ķīmiskajām vielām, ko citas Puses ir paziņojušas kā aizliegtas vai stingri ierobežotas.

Attiecīgā gadījumā Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm un Aģentūru izvērtē vajadzību ierosināt Savienības līmeņa pasākumus, lai Savienībā novērstu nepieņemamu risku cilvēku veselībai un videi.

8. Ja dalībvalsts saskaņā ar attiecīgiem Savienības tiesību aktiem veic galīgu reglamentējošu darbību, lai aizliegtu vai stingri ierobežotu ķīmisku vielu, tā attiecīgi informē Komisiju. Komisija šo informāciju dara pieejamu dalībvalstīm. Komisijai un dalībvalstij, kas iesniegusi valsts galīgo reglamentējošo darbību, pārējās dalībvalstis var četrās nedēļās no šīs informācijas saņemšanas nosūtīt komentārus par iespējamo PIC paziņojumu, tajos jo īpaši iekļaujot attiecīgu informāciju par valsts galīgo reglamentējošo darbību attiecībā uz konkrēto ķīmisko vielu. Izskatījusi komentārus, iesniedzēja dalībvalsts informē Komisiju par to, vai Komisijai:

a) atbilstīgi šim pantam jāsniedz PIC paziņojums Sekretariātam; vai

b) atbilstīgi 12. pantam jāsniedz informācija Sekretariātam.

12. pants

Sekretariātam nosūtāmā informācija par aizliegtām vai stingri ierobežotām ķīmiskām vielām, par kurām PIC paziņojumi nav jāsniedz

Ja ķīmiskā viela uzskaitīta vienīgi I pielikuma 1. daļā vai ja no dalībvalsts saņemta informācija 11. panta 8. punkta b) apakšpunkta mērķiem, Komisija informē Sekretariātu par attiecīgajām galīgajām reglamentējošajām darbībām, lai vajadzības gadījumā šo informāciju varētu izplatīt citām Konvencijas Pusēm.

13. pants

Pienākumi saistībā ar ķīmisko vielu importu

1. Komisija tūlīt nosūta dalībvalstīm un Aģentūrai dokumentus par lēmumu pamatnostādņēm, kurus tā saņem no Sekretariāta.

Komisija ar īstenošanas aktu pieņem lēmumu par attiecīgās ķīmiskās vielas turpmāko importu, sniedzot Savienības galīgo vai pagaidu atbildi par importu. Šo īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto konsultāciju procedūru. Komisija šo lēmumu paziņo Sekretariātam iespējami drīz un ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc dienas, kad Sekretariāts ir nosūtījis dokumentu par lēmumu pamatnostādņēm.

Ja uz kādu ķīmisku vielu tiek attiecināti papildu vai grozīti ierobežojumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, Komisija ar īstenošanas aktu pieņem pārskatītu lēmumu par importu. Šo īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto konsultāciju procedūru. Komisija pārskatīto lēmumu par importu paziņo Sekretariātam.

2. Ja ķīmiska viela ir aizliegta vai stingri ierobežota vienā vai vairākās dalībvalstīs, Komisija pēc attiecīgo dalībvalstu rakstiska pieprasījuma ņem šo informāciju vērā lēmumā par importu.

3. Lēmums par importu, kas pieņemts saskaņā ar 1. punktu, attiecas uz kategoriju vai kategorijām, kuras attiecīgajai ķīmiskajai vielai ir norādītas dokumentā par lēmuma pamatnostādņēm.

4. Paziņojot Sekretariātam lēmumu par importu, Komisija sniedz tā normatīvā vai administratīvā akta aprakstu, kurš ir šā lēmuma pamatā.

5. Lēmumus par importu, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu, katra dalībvalsts izraudzītā valsts iestāde, ievērojot attiecīgās valsts normatīvo un administratīvo aktu prasības, dara pieejamus personām, uz kurām attiecas šo iestāžu kompetence. Importa lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 1. punktu, Aģentūra dara publiski pieejamus datubāzē.

6. Attiecīgā gadījumā Komisija, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm un Aģentūru un ievērojot dokumentā par lēmuma pamatnostādņem ievēroto informāciju, izvērtē vajadzību iesniegt priekšlikumus par Savienības līmeņa pasākumiem, lai Savienībā novērstu nepieņemamu risku cilvēku veselībai un videi.

14. pants

Ar paziņojumu par eksportu nesaistīti pienākumi attiecībā uz ķīmisko vielu eksportu

1. Komisija tūlīt nosūta dalībvalstīm, Aģentūrai un Eiropas rūpniecības asociācijām informāciju, ko tā no Sekretariāta saņem apkārtrakstu vai citā formā par ķīmiskajām vielām, uz kurām attiecas PIC procedūra, un importējošo Pušu lēmumus par minēto ķīmisko vielu importa nosacījumiem. Tā tūlīt nosūta dalībvalstīm un Aģentūrai arī informāciju par gadījumiem, kad atbilde saskaņā ar Konvencijas 10. panta 2. punktu nav saņemta. Aģentūra katram lēmumam par importu piešķir atsaucē identifikācijas numuru un visu informāciju par šādiem lēmumiem glabā publiski pieejamu datubāzē, un šo informāciju sniedz ikvienam, kas to pieprasa.

2. Katru I pielikumā minēto vielu Komisija klasificē saskaņā ar Eiropas Savienības Kombinēto nomenklatūru. Šo klasifikāciju pēc vajadzības pārskata, ņemot vērā izmaiņas, kuras par attiecīgajām ķīmiskajām vielām izdarītas Pasaules Muitas organizācijas Harmonizētās sistēmas nomenklatūrā vai Eiropas Savienības Kombinētajā nomenklatūrā.

3. Informāciju un lēmumus, ko Komisija nosūtījusi saskaņā ar 1. punktu, katra dalībvalsts paziņo attiecīgajām tās jurisdikcijā esošajām personām.

4. Katrā atbildē par importu pieņemto lēmumu prasības eksportētāji izpilda ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad Sekretariāts saskaņā ar 1. punktu pirmoreiz informē Komisiju par šādiem lēmumiem.

5. Komisija, kurai palīdz Aģentūra, un dalībvalstis pēc pieprasījuma un pēc vajadzības konsultē importējošās Puses un palīdz tām iegūt papildu informāciju, kas vajadzīga, lai sagatavotu atbildi Sekretariātam par konkrētas ķīmiskās vielas importu.

6. Šīs regulas I pielikuma 2. vai 3. daļā minētās vielas vai maisījumus, kuros šo vielu koncentrācija ir tāda, ka – neatkarīgi no pārējām sastāvdaļām – ir jāpilda Regulā (EK) Nr. 1272/2008 paredzētais marķēšanas pienākums, neatkarīgi no to paredzētā lietojuma importējošajā Pusē vai citā valstī eksportē vienīgi tad, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:

a) eksportētājs ar eksportētāja dalībvalsts izraudzītās valsts iestādes, kas apspriežas ar Komisiju, kurai palīdz Aģentūra, un importējošās Puses izraudzītās valsts iestādes vai importējošās citas valsts atbilstīgās iestādes starpniecību ir pieprasījis un saņēmis nepārprotamu piekrišanu importam;

b) šīs regulas I pielikuma 3. daļā uzskaitīto ķīmisko vielu gadījumā – jaunākajā apkārtrakstā, ko Sekretariāts izdevs saskaņā ar 1. punktu, norādīts, ka importējošā Puse ir devusi piekrišanu importam.

Attiecībā uz I pielikuma 2. daļā uzskaitītajām ķīmiskajām vielām, kuras paredzēts eksportēt uz ESAO valstīm, eksportētāja dalībvalsts izraudzītā valsts iestāde pēc eksportētāja pieprasījuma, apspriežoties ar Komisiju un izskatot katru gadījumu atsevišķi, var nolemt, ka nav vajadzības paust nepārprotamu piekrišanu, ja ESAO valstī, kurā plānots importēt ķīmisko vielu, šī viela tobrīd ir licencēta, reģistrēta vai atļauta.

Ja saskaņā ar šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktu ir pieprasīta nepārprotama piekrišana, bet Aģentūra 30 dienās nav saņēmusi atbildi, Aģentūra Komisijas vārdā nosūta atgādinājumu, ja vien Komisija vai eksportētāja dalībvalsts izraudzītā valsts iestāde nav saņēmusi atbildi un to nosūtījusi Aģentūrai. Ja vēl pēc 30 dienām atbildes joprojām nav, vajadzības gadījumā Aģentūra var nosūtīt turpmākus atgādinājumus.

7. Attiecībā uz I pielikuma 2. un 3. daļā uzskaitītajām ķīmiskajām vielām eksportētāja dalībvalsts izraudzītā valsts iestāde, apspriežoties ar Komisiju, kurai palīdz Aģentūra, izskatot katru gadījumu atsevišķi un saskaņā ar šā punkta otro daļu, var nolemt sākt eksportu, ja no oficiāliem avotiem nav zināms, ka importējošā Puse vai cita valsts ir īstenojusi galīgo reglamentējošu darbību, lai aizliegtu vai ievērojami ierobežotu ķīmiskās vielas lietošanu, un ja pēc visiem saprātīgiem pūliņiem atbilde uz lūgumu pēc nepārprotamas piekrišanas saskaņā ar 6. punkta a) apakšpunktu nav saņemta 60 dienās un ir ievērots viens no šādiem diviem nosacījumiem:

a) no oficiāliem avotiem importējošajā Pusē vai citā valstī zināms, ka attiecīgā ķīmiskā viela ir licencēta, reģistrēta vai atļauta; vai

b) eksporta paziņojumā deklarētais paredzētais lietojums, kuru rakstiski ir apstiprinājusi fiziska vai juridiska persona, kas ķīmisko vielu importē Pusē vai citā valstī, nepieder kategorijai, kurā ķīmiskā viela ir iekļauta I pielikuma 2. un 3. daļā, un no oficiāliem avotiem ir zināms, ka iepriekšējos 5 gadus ķīmiskā viela ir lietota vai importēta importējošajā Pusē vai citā iesaistītā valstī;

Attiecībā uz I pielikuma 3. daļā uzskaitītajām ķīmiskajām vielām nedrīkst veikt eksportu, kas pamatojas uz b) apakšpunktā paredzētā nosacījuma izpildi, ja ķīmiskā viela saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 ir klasificēta kā 1.A vai 1.B kategorijas kancerogēna viela vai 1.A vai 1.B kategorijas mutagēna viela, vai 1.A vai 1.B kategorijas reproduktīvajai sistēmai toksiska viela, vai arī ķīmiskā viela atbilst Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XIII pielikuma kritērijiem, lai to klasificētu kā noturīgu, bioakumulatīvu un toksisku vai ļoti noturīgu un ļoti bioakumulatīvu vielu.

Lemjot par I pielikuma 3. daļā uzskaitīto ķīmisko vielu eksportu, eksportētāja dalībvalsts izraudzītā valsts iestāde, apspriežoties ar Komisiju, kurai palīdz Aģentūra, ņem vērā ķīmiskās vielas iespējamo ietekmi uz cilvēku veselību vai vidi, ja šo vielu izmanto importējošajā Pusē vai citā valstī, un iesniedz attiecīgo dokumentāciju Aģentūrai, lai to darītu pieejamu datubāzē.

8. Komisija, apspriežoties ar attiecīgajām dalībvalstīm, saskaņā ar turpmāk norādīto regulāri pārskata spēkā esamību katrai nepārprotamai piekrišanai, kas dota saskaņā ar 6. punkta a) apakšpunktu, vai lēmumam sākt eksportu bez nepārprotamas piekrišanas saskaņā ar 7. punktu:

- a) trešā kalendārā gada beigās pēc tam, kad saskaņā ar 6. punkta a) apakšpunktu saņemta nepārprotama piekrišana, jābūt saņemtai jaunai nepārprotamai piekrišanai, ja vien pirmās minētās piekrišanas noteikumi neparedz ko citu;
- b) ja starplaikā nav saņemta atbilde uz pieprasījumu, tad lēmums sākt eksportu bez nepārprotamas piekrišanas saskaņā ar 7. punktu, ir spēkā ne ilgāk kā 12 mēnešus, un pēc šā termiņa beigām jābūt saņemtai nepārprotamai piekrišanai.

Šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētajos gadījumos, kamēr nav saņemta atbilde uz jauno nepārprotamas piekrišanas pieprasījumu, eksportu tomēr drīkst turpināt vēl 12 mēnešus pēc attiecīgā termiņa beigām.

9. Visus nepārprotamas piekrišanas pieprasījumus un lēmumus sākt eksportu bez nepārprotamas piekrišanas, tostarp 7. punkta trešajā daļā minēto dokumentāciju, reģistrē datubāzē. Katram nepārprotamas piekrišanas pieprasījumam vai lēmumam sākt eksportu bez nepārprotamas piekrišanas piešķir atsauces identifikācijas numuru un norāda visus saistītos nosacījumus, piemēram, derīguma termiņus. Informāciju, kas nav konfidenciāla, dara publiski pieejamu datubāzē.

10. Nevienai ķīmisko vielu neeksportē vēlāk par sešiem mēnešiem pirms derīguma termiņa beigām, ja šāds termiņš ir

vai ja to var secināt no ražošanas datuma, izņemot gadījumus, ja ķīmiskajai vielai piemītošo īpašību dēļ šāda rīcība nav lietderīga. Jo īpaši pesticīdu gadījumā eksportētāji izmanto piemērota lieluma un materiāla iepakojumu, lai līdz minimumam samazinātu nederīgu krājumu rašanās risku.

11. Eksportējot pesticīdus, eksportētāji nodrošina, lai uz to marķējuma būtu konkrēta informācija par glabāšanas apstākļiem un vielas stabilitāti, glabājot importējošās Puses vai citas valsts klimatiskajos apstākļos. Turklāt tie nodrošina, lai eksportētie pesticīdi atbilstu Savienības tiesību aktos noteiktajām tīrības specifikācijām.

15. pants

Dažu ķīmisko vielu un izstrādājumu eksports

1. Uz izstrādājumiem attiecas 8. pantā paredzētā procedūra paziņošanai par eksportu, ja tie satur kādu no šādām vielām:

- a) šīs regulas I pielikuma 2. vai 3. daļā minētās vielas, kas ir nereaģējušā veidā;
- b) maisījumi, kuros šādu vielu koncentrācija ir tāda, ka – neatkarīgi no pārējām sastāvdaļām – jāpilda saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 paredzētais marķēšanas pienākums.

2. Neeksportē ķīmiskās vielas un izstrādājumus, kuru lietošana Savienībā ir aizliegta cilvēku veselības vai vides aizsardzības dēļ, kā uzskaitīts V pielikumā.

16. pants

Informācija par tranzītu

1. Konvencijas Puses, kurām vajadzīga informācija par to ķīmisko vielu tranzītu, uz kurām attiecas PIC procedūra, un informācija, kuru katra Konvencijas Puse pieprasa ar Sekretariāta starpniecību, ir norādītas VI pielikumā.

2. Ja I pielikuma 3. daļā minētu ķīmisku vielu transportē caur VI pielikumā norādītas Konvencijas Puses teritoriju, eksportētājs, ciktāl praktiski iespējams, tās eksportētāja dalībvalsts izraudzītajai valsts iestādei, ne vēlāk kā 30 dienas pirms pirmā tranzīta un ne vēlāk kā astoņas dienas pirms katra nākamā tranzīta sniedz informāciju, ko attiecīgā Puse pieprasījusi saskaņā ar VI pielikumā.

3. Eksportētāja dalībvalsts izraudzītā valsts iestāde nosūta Komisijai un kopiju Aģentūrai informāciju, kas saskaņā ar 2. punktu saņemta no eksportētāja, un visu pieejamo papildu informāciju.

4. Informāciju, kas saņemta saskaņā ar 3. punktu, Komisija ne vēlāk kā 15 dienas pirms pirmā tranzīta un pirms katra nākamā tranzīta nosūta to Konvencijas Pušu izraudzītajām valsts iestādēm, kuras šādu informāciju pieprasījušas, un pievieno visu pieejamo papildu informāciju.

17. pants

Informācija, kas jāpievieno eksportējamām ķīmiskajām vielām

1. Uz eksportam paredzētajām ķīmiskajām vielām attiecas noteikumi par iepakojumu un marķējumu, kas noteikti Regulā (EK) Nr. 1107/2009, Direktīvā 98/8/EK un Regulā (EK) Nr. 1272/2008 vai saskaņā ar tām vai ar citiem attiecīgiem Savienības tiesību aktiem.

Šā punkta pirmo daļu piemēro, ja šie noteikumi nav pretrunā ar importējošo Pušu vai citu valstu īpašām prasībām.

2. Attiecīgā gadījumā uz marķējuma norāda 1. punktā vai I pielikumā minēto ķīmisko vielu derīguma termiņu un ražošanas datumu, un vajadzības gadījumā šādus derīguma termiņus norāda atšķirīgām klimatiskām joslām.

3. Eksportējot 1. punktā minētās ķīmiskās vielas, tām pievieno drošības datu lapu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006. Eksportētājs šādu drošības datu lapu nosūta katrai fiziskai vai juridiskai personai, kas ķīmisko vielu importē Pusē vai citā valstī.

4. Informāciju uz marķējuma un drošības datu lapā, ciktāl praktiski iespējams, sniedz galamērķa valsts vai paredzētās lietošanas apgabala oficiālajās valodās vai vienā vai vairākās galvenajās valodās.

18. pants

Dalībvalstu iestāžu pienākumi importa un eksporta kontrolē

1. Katra dalībvalsts izraugās iestādes, piemēram, muitas iestādes, kas ir atbildīgas par I pielikumā uzskaitīto ķīmisko vielu importa un eksporta kontroli, ja tas vēl nav izdarīts pirms šīs regulas stāšanās spēkā.

Kontrolējot to, kā eksportētāji pilda šīs regulas prasības, Komisija, kuru atbalsta Aģentūra, un dalībvalstis darbojas mērķtiecīgi un saskaņoti.

2. Ieviešanas informācijas apmaiņas forumu, kas izveidots ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006, izmanto par šīs regulas ieviešanu atbildīgo dalībvalstu iestāžu tīkla koordinācijai.

3. Katra dalībvalsts regulārajos ziņojumos par procedūru darbību, kurus sniedz saskaņā ar 22. panta 1. punktu, iekļauj detalizētu informāciju par savu iestāžu darbību šajā jomā.

19. pants

Eksportētāju papildu pienākumi

1. Tādu ķīmisko vielu eksportētāji, uz kurām attiecas 8. panta 2. un 4. punktā paredzētie pienākumi, atbilstīgos atsauces identifikācijas numurus norāda Regulas (EEK) Nr. 2913/92 161. panta 5. punktā minētajā eksporta deklarācijā (vienotā administratīvā dokumenta 44. ailē vai elektroniskā formā izstrādātās eksporta deklarācijas atbilstīgajā datu elementā).

2. Tādu ķīmisko vielu eksportētāji, attiecībā uz kurām saskaņā ar 8. panta 5. punktu ir piešķirts atbrīvojums no minētā panta 2. un 4. punktā paredzētajiem pienākumiem, vai tādu ķīmisko vielu eksportētāji, attiecībā uz kurām saskaņā ar 8. panta 6. punktu šie pienākumi vairs nav jāpilda, saņem īpašu atsauces identifikācijas numuru, izmantojot datubāzi, un šo atsauces identifikācijas numuru norāda savās eksporta deklarācijās.

3. Pēc Aģentūras pieprasījuma eksportētāji izmanto datubāzi informācijas sniegšanai, kas vajadzīga viņiem šajā regulā noteikto pienākumu izpildei.

20. pants

Informācijas apmaiņa

1. Komisija, kurai palīdz Aģentūra, un dalībvalstis attiecīgi atvieglo zinātniskās, tehniskās, ekonomiskās un juridiskās informācijas sniegšanu par ķīmiskajām vielām, uz kurām attiecas šī regula, un šī prasība aptver arī toksikoloģisko, ekotoksikoloģisko un drošības informāciju.

Komisija, kuru pēc vajadzības atbalsta dalībvalstis un Aģentūra, attiecīgi nodrošina:

- sabiedrībai pieejamas informācijas sniegšanu par reglamentējošajām darbībām saistībā ar Konvencijas mērķiem;
- tieši vai ar Sekretariāta starpniecību – informācijas sniegšanu Konvencijas Pusēm un citām valstīm par darbībām, kas būtiski ierobežo ķīmiskās vielas vienu vai vairākus lietojuma veidus.

2. Komisija, dalībvalstis un Aģentūra aizsargā no Puses vai citas valsts saņemto informāciju, kuru tās savstarpēji vienojas uzskatīt par konfidenciālu.

3. Saistībā ar šajā regulā paredzēto informācijas nosūtīšanu, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ⁽¹⁾, par konfidencialu neuzskata vismaz:

- a) šīs regulas II un IV pielikumā norādīto informāciju;
- b) informāciju, kas norādīta 17. panta 3. punktā minētajās drošības datu lapās;
- c) ķīmiskās vielas derīguma termiņu;
- d) ķīmiskās vielas ražošanas datumu;
- e) informāciju par piesardzības pasākumiem, tostarp bīstamības klasifikāciju, riska veidu un attiecīgās drošības norādes;
- f) toksikoloģisko un ekotoksikoloģisko testu rezultātu kopsavilkumu;
- g) informāciju par iepakojuma izmantošanu pēc tam, kad ķīmiskās vielas ir izlietotas.

4. Aģentūra reizi divos gados sagatavo nosūtītās informācijas apkopojumu.

21. pants

Tehniskā palīdzība

Komisija, dalībvalstu izraudzītās valsts iestādes un Aģentūra, ņemot vērā jo īpaši attīstības valstu un pārejas ekonomikas valstu vajadzības, sadarbojas, sekmējot tehnisko palīdzību, tostarp apmācību, lai attīstītu infrastruktūru, vairotu spējas un speciālās zināšanas, kas nepieciešamas, lai pareizi apsaimniekotu ķīmiskās vielas visā to pastāvēšanas ciklā.

Jo īpaši un lai nodrošinātu minētajām valstīm iespēju īstenot Konvenciju, tehnisko palīdzību sekmē, sniedzot tehnisku informāciju par ķīmiskām vielām, veicinot ekspertu apmaiņu, sniedzot atbalstu izraudzīto valsts iestāžu izveidē vai uzturēšanā un nodrošinot tehnisko ekspertīzi bīstamu pesticīdu sastāvu identifikācijā un Sekretariātam nosūtāmo paziņojumu sagatavošanā.

Komisija un dalībvalstis aktīvi iesaistās starptautiskajos ķīmisko vielu pārvaldības spēju veidošanas pasākumos, sniedzot ziņas

par projektiem, kurus tās atbalsta vai finansē, lai uzlabotu ķīmisko vielu apsaimniekošanu attīstības valstīs un pārejas ekonomikas valstīs. Komisija un dalībvalstis turklāt apsver nevalstisko organizāciju atbalstīšanas iespējas.

22. pants

Uzraudzība un ziņošana

1. Dalībvalstis un Aģentūra reizi trijos gados sūta Komisijai informāciju par to, kā darbojas šajā regulā paredzētās attiecīgās procedūras, tostarp muitas kontroles, pārkāpumu, sankciju un korektīvo darbību procedūras. Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko iepriekš nosaka vienotu ziņošanas formātu. Šo īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

2. Komisija reizi trijos gados sagatavo ziņojumu par to šajā regulā paredzēto funkciju izpildi, kuras ir tās kompetencē, un iekļauj to apvienojošā ziņojumā, kurā apkopota informācija, ko dalībvalstis un Aģentūra sniegušas saskaņā ar 1. punktu. Šā ziņojuma kopsavilkumu, ko publicē internetā, nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Attiecībā uz informāciju, ko sniedz saskaņā ar 1. un 2. punktu, Komisija, dalībvalstis un Aģentūra pilda attiecīgos pienākumus aizsargāt datu konfidencialitāti un īpašumtiesības.

23. pants

Pielikumu atjaunināšana

1. Šīs regulas I pielikumā iekļauto ķīmisko vielu sarakstu Komisija pārskata vismaz vienreiz gadā, pamatojoties uz notikumu attīstību saistībā ar Savienības tiesību aktiem un Konvenciju.

2. Nosakot, vai galīgā reglamentējošā darbība Savienības līmenī ir aizliegšana vai stingra ierobežošana, minētās darbības ietekmi vērtē apakškategoriju līmenī kategorijās "pesticīdi" un "rūpnieciskas ķīmiskās vielas". Ja galīgā reglamentējošā darbība aizliedz vai stingri ierobežo ķīmiskās vielas lietošanu jebkurā no apakškategorijām, šo vielu iekļauj I pielikuma 1. daļā.

Nosakot, vai galīgā reglamentējošā darbība Savienības līmenī ir tāda aizliegšana vai stingra ierobežošana, kuras dēļ par attiecīgo ķīmisko vielu jāsniedz PIC paziņojums saskaņā ar 11. pantu, minētās darbības ietekmi vērtē kategoriju "pesticīdi" un "rūpnieciskas ķīmiskās vielas" līmenī. Ja galīgā reglamentējošā darbība aizliedz vai stingri ierobežo ķīmiskās vielas izmantošanu jebkurā no kategorijām, šo vielu iekļauj arī I pielikuma 2. daļā.

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

3. Lēmumu iekļaut ķīmiskās vielas I pielikumā vai, attiecīgā gadījumā, grozīt atbilstīgos ierakstus pieņem bez liekas kavēšanās.

4. Lai šo regulu pielāgotu tehnikas attīstībai, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 26. pantu attiecībā uz šādiem pasākumiem:

- a) pasākumus, lai pēc Savienības līmeņa galīgās reglamentējošās darbības saskaņā ar šā panta 2. punktu ķīmisku vielu iekļautu I pielikuma 1. vai 2. daļā, un citus I pielikuma grozījumus, tostarp esošo ierakstu izmaiņas;
- b) pasākumus, lai V pielikuma 1. daļā iekļautu ķīmisku vielu, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 850/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par noturīgiem organiskajiem piesārņotājiem ⁽¹⁾;
- c) pasākumus, lai V pielikuma 2. daļā iekļautu ķīmisku vielu, uz kuru jau attiecas Savienības aizliegums eksportēt;
- d) šīs regulas V pielikuma esošo ierakstu izmaiņas;
- e) šīs regulas II, III, IV un VI pielikuma grozījumus.

24. pants

Aģentūras budžets

1. Šīs regulas piemērošanas vajadzībām Aģentūras ieņēmumi ir:

- a) Savienības subsīdija, kas iekļauta Savienības vispārējā budžetā (Komisijas iedaļā);
- b) dalībvalstu brīvprātīgas iemaksas.

2. Ieņēmumus un izdevumus šajā regulā paredzētajiem pasākumiem un ieņēmumus un izdevumus, kas saistīti ar citās regulās paredzētajiem pasākumiem, nodala atsevišķās Aģentūras budžeta sadaļās.

Aģentūras ieņēmumus, kas minēti 1. punktā, izmanto šajā regulā noteikto uzdevumu veikšanai.

3. Komisija piecos gados pēc 2014. gada 1. marta pārbauda, vai Aģentūrai ir lietderīgi noteikt maksu par pakalpojumiem, ko tā sniedz eksportētājiem, un vajadzības gadījumā iesniedz attiecīgu priekšlikumu.

25. pants

Formāti un programmatūra informācijas sniegšanai Aģentūrai

Attiecībā uz ikvienu informācijas sniegšanu tai Aģentūra nosaka formātus un programmatūras pakotnes un bez maksas dara tās pieejamas savā tīmekļa vietnē. Dalībvalstis un citas puses, uz kurām attiecas šī regula, izmanto šos formātus un pakotnes, iesniedzot Aģentūrai informāciju saskaņā ar šo regulu.

26. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 23. panta 4. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 1. marta. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu, vēlākais, deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu, vēlākais, trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 23. panta 4. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošus deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 23. panta 4. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

27. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 133. pantu. Šī komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

⁽¹⁾ OV L 158, 30.4.2004., 7. lpp.

28. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un tās veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo noteikumu pareizu piemērošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Ja tas nav izdarīts pirms šīs regulas stāšanās spēkā, dalībvalstis, vēlākais līdz 2014. gada 1. martam, šos noteikumus paziņo Komisijai un nekavējoties paziņo Komisijai arī par to turpmākajiem grozījumiem.

29. pants

Pārejas laiks attiecībā uz ķīmisku vielu klasifikāciju, marķēšanu un iepakojšanu

Atsauces uz Regulu (EK) Nr. 1272/2008 vajadzības gadījumā uzskata par atsaucēm uz Savienības tiesību aktiem, kurus piemēro saskaņā ar minētās regulas 61. pantu un tajā izklāstīto grafiku.

30. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 689/2008 atceļ no 2014. gada 1. marta.

Atsauces uz Regulu (EK) Nr. 689/2008 uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu VII pielikumā.

31. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2014. gada 1. marta.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 4. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

ĶĪMISKO VIELU SARAKSTS

(kā minēts 7. pantā)

1. DAĻA

Ķīmiskās vielas, uz kurām attiecas eksporta paziņošanas procedūra

(kā minēts 8. pantā)

Jāatzīmē, ka tad, ja uz šajā pielikuma daļā minētajām ķīmiskajām vielām attiecas PIC procedūra, eksporta paziņošanas pienākumu, kas paredzēts 8. panta 2., 3. un 4. punktā, nepiemēro ar nosacījumu, ka ir izpildīti 8. panta 6. punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunkta nosacījumi. Šādas ķīmiskās vielas, kas turpmāk šajā sarakstā apzīmētas ar simbolu "#", ērtības labad ir vēlreiz uzskaitītas šā pielikuma 3. daļā.

Turklāt tad, ja par šajā pielikuma daļā minētajām ķīmiskajām vielām Savienības galīgās reglamentējošās darbības veida dēļ jāsniedz PIC paziņojums, tās ir uzskaitītas arī šā pielikuma 2. daļā. Šādas ķīmiskās vielas turpmāk šajā sarakstā apzīmētas ar simbolu "+".

Ķīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Apakškategorija (*)	Lietojuma ierobežojums (**)	Valstis, uz kurām paziņošana neattiecas
1,1,1-trihloretāns	71-55-6	200-756-3	2903 19 10	i(2)	b	
1,2-dibrometāns (etilēndibromīds) (#)	106-93-4	203-444-5	2903 31 00	p(1)-p(2)	b-b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
1,2-dihloretāns (etilēndihlorīds) (#)	107-06-2	203-458-1	2903 15 00	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Cis-1,3-dihlorpropēns ((1Z)-1,3-dihlorprop-1-ēns)	10061-01-5	233-195-8	2903 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
1,3-dihlorpropēns (1) (+)	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p(1)	b	
2-aminobutāns	13952-84-6	237-732-7	2921 19 80	p(1)-p(2)	b-b	
2-naftilamīns (naftalīn-2-amīns) un tā sāļi (+)	91-59-8, 553-00-4, 612-52-2 un citi	202-080-4, 209-030-0, 210-313-6 un citi	2921 45 00	i(1) i(2)	b b	
2-naftiloksietilskābe	120-23-0	204-380-0	2918 99 90	p(1)	b	
2,4,5-T un tā sāļi un esteri (#)	93-76-5 un citi	202-273-3 un citi	2918 91 00	p(1)-p(2)	b-b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/

Kīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Apakškategorija (*)	Lietojuma ierobežojums (**)	Valstis, uz kurām paziņošana neattiecas
4-aminobifenils (bifenil-4-amīns) un tā sāļi (*)	92-67-1, 2113-61-3 un citi	202-177-1 un citi	2921 49 80	i(1) i(2)	b b	
4-nitrobifenils (*)	92-93-3	202-204-7	2904 20 00	i(1) i(2)	b b	
Acefāts (*)	30560-19-1	250-241-2	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Acifluorfēns	50594-66-6	256-634-5	2916 39 00	p(1)-p(2)	b-b	
Alahlors (*)	15972-60-8	240-110-8	2924 29 95	p(1)	b	
Aldikarbs (*)	116-06-3	204-123-2	2930 90 85	p(1)-p(2)	sr-b	
Ametrīns	834-12-8	212-634-7	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Amitrazs (*)	33089-61-1	251-375-4	2925 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Antrahinons (*)	84-65-1	201-549-0	2914 61 00	p(1)-p(2)	b-b	
Arsēna savienojumi				p(2)	sr	
Azbesta šķiedras (*)	1332-21-4 un citi					Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Krokidoļīts (#)	12001-28-4		2524 10 00	i	b	
Amoziāts (#)	12172-73-5		2524 90 00	i	b	
Antofilīts (#)	77536-67-5		2524 90 00	i	b	
Aktinolīts (#)	77536-66-4		2524 90 00	i	b	
Tremolīts (#)	77536-68-6		2524 90 00	i	b	
Hziotils (*)	12001-29-5 vai 132207-32-0		2524 90 00	i	b	
Atrazīns (*)	1912-24-9	217-617-8	2933 69 10	p(1)	b	
Azīnfoss-etils	2642-71-9	220-147-6	2933 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Azīnfoss-metils (*)	86-50-0	201-676-1	2933 99 90	p(1)	b	
Benfurakarbs (*)	82560-54-1		2932 99 00	p(1)	b	
Bensultaps	17606-31-4		2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	

Ķīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Apakšskategorija (*)	Lietojuma ierobežojums (**)	Valstis, uz kurām paziņošana neattiecas
Benzols (3)	71-43-2	200-753-7	2902 20 00	i(2)	sr	
Benzidīns un tā sāļi (+) Benzidīna atvasinājumi (+)	92-87-5, 36341-27-2 un citi	202-199-1, 252-984-8 un citi	2921 59 90	i(1)-i(2) i(2)	sr-b b	
Bifentrīns	82657-04-3		2916 20 00	p(1)	b	
Binapakrīls (#)	485-31-4	207-612-9	2916 19 50	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Butralīns (+)	33629-47-9	251-607-4	2921 49 00	p(1)	b	
Kadmījs un tā savienojumi	7440-43-9 un citi	231-152-8 un citi	8107 3206 49 30 un citi	i(1)	sr	
Kadusafoss (+)	95465-99-9	n.a.	2930 90 85	p(1)	b	
Kalciferols	50-14-6	200-014-9	2936 29 90	p(1)	b	
Kaptafols (#)	2425-06-1	219-363-3	2930 50 00	p(1)-p(2)	b-b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Karbarīls (+)	63-25-2	200-555-0	2924 29 95	p(1)-p(2)	b-b	
Karbofurāns (+)	1563-66-2	216-353-0	2932 99 85	p(1)	b	
Tetrahlorglekklis	56-23-5	200-262-8	2903 14 00	i(2)	b	
Karbosulfāns (+)	55285-14-8	259-565-9	2932 99 85	p(1)	b	
Kartaps	15263-53-3		2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Hinometionāts	2439-01-2	219-455-3	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Hlorāts (+)	7775-09-9 10137-74-3	231-887-4 233-378-2	2829 11 00 2829 19 00	p(1)	b	
Hlordimeforms (#)	6164-98-3	228-200-5	2925 21 00	p(1)-p(2)	b-b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/

Ķīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Apakšskategorija (*)	Lietojuma ierobežojums (**)	Valstis, uz kurām paziņošana neattiecas
Hlorfenapirs (*)	122453-73-0		2933 99 90	p(1)	b	
Hlorfenvinfoss	470-90-6	207-432-0	2919 90 90	p(1)-p(2)	b-b	
Hlormefoss	24934-91-6	246-538-1	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Hlorbenzilāts (#)	510-15-6	208-110-2	2918 18 00	p(1)-p(2)	b-b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Hloroforms	67-66-3	200-663-8	2903 13 00	i(2)	b	
Hlortaldimetils (*)	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p(1)	b	
Hlozolināts (*)	84332-86-5	282-714-4	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Holekalciferols	67-97-0	200-673-2	2936 29 90	p(1)	b	
Kumafurils	117-52-2	204-195-5	2932 29 85	p(1)-p(2)	b-b	
Kreozots un kreozotam radniecīgas vielas	8001-58-9 61789-28-4 84650-04-4 90640-84-9 65996-91-0 90640-80-5 65996-85-2 8021-39-4 122384-78-5	232-287-5 263-047-8 283-484-8 292-605-3 266-026-1 292-602-7 266-019-3 232-419-1 310-191-5	2707 91 00 3807 00 90	 i(2)	 b	
Krimidīns	535-89-7	208-622-6	2933 59 95	p(1)	b	
Cianamīds (*)	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p(1)	b	
Cianazīns	21725-46-2	244-544-9	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Cihalotrīns	68085-85-8	268-450-2	2926 90 95	p(1)	b	
DBB (di-μ-okso-di-n-butilstanio-hidroksiborāns/dioksastanaboretān-4-ols)	75113-37-0	401-040-5	2931 00 95	i(1)	b	

Ķīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Apakškatēgorija (*)	Lietojuma ierobežojums (**)	Valstis, uz kurām paziņošana neattiecas
Diazinons (*)	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p(1)	b	
Dihlobenils (*)	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p(1)	b	
Diklorāns (*)	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p(1)	b	
Dihlorvoss (*)	62-73-7	200-547-7	2919 90 90	p(1)	b	
Dikofols (*)	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Dikofols, kas satur mazāk nekā 78 % p,p'-dikofola vai 1 g/kg DDT un DDT radniecīgu savienojumu (*)	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Dimetēnamīds (*)	87674-68-8	n.a.	2934 99 90	p(1)	b	
Dinikonazols-M (*)	83657-18-5	n.a.	2933 99 80	p(1)	b	
Dinitroortokrezols (DNOC) un tā sāļi (piem., amonija sāls, kālija sāls un nātrijs sāls) (#)	534-52-1 2980-64-5 5787-96-2 2312-76-7	208-601-1 221-037-0 — 219-007-7	2908 99 90	p(1)-p(2)	b-b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Dinobutons	973-21-7	213-546-1	2920 90 10	p(1)-p(2)	b-b	
Dinozebs, tā sāļi un esteri (#)	88-85-7 un citi	201-861-7 un citi	2908 91 00 2915 36 00	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Dinoterbs (*)	1420-07-1	215-813-8	2908 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Difenilamīns	122-39-4	204-539-4	2921 44 00	p(1)	b	
Izputināmu pulveru maisījumi, kuru sastāvā ir: benomils, 7 % vai vairāk,	 17804-35-2	 241-775-7	3808 99 90 2933 99 90	 p(1)	 b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/

Kīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Apakškategorija (*)	Lietojuma ierobežojums (**)	Valstis, uz kurām paziņošana neattiecas
karbofurāns, 10 % vai vairāk, un tīrums, 15 % vai vairāk (#)	1563-66-2 137-26-8	216-353-0 205-286-2	2932 99 85 2930 30 00	p(2)	b	
Endosulfāns (*)	115-29-7	204-079-4	2920 90 85	p(1)	b	
Etalfuralīns (*)	55283-68-6	259-564-3	2921 43 00	p(1)	b	
Etions	563-12-2	209-242-3	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Etoksihīns (*)	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p(1)	b	
Etilēnoksīds (oksirāns) (#)	75-21-8	200-849-9	2910 10 00	p(1)	b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Fenarimols (*)	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p(1)	b	
Fenitrotions (*)	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p(1)	b	
Fenpropatīns	39515-41-8	254-485-0	2926 90 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fentions (*)	55-38-9	200-231-9	2930 90 85	p(1)	sr	
Fentīna acetāts (*)	900-95-8	212-984-0	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fentīna hidroksīds (*)	76-87-9	200-990-6	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fenvalerāts	51630-58-1	257-326-3	2926 90 95	p(1)	b	
Ferbams	14484-64-1	238-484-2	2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Fluoracetamīds (#)	640-19-7	211-363-1	2924 12 00	p(1)	b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Flurenols	467-69-6	207-397-1	2918 19 85	p(1)-p(2)	b-b	
Flurprimidols (*)	56425-91-3	n.a.	2933 59 95	p(1)	b	
Furatiokarbs	65907-30-4	265-974-3	2932 99 85	p(1)-p(2)	b-b	
Guazaīns (*)	108173-90-6 115044-19-4	236-855-3	3808 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Heksahloretāns	67-72-1	200-666-4	2903 19 80	i(1)	sr	

Kīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Apakšskategorija (*)	Lietojuma ierobežojums (**)	Valstis, uz kurām paziņošana neattiecas
Heksazinons	51235-04-2	257-074-4	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Iminoktadīns	13516-27-3	236-855-3	2925 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Indoliletīkškābe (*)	87-51-4	201-748-2	2933 99 80	p(1)	b	
Izoksations	18854-01-8	242-624-8	2934 99 90	p(1)	b	
Malations	121-75-5	204-497-7	2930 90 99	p(2)	b	
a) maleīnskābes hidrazīds un tā sāļi, izņemot holīna, kālija un nātrija sāļus	123-33-1	204-619-9	2933 99 90	p(1)	b	
b) maleīnskābes hidrazīda holīna, kālija un nātrija sāļi, kas satur vairāk nekā 1 mg/kg brīva hidrazīna, izsakot skābes ekvivalentā	61167-10-0, 51542-52-0, 28330-26-9	257-261-0, 248-972-7	2933 99 90			
Dzīvsudraba savienojumi, arī neorganiskie dzīvsudraba savienojumi, dzīvsudraba alkil-, alkiloksialkil- un aril-savienojumi, izņemot V pielikumā uzskaitītos dzīvsudraba savienojumus (#)	62-38-4, 26545-49-3 un citi	200-532-5, 247-783-7 un citi	2852 00 00	p(1)-p(2)	b-b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Metams	144-54-7 137-42-8	205-632-2 205-239-0	2930 20 00	p(1)	b	
Metamidofoss (2) (*)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p(1)	b	
Metamidofoss (šķīstoši preparāti šķidrums veidā, kuros aktīvās vielas saturs pārsniedz 600 g/l) (#)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00 3808 50 00	p(2)	b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Metidations	950-37-8	213-449-4	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Metomils	16752-77-5	240-815-0	2930 90 99	p(2)	b	
Metilbromīds (*)	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p(1)-p(2)	b-b	
Metilparations (*) (#)	298-00-0	206-050-1	2920 11 00	p(1)-p(2)	b-b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Metoksurons	19937-59-8	243-433-2	2924 21 90	p(1)-p(2)	b-b	
Monokrotofoss (#)	6923-22-4	230-042-7	2924 12 00	p(1)-p(2)	b-b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/

Kīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Apakšskategorija (*)	Lietojuma ierobežojums (**)	Valstis, uz kurām paziņošana neattiecas
Monolinurons	1746-81-2	217-129-5	2928 00 90	p(1)	b	
Monometildibromdifenilmetāns Tirdzniecības nosaukums: DBBT (*)	99688-47-8	402-210-1	2903 69 90	i(1)	b	
Monometildihlordifenilmetāns Tirdzniecības nosaukums: Ugilec 121 vai Ugilec 21 (*)	—	400-140-6	2903 69 90	i(1)-i(2)	b-b	
Monometiltetrahlordifenilmetāns Tirdzniecības nosaukums: Ugilec 141 (*)	76253-60-6	278-404-3	2903 69 90	i(1)-i(2)	b-b	
Monurons	150-68-5	205-766-1	2924 21 90	p(1)	b	
Nikotīns (*)	54-11-5	200-193-3	2939 99 00	p(1)	b	
Nitrofēns (*)	1836-75-5	217-406-0	2909 30 90	p(1)-p(2)	b-b	
Nonilfenola izomēri C ₆ H ₄ (OH)C ₉ H ₁₉ (*)	25154-52-3 (nonilfenols), 84852-15-3 (4-nonilfenols, sazarotas virknes) 11066-49-2 (izononilfenols), 90481-04-2, (nonilfenols, saza- rotas virknes), 104-40-5 (p-nonilfenols) u.c.	246-672-0 284-325-5 234-284-4 291-844-0 203-199-4 un citi	2907 13 00	i(1)	sr	
Nonilfenola etoksilāti (C ₂ H ₄ O) _n C ₁₅ H ₂₄ O (*)	9016-45-9, 26027-38-3, 68412-54-4, 37205-87-1, 127087-87-0 un citi		3402 13 00	i(1) p(1)-p(2)	sr b-b	
Oktabromdifenilēteris (*)	32536-52-0	251-087-9	2909 30 38	i(1)	sr	
Ometoāts	1113-02-6	214-197-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Oksidemetonmetils (*)	301-12-2	206-110-7	2930 90 85	p(1)	b	
Parakvāts (*)	4685-14-7 1910-42-5 2074-50-2	225-141-7 217-615-7 218-196-3	2933 39 99	p(1)	b	

Ķīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Apakškatēgorija (*)	Lietošanas ierobežojums (**)	Valstis, uz kurām paziņošana neattiecas
Parations (#)	56-38-2	200-271-7	2920 11 00	p(1)-p(2)	b-b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Pebulāts	1114-71-2	214-215-4	2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Pentahlorfenols, tā sāļi un esteri (#)	87-86-5 un citi	201-778-6 un citi	2908 11 00 2908 19 00 un citi	p(1)-p(2)	b-sr	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Perfluoroktānsulfonāti (PFOS) C ₈ F ₁₇ SO ₂ X (X = OH, metāla sāls (O-M +), halogenīds, amīds u. c. atvasinājumi, ietverot polimērus) (*)	1763-23-1 2795-39-3 un citi	n.a.	2904 90 20 2904 90 20 un citi	i(1)	sr	
Permetrīns	52645-53-1	258-067-9	2916 20 00	p(1)	b	
Fozalons (*)	2310-17-0	218-996-2	2934 99 90	p(1)	b	
Fosfamīdons (šķīstoši preparāti šķidrums veidā, kuros aktīvās vielas saturs pārsniedz 1 000 g/l) (#)	13171-21-6 (maisījums, (E)&(Z) izomēri) 23783-98-4 ((Z)-izomērs) 297-99-4 ((E)-izomērs)	236-116-5	2924 12 00 3808 50 00	p(1)-p(2)	b-b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Polibrombifenili (PBB), izņemot heksabrombifenilu (#)	13654-09-6, 27858-07-7 un citi	237-137-2, 248-696-7 un citi	2903 69 90	i(1)	sr	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Polihlorterfenili (PCT) (#)	61788-33-8	262-968-2	2903 69 90	i(1)	b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Procimidons (*)	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p(1)	b	
Propahlors (*)	1918-16-7	217-638-2	2924 29 98	p(1)	b	
Propanils	709-98-8	211-914-6	2924 29 98	p(1)	b	
Profams	122-42-9	204-542-0	2924 29 95	p(1)	b	
Propizohlors (*)	86763-47-5	n.a.	2924 29 98	p(1)	b	

Kīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Apakškategorija (*)	Lietojuma ierobežojums (**)	Valstis, uz kurām paziņošana neattiecas
Pirazofoss (*)	13457-18-6	236-656-1	2933 59 95	p(1)-p(2)	b-b	
Kvintocēns (*)	82-68-8	201-435-0	2904 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Scillirozīds	507-60-8	208-077-4	2938 90 90	p(1)	b	
Simazīns (*)	122-34-9	204-535-2	2933 69 10	p(1)-p(2)	b-b	
Strihnīns	57-24-9	200-319-7	2939 99 00	p(1)	b	
Teknazēns (*)	117-18-0	204-178-2	2904 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Terbufoss	13071-79-9	235-963-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Tetraetilsvins (#)	78-00-2	201-075-4	2931 00 95	i(1)	sr	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Tetrametilsvins (#)	75-74-1	200-897-0	2931 00 95	i(1)	sr	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Tallija sulfāts	7446-18-6	231-201-3	2833 29 90	p(1)	b	
Tiobenkarbs (*)	28249-77-6	248-924-5	2930 20 00	p(1)	b	
Tiociklams	31895-22-4	250-859-2	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Tiodikarbs (*)	59669-26-0	261-848-7	2930 90 85	p(1)	b	
Tolilfluānīds (*)	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p(1)	b	
Triazofoss	24017-47-8	245-986-5	2933 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Visi tributilvas savienojumi, arī:			2931 00 95	p(2)	b	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Tributilvas oksīds	56-35-9	200-268-0	2931 00 95			
Tributilvas fluorīds	1983-10-4	217-847-9	2931 00 95			
Tributilvas metakrilāts	2155-70-6	218-452-4	2931 00 95			
Tributilvas benzoāts	4342-36-3	224-399-8	2931 00 95			
Tributilvas hlorīds	1461-22-9	215-958-7	2931 00 95			
Tributilvas linoleāts	24124-25-2	246-024-7	2931 00 95			
Tributilvas naftenāts (#)	85409-17-2	287-083-9	2931 00 95			

Ķīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Apakšskategorija (*)	Lietojuma ierobežojums (**)	Valstis, uz kurām paziņošana neattiecas
Trihlorfons (*)	52-68-6	200-149-3	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Triciklazols (*)	41814-78-2	255-559-5	2934 99 90	p(1)	b	
Tridemorfs	24602-86-6	246-347-3	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Trifluralīns (*)	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p(1)	b	
Trīsaizvietotie alvas organiskie savienojumi, izņemot tributilalvas savienojumus (*)	—	—	2931 00 95 un citi	p(2) i(2)	sr sr	
Tris(2,3-dibrompropil)fosfāts (#)	126-72-7	204-799-9	2919 10 00	i(1)	sr	Sk. PIC apkārtrakstu www.pic.int/
Tris-aziridinilfosfinoksīds (1,1',1"-fosforiltriaziridīns) (*)	545-55-1	208-892-5	2933 99 90	i(1)	sr	
Vamidotions	2275-23-2	218-894-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Vinklozolīns (*)	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p(1)	b	
Cinebs	12122-67-7	235-180-1	2930 20 00 vai 3824 90 97	p(1)	b	

(*) Apakšskategorijas: p(1) – augu aizsardzības līdzekļu grupas pesticīds, p(2) – cits pesticīds, ietverot biocīdus. i(1) – rūpnieciska ķīmiska viela profesionālai lietošanai, i(2) – rūpnieciska ķīmiska viela plašai lietošanai.

(**) Lietojuma ierobežojumi: sr – stingrs ierobežojums, b – aizliegums (attiecīgajai apakšskategorijai vai apakšskategorijām) saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

(1) Šis ieraksts neietekmē esošo ierakstu par cis-1,3-dihlorpropēnu (CAS Nr. 10061-01-5).

(2) Šis ieraksts neskar esošo ierakstu par metamidofosa šķīstošajiem preparātiem šķīdrumu veidā, kuros aktīvās sastāvdaļas saturs ir lielāks par 600 g/l.

(3) Izņemot dzinēju degvielas, uz kurām attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/70/EK (1998. gada 13. oktobris), kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti (OV L 350, 28.12.1998., 58. lpp.).

CAS numurs = Ķīmiskā informatīvā dienesta (*Chemical Abstracts Service*) reģistrācijas numurs.

(#) Ķīmiskā viela, uz kuru pilnībā vai daļēji attiecas PIC procedūra.

(*) Ķīmiskā viela, par kuru jāsniedz PIC paziņojums.

2. DAĻA

Ķīmiskās vielas, par kurām jāsniedz PIC paziņojums

(kā minēts 11. pantā)

Šajā sarakstā iekļautas ķīmiskās vielas, par kurām jāsniedz PIC paziņojums. Tas neietver tās šā pielikuma 3. daļā uzskaitītās vielas, uz kurām jau attiecas PIC procedūra.

Ķīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Kategorija (*)	Lietojuma ierobežojums (**)
1,3-dihlorpropēns	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p	b
2-naftilamīns (naftalīn-2-amīns) un tā sāļi	91-59-8, 553-00-4, 612-52-2 un citi	202-080-4, 209-030-0, 210-313-6 un citi	2921 45 00	i	b
4-aminobifenils (bifenil-4-amīns) un tā sāļi	92-67-1, 2113-61-3 un citi	202-177-1 un citi	2921 49 80	i	b
4-nitrobifenils	92-92-3	202-204-7	2904 20 00	i	b
Acefāts	30560-19-1	250-241-2	2930 90 85	p	b
Alahlori	15972-60-8	240-110-8	2924 29 95	p	b
Aldikarbs	116-06-3	204-123-2	2930 90 85	p	sr
Amitrazs	33089-61-1	251-375-4	2925 29 00	p	b
Antrahinons	84-65-1	201-549-0	2914 61 00	p	b
Azbesta šķiedras: krizotils	12001-29-5 vai 132207-32-0		2524 90 00	i	b
Atrazīns	1912-24-9	217-617-8	2933 69 10	p	b
Azinfosmetils	86-50-0	201-676-1	2933 99 80	p	b
Benfurakarbs	82560-54-1	n.a.	2932 99 00	p	b
Benzidīns un tā sāļi	92-87-5, 36341-27-2 un citi	202-199-1, 252-984-8 un citi	2921 59 90	i	sr
Benzidīna atvasinājumi	—	—			

Kīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Kategorija (*)	Lietojuma ierobežojums (**)
Butralīns	33629-47-9	251-607-4	2921 49 00	p	b
Kadusafoss	95465-99-9	n.a.	2930 90 99	p	b
Karbarīls	63-25-2	200-555-0	2924 29 95	p	b
Karbofurāns	1563-66-2	216-353-0	2932 99 00	p	b
Karbosulfāns	55285-14-8	259-565-9	2932 99 00	p	b
Florāts	7775-09-9 10137-74-3	231-887-4 233-378-2	2829 11 00 2829 19 00	p	b
Hlorfenapīrs	122453-73-0		2933 99 90	p	sr
Hlortaldimetils	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p	b
Hlozolināts	84332-86-5	282-714-4	2934 99 90	p	b
Cianamīds	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p	sr
Diazinons	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p	sr
Dihlobenīls	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p	b
Diklorāns	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p	b
Dihlrvoss	62-73-7	200-547-7	2919 90 00	p	sr
Dikofols	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p	b
Dikofols, kas satur mazāk nekā 78 % p,p'-dikofola vai 1 g/kg DDT un DDT radniecīgu savienojumu	115-32-3	204-082-0	2906 29 00	p	b
Dimetēnamīds	87674-68-8	n.a.	2934 99 90	p	b
Dinikonazols-M	83657-18-5	n.a.	2933 99 80	p	b
Dinoterbs	1420-07-1	215-813-8	2908 99 90	p	b
Endosulfāns	115-29-7	204-079-4	2920 90 85	p	b
Etalfluralīns	55283-68-6	259-564-3	2921 43 00	p	b

Kīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Kategorija (*)	Lietojuma ierobežojums (**)
Etoksihīns	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p	b
Fenarimols	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p	b
Fenitrotions	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p	sr
Fentions	55-38-9	200-231-9	2930 90 85	p	sr
Fentinacetāts	900-95-8	212-984-0	2931 00 95	p	b
Fentinhidroksīds	76-87-9	200-990-6	2931 00 95	p	b
Flurprimidols	56425-91-3	n.a.	2933 59 95	p	b
Guazafīns	108173-90-6 115044-19-4	236-855-3	3808 99 90	p	b
Indoliletīkskābe	87-51-4	201-748-2	2933 99 80	p	b
Metamidofoss (1)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p	b
Metilbromīds	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p	b
Metilparations (#)	298-00-0	206-050-1	2920 11 00	p	b
Monometildibromdifenilmetāns Tirdzniecības nosaukums: DBBT	99688-47-8	401-210-1	2903 69 90	i	b
Monometildihlordifenilmetāns Tirdzniecības nosaukums: Ugilec 121 vai Ugilec 21	—	400-140-6	2903 69 90	i	b
Monometiltetrahlordifenilmetāns Tirdzniecības nosaukums: Ugilec 141	76253-60-6	278-404-3	2903 69 90	i	b
Nikotīns	54-11-5	200-193-3	2939 99 00	p	b

Kīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Kategorija (*)	Lietojuma ierobežojums (**)
Nitrofēns	1836-75-5	217-406-0	2909 30 90	p	b
Nonilfenola izomēri C ₆ H ₄ (OH)C ₉ H ₁₉	25154-52-3 (nonilfenols), 84852-15-3 (4-nonilfenols, sazarotas virknes), 11066-49-2 (izononilfenols), 90481-04-2, (nonilfenols, sazarotas virknes), 104-40-5 (p-nonilfenols) u.c.	246-672-0 284-325-5 234-284-4 291-844-0 203-199-4 un citi	2907 13 00	i	sr
Nonilfenola etoksilāti (C ₂ H ₄ O) _n C ₁₅ H ₂₄ O	9016-45-9, 26027-38-3, 68412-54-4, 37205-87-1, 127087-87-0 un citi		3402 13 00	i p	sr b
Oktabromdifenilēteris	32536-52-0	251-087-9	2909 30 38	i	sr
Oksidemetonmetils	301-12-2	206-110-7	2930 90 85	p	b
Parakvāts	4685-14-7 1910-42-5 2074-50-2	225-141-7 217-615-7 218-196-3	2933 39 99	p	b
Perfluoroktānsulfonāti	1763-23-1	n.a.	2904 90 20	i	sr
(PFOS) C ₈ F ₁₇ SO ₂ X (X = OH, metāla sāls (O-M+), halogenīds, amīds u. c. atvasinājumi, ietverot polimērus)	2795-39-3 un citi		2904 90 20 un citi		
Fozalons	2310-17-0	218-996-2	2934 99 90	p	b
Procimidons	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p	b
Propahlors	1918-16-7	217-638-2	2924 29 98	p	b
Propizohlors	86763-47-5	n.a.	2924 29 98	p	b
Pirazofoss	13457-18-6	236-656-1	2933 59 95	p	b

Kīmiskā viela	CAS Nr.	Einecs numurs	KN kods	Kategorija (*)	Lietojuma ierobežojums (**)
Kvintocēns	82-68-8	201-435-0	2904 90 85	p	b
Simazīns	122-34-9	204-535-2	2933 69 10	p	b
Teknazēns	117-18-0	204-178-2	2904 90 85	p	b
Tiobenkarbs	28249-77-6	248-924-5	2930 20 00	p	b
Tiodikarbs	59669-26-0	261-848-7	2930 90 85	p	b
Tolilfluanīds	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p	sr
Trihlorfons	52-68-6	200-149-3	2931 00 95	p	b
Triciklazols	41814-78-2	255-559-5	2934 99 90	p	b
Trifluralīns	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p	b
Trišaižvietotie alvas organiskie savienojumi, izņemot tributilalvas savienojumus	—	—	2931 00 95 un citi	p	sr
Vinklozolīns	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p	b

(*) Kategorijas: p – pesticīds; i – rūpnieciska ķīmiskā viela.

(**) Lietojuma ierobežojumi: sr – stingrs ierobežojums; b – aizliegums (attiecīgajai kategorijai vai kategorijām). CAS numurs = Ķīmiskā informatīvā dienesta (*Chemical Abstracts Service*) reģistrācijas numurs.

(¹) Šis ieraksts neskar ierakstu I pielikuma 3. daļā par metamidofosa šķīstošajiem preparātiem šķīdrumu veidā, kuros aktīvās sastāvdaļas saturs ir lielāks par 600 g/l.

([#]) Ķīmiskā viela, uz kuru pilnībā vai daļēji attiecas starptautiskā PIC procedūra.

3. DAĻA

Ķīmiskās vielas, uz kurām attiecas PIC procedūra

(kā minēts 13. un 14. pantā)

(Kategorijas norādītas atbilstīgi Konvencijas kategorijām)

Ķīmiskā viela	Attiecīgais CAS numurs	HS kods Viela tūrā veidā	HS kods Maisījumi, kuru sastāvā ir viela	Kategorija
2,4,5-T un tā sāļi un esteri	93-76-5 (#)	2918.91	3808.50	pesticīds
Aldrīns (*)	309-00-2	2903.52	3808.50	pesticīds
Binapakrils	485-31-4	2916.19	3808.50	pesticīds
Kaptafols	2425-06-1	2930.50	3808.50	pesticīds
Hlordāns (*)	57-74-9	2903.52	3808.50	pesticīds
Hlordimeforms	6164-98-3	2925.21	3808.50	pesticīds
Hlorbenzilāts	510-15-6	2918.18	3808.50	pesticīds
DDT (*)	50-29-3	2903.62	3808.50	pesticīds
Dieldrīns (*)	60-57-1	2910.40	3808.50	pesticīds
Dinitroortokrezols (DNOC) un tā sāļi (piem., amonija sāls, kālija sāls un nātrija sāls)	534-52-1, 2980-64-5, 5787-96-2, 2312-76-7	2908.99	3808.91 3808.92 3808.93	pesticīds
Dinozebs, tā sāļi un esteri	88-85-7 (#)	2908.91	3808.50	pesticīds
1,2-dibrometāns (EDB)	106-93-4	2903.31	3808.50	pesticīds
Etilēndihlorīds (1,2-dihloretāns)	107-06-2	2903.15	3808.50	pesticīds
Etilēnoksis	75-21-8	2910.10	3808.50 3824.81	pesticīds
Fluoracetamīds	640-19-7	2924.12	3808.50	pesticīds
HCH (izomēru maisījums) (*)	608-73-1	2903.51	3808.50	pesticīds
Heptahlori (*)	76-44-8	2903.52	3808.50	pesticīds

Ķīmiskā viela	Attiecīgais CAS numurs	HS kods Viela tīrā veidā	HS kods Maisījumi, kuru sastāvā ir viela	Kategorija
Heksahlorbenzols (*)	118-74-1	2903.62	3808.50	pesticīds
Lindāns (*)	58-89-9	2903.51	3808.50	pesticīds
Dzīvsudraba savienojumi, tostarp neorganiskie dzīvsudraba savienojumi, alkil-dzīvsudraba savienojumi un alkiloksialkil- un arildzīvsudraba savienojumi	10112-91-1, 21908-53-2 un citi Sk. arī: www.pic.int/	2852.00	3808.50	pesticīds
Monokrotofoss	6923-22-4	2924.12	3808.50	pesticīds
Parations	56-38-2	2920.11	3808.50	pesticīds
Pentahlorfenols, tā sāļi un esteri	87-86-5 (#)	2908.11 2908.19	3808.50 3808.91 3808.92 3808.93 3808.94 3808.99	pesticīds
Toksafēns (*)	8001-35-2	—	3808.50	pesticīds
Izputināmu pulveru maisījumi, kas satur 7 % vai vairāk benomila, 10 % vai vairāk karbofurāna un 15 % vai vairāk tirama	17804-35-2 1563-66-2 137-26-8	—	3808.92	īpaši bīstams pesticīdu preparāts
Metamidofoss (šķīstoši preparāti šķidrums veidā, kuru aktīvās sastāvdaļas saturs ir lielāks par 600 g/l)	10265-92-6	2930.50	3808.50	īpaši bīstams pesticīdu preparāts
Metilparations (emulsiju koncentrāti (EC) ar aktīvās sastāvdaļas saturu 19,5 % vai vairāk un vielas putekļi ar aktīvās sastāvdaļas saturu 1,5 % vai vairāk)	298-00-0	2920.11	3808.50	īpaši bīstams pesticīdu preparāts
Fosfamidons (šķīstoši preparāti šķidrums veidā, kuru aktīvās sastāvdaļas saturs ir lielāks par 1 000 g/l)		2924.12	3808.50	īpaši bīstams pesticīdu preparāts
(E) un (Z) izomēru maisījums	13171-21-6			
(Z)-izomērs	23783-98-4			
(E)-izomērs	297-99-4			
Azbesta šķiedras:		2524.10 2524.90	6811.40 6812.80 6812.91 6812.92 6812.93 6812.99 6813.20	rūpnieciskas

Ķīmiskā viela	Attiecīgais CAS numurs	HS kods Viela tīrā veidā	HS kods Maisījumi, kuru sastāvā ir viela	Kategorija
Krokidolīts	12001-28-4	2524.10		
Aktinolīts	77536-66-4	2524.90		
Antofilīts	77536-67-5	2524.90		
Amozīts	12172-73-5	2524.90		
Tremolīts	77536-68-6	2524.90		
Polibrombifenili (PBB)				
— (heksa-) (*)	36355-01-8	—	3824.82	rūpnieciski
— (okta-)	27858-07-7			
— (deka-)	13654-09-6			
Polihlorbifenili (PCB) (*)	1336-36-3	—	3824.82	rūpnieciski
Polihlorterfenili (PCT)	61788-33-8	—	3824.82	rūpnieciski
Tetraetilsvins	78-00-2	2931.00	3811.11	rūpniecisks
Tetrametilsvins	75-74-1	2931.00	3811.11	rūpniecisks
Visi tributilvas savienojumi, arī:		2931.00	3808.99	pesticīds
Tributilvas oksīds	56-35-9	2931.00	3808.99	
Tributilvas fluorīds	1983-10-4	2931.00	3808.99	
Tributilvas metakrilāts	2155-70-6	2931.00	3808.99	
Tributilvas benzoāts	4342-36-3	2931.00	3808.99	
Tributilvas hlorīds	1461-22-9	2931.00	3808.99	
Tributilvas linoleāts	24124-25-2	2931.00	3808.99	
Tributilvas naftenāts	85409-17-2	2931.00	3808.99	
Tris (2,3-dibrompropil)fosfāts	126-72-7	2919.10	3824.83	rūpniecisks

(*) Šīs vielas eksportēt ir aizliegts saskaņā ar šīs regulas 15. panta 2. punktu un V pielikumu.

(*) CAS numurs norādīts tikai klasificētajiem izejas savienojumiem.

II PIELIKUMS

PAZIŅOŠANA PAR EKSPORTU

Saskaņā ar 8. pantu sniedzamā informācija

1. Eksportējamās vielas identitāte:
 - a) nosaukums pēc Starptautiskās Teorētiskās un praktiskās ķīmijas apvienības (IUPAC) nomenklatūras;
 - b) citi nosaukumi (piemēram, ISO nosaukums, parastie nosaukumi, tirdzniecības nosaukumi un abreviatūras);
 - c) *Einecs* numurs un *CAS* numurs;
 - d) *CUS* (Eiropas Ķīmisko vielu saraksts muitas vajadzībām) numurs un kombinētās nomenklatūras kods;
 - e) galvenie vielas piemaisījumi, ja tam ir īpaša nozīme.
2. Eksportējamā maisījuma identitāte:
 - a) maisījuma tirdzniecības nosaukums un/vai apzīmējums;
 - b) katrai I pielikumā minētajai vielai – procentuālais sastāvs un 1. punktā norādītie dati;
 - c) *CUS* (Eiropas Ķīmisko vielu saraksts muitas vajadzībām) numurs un kombinētās nomenklatūras kods.
3. Eksportējamā izstrādājuma identitāte:
 - a) izstrādājuma tirdzniecības nosaukums un/vai apzīmējums;
 - b) procentuālais sastāvs un 1. punktā norādītie dati katrai I pielikumā minētajai vielai.
4. Informācija par eksportu:
 - a) galamērķa valsts;
 - b) izcelsmes valsts;
 - c) sagaidāmā pirmā eksporta diena kārtējā gadā;
 - d) paredzamais ķīmiskās vielas daudzums, kuru kārtējā gadā eksportēs uz attiecīgo valsti;
 - e) ja zināms – paredzamais lietojums galamērķa valstī, norādot, kurām Konvencijā noteiktajām kategorijām šis lietojums atbilst;
 - f) importējošās fiziskās vai juridiskās personas vārds vai nosaukums, adrese un citi attiecīgi dati;
 - g) eksportētāja vārds vai nosaukums, adrese un citi attiecīgi dati.
5. Izraudzītās valsts iestādes:
 - a) nosaukums, adrese, tālruna un teleksa, faksa numurs vai e-pasta adrese izraudzītajai valsts iestādei Savienībā, no kuras var saņemt sīkāku informāciju;
 - b) nosaukums, adrese, tālruna un teleksa, faksa numurs vai e-pasta adrese izraudzītajai valsts iestādei (importējošajā valstī).
6. Informācija par veicamajiem piesardzības pasākumiem, tostarp par bīstamības un riska kategorijām un nekaitīguma norādēm.
7. Fizikāli ķīmisko, toksikoloģisko un ekotoksikoloģisko īpašību kopsavilkums.

8. Ķīmiskās vielas lietojums Savienībā:
- a) lietojumi, kategorijas saskaņā ar Konvenciju un Savienības apakškategorijām, ja uz tām attiecināmi kontroles pasākumi (aizliegums vai stingri ierobežojumi);
 - b) lietojumi, kuros ķīmiskā viela nav stingri ierobežota vai aizliegta (lietojuma kategorijas un apakškategorijas, kas definētas regulas I pielikumā);
 - c) ja iespējams – saražoto, importēto, eksportēto un izlietoto ķīmiskās vielas daudzumu aptuvens novērtējums.
9. Informācija par piesardzības pasākumiem, kas veicami, lai samazinātu ķīmiskās vielas iedarbību un emisiju.
10. Reglamentējošo ierobežojumu kopsavilkums un to noteikšanas pamatojums.
11. Šīs regulas IV pielikuma 2. punkta a), c) un d) apakšpunktā norādītās informācijas kopsavilkums.
12. Papildu informācija, kuru eksportējošā Puse sniegusi, uzskatot to par būtisku, vai IV pielikumā noteikta sīkāka informācija, ja to pieprasījusi importējošā Puse.
-

III PIELIKUMS

Informācija, kas dalībvalstu izraudzītajām valsts iestādēm jāsniedz Komisijai saskaņā ar 10. pantu

1. Kopsavilkums par to ķīmisko vielu daudzumiem, uz kurām attiecas I pielikums un kuras vielu, maisījumu un izstrādājumu veidā eksportētas iepriekšējā gadā:

- a) eksportēšanas gads;
- b) kopsavilkums par vielu, maisījumu un izstrādājumu veidā eksportēto ķīmisko vielu daudzumiem (tabulas paraugs pievienots).

Ķīmiskā viela	Importētājvalsts	Vielas daudzums

2. Fizisku vai juridisku personu, kas ķīmiskās vielas importē Pusē vai citā valstī, saraksts

Ķīmiskā viela	Importētājvalsts	Importējošā persona	Importējošās personas adrese un citi attiecīgie dati

IV PIELIKUMS

Paziņošana Konvencijas Sekretariātam par aizliegtām vai stingri ierobežotām ķīmiskām vielām

INFORMĀCIJA, KAS JĀIEKĻAUJ 11. PANTĀ PAREDZĒTAJOS PAZIŅOJUMOS

Paziņojumos iekļauj šādas ziņas.

1. Īpašības, identifikācija un lietojumi:

- a) plaši pazīstamais nosaukums;
- b) ķīmiskais nosaukums saskaņā ar starptautiski atzītu nomenklatūru (piemēram, Starptautiskās Teorētiskās un praktiskās ķīmijas apvienības (IUPAC) nomenklatūru), ja šāda nomenklatūra ir;
- c) komercnosaukumi un maisījumu nosaukumi;
- d) kodu numuri: CAS (*Chemical Abstracts Service*) numurs, Harmonizētās sistēmas muitas kods un citi numuri;
- e) informācija par bīstamības klasifikāciju, ja uz ķīmisko vielu attiecas klasifikācijas prasības;
- f) ķīmiskās vielas lietojums vai lietojumi:
 - Savienībā,
 - citur (ja zināmi);
- g) fizikāli ķīmiskās, toksikoloģiskās un ekotoksikoloģiskās īpašības.

2. Galīgā reglamentējošā darbība:

- a) galīgajai reglamentējošajai darbībai specifiskā informācija:
 - i) galīgās reglamentējošās darbības kopsavilkums;
 - ii) atsauce uz reglamentējošo dokumentu;
 - iii) galīgās reglamentējošās darbības spēkā stāšanās diena;
 - iv) norāde par to, vai galīgā reglamentējošā darbība ir pieņemta, pamatojoties uz riska vai bīstamības novērtējumu, un – ja tā ir – informācija par šo novērtējumu, ietverot atsauci uz attiecīgo dokumentāciju;
 - v) pamatojums, kāpēc galīgā reglamentējošā darbība ir svarīga cilvēku veselības, tostarp patērētāju un darbinieku veselības, vai vides aizsardzībai;
 - vi) kopsavilkums par bīstamību un risku, ko ķīmiskā viela rada cilvēku veselībai, tostarp patērētāju un darbinieku veselībai, vai videi, un galīgās reglamentējošās darbības sagaidāmā ietekme;
- b) kategorija vai kategorijas, attiecībā uz kurām pieņemta galīgā reglamentējošā darbība, un šādas ziņas par katru kategoriju:
 - i) lietojums vai lietojumi, kas aizliegti ar galīgo reglamentējošo darbību;
 - ii) lietojums vai lietojumi, kas turpina būt atļauti;
 - iii) ja iespējams – saražoto, importēto, eksportēto un izlietoto ķīmiskās vielas daudzumu aptuvenus novērtējums;

-
- c) ciktāl iespējams, norāde par galīgās reglamentējošās darbības iespējamo saistību ar citām valstīm un reģioniem;
- d) cita saistīta informācija, kas var ietvert:
- i) galīgās reglamentējošās darbības sociālekonomisko seku novērtējumu;
 - ii) ja iespējams, tādu informāciju par alternatīvām un to relatīvajiem riskiem kā:
 - kaitēkļu apkarošanas kompleksās stratēģijas,
 - rūpniecības tehnoloģijas un procesi, arī tīrākas tehnoloģijas.
-

V PIELIKUMS

Ķīmiskās vielas un izstrādājumi, kurus aizliegts eksportēt

(kā minēts 15. pantā)

1. DAĻA

Noturīgie organiskie piesārņotāji, kas uzskaitīti A un B pielikumā Stokholmas Konvencijai par noturīgajiem organiskajiem piesārņotājiem⁽¹⁾, saskaņā ar tās noteikumiem.

Ķīmiskā viela vai izstrādājums, kuru aizliegts eksportēt	Attiecīgā gadījumā – papildu dati (piemēram, ķīmiskās vielas nosaukums, EK numurs, CAS numurs u. c.)	
	Aldrīns	EK Nr. 206-215-8, CAS Nr. 309-00-2, KN kods 2903 52 00
	Hlordāns	EK Nr. 200-349-0, CAS Nr. 57-74-9, KN kods 2903 52 00
	Hlordekons	EK Nr. 205-601-3, CAS Nr. 143-50-0, KN kods 2914 70 00
	Dieldrīns	EK Nr. 200-484-5, CAS Nr. 60-57-1, KN kods 2910 40 00
	DDT (1,1,1-trihlor-2,2-bis(p-hlorfenil)etāns)	EK Nr. 200-024-3, CAS Nr. 50-29-3, KN kods 2903 62 00
	Endrīns	EK Nr. 200-775-7, CAS Nr. 72-20-8, KN kods 2910 90 00
	Heptabromdifenilēteris C ₁₂ H ₃ Br ₇ O	EK Nr. 273-031-2 CAS Nr. 68928-80-3 un citi KN kods 2909 30 38
	Heptahlors	EK Nr. 200-962-3, CAS Nr. 76-44-8, KN kods 2903 52 00
	Heksabrombifenils	EK Nr. 252-994-2, CAS 36355-01-8 KN kods 2903 69 90
	Heksabromdifenilēteris C ₁₂ H ₄ Br ₆ O	EK Nr. 253-058-6 CAS Nr. 36483-60-0 un citi KN kods 2909 30 38
	Heksahlorbenzols	EK Nr. 200-273-9, CAS Nr. 118-74-1, KN kods 2903 62 00
	Heksahlorcikloheksāni, ietverot lindānu	EC Nr. 200-401-2, 206-270-8, 206-271-3, 210-168-9 CAS Nr. 58-89-9, 319-84-6, 319-85-7, 608-73-1 KN kods 2903 51 00
	Mirekss	EK Nr. 219-196-6, CAS Nr. 2385-85-5, KN kods 2903 59 80

⁽¹⁾ OV L 209, 31.7.2006., 3. lpp.

Ķīmiskā viela vai izstrādājums, kuru aizliegts eksportēt	Attiecīgā gadījumā – papildu dati (piemēram, ķīmiskās vielas nosaukums, EK numurs, CAS numurs u. c.)	
	Pentabromdifenilēteris $C_{12}H_5Br_5O$	EK Nr. 251-084-2 un citi CAS Nr. 32534-81-9 un citi KN kods 2909 30 31
	Pentahlorbenzols	EK Nr. 210-172-5 CAS Nr. 608-93-5, KN kods 2903 69 90
	Polihlorbifenili (PCB)	EK Nr. 215-648-1 un citi, CAS Nr. 1336-36-3 un citi, KN kods 2903 69 90
	Tetrabromdifenilēteris $C_{12}H_6Br_4O$	EK Nr. 254-787-2 un citi CAS Nr. 40088-47-9 un citi KN kods 2909 30 38
	Toksafēns (kamfehlors)	EK Nr. 232-283-3, CAS Nr. 8001-35-2, KN kods 3808 50 00

2. DAĻA

Ķīmiskās vielas, kas nav noturīgie organiskie piesārņotāji, kuri minēti Stokholmas Konvencijas par noturīgajiem organiskajiem piesārņotājiem A un B pielikumā, saskaņā ar tās noteikumiem.

Ķīmiskā viela vai izstrādājums, kuru aizliegts eksportēt	Attiecīgā gadījumā – papildu dati (piemēram, ķīmiskās vielas nosaukums, EK numurs, CAS numurs u. c.)
Dzīvsudrabu saturošas kosmētiskās ziepes	KN kodi 3401 11 00, 3401 19 00, 3401 20 10, 3401 20 90, 3401 30 00
Dzīvsudraba savienojumi, izņemot savienojumus, kurus eksportē pētniecības un izstrādes, medicīniskām vai analīžu vajadzībām.	Cinobra rūda, dzīvsudraba (I) hlorīds (Hg_2Cl_2 , CAS Nr. 10112-91-1), dzīvsudraba (II) oksīds (HgO , CAS Nr. 21908-53-2); KN kods 2852 00 00
Metāliskais dzīvsudrabs un metāliskā dzīvsudraba maisījumi ar citām vielām, tostarp dzīvsudraba kausējumi ar dzīvsudraba koncentrāciju vismaz 95 masas %.	CAS Nr. 7439-97-6, KN kods 2805 40

VI PIELIKUMS

Konvencijas Puses, kurām vajadzīga informācija par to ķīmisko vielu tranzītu, uz kurām attiecas PIC procedūra

(kā minēts 16. pantā)

Valsts	Vajadzīgā informācija

VII PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 689/2008	Šī regula
—	1. panta
1. panta 1. punkts	1. punkts
1. panta 2. punkts	2. punkts
—	2. punkta
2. panta 1. punkts	1. punkts
2. panta 2. punkts	2. punkts
—	3. punkts
3. pants	3. pants
4. pants	4. pants
5. panta	5. panta
1. punkts	1. punkts
2. punkts	2. punkts
3. punkts	3. punkts
—	6. panta
—	1. punkts
—	2. punkts
6. panta	7. panta
1. punkts	1. punkts
2. punkts	2. punkts
3. punkts	3. punkts
7. panta	8. panta
1. punkts	1. punkts
2. punkts	2. punkts
3. punkts	3. punkts
4. punkts	4. punkts
5. punkts	5. punkts
6. punkts	6. punkts
7. punkts	7. punkts
8. punkts	8. punkts
8. panta	9. panta
1. punkts	1. punkts
2. punkts	2. punkts
9. panta	10. panta
1. punkts	1. punkts
2. punkts	2. punkts
3. punkts	3. punkts

Regula (EK) Nr. 689/2008	Šī regula
10. panta	11. panta
1. punkts	1. punkts
2. punkts	2. punkts
3. punkts	3. punkts
4. punkts	4. punkts
5. punkts	5. punkts
6. punkts	6. punkts
7. punkts	7. punkts
8. punkts	8. punkts
11. pants	12. pants
12. panta	13. panta
1. punkts	1. punkts
2. punkts	2. punkts
3. punkts	3. punkts
4. punkts	4. punkts
5. punkts	5. punkts
6. punkts	6. punkts
13. panta	14. panta
1. punkts	1. punkts
2. punkts	2. punkts
3. punkts	3. punkts
4. punkts	4. punkts
5. punkts	5. punkts
6. punkts	6. punkts
7. punkts	7. punkts
8. punkts	8. punkts
9. punkts	9. punkts
10. punkts	10. punkts
11. punkts	11. punkts
14. panta	15. panta
1. punkts	1. punkts
2. punkts	2. punkts
15. panta	16. panta
1. punkts	1. punkts
2. punkts	2. punkts
3. punkts	3. punkts
4. punkts	4. punkts
16. panta	17. panta
1. punkts	1. punkts
2. punkts	2. punkts

Regula (EK) Nr. 689/2008	Šī regula
3. punkts	3. punkts
4. punkts	4. punkts
17. panta	18. panta
1. punkts	1. punkts
—	2. punkts
1. punkts	3. punkts
17. panta	19. panta
2. punkts	1. punkts
—	2. punkts
—	3. punkts
19. panta	20. panta
1. punkts	1. punkts
2. punkts	2. punkts
3. punkts	3. punkts
3. punkts	4. punkts
20. pants	21. pants
21. panta	22. panta
1. punkts	1. punkts
2. punkts	2. punkts
21. panta 3. punkts	3. punkts
—	23. panta
—	1. punkts
—	2. punkts
—	3. punkts
—	4. punkts
—	24. panta
—	1. punkts
—	2. punkts
—	3. punkts
—	25. pants
—	26. panta
—	1. punkts
—	2. punkts
—	3. punkts
—	4. punkts
—	5. punkts
24. panta	27. panta
1. punkts	1. punkts
2. punkts	2. punkts
18. pants	28. pants

Regula (EK) Nr. 689/2008	Šī regula
—	29. pants
25. pants	30. pants
26. pants	31. pants
I pielikums	I pielikums
II pielikums	II pielikums
III pielikums	III pielikums
IV pielikums	IV pielikums
V pielikums	V pielikums
VI pielikums	VI pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 650/2012

(2012. gada 4. jūlijs)

par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Savienība ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienībai ir jāpieņem pasākumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, jo īpaši tad, kad tas nepieciešams iekšējā tirgus pienācīgai darbībai.

(2) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 81. panta 2. punkta c) apakšpunktu šādi pasākumi var ietvert pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt saderību starp dalībvalstīs piemērojamiem noteikumiem par tiesību normu un jurisdikcijas kolīzijām.

(3) Eiropadomes Tamperes sanāksmē 1999. gada 15. un 16. oktobrī kā pamatu tiesu iestāžu sadarbībai civillietās apstiprināja tiesu iestāžu spriedumu un citu nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu un aicināja Padomi un Komisiju pieņemt pasākumu programmu, lai īstenotu minēto principu.

(4) Komisijas un Padomes kopēja pasākumu programma, lai īstenotu nolēmumu savstarpējās atzīšanas principu civillietās un komercietās ⁽³⁾, tika pieņemta 2000. gada 30. novembrī. Minētajā programmā pasākumi, kas attiecas uz kolīziju normu saskaņošanu, norādīti kā pasākumi, kuri veicinātu nolēmumu savstarpēju atzīšanu, un tajā ir paredzēta tiesību akta izstrāde testamentu un mantošanas jomā.

(5) Eiropadome sanāksmē Briselē 2004. gada 4. un 5. novembrī pieņēma jaunu programmu ar nosaukumu "Hāgas programma brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšanai Eiropas Savienībā" ⁽⁴⁾. Minētajā programmā uzsvēta nepieciešamība pieņemt tiesību aktu mantošanas jomā, kurā jo īpaši būtu izskatīti jautājumi par tiesību normu kolīzijām, jurisdikciju, nolēmumu savstarpēju atzīšanu un izpildi mantošanas jomā, kā arī par Eiropas mantošanas apliecību.

(6) Eiropadome 2009. gada 10. un 11. decembra sanāksmē Briselē pieņēma jaunu daudzgadu programmu – "Stokholmas programma – atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā" ⁽⁵⁾. Minētajā programmā Eiropadome puda uzskatu, ka savstarpējā atzīšana būtu jāattiecinā arī uz jomām, kuras vēl nav aptvertas, tomēr ir būtiskas ikdienas dzīvē, piemēram, mantošana un testamenti, ņemot vērā dalībvalstu tiesību sistēmas, tostarp sabiedrisko kārtību (*ordre public*), un valstu tradīcijas attiecīgajā jomā.

(7) Būtu jāveicina iekšējā tirgus pienācīga darbība, novēršot šķēršļus, ko saistībā ar personu brīvu pārvietošanos rada grūtības izmantot savas tiesības attiecībā uz mantošanu, kurai ir pārrobežu elementi. Eiropas tiesiskuma telpā pilsoņiem ir jāvar laikus organizēt savu mantojumu. Efektīvā veidā ir jānodrošina mantinieku un legātāru, citu mirušajam tuvu personu, kā arī mantojuma kreditoru tiesības.

(8) Lai sasniegtu minētos mērķus, šajā regulā būtu jāapvieno noteikumi par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu, publisko aktu un tiesas izlīgumu atzīšanu vai attiecīgā gadījumā akceptēšanu, izpildāmību un izpildi, kā arī par Eiropas mantošanas apliecības izveidi.

⁽¹⁾ OV C 44, 11.2.2011., 148. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 13. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 7. jūnija lēmums.

⁽³⁾ OV C 12, 15.1.2001., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 53, 3.3.2005., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.

- (9) Šīs regulas darbības jomai būtu jāietver visi mirušā atstātā mantojuma mantošanas civiltiesiskie aspekti, proti, visi mantas, tiesību un saistību nodošanas veidi nāves gadījumā neatkarīgi no tā, vai tā ir labprātīga nodošana, kas noteikta pēdējās gribas rīkojumā, vai tā ir nodošana likumiskās mantošanas gadījumā.
- (10) Šī regula nebūtu jāpiemēro nedz nodokļu jautājumiem, nedz administratīviem jautājumiem, kas ietilpst publisko tiesību jomā. Tāpēc valsts tiesību aktos būtu jānosaka, piemēram, kā aprēķina un maksā nodokļus un citas publiskajās tiesībās paredzētās saistības, neatkarīgi no tā, vai tie ir nodokļi, kurus mirušajam būtu bijis jāmaksā brīdī, kad viņš nomira, vai arī jebkāda veida mantojuma nodoklis, kas jāmaksā no mantojuma vai labuma guvējiem. Valsts tiesību aktos būtu arī jānosaka, vai, nododot mantojamo īpašumu labuma guvējiem saskaņā ar šo regulu vai mantojamo īpašumu reģistrējot reģistrā, var prasīt nodokļa maksāšanu.
- (11) Šī regula nebūtu jāpiemēro citām civiltiesību jomām kā vien mantošanai. Skaidrības labad vairāki jautājumi, ko varētu uzskatīt par saistītiem ar mantošanu, būtu nepārprotami jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.
- (12) Tādēļ šī regula nebūtu jāpiemēro jautājumiem, kas saistīti ar laulāto mantisko attiecību regulējumu, tostarp ar dažās tiesību sistēmās sastopamo laulību līgumu, ciktāl šāds līgums neskar mantošanas jautājumus, kā arī ar mantisko attiecību regulējumu attiecībās, kuru ietekmi uzskata par pielīdzināmu laulības ietekmei. Tomēr iestādēm, kas nodarbojas ar konkrētu mantošanas lietu saskaņā ar šo regulu, nosakot mirušā atstāto mantojumu un attiecīgās labuma guvēju daļas, atkarībā no situācijas būtu jāņem vērā mirušā noslēgtais laulāto mantisko attiecību regulējums vai tam līdzīgs mantisko attiecību regulējums.
- (13) No šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz arī jautājumi, kas saistīti ar trastu dibināšanu, pārvaldīšanu un likvidēšanu. Tas nebūtu jāsaprot kā vispārēja trastu izslēgšana no darbības jomas. Ja trasts ir nodibināts saskaņā ar testamentu vai saskaņā ar likumu likumiskās mantošanas gadījumā, tad mantas nodošanai un labuma guvēju noteikšanai būtu jāpiemēro tie tiesību akti, kas saskaņā ar šo regulu ir mantošanai piemērojami tiesību akti.
- (14) No šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz arī tiesības un manta, kas radusies vai nodota citādi, nevis mantojuma ceļā, piemēram, veicot dāvinājumus. Tomēr tas, vai dāvinājumi vai cita veida darījumi *inter vivos*, kas radījuši *in rem* tiesības pirms nāves, būtu jāatdod vai jāatskaita, lai saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem noteiktu attiecīgās labuma guvēju daļas, būtu jānosaka atbilstīgi tiem tiesību aktiem, kas ar šo regulu noteikti par mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem.
- (15) Ar šo regulu būtu jāpieļauj, ka mantojot rodas vai tiek nodotas tiesības uz nekustamo vai kustamo īpašumu, kā tas noteikts mantošanai piemērojamos tiesību aktos. Tomēr tai nevajadzētu skart ierobežoto skaitu ("*numerus clausus*") *in rem* tiesību, kas sastopamas dažu dalībvalstu tiesību aktos. Nevajadzētu prasīt, lai dalībvalsts atzīst *in rem* tiesības attiecībā uz īpašumu, kas atrodas minētās dalībvalsts teritorijā, ja attiecīgās *in rem* tiesības tās tiesību aktos nav sastopamas.
- (16) Tomēr, lai labuma guvēji varētu citā dalībvalstī izmantot tiesības, kas radušās vai tiem nodotas mantošanas ceļā, šajā regulā būtu jāparedz nezināmu *in rem* tiesību pielāgošana vislīdzvērtīgākajām *in rem* tiesībām minētās citas dalībvalsts tiesību aktos. Saistībā ar šādu pielāgošanu būtu jāņem vērā konkrēto *in rem* tiesību mērķi un nolūki un to radītās sekas. Lai noteiktu valsts vislīdzvērtīgākās *in rem* tiesības, var sazināties ar tās valsts iestādēm vai kompetentajām personām, kuras tiesību akti tiek piemēroti mantošanai, lai gūtu papildu informāciju par tiesību būtību un to radītajām sekām. Šajā nolūkā varētu izmantot pastāvošos tīklus tiesu iestāžu sadarbības jomā civillietās un komercietās, kā arī jebkādu citus pieejamus līdzekļus, kas palīdzētu izprast ārvalstu tiesību aktus.
- (17) Šajā regulā skaidri paredzētā nezināmo *in rem* tiesību pielāgošana nedrīkstētu šīs regulas piemērošanas kontekstā liegt izmantot citas pielāgošanas formas.
- (18) Prasības par nekustamā vai kustamā īpašuma tiesību reģistrāciju reģistrā būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas. Tāpēc tas, ar kādiem juridiskiem nosacījumiem un kā jāveic reģistrācija (attiecībā uz nekustamo īpašumu – *lex rei sitae*) un kuru iestāžu, piemēram, zemesgrāmatu nodaļu vai notāru, ziņā ir pārbaudīt, vai ir izpildītas visas prasības un ka iesniegtā vai sagatavotā dokumentācija ir pietiekama vai ka tajā ir iekļauta vajadzīgā informācija, būtu jānosaka pēc tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas attiecīgais reģistrs. Iestādes jo īpaši var pārbaudīt, vai reģistrācijai iesniegtā dokumentā minētās mirušā tiesības uz mantojumā ietilpstošu īpašumu ir kā tādas reģistrētas reģistrā vai ir citādi pierādītas saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas reģistrs. Lai novērstu dokumentu dublēšanos, reģistrācijas iestādēm būtu jāpieņem dokumenti, kurus citā dalībvalstī izstrādājušas kompetentās iestādes un kuru aprīte ir paredzēta šajā regulā. Jo īpaši Eiropas mantošanas apliecībai, kas izdota saskaņā ar šo regulu, vajadzētu būt derīgam dokumentam, lai mantojamo īpašumu varētu reģistrēt kādas dalībvalsts reģistrā. Tam nevajadzētu liegt reģistrācijas iestādēm prasīt, lai persona, kas piesakās reģistrācijai, sniedz tādu papildu informāciju vai iesniedz tādus

papildu dokumentus, kādi vajadzīgi saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas reģistrs, piemēram, informāciju vai dokumentus par nodokļu maksājumiem. Kompetentā iestāde personai, kas piesakās reģistrācijai, var norādīt, kā var iesniegt trūkstošo informāciju vai dokumentus.

(19) No šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz arī sekas, ko rada tiesību reģistrācija reģistrā. Tādēļ tas, vai reģistrācijai, piemēram, ir deklaratīvas vai konstitutīvas sekas, būtu jānosaka pēc tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas attiecīgais reģistrs. Tādējādi, piemēram, tad, ja saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas reģistrs, tiesību iegūšana uz nekustamo īpašumu jāreģistrē reģistrā, lai nodrošinātu, ka šādiem reģistriem ir *erga omnes* spēks, vai lai aizsargātu tiesiskus darījumus, šādu tiesību iegūšanas brīdis būtu jāreglamentē ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

(20) Šajā regulā būtu jāņem vērā dalībvalstīs mantošanas lietu risināšanai piemērotās dažādās sistēmas. Tādēļ šajā regulā jēdziens "tiesa" būtu jāsaprot paplašināti, lai aptvertu ne tikai tiesas šā vārda tiešajā nozīmē – kuras veic tiesas funkcijas, bet arī dažu dalībvalstu notārus un reģistrēšanas iestādes, kas konkrētās mantošanas lietās līdzīgi tiesām pilda tiesas funkcijas, un notārus un tiesību speciālistus, kas dažās dalībvalstīs saskaņā ar tiesas deleģētām pilnvarām konkrētā mantošanas lietā pilda tiesas funkcijas. Šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem par jurisdikciju vajadzētu būt saistošiem visām tiesām, kā tās definētas šajā regulā. Un pretēji – jēdzienam "tiesa" nebūtu jāaptver kādas dalībvalsts ārpusietas iestādes, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarotas nodarboties ar mantošanas lietām, piemēram, notārus vairākumā dalībvalstu, ja tie nepilda tiesas funkcijas, kā tas parasti ir.

(21) Ar šo regulu visiem notāriem, kuriem dalībvalstīs ir kompetence mantošanas lietās, būtu jādod iespēja īstenot savu kompetenci. Tam, vai notāriem attiecīgajā dalībvalstī ir saistoši šajā regulā izklāstītie noteikumi par jurisdikciju, vajadzētu būt atkarīgam no tā, vai uz tiem attiecas vai neattiecas jēdziens "tiesa" šīs regulas nozīmē.

(22) Dalībvalstīs mantošanas lietās notāru izdotu aktu aprītei būtu jānotiek saskaņā ar šo regulu. Ja notāri pilda tiesas funkcijas, viņiem ir saistoši noteikumi par jurisdikciju un to izdotu lēmumu aprītei būtu jānotiek saskaņā ar noteikumiem par nolēmumu atzīšanu, izpildāmību un izpildi.

Ja notāri nepilda tiesas funkcijas, noteikumi par jurisdikciju viņiem nav saistoši un to izdotu publisko aktu aprītei būtu jānotiek saskaņā ar noteikumiem par publiskiem aktiem.

(23) Ņemot vērā iedzīvotāju arvien pieaugošo mobilitāti un lai Savienībā nodrošinātu pareizu tiesu organizāciju un reālu piesaisti starp mantojumu un dalībvalsti, kurā īsteno jurisdikciju, šajā regulā būtu jāparedz, ka vispārējs piesaistes kritērijs, lai noteiktu gan jurisdikciju, gan piemērojamos tiesību aktus, ir mirušā pastāvīgā dzīvesvieta nāves brīdī. Lai noteiktu pastāvīgo dzīvesvietu, iestādei, kura nodarbojas ar mantošanas lietu, būtu vispārēji jāizvērtē mirušā dzīves apstākļi gados pirms viņa nāves un nāves brīdī, ņemot vērā visus attiecīgos faktiskos apstākļus, jo īpaši mirušā uzturēšanās attiecīgajā valstī ilgumu un regularitāti, kā arī šādas uzturēšanās apstākļus un iemeslus. Šādi noteiktai pastāvīgajai dzīvesvietai būtu jāatspoguļo cieša un stabila saikne ar attiecīgo valsti, ievērojot šīs regulas īpašos mērķus.

(24) Dažos gadījumos noteikt mirušā pastāvīgo dzīvesvietu varētu būt sarežģīti. Tāds jo īpaši varētu būt gadījums, kad mirušais profesionālu vai ekonomisku iemeslu dēļ bija devies dzīvot uz citu valsti, lai tur strādātu, dažkārt uz ilgu laiku, bet bija saglabājis ciešu un stabilu saikni ar savu izcelsmes valsti. Šādā gadījumā atkarībā no lietas apstākļiem varētu uzskatīt, ka mirušā pastāvīgā dzīvesvieta joprojām ir bijusi viņa izcelsmes valsts, kurā atradās viņa ģimenes interešu centrs un norisinājās viņa sociālā dzīve. Citi sarežģīti gadījumi var būt tādi, kad mirušais dzīvojis pārmaiņus vairākās valstīs vai arī ceļojis no valsts uz valsti, nevienā no tām neapmetoties uz pastāvīgu dzīvi. Ja mirušais bijis kādas minētās valsts pilsonis vai arī kādā no minētajām valstīm atradies visa viņa galvenā manta, tad viņa pilsonība vai minētās mantas atrašanās vieta varētu būt īpašs faktors visu faktisko apstākļu vispārējā izvērtēšanā.

(25) Attiecībā uz mantošanai piemērojamo tiesību aktu noteikšanu, iestāde, kas nodarbojas ar mantošanas lietu, izņēmuma gadījumos, kad, piemēram, mirušais uz savu pastāvīgās dzīvesvietas valsti ir devies dzīvot neilgi pirms nāves un visi lietas apstākļi rāda, ka viņam nepārprotami bijusi ciešāka saikne ar kādu citu valsti, varētu secināt, ka mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem vajadzētu būt nevis mirušā pastāvīgās dzīvesvietas valsts tiesību aktiem, bet gan drīzāk tās valsts tiesību aktiem, ar kuru mirušajam acīmredzami bijusi ciešāka saikne. Tomēr šāda acīmredzami ciešāka saikne nebūtu jāizmanto kā papildu piesaistes kritērijs, ja ir sarežģīti noteikt mirušā pastāvīgo dzīvesvietu nāves brīdī.

- (26) Šīs regulas noteikumiem nevajadzētu liegt tiesai piemērot mehānismus, kas izstrādāti, lai cīnītos pret likuma apiešanu, piemēram, *fraude à la loi* saistībā ar starptautiskajām privāttiesībām.
- (27) Šīs regulas noteikumi ir izstrādāti tā, lai nodrošinātu, ka iestāde, kas nodarbojas ar mantošanas lietu, vairākumā gadījumu piemērotu savus tiesību aktus. Tādēļ šajā regulā ir paredzēta virkne mehānismu, kurus piemērotu gadījumos, kad mirušais par tiesību aktiem, kas reglamentē tā atstāto mantojumu, ir izvēlējis tās dalībvalsts tiesību aktus, kuras pilsonis viņš ir bijis.
- (28) Vienam no šādiem mehānismiem vajadzētu būt iespējai attiecīgajām pusēm noslēgt vienošanos par tiesas izvēli par labu tās dalībvalsts tiesām, kuras tiesību akti tika izvēlēti. Katrā atsevišķā gadījumā, jo īpaši atkarībā no jautājuma, uz ko attiecas vienošanās par tiesas izvēli, būtu jānosaka, vai vienošanās būtu jānoslēdz visām mantošanā iesaistītajām pusēm vai arī dažas no tām varētu piekrist kādu konkrētu jautājumu risināt izvēlētajā tiesā gadījumos, kad tiesas nolēmums par minēto jautājumu neskartu citu mantošanas lietas pušu tiesības.
- (29) Ja tiesa uzsākusi tiesvedību mantošanas lietā pēc savas iniciatīvas, kā tas ir dažās dalībvalstīs, minētajai tiesai būtu jāizbeidz tiesvedība, ja puses vienojas mantošanu nokārtot miermīlīgi ārpustiesas vienošanās ceļā dalībvalstī, kuras tiesību akti tika izraudzīti. Ja tiesvedību mantošanas lietā tiesa nav uzsākusi pēc savas iniciatīvas, šai regulai nebūtu jāliedz pusēm mantošanu nokārtot miermīlīgi ārpustiesas vienošanās ceļā, piemēram, pie notāra, viņu izvēlētajā dalībvalstī, ja tas ir iespējams atbilstīgi minētās dalībvalsts tiesību aktiem. Tā tam būtu jābūt arī gadījumā, ja mantošanai piemērojami tiesību akti nav minētās dalībvalsts tiesību akti.
- (30) Lai nodrošinātu, ka visu dalībvalstu tiesas, balstoties uz vienu un to pašu pamatojumu, var īstenot jurisdikciju attiecībā uz tādu personu atstātu mantojumu, kuru pastāvīgā dzīvesvieta nāves brīdī nav kādā no dalībvalstīm, šajā regulā būtu jānodrošina izsmelšošs tādu pamatojumu saraksts hierarhiskā secībā, uz kuriem balstoties var īstenot šādu papildu jurisdikciju.
- (31) Lai nodrošinātu tiesiskās aizsardzības līdzekļus, jo īpaši gadījumos, kad liegta piekļuve tiesai, šajā regulā vajadzētu paredzēt *forum necessitatis*, lai kādas dalībvalsts tiesai izņēmuma gadījumos ļautu lemt par mantošanu, kas cieši saistīta ar trešo valsti. Tāds izņēmuma gadījums var būt, ja tiesvedība attiecīgajā trešā valstī nav iespējama, piemēram, pilsoņu kara dēļ, vai ja pamatoti nav sagaidāms, ka labuma guvējs varētu uzsākt vai vest tiesvedību minētajā valstī. Tomēr uz *forum necessitatis* balstītu jurisdikciju vajadzētu izmantot tikai gadījumā, ja lietai ir pietiekama saikne ar dalībvalsti, kuras tiesā celta prasība.
- (32) Lai vienkāršotu to mantinieku un legātāru situāciju, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā izskata vai izskatās mantošanas lietu, ar šo regulu jebkurai personai, kurai saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem ir tiesības sniegt paziņojumus par mantojuma, legāta vai neatņemamās daļas pieņemšanu vai atraidīšanu vai attiecībā uz savas atbildības ierobežošanu par mantojuma parādiem, būtu jāļauj sniegt šādu paziņojumu tādā veidā, kā tas ir paredzēts viņu pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktos, minētās dalībvalsts tiesās. Tam nevajadzētu liegt izdarīt šādus paziņojumus citās minētās dalībvalsts iestādēs, kuras ir kompetentas pieņemt šādus paziņojumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Personām, kas izvēlējušās izmantot iespēju sniegt paziņojumu savas pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī, par šādu paziņojumu būtu pašām jāinformē tiesa vai iestāde, kas nodarbojas vai nodarbošies ar mantošanas lietu, ievērojot visus termiņus, kādi noteikti mantošanai piemērojamos tiesību aktos.
- (33) Personai, kura vēlas ierobežot savu atbildību par mantojuma parādiem, nevajadzētu būt iespējai to izdarīt ar vienkāršu paziņojumu savas pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts tiesās vai citās kompetentās iestādēs, ja mantošanai piemērojamos tiesību aktos prasīts, lai persona kompetentā tiesā sāktu īpašu tiesvedību, piemēram, inventāra procedūru. Tāpēc paziņojumam, kuru persona šādā situācijā sniegusi savas pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī un minētās dalībvalsts tiesību aktos noteiktā veidā, nevarētu būt oficiāls spēks šīs regulas nozīmē. Arī dokumenti, uz kuru pamata uzsākta tiesvedība, nebūtu jāuzskata par paziņojumiem šīs regulas nozīmē.
- (34) Lai tiesas spriešana notiktu saskaņoti, būtu jāizvairās no tā, ka dažādās dalībvalstīs tiek pieņemti nesavienojami nolēmumi. Tālab šajā regulā būtu jāparedz vispārēji procesuāli noteikumi, kas būtu līdzīgi noteikumiem citos Savienības instrumentos attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās.
- (35) Viens no šādiem procesuāliem noteikumiem ir *lis pendens* noteikums, ko piemēros, ja tiesvedība par vienu un to pašu mantošanas lietu ir uzsākta dažādu dalībvalstu dažādās tiesās. Tad ar šo noteikumu tiks noteikts, kurai tiesai būtu jāturpina izskatīt mantošanas lietu.

- (36) Ņemot vērā to, ka dažās dalībvalstīs mantošanas lietas var izskatīt ārpustiesas iestādes, piemēram, notāri, kuriem šīs regulas noteikumi par jurisdikciju nav saistoši, nevar izslēgt, ka dažādās dalībvalstīs paralēli tiek sākti ārpustiesas vienošanās un tiesvedība par vienu un to pašu mantošanas lietu vai divas ārpustiesas vienošanās saistībā ar vienu un to pašu mantošanas lietu. Šādā gadījumā iesaistītajām pusēm, kad tās ir uzzinājušas par paralēli notiekošajiem procesiem, būtu pašām jāvienojas, kā turpmāk rīkoties. Ja tās nevar vienoties, tad mantošanas lieta būtu jāizskata un par to būtu jālemj tiesai, kurai saskaņā ar šo regulu ir jurisdikcija.
- (37) Lai ļautu pilsoņiem ar pilnīgu juridisko noteiktību izmantot iekšējā tirgus piedāvātās priekšrocības, šai regulai būtu jādod viņiem iespēja jau iepriekš zināt, kurus tiesību aktus piemēros viņu mantojumam. Lai izvairītos no pretrunīgiem rezultātiem, būtu jāievieš saskaņotas kolīziju normas. Galvenajam noteikumam būtu jānodrošina, lai mantošanu reglamentētu iepriekš paredzami tiesību akti, kuriem ar to ir cieša saikne. Juridiskās noteiktības labad un lai izvairītos no mantošanas sadrumstalotības, ar minētajiem tiesību aktiem būtu jāreglamentē mantošana kopumā, proti, viss īpašums, kas veido daļu no mantojuma, neatkarīgi no mantas veida un neatkarīgi no tā, vai manta atrodas kādā citā dalībvalstī vai trešā valstī.
- (38) Ar šo regulu pilsoņiem būtu jādod iespēja savlaicīgi plānot savu mantojumu, izvēloties viņu atstātajam mantojumam piemērojamus tiesību aktus. Minēto izvēli vajadzētu ierobežot, to attiecinot vienīgi uz viņu pilsonības valsti, lai nodrošinātu saikni starp mirušo un izvēlētajiem tiesību aktiem un lai izvairītos no situācijas, kad tiesību akti tiek izvēlēti ar nolūku pārkāpt to personu tiesisko pašlēmību, kurām ir tiesības uz neatņemamo daļu.
- (39) Tiesību aktu izvēle būtu nepārprotami jāpaziņo pēdējās gribas rīkojuma veidā vai tai būtu jāizriet no šāda rīkojuma noteikumiem. Tiesību aktu izvēli varētu uzskatīt par izrietošu no pēdējās gribas rīkojuma, ja, piemēram, mirušais pēdējās gribas rīkojumā ir atsaucies uz īpašiem noteikumiem savas pilsonības valsts tiesību aktos vai kā citādi minējis šos tiesību aktus.
- (40) Tiesību aktu izvēlei saskaņā ar šo regulu vajadzētu būt spēkā pat tad, ja izvēlētajos tiesību aktos nav paredzēta tiesību aktu izvēle mantošanas lietās. Tomēr tas, vai izvēles izdarīšana ir spēkā pēc būtības, būtu jānosaka saskaņā ar izvēlētajiem tiesību aktiem, proti, vai var uzskatīt, ka persona, kas izdarījusi izvēli, ir sapratusi un piekritusi tam, ko tā darīja. Tas pats būtu jāattiecinā uz tiesību aktu izvēles grozīšanu vai atcelšanu.
- (41) Šīs regulas piemērošanas nolūkos personas pilsonības vai vairāku pilsonību noteikšanu vajadzētu atrisināt kā iepriekš izskatāmu jautājumu. Jautājums par to, vai persona ir kādas valsts pilsonis, nav šīs regulas darbības jomā, un uz to attiecas valsts tiesību akti, tostarp – attiecīgā gadījumā – starptautiskās konvencijas, pilnībā ievērojot Eiropas Savienības vispārējos principus.
- (42) Tiesību aktiem, kas noteikti kā mantošanai piemērojamie tiesību akti, būtu jāreglamentē mantošana no mantojuma atklāšanās brīža līdz brīdim, kad labuma guvējiem, kas noteikti saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem, nodod īpašumtiesības uz mantu, kas veido daļu no mantojuma. Tam būtu jāietver jautājumi saistībā ar mantojuma pārvaldību un atbildību par mantojuma parādiem. Mantojuma parādu atmaksāšanā, jo īpaši atkarībā no mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem, var ņemt vērā kreditoru īpašās kārtas.
- (43) Šajā regulā paredzētie noteikumi par jurisdikciju var dažos gadījumos radīt situāciju, kad tiesa, kurai ir jurisdikcija lemt par mantošanu, nepiemēros savas valsts tiesību aktus. Ja šāda situācija rodas dalībvalstī, kuras tiesību akti paredz obligāti iecelt mantojuma pārvaldnieku, ar šo regulu minētās dalībvalsts tiesām, kad tajās celta prasība, būtu jāatļauj iecelt vienu vai vairākus šādus pārvaldniekus saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem. Tas neskar jebkādu pušu izdarītu izvēli nokārtot mantojumu ārpustiesas vienošanās ceļā kādā citā dalībvalstī, ja tas ir iespējams saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Lai nodrošinātu netraucētu koordināciju starp mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem un tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesa iecel pārvaldnieku, tiesai būtu jāieceļ persona(-as), kurām būtu tiesības pārvaldīt mantojumu saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem, piemēram, mirušā testamentā izpildītājs vai paši mantinieki, vai, ja to prasa mantošanai piemērojamiem tiesību akti, pārvaldnieks, kas ir trešā persona. Tomēr tiesas īpašos gadījumos var, kad tas prasīts to valstu tiesību aktos, iecelt trešo personu par pārvaldnieku pat tad, ja tas nav paredzēts mantošanai piemērojamos tiesību aktos. Ja mirušais bija iecēlis testamentā izpildītāju, tad šai personai nevar atņemt viņas pilnvaras, ja vien mantošanai piemērojamos tiesību aktos nav atļauta šīs personas pilnvaru izbeigšana.
- (44) Pilnvarām, ko īsteno pārvaldnieki, kas iecelti dalībvalstī, kuras tiesā celta prasība, vajadzētu būt tādām pārvaldības pilnvarām, kādas viņi var īstenot saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem. Tādējādi, ja, piemēram, mantinieks ir iecelts par pārvaldnieku, viņam vajadzētu būt tādām pilnvarām pārvaldīt mantojumu, kādas būtu mantiniekam saskaņā ar minētiem tiesību aktiem.

Ja pārvaldības pilnvaras, kuras var īstenot saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem, nav pietiekamas, lai saglabātu mantojumā ietilpstošo mantu vai aizsargātu kreditoru vai citu tādu personu tiesības, kuras galvojušas par mirušā parādiem, tajā dalībvalstī ieceltais(-ie) pārvaldnieki(-i), kuras tiesā celta prasība, var papildus īstenot pārvaldības pilnvaras, kādas šim nolūkam ir paredzētas minētās dalībvalsts tiesību aktos. Šādas papildu pilnvaras var ietvert, piemēram, mantojumā ietilpstošās mantas un mantojuma parādu saraksta sastādīšanu, kreditoru informēšanu par mantojuma atklāšanu un to aicināšanu pieteikt savus prasījumus, un tādu provizorisku, tostarp drošības pasākumu veikšanu, kas paredzēti mantojumā ietilpstošās mantas saglabāšanai. Pārvaldniekam, īstenojot darbības atbilstoši papildu pilnvarām, būtu jāievēro mantošanai piemērojami tiesību akti attiecībā uz mantojamā īpašuma īpašumtiesību nodošanu, tostarp jebkuru darījumu, kuru noslēguši labuma guvēji pirms pārvaldnieka iecelšanas, atbildību par mantojuma parādiem un attiecībā uz labuma guvēju tiesībām, tostarp attiecīgā gadījumā tiesībām pieņemt mantojumu vai atteikties no tā. Šādas darbības varētu, piemēram, būt saistītas vienīgi ar mantas atsavināšanu vai parādu nomaksāšanu, ja tas būtu atļauts saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem. Ja saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem trešās personas iecelšana par pārvaldnieku maina mantinieku atbildību, šādas izmaiņas būtu jāņem vērā.

- (45) Ar šo regulu nevajadzētu liegt kreditoriem, piemēram, ar pārstāvju starpniecību, veikt tādus papildu pasākumus, kādi var būt paredzēti valsts tiesību aktos, vajadzības gadījumā saskaņā ar attiecīgiem Savienības instrumentiem, lai aizsargātu viņu tiesības.
- (46) Ar šo regulu būtu jāļauj informēt par mantojuma atklāšanu iespējamus kreditorus citās dalībvalstīs, kurās atrodas manta. Saistībā ar šīs regulas piemērošanu būtu jāapsver iespēja izveidot mehānismu, vajadzības gadījumā ar e-tiesiskuma portāla starpniecību, kas ļautu kreditoriem citās dalībvalstīs piekļūt attiecīgajai informācijai, lai viņi varētu pieteikt savus prasījumus.
- (47) Mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem būtu jānosaka, kas ir labuma guvēji katrā konkrētā mantošanas gadījumā. Vairumā valstu tiesību aktu termins "labuma guvēji" aptvertu mantiniekus un legātārus, kā arī personas, kurām ir tiesības uz neatņemamo daļu, kaut arī, piemēram, legātāru tiesiskais stāvoklis visu valstu tiesību aktos nav vienāds. Dažu valstu tiesību aktos ir noteikts,

ka legātārs var saņemt tiešu mantojuma daļu, savukārt saskaņā ar citu valstu tiesību aktiem legātārs var iegūt tikai prasījumu pret mantiniekiem.

- (48) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību personām, kuras vēlas iepriekš plānot mantojumu, šajā regulā būtu jāparedz īpašas kolīziju normas attiecībā uz pēdējās gribas rīkojuma pieņemamību un spēkā esamību pēc būtības. Lai nodrošinātu šā noteikuma vienādu piemērošanu, šajā regulā vajadzētu uzskaitīt elementus, kuri būtu jāuzskata par tādiem, kas raksturo spēkā esamību pēc būtības. Pārbaude par pēdējās gribas rīkojuma spēkā esamību pēc būtības var novest pie secinājuma, ka minētajam rīkojumam nav juridiska spēka.
- (49) Mantojuma līgums ir pēdējās gribas rīkojuma veids, kura pieņemamība un akceptēšana dalībvalstīs atšķiras. Lai vienkāršotu ar mantojuma līgumu iegūtu mantošanas tiesību akceptēšanu dalībvalstīs, šajā regulā būtu jānosaka, kuri tiesību akti reglamentē šādu līgumu pieņemamību, to spēkā esamību pēc būtības un saistošo spēku starp pusēm, tostarp to laušanas nosacījumus.
- (50) Tiesību aktiem, kuri saskaņā ar šo regulu reglamentēs pēdējās gribas rīkojuma pieņemamību un spēkā esamību pēc būtības un – attiecībā uz mantojuma līgumiem – šāda līguma saistošo spēku starp pusēm, nebūtu jāskar tādas personas tiesības, kurai saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem ir tiesības uz neatņemamo daļu vai citas tiesības, kuras tai nevar atņemt persona, uz kuras īpašumu tas attiecas.
- (51) Ja šajā regulā ir atsauce uz tiesību aktiem, kuri būtu bijuši piemērojami pēdējās gribas rīkojumu taisījušās personas atstātā mantojuma mantošanai, ja tā būtu mirusi dienā, kad rīkojums attiecīgi taisīts, grozīts vai atcelts, šāda atsauce būtu jāsaprot kā atsauce vai nu uz tās valsts tiesību aktiem, kurā minētajā dienā bija attiecīgās personas pastāvīgā dzīvesvieta, vai, ja tā ir izdarījusi izvēli saskaņā ar šo regulu, tās valsts tiesību aktiem, kuras pilsonība tai bija minētajā dienā.
- (52) Ar šo regulu būtu jāreglamentē visu to pēdējās gribas rīkojumu spēkā esamība pēc formas, kuri izteikti rakstiski, paredzot noteikumus, kas atbilst 1961. gada 5. oktobra Hāgas konvencijai par tādu tiesību normu kolīzijām, kuras attiecas uz testamentāro darījumu formu. Nosakot, vai konkrēts pēdējās gribas rīkojums ir spēkā pēc formas saskaņā ar šo regulu, kompetentajai iestādei nevajadzētu ņemt vērā tādu starptautisku elementu, kas radīts krāpnieciskā nolūkā, lai apietu noteikumus par spēkā esamību pēc formas.

- (53) Piemērojot šo regulu, jebkurus tiesību aktu noteikumus, ar ko ierobežo pēdējās gribas rīkojumu atļautās formas, atsaucoties uz dažām rīkojumu taisījušās personas īpašībām, tādām kā, piemēram, viņa vecums, vajadzētu uzskatīt par tādiem, kas attiecas uz formas jautājumiem. To nevajadzētu interpretēt tādā nozīmē, ka tiesību aktiem, kas saskaņā ar šo regulu piemērojami pēdējās gribas rīkojumu spēkā esamībai pēc formas, vajadzētu noteikt, vai nepilngadīgai personai ir vai nav spēja taisīt pēdējās gribas rīkojumu. Minētajiem tiesību aktiem vajadzētu noteikt vienīgi to, vai tādām personas īpašībām kā, piemēram, nepilngadība vajadzētu liegt personai taisīt konkrētas formas pēdējās gribas rīkojumu.
- (54) Saimniecisku, ģimenes vai sociālu apsvērumu dēļ dažiem nekustamiem īpašumiem, dažiem uzņēmumiem un citām īpašām mantas kategorijām piemēro īpašus noteikumus dalībvalstī, kurā tie atrodas, nosakot ierobežojumus minētās mantas mantošanai vai ietekmējot to. Šai regulai būtu jānodrošina šādu īpašu noteikumu piemērošana. Tomēr šim izņēmumam attiecībā uz mantošanai piemērojamo tiesību aktu piemērošanu nepieciešama šaura interpretācija, lai tas turpinātu būtu saderīgs ar šīs regulas vispārējo mērķi. Tāpēc nedz tiesību kolīziju normas, kas nosaka, ka nekustamajam īpašumam jāpiemēro citi tiesību akti, nevis tie, kas piemērojami kustamajam īpašumam, nedz arī tādi noteikumi, kas paredz lielāku neatņemamo daļu nekā tā, kas paredzēta tiesību aktos, kuri mantošanai piemērojami saskaņā ar šo regulu, nav uzskatāmi par tādiem, kas būtu īpaši noteikumi, kuri paredz ierobežojumus, kas attiecas uz dažu mantas kategoriju mantošanu vai ietekmē to.
- (55) Lai nodrošinātu vienādu rīcību situācijā, kurā nav skaidrs, kādā secībā divas vai vairākas personas, kuru atstāto mantojumus reglamentētu dažādi tiesību akti, ir mirušas, šajā regulā būtu jāparedz noteikums, kas nosaka, ka nevienai no mirušajām personām nevar būt tiesības uz otras vai citu šādu personu mantojumu.
- (56) Dažās situācijās mantojums var palikt bez prasītāja. Dažādos tiesību aktos paredzēti atšķirīgi noteikumi šādām situācijām. Saskaņā ar dažiem tiesību aktiem valsts varēs pieteikties uz vakanto mantojumu kā mantinieks neatkarīgi no tā, kur manta atrodas. Saskaņā ar citiem tiesību aktiem valsts varēs pārņemt mantu, kas atrodas tās teritorijā. Tāpēc šajā regulā vajadzētu paredzēt noteikumu, ar ko nosaka, ka mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem nevajadzētu izslēgt to, ka dalībvalsts saskaņā ar saviem tiesību aktiem var pārņemt mantu, kas atrodas tās teritorijā. Tomēr, lai nodrošinātu, ka šis noteikums nekaitē mantojuma kreditoriem, būtu jāiekļauj arī klauzula, saskaņā ar kuru mantojuma kreditoriem vajadzētu būt iespējai prasīt, lai tiktu apmierinātas to prasības no visas mantojumā ietilpstošās mantas neatkarīgi no tās atrašanās vietas.
- (57) Šajā regulā paredzētās kolīziju normas var izraisīt trešās valsts tiesību aktu piemērošanu. Šādos gadījumos būtu jāņem vērā minētās valsts tiesību aktu starptautisko privāttiesību normas. Ja minētās normas paredz *renvoi* vai nu uz kādas dalībvalsts tiesību aktiem, vai trešās valsts tiesību aktiem, kas mantošanai piemērotu savus tiesību aktus, šāda *renvoi* būtu jāpieņem, lai nodrošinātu konsekventi starptautiskā mērogā. *Renvoi* tomēr nebūtu jāpieņem situācijās, kad mirušais izvēli par tiesību aktiem ir izdarījis par labu trešās valsts tiesību aktiem.
- (58) Sabiedrības interesēs dalībvalstu tiesām un citām kompetentām iestādēm, kas nodarbojas ar mantošanas lietām, būtu jādod iespēja ārkārtas gadījumos neievērot dažus ārvalstu tiesību aktu noteikumus, ja attiecīgajā gadījumā šādu noteikumu piemērošana būtu acīmredzami nesaderīga ar attiecīgās dalībvalsts sabiedrisko kārtību (*ordre public*). Tomēr tiesām vai citām kompetentām iestādēm nedrīkstētu būt iespēja piemērot sabiedriskās kārtības izņēmumu, lai neievērotu citas dalībvalsts tiesību aktus vai atteiktos atzīt vai attiecīgi akceptēt vai izpildīt nolēmumu, publisku aktu vai tiesas izlīgumu, kas sagatavots citā dalībvalstī, ja atteikums būtu pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartai, jo īpaši tās 21. pantam, kas aizliedz jebkāda veida diskrimināciju.
- (59) Ņemot vērā šīs regulas vispārējo mērķi, kas ir dalībvalstīs pieņemtu nolēmumu mantošanas lietās savstarpēja atzīšana neatkarīgi no tā, vai šādi nolēmumi pieņemti strīdus tiesvedībā vai bezstrīdus kārtībā, šajā regulā būtu jāparedz noteikumi par tādu nolēmumu atzīšanu, izpildāmību un izpildi, kuri būtu līdzīgi noteikumiem citos Savienības instrumentos par tiesu iestāžu sadarbību civillietās.
- (60) Lai ņemtu vērā dalībvalstu atšķirīgās sistēmas mantošanas lietu risināšanai, šai regulai būtu jānodrošina publisku aktu mantošanas lietās akceptēšana un izpildāmība visās dalībvalstīs.
- (61) Publiskiem aktiem citā dalībvalstī vajadzētu būt tādām pašām pierādījuma spēkam, kāds tiem ir izcelsmes dalībvalstī, vai vistuvāk pielīdzinātam spēkam. Nosakot attiecīgā publiskā akta pierādījuma spēku vai vistuvāk pielīdzināmo spēku citā dalībvalstī, būtu jāievēro publiskā akta pierādījuma spēka būtība un apjoms izcelsmes dalībvalstī. Tādēļ tas, kādam pierādījuma spēkam konkrētam publiskam aktam vajadzētu būt citā dalībvalstī, būs atkarīgs no izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

- (62) Publiska akta "autentiskumam" vajadzētu būt autonomam jēdzienam, kas ietver tādu elementus kā akta īstums, akta formas prasību izpilde, tās iestādes pilnvaras, kura sastādījis aktu, un procedūra, saskaņā ar kuru akts sastādīts. Tam būtu jāaptver arī tādi faktiskie apstākļi, kurus publiskajā aktā reģistrējusi attiecīgā iestāde, kā, piemēram, fakts, ka norādītās puses ieradās minētajā iestādē norādītajā datumā un ka tās ir izdarījušas norādītos paziņojumus. Pusei, kura vēlas apstrīdēt publiska akta autentiskumu, tas būtu jādara publiskā akta izcelsmes dalībvalsts kompetentajā tiesā saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.
- (63) Frāze "publiskajā aktā reģistrēti juridiski akti vai tiesiskās attiecības" būtu jātulko kā atsauce uz materiālo saturu, kas reģistrēts publiskajā aktā. Publiskajā aktā reģistrēti juridiski akti var būt, piemēram, pušu nolīgums par mantojuma dalīšanu vai izdalīšanu, vai arī tas var būt testaments vai mantojuma līgums, vai arī cits gribas izteikums. Tiesiskās attiecības varētu būt, piemēram, mantinieku un citu labuma guvēju noteikšana, kā paredzēts mantošanai piemērojamos tiesību aktos, viņu attiecīgās daļas, neatņemamas daļas esamība vai jebkurš cits apstākļi, kas noteikts saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem. Pusei, kura vēlas apstrīdēt publiskā aktā reģistrētus juridiskus aktus vai tiesiskās attiecības, tas būtu jādara tiesās, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar šo regulu un kurām par to būtu jālemj saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem.
- (64) Ja kādas dalībvalsts tiesas tiesvedībā rodas saistīts jautājums attiecībā uz publiskā aktā reģistrētiem juridiskiem aktiem vai tiesiskām attiecībām, minētajai tiesai vajadzētu būt jurisdikcijai lemt par minēto jautājumu.
- (65) Publiskam aktam, kurš tiek apstrīdēts, nevajadzētu būt nekādam pierādījuma spēkam dalībvalstī, kura nav izcelsmes dalībvalsts, kamēr apstrīdēšana nav izskatīta. Ja apstrīdēšana attiecas vienīgi uz konkrētu jautājumu saistībā ar publiskajā aktā reģistrētiem juridiskiem aktiem vai tiesiskām attiecībām, minētajam publiskajam aktam attiecībā uz apstrīdēto jautājumu nevajadzētu būt nekādam pierādījuma spēkam dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, kamēr apstrīdēšana nav izskatīta. Publiskam aktam, ko pēc apstrīdēšanas pasludina par spēkā neesošu, vairs nevajadzētu būt nekādam pierādījuma spēkam.
- (66) Ja iestādei saistībā ar šīs regulas piemērošanu iesniegti divi nesaderīgi publiskie akti, būtu jāizvērtē, kuram no publiskajiem aktiem (ja vispār kādam) būtu jāpiešķir prioritāte, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus. Ja no minētajiem apstākļiem nav skaidrs, kuram no publiskajiem aktiem (ja vispār kādam) būtu jāpiešķir prioritāte, par jautājumu būtu jālemj tiesām, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar šo regulu, vai, ja jautājums ir radies tiesvedības laikā kā saistīts jautājums, tiesai, kurā notiek minētā tiesvedība. Ja ir nesaderība starp publisku aktu un nolēmumu, būtu jāņem vērā šajā regulā paredzētie pamati nolēmumu neatzīšanai.
- (67) Lai panāktu ātru, vienkāršu un efektīvu mantošanas lietu ar pārrobežu elementiem nokārtošanu Savienības robežās, mantiniekiem, legātāriem, testamentā izpildītājiem vai mantojuma administratoriem vajadzētu spēt vienkārši apliecināt savu statusu un/vai tiesības un pilnvaras citā dalībvalstī, piemēram, dalībvalstī, kurā atrodas mantojamais īpašums. Lai dotu viņiem iespēju to darīt, ar šo regulu būtu jāparedz vienotas formas apliecības – Eiropas mantošanas apliecības (turpmāk "apliecība") – izveidošana, ko izdod izmantošanai citā dalībvalstī. Lai ievērotu subsidiaritātes principu, apliecībai nevajadzētu aizstāt iekšējus dokumentus, kas līdzīgos nolūkos var jau pastāvēt dalībvalstīs.
- (68) Iestādei, kas izdod apliecību, būtu jāņem vērā nekustamā īpašuma reģistrēšanas formalitātes, kas paredzētas dalībvalstī, kurā atrodas reģistrs. Šim nolūkam ar šo regulu būtu jāparedz informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm par šādām formalitātēm.
- (69) Apliecības izmantošanai nevajadzētu būt obligātai. Tas nozīmē, ka personām, kurām ir tiesības iesniegt pieteikumu apliecībai, nevajadzētu būt pienākumam to darīt, bet tām vajadzētu būt brīvai izvēlei izmantot citus instrumentus, kas pieejami saskaņā ar šo regulu (nolēmumus, publiskus aktus un tiesas izlīgumus). Tomēr nevienai iestādei vai personai, kurai iesniegta citā dalībvalstī izdota apliecība, nevajadzētu būt tiesīgai pieprasīt, ka apliecības vietā tiek iesniegts nolēmums, publisks akts vai tiesas izlīgums.
- (70) Apliecība būtu jāizdod dalībvalstī, kuras tiesām ir jurisdikcija saskaņā ar šo regulu. Katrai dalībvalstij savos tiesību aktos būtu jānosaka, kuru iestāžu kompetencē jābūt apliecību izdošanai, – vai nu tām jābūt tiesām, kā definēts šajā regulā, vai citām iestādēm ar kompetenci mantošanas lietās, piemēram, notāriem. Katrai dalībvalstij savos tiesību aktos būtu arī jānosaka, vai izdevēja iestāde izdošanas procesā var iesaistīt citas kompetentas struktūras, piemēram, struktūras, kuras ir pilnvarotas saņemt

svinīgus solījumus zvēresta vietā. Dalībvalstīm būtu jāpaziņo Komisijai attiecīgā informācija par to izdevējiestādēm, lai minēto informāciju varētu darīt publiski pieejamu.

- (71) Apliecībai vajadzētu būt vienādam spēkam visās dalībvalstīs. Tai nevajadzētu būt izpildāmam dokumentam pašai par sevi, taču tai būtu jābūt pierādījuma spēkam, un būtu jāuzskata, ka tā patiesi apliecina apstākļus, kas noteikti saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem vai saskaņā ar jebkādiem citiem tiesību aktiem, ko piemēro konkrētiem apstākļiem, piemēram, pēdējās gribas rīkojumu spēkā esamībai pēc būtības. Apliecības pierādījuma spēks nebūtu jāattiecinā uz elementiem, kurus šī regula nereglamentē, piemēram, uz jautājumu par izcelsmi vai jautājumu par to, vai konkrētā manta tiešām piederējusi mirušajam. Jebkurai personai, kura veic maksājumus vai nodod mantojamo īpašumu personai, kura apliecībā norādīta kā tiesīga saņemt šādus maksājumus vai īpašumu kā mantinieks vai legātārs, būtu jāpiesūdz pienācīga aizsardzība, ja tā rīkojusies labticīgi, paļaujoties uz apliecībā norādītās informācijas pareizību. Tāda pati aizsardzība būtu jāpiesūdz jebkurai personai, kura, paļaujoties uz apliecībā norādītās informācijas pareizību, nopērk vai saņem mantojamo īpašumu no personas, kura apliecībā norādīta kā tāda, kas ir pilnvarota atsavināt šādu īpašumu. Aizsardzība būtu jānodrošina, ja tiek iesniegtas apliecinātas kopijas, kuras joprojām ir derīgas. Tas, vai trešai personai šāda īpašuma iegūšana ir spēkā, nebūtu jānosaka šajā regulā.

- (72) Kompetentajai iestādei apliecību vajadzētu izdot pēc lūguma. Izdevējiestādei vajadzētu paturēt apliecības oriģinālu un pieteikuma iesniedzējam un jebkurai citai personai, kas pierāda likumīgu interesi, vajadzētu izsniegt vienu vai vairākas apliecinātas apliecības kopijas. Tam nevajadzētu liegt dalībvalstij saskaņā ar valsts tiesību aktiem par publisku piekļuvi dokumentiem atļaut apliecības kopijas atklāt sabiedrības locekļiem. Šajā regulā būtu jāparedz izdevējiestādes lēmumu, tostarp lēmumu atteikt izsniegt apliecību, pārsūdzība. Ja apliecība tiek labota, grozīta vai atsaukta, izdevējiestādei būtu jāinformē personas, kurām ir izsniegtas apliecinātas kopijas, lai nepieļautu šādu kopiju nelikumīgu izmantošanu.

- (73) Dalībvalstu starptautisko saistību ievērošana nozīmē, ka šī regula neskar tādu starptautisko konvenciju piemērošanu, kuru puses laikā, kad tiek pieņemta šī regula, ir viena vai vairākas dalībvalstis. Jo īpaši tām dalībvalstīm, kuras ir Līgumslēdzējas puses 1961. gada 5. oktobra Hāgas konvencijai par tādu tiesību normu kolīzijām, kuras attiecas uz testamentāro darījumu formu, vajadzētu būt iespējai turpināt piemērot minētās konvencijas noteikumus, nevis šīs regulas noteikumus attiecībā uz testamentu un savstarpējo testamentu spēkā esamību pēc

formas. Šīs regulas vispārējo mērķu saskaņībai tomēr ir nepieciešams, lai šī regula dalībvalstu starpā prevalētu pār konvencijām, kuras noslēgtas ekskluzīvi starp divām vai vairāk dalībvalstīm, ciktāl tādas konvencijas attiecas uz jautājumiem, kurus reglamentē šī regula.

- (74) Šai regulai nevajadzētu liegt dalībvalstīm, kuras ir puses 1934. gada 19. novembra Konvencijai starp Dāniju, Islandi, Norvēģiju, Somiju un Zviedriju, kurā iekļauti starptautisko privāttiesību noteikumi par mantošanu, testamentiem un mantojumu pārvaldīšanu, turpināt piemērot dažus minētās konvencijas noteikumus, kā tā pārskatīta ar starpvaldību nolīgumu starp valstīm, kuras ir konvencijas puses.

- (75) Lai atvieglotu šīs regulas piemērošanu, būtu jāparedz dalībvalstu pienākums paziņot konkrētu informāciju par viņu tiesību aktiem un procedūrām mantošanas jomā Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komercietās satvarā, kas izveidots ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK ⁽¹⁾. Lai varētu laicīgi publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* visu informāciju, kas attiecas uz šīs regulas praktisku piemērošanu, dalībvalstīm šāda informācija būtu jāpaziņo arī Komisijai pirms šīs regulas piemērošanas sākšanas.

- (76) Tāpat, lai atvieglotu šīs regulas piemērošanu un varētu izmantot mūsdienu sakaru tehnoloģijas, vajadzētu paredzēt standarta veidlapas apliecinājumiem, kuri jāiesniedz saistībā ar pieteikumu pasludināt nolēmuma, publiska akta vai tiesas izlīguma izpildāmību, kā arī Eiropas mantošanas apliecības pieteikumam un pašai apliecībai.

- (77) Aprēķinot šajā regulā paredzētos laikposmus un termiņus, būtu jāpiemēro Padomes 1971. gada 3. jūnija Regula (EEK, Euratom) Nr. 1182/71, ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus ⁽²⁾.

- (78) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiesūdz īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz tādu apliecinājumu un veidlapu izveidi un turpmāku grozīšanu, kas attiecas uz nolēmumu, tiesas izlīgumu un publisku aktu izpildāmības pasludināšanu, un uz Eiropas mantošanas apliecību. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un

⁽¹⁾ OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

⁽²⁾ OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.

Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽¹⁾.

(79) Pieņemot īstenošanas aktus, ar ko izveido un pēc tam groza šai regulā noteiktos apliecinājumus un veidlapas, būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantā paredzēto procedūru.

(80) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, personu brīva pārvietošanās, pilsoņu savlaicīga sava mantojuma plānošana Savienības kontekstā un mantinieku un legātāru, un citu mirušajam tuvu personu, kā arī mantojuma kreditoru tiesību aizsardzība, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(81) Šajā regulā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītās pamattiesības un principi. Dalībvalstu tiesām un citām kompetentajām iestādēm ir jāpiemēro šī regula, ievērojot minētās tiesības un principus.

(82) Saskaņā ar 1. un 2. pantu 21. Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, minētās dalībvalstis nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tām šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Tomēr tas neskar Apvienotās Karalistes un Īrijas iespēju paziņot par nodomu šo regulu pieņemt pēc tās pieņemšanas saskaņā ar minētā protokola 4. pantu.

(83) Saskaņā ar 1. un 2. pantu 22. Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro mirušo atstātā mantojuma mantošanai. To nepiemēro nodokļu, muitas vai administratīvos jautājumos.

2. No šīs regulas darbības jomas ir izslēgti šādi jautājumi:

a) fizisku personu juridiskais statuss, kā arī ģimenes attiecības un attiecības, kuru ietekmi saskaņā ar šādām attiecībām piemērojamiem tiesību aktiem uzskata par pielīdzināmu;

b) fizisku personu tiesībspēja un rīcībspēja, neskarot 23. panta 2. punkta c) apakšpunktu un 26. pantu;

c) jautājumi, kas attiecas uz fiziskas personas pazušanu, prombūtni vai izsludināšanu par mirušu;

d) jautājumi, kas saistīti ar laulāto mantisko attiecību regulējumu un mantisko attiecību regulējumu attiecībās, kuru ietekmi saskaņā ar šādām attiecībām piemērojamiem tiesību aktiem uzskata par pielīdzināmu laulības ietekmei;

e) uzturēšanas saistības, izņemot tās, kas rodas nāves gadījumā;

f) mutiski izteiktu pēdējās gribas rīkojumu spēkā esamība pēc formas;

g) tiesības un manta, kas radusies vai nodota citādi, nevis mantojot, piemēram, dāvinājumi, kopīpašums, kas nododams pārdzīvojušai personai, pensiju plāni, apdrošināšanas līgumi un līdzīgas vienošanās, neskarot 23. panta 2. punkta i) apakšpunktu;

h) jautājumi, kurus reglamentē tiesību akti par uzņēmēj sabiedrībām un citām struktūrām, kas ir vai nav juridiskas personas, piemēram, uzņēmēj sabiedrību un citu struktūru, kas ir vai nav juridiskas personas, dibināšanas līgumu un statūtu noteikumi, kuri nosaka rīcību ar kapitāla daļām dalībnieku nāves gadījumā;

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- i) uzņēmēj sabiedrību un citu struktūru, kas ir vai nav juridiskas personas, likvidācija, darbības izbeigšana un apvienošana;
- j) trastu dibināšana, pārvaldība un likvidācija;
- k) *in rem* tiesību būtība; un
- l) nekustamā vai kustamā īpašuma tiesību reģistrācija reģistrā, tostarp juridiskās prasības šādai reģistrācijai, un sekas, ko rada šādu tiesību reģistrācija vai neregistrēšana reģistrā.
- e) "izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā ir pieņemts nolēmums, apstiprināts vai noslēgts tiesas izlīgums, sastādīts publisks akts vai izdota Eiropas mantošanas apliecība;
- f) "izpildes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā ir pieprasīta nolēmuma, tiesas izlīguma vai publiska akta izpildāmības pasludināšana vai izpilde;
- g) "nolēmums" ir dalībvalsts tiesā pieņemts nolēmums mantošanas lietā neatkarīgi no šā nolēmuma nosaukuma, tostarp tiesas amatpersonas lēmums par tiesvedības izmaksu vai izdevumu noteikšanu;
- h) "tiesas izlīgums" ir izlīgums mantošanas lietā, ko ir apstiprinājusi tiesa vai kas tiesā noslēgts tiesvedības gaitā;

2. pants

Kompetence dalībvalstīs attiecībā uz mantošanas lietām

Šī regula neietekmē dalībvalstu iestāžu kompetenci nodarboties ar mantošanas lietām.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā:

- a) "mantošana" ir mirušā atstātā mantojuma mantošana un aptver visus mantas, tiesību un saistību nodošanas veidus nāves gadījumā neatkarīgi no tā, vai tā būtu labprātīga nodošana saskaņā ar pēdējās gribas rīkojumu vai nodošana likumiskas mantošanas gadījumā;
- b) "mantojuma līgums" ir līgums, tostarp no abpusējiem testamentiem izrietošs līgums, ar kuru, kaut ko saņemot pretī vai ne, rada, groza vai izbeidz tiesības uz vienas vai vairāku personu, kuras ir līguma puses, gaidāmo mantojumu vai mantojumiem;
- c) "savstarpējs testaments" ir testaments, ko viena akta veidā ir taisījušas divas vai vairākas personas;
- d) "pēdējās gribas rīkojums" ir testaments, savstarpējs testaments vai mantojuma līgums;

- i) "publisks akts" ir dokuments mantošanas lietā, kas kādā dalībvalstī oficiāli sastādīts vai reģistrēts kā publisks akts un kura autentiskums:

i) attiecas uz publiskā akta parakstu un saturu; un

- ii) ir apliecināts valsts iestādē vai citā iestādē, ko šim nolūkam ir pilnvarojusi izcelsmes dalībvalsts.

2. Šajā regulā ar jēdzienu "tiesa" saprot jebkuru tiesu iestādi un visas citas iestādes, un tiesību speciālistus, kuru kompetencē ir mantošanas lietas un kas pilda tiesu funkcijas vai rīkojas saskaņā ar tiesu iestādes deleģētām pilnvarām, vai rīkojas tiesu iestādes uzraudzībā, – ar noteikumu, ka šādas citas iestādes un tiesību speciālisti garantē objektivitāti un pušu tiesības tikt uzklautām un ka to lēmumus saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tie darbojas:

a) var pārsūdzēt vai pārskatīt tiesu iestādē; un

b) tiem ir līdzīgs spēks un juridiskās sekas kā tiesu iestāžu pieņemtiem nolēmumiem tādā pašā lietā.

Dalībvalstis paziņo Komisijai par citām iestādēm un tiesību speciālistiem, kas minēti šā punkta pirmajā daļā, saskaņā ar 79. pantu.

II NODAĻA

JURISDIKCIJA

4. pants

Vispārēja jurisdikcija

Jurisdikcija lemt par mantošanu kopumā ir tās dalībvalsts tiesām, kurā mirušajam nāves brīdī bija pastāvīgā dzīvesvieta.

5. pants

Vienošanās par tiesas izvēli

1. Ja tiesību akti, ko mirušais saskaņā ar 22. pantu ir izvēlējis, lai tie reglamentētu viņa atstāto mantojumu, ir kādas dalībvalsts tiesību akti, tad attiecīgās puses var vienoties, ka minētās dalībvalsts tiesai vai tiesām ir ekskluzīva jurisdikcija lemt par jebkuru mantošanas jautājumu.

2. Šādu vienošanos par tiesas izvēli noslēdz rakstiski, datē un paraksta attiecīgās puses. Jebkuru saziņu, izmantojot elektroniskus līdzekļus, kas paliekoši saglabā ziņas par vienošanos, uzskata par līdzvērtīgu rakstiskai formai.

6. pants

Atteikšanās no jurisdikcijas piemērojamo tiesību aktu izvēles gadījumā

Ja tiesību akti, ko mirušais saskaņā ar 22. pantu ir izvēlējis, lai tie reglamentētu viņa atstāto mantojumu, ir kādas dalībvalsts tiesību akti, tad tiesa, kurā celta prasība saskaņā ar 4. vai 10. pantu:

a) var pēc vienas no tiesvedības pusēm lūguma atteikties no jurisdikcijas, ja tā uzskata, ka tās dalībvalsts tiesas, kuras tiesību akti tika izvēlēti, atrodas labākā vietā, lai lemtu par mantošanu, ņemot vērā mantošanas praktiskos apstākļus, piemēram, pušu pastāvīgo dzīvesvietu un mantas atrašanās vietu; vai

b) atsakās no jurisdikcijas, ja tiesvedības puses saskaņā ar 5. pantu ir vienojušās piešķirt jurisdikciju tās dalībvalsts tiesai vai tiesām, kuras tiesību akti tika izvēlēti.

7. pants

Jurisdikcija piemērojamo tiesību aktu izvēles gadījumā

Tās dalībvalsts tiesām, kuras tiesību aktus mirušais izvēlējis saskaņā ar 22. pantu, ir jurisdikcija lemt par mantošanu, ja:

a) tiesa, kurā iepriekš celta prasība, ir atteikusies no jurisdikcijas tajā pašā lietā saskaņā ar 6. pantu;

b) tiesvedības puses saskaņā ar 5. pantu ir vienojušās piešķirt jurisdikciju minētās dalībvalsts tiesai vai tiesām; vai

c) tiesvedības puses ir nepārprotami pieņēmušas tās tiesas jurisdikciju, kurā celta prasība.

8. pants

Pēc savas iniciatīvas uzsāktas tiesvedības izbeigšana tiesību aktu izvēles gadījumā

Tiesa, kura tiesvedību mantošanas lietā uzsākusi pēc savas iniciatīvas saskaņā ar 4. vai 10. pantu, izbeidz tiesvedību, ja tiesvedības puses ir vienojušās mantošanu nokārtot miermīlīgi ārpus-tiesas vienošanās ceļā dalībvalstī, kuras tiesību aktus mirušais bija izvēlējis saskaņā ar 22. pantu.

9. pants

Jurisdikcija, pamatojoties uz ierašanos tiesā

1. Ja laikā, kad notiek tiesvedība kādas dalībvalsts tiesā, kura īsteno jurisdikciju saskaņā ar 7. pantu, izrādās, ka ne visas minētās tiesvedības puses ir bijušas vienošanās par tiesas izvēli puses, tiesa turpina īstenot jurisdikciju, ja tiesvedības puses, kas nav bijušas vienošanās puses, ierodas tiesā, neapstrīdot tiesas jurisdikciju.

2. Ja tiesvedības puses, kas nav bijušas vienošanās puses, apstrīd 1. punktā minētās tiesas jurisdikciju, tiesa atsakās no jurisdikcijas.

Šādā gadījumā jurisdikcija lemt par mantošanu ir tiesām, kam ir jurisdikcija saskaņā ar 4. vai 10. pantu.

10. pants

Papildu jurisdikcija

1. Ja mirušā pastāvīgā dzīvesvieta nāves brīdī nav kādā no dalībvalstīm, tad tās dalībvalsts tiesām, kurā atrodas mantojumā ietilpstošā manta, tomēr ir jurisdikcija lemt par mantošanu kopumā, ja:

a) mirušajam nāves brīdī bija minētās dalībvalsts pilsonība; vai, ja tās nav,

b) mirušā iepriekšējā pastāvīgā dzīvesvieta bija minētajā dalībvalstī – ar noteikumu, ka laikā, kad prasība tiek celta tiesā, ir pagājuši ne vairāk kā pieci gadi, kopš minētā pastāvīgā dzīvesvieta ir mainīta.

2. Ja nevienas dalībvalsts tiesai nav jurisdikcijas saskaņā ar 1. punktu, tad tās dalībvalsts tiesām, kurā atrodas mantojumā ietilpstošā manta, tomēr ir jurisdikcija lemt par minēto mantu.

11. pants

Forum necessitatis

Ja nevienai no dalībvalstu tiesām nav jurisdikcijas saskaņā ar citiem šīs regulas noteikumiem, tad kādas dalībvalsts tiesas izņēmuma gadījumos var lemt par mantošanu, ja kādā trešā valstī, ar kuru attiecīgajai lietai ir cieša saikne, tiesvedību pamatoti nevar uzsākt vai tā tur nevar norisināties, vai būtu neiespējama.

Lietai ir jābūt pietiekamai saiknei ar dalībvalsti, kuras tiesā celta prasība.

12. pants

Tiesvedības ierobežojums

1. Ja mirušā atstātais mantojums ietver mantu, kas atrodas trešā valstī, tiesa, kurā celta prasība, lai lemtu par mantošanu, pēc vienas no tiesvedības pušu lūguma var pieņemt lēmumu nelemt par vienu vai vairākām no šādām mantām, ja paredzams, ka šīs tiesas nolēmumu par minēto mantu minētajā trešā valstī neatzīs un attiecīgā gadījumā nepasludinās par izpildāmu.

2. Šā panta 1. punkts neskar pušu tiesības ierobežot lietā izskatāmo jautājumu loku saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesā celta prasība.

13. pants

Mantojuma, legāta vai neatņemamās daļas pieņemšana vai atraidīšana

Papildus tiesai, kurai ir jurisdikcija lemt par mantošanu saskaņā ar šo regulu, tās dalībvalsts tiesām, kurā ir pastāvīgā dzīvesvieta jebkurai personai, kas saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem var tiesā izdarīt paziņojumu par mantojuma, legāta vai neatņemamās daļas pieņemšanu vai atraidīšanu vai izdarīt tādu paziņojumu, kas paredzēts, lai ierobežotu attiecīgās personas atbildību par mantojuma saistībām, ir jurisdikcija

saņemt šādus paziņojumus, ja saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem šādus paziņojumus var izdarīt tiesā.

14. pants

Prasības celšana tiesā

Šajā nodaļā uzskata, ka prasība ir celta tiesā:

- a) laikā, kad dokuments, ar ko uzsākta tiesvedība, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar nosacījumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu izsniegšanu atbildētājam;
- b) ja dokuments jāizsniedz pirms iesniegšanas tiesā – laikā, kad to saņem iestāde, kas ir atbildīga par izsniegšanu, ar nosacījumu, ka pieteicējs pēc tam ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu dokumentu iesniegšanu tiesā; vai
- c) ja tiesvedība ir uzsākta pēc tiesas iniciatīvas – laikā, kad tiesa pieņem lēmumu uzsākt tiesvedību, vai, ja šāds lēmums nav vajadzīgs, laikā, kad tiesa lietu reģistrē.

15. pants

Jurisdikcijas pārbaude

Ja kādas dalībvalsts tiesā tiek celta prasība mantošanas lietā, attiecībā uz kuru tai saskaņā ar šo regulu nav jurisdikcijas, tā pēc savas iniciatīvas pasludina, ka tai nav jurisdikcijas.

16. pants

Pieņemamības pārbaude

1. Ja atbildētājs, kam pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā valstī, kas nav dalībvalsts, kurā ir celta prasība, neierodas tiesā, tad tiesa, kurai ir jurisdikcija, aptur tiesvedību, kamēr nav pierādīts, ka atbildētājs ir varējis laikus saņemt dokumentu, ar ko ir celta prasība, vai līdzvērtīgu dokumentu, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, vai – ka šajā nolūkā ir veikti visi vajadzīgie pasākumi.

2. Šā panta 1. punkta vietā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpus tiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (dokumentu izsniegšana) ⁽¹⁾ 19. pantu, ja dokuments, ar ko uzsākta tiesvedība, vai līdzvērtīgs dokuments saskaņā ar minēto regulu bija jāpārsūta no vienas dalībvalsts uz citu.

⁽¹⁾ OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.

3. Ja Regula (EK) Nr. 1393/2007 nav piemērojama, tad piemēro Hāgas 1965. gada 15. novembra Konvencijas par tiesas un ārpus tiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu ārvalstīs 15. pantu, ja dokuments, ar ko uzsākta tiesvedība, vai līdzvērtīgs dokuments saskaņā ar minēto konvenciju bija jāpār-
sūta uz ārvalstīm.

17. pants

Lis pendens

1. Ja tiesvedība par vienu un to pašu pamatu un starp tām pašām pusēm ir uzsākta dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc savas iniciatīvas aptur tiesvedību, līdz tiek konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā ir celta prasība.

2. Ja tiek konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, atsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai minētajai tiesai.

18. pants

Saistītas prasības

1. Ja saistītas prasības tiek izskatītas dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, var apturēt tiesvedību.

2. Ja minētās prasības tiek izskatītas pirmajā instancē, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc kādas puses pieteikuma var arī atteikties no jurisdikcijas, ja attiecīgās prasības ir tās tiesas jurisdikcijā, kurā pirmajā iesniegta prasība, un ja tās tiesību akti ļauj šīs prasības apvienot.

3. Šajā pantā prasības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no riska, ka atsevišķās tiesvedībās tiek pieņemti nesavienojami nolēmumi.

19. pants

Pagaidu pasākumi, tostarp aizsardzības pasākumi

Dalībvalsts tiesās var iesniegt pieteikumu attiecībā uz tādiem pagaidu pasākumiem, tostarp aizsardzības pasākumiem, kādi var būt paredzēti attiecīgās valsts tiesību aktos, pat ja saskaņā ar šo regulu lieta pēc būtības ir citas dalībvalsts tiesu jurisdikcijā.

III NODAĻA

PIEMĒROJAMIE TIESĪBU AKTI

20. pants

Vispārēja piemērošana

Jebkurus tiesību aktus, kas norādīti ar šo regulu, piemēro neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav dalībvalsts tiesību akti.

21. pants

Vispārīgs noteikums

1. Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, mantošanai kopumā piemērojami tiesību akti ir tās valsts tiesību akti, kurā bija mirušā pastāvīgā dzīvesvieta nāves brīdī.

2. Ja izņēmuma kārtā visi lietas apstākļi liecina, ka mirušais nāves brīdī bija acīmredzami ciešāk saistīts ar valsti, kas nav tā valsts, kuras tiesību akti būtu piemērojami saskaņā ar 1. punktu, mantošanai piemērojami tiesību akti ir šīs citas valsts tiesību akti.

22. pants

Piemērojamo tiesību aktu izvēle

1. Persona kā tiesību aktus, kas reglamentē tās atstāto mantojumu kopumā, var izvēlēties tās valsts tiesību aktus, kuras pilsonis šī persona ir izvēles izdarīšanas laikā vai nāves brīdī.

Persona, kam ir vairāku valstu pilsonība, var izvēlēties jebkuras valsts tiesību aktus, kuras pilsonis šī persona ir izvēles izdarīšanas laikā vai nāves brīdī.

2. Tiesību aktu izvēli skaidri izdara paziņojumā pēdējās gribas rīkojuma veidā vai arī tā izriet no šāda rīkojuma noteikumiem.

3. Tā akta, ar ko izdarīta tiesību aktu izvēle, spēkā esamību pēc būtības reglamentē izvēlētie tiesību akti.

4. Jebkāda tiesību aktu izvēles grozīšana vai atsaukšana atbilst prasībām par formu, kādā veicama pēdējās gribas rīkojuma grozīšana vai atsaukšana.

23. pants

Piemērojamo tiesību aktu darbības joma

1. Tiesību akti, kas noteikti saskaņā ar 21. vai 22. pantu, reglamentē mantošanu kopumā.

2. Minētie tiesību akti jo īpaši reglamentē:

- a) mantojuma atklāšanās cēloņus, laiku un vietu;
- b) to, kā noteikt labuma guvējus, to attiecīgās daļas un saistības, ko tiem varētu būt noteicis mirušais, un to, kā noteikt citas mantošanas tiesības, tostarp pārdzīvojušā laulātā vai partnera mantošanas tiesības;
- c) spēju mantot;
- d) atstumšanu no mantojuma un mantojuma atrašanu;
- e) tādas mantas, tiesību un saistību, kas veido daļu no mantojuma, nodošanu mantiniekiem un – atkarībā no gadījuma – legātāriem, tostarp nosacījumus un sekas, ko rada mantojuma vai legāta pieņemšana vai atraidīšana;
- f) mantinieku, testamentu izpildītāju un citu mantojuma pārvaldnieku pilnvaras, jo īpaši attiecībā uz īpašuma pārdošanu un maksājumiem kreditoriem, neskarot 29. panta 2. un 3. punktā minētās pilnvaras;
- g) atbildību par mantojuma parādiem;
- h) to mantojuma daļu, par kuru tā atstājējs var brīvi noteikt pēc saviem ieskatiem, neatņemamās daļas un citus pēdējās gribas rīkojumu ierobežojumus, kā arī prasības, kas mirušajam tuvām personām varētu būt attiecībā uz mantojumu vai mantiniekiem;
- i) pienākumu ziņot par dāvinājumiem, novēlējumiem vai legātiem vai tos atskaitīt, nosakot dažādu labuma guvēju daļas; un
- j) mantojuma dalīšanu.

24. pants

Pēdējās gribas rīkojumi, kas nav mantojuma līgumi

1. Pēdējās gribas rīkojumus, kas nav mantojuma līgumi, attiecībā uz to pieņemamību un spēkā esamību pēc būtības reglamentē tie tiesību akti, kas saskaņā ar šo regulu būtu piemērojami rīkojumu taisījušās personas mantojumam, ja tā būtu mirusi dienā, kad tika taisīts rīkojums.

2. Neatkarīgi no 1. punkta persona kā tiesību aktus, kas reglamentē tās pēdējās gribas rīkojumu attiecībā uz tā pieņemamību un spēkā esamību pēc būtības, var izvēlēties tiesību aktus,

ko minētā persona būtu varējusi izvēlēties saskaņā ar 22. pantu, ievērojot tajā izklāstītos nosacījumus.

3. Šā panta 1. punktu attiecīgā gadījumā piemēro pēdējās gribas rīkojuma, kas nav mantojuma līgums, grozīšanai vai atsaukšanai. Gadījumā, ja ir izvēlēti tiesību akti saskaņā ar 2. punktu, grozīšanu vai atsaukšanu reglamentē izvēlētie tiesību akti.

25. pants

Mantojuma līgums

1. Mantojuma līgumu, kas attiecas uz vienas personas mantojumu, attiecībā uz tā pieņemamību, spēkā esamību pēc būtības un saistošo spēku starp pusēm, tostarp attiecībā uz tā atcelšanas nosacījumiem, reglamentē tiesību akti, kas saskaņā ar šo regulu būtu piemērojami minētās personas mantojumam, ja tā būtu mirusi dienā, kad tika noslēgts līgums.

2. Mantojuma līgums, kas attiecas uz vairāku personu mantojumu, ir pieņemams tikai tad, ja tas ir pieņemams saskaņā ar visiem tiem tiesību aktiem, kuri saskaņā ar šo regulu būtu reglamentējuši visu iesaistīto personu mantojumus, ja tās būtu mirušas dienā, kad tika noslēgts līgums.

Mantojuma līgumu, kas ir pieņemams saskaņā ar pirmo daļu, attiecībā uz tā spēkā esamību pēc būtības un saistošo spēku starp pusēm, tostarp attiecībā uz tā atcelšanas nosacījumiem, reglamentē tiesību akti, kuri ir vieni no pirmajā daļā minētajiem tiesību aktiem un ar kuriem tam ir visciešākā saikne.

3. Neatkarīgi no 1. un 2. punkta puses kā tiesību aktus, kas reglamentē viņu mantojuma līgumu attiecībā uz tā pieņemamību, spēkā esamību pēc būtības un saistošo spēku starp pusēm, tostarp attiecībā uz tā atcelšanas nosacījumiem, var izvēlēties tiesību aktus, ko persona vai viena no personām, uz kuras mantojumu tas attiecas, būtu varējusi izvēlēties saskaņā ar 22. pantu, ievērojot tajā paredzētos nosacījumus.

26. pants

Pēdējās gribas rīkojumu spēkā esamība pēc būtības

1. Šīs regulas 24. un 25. panta nozīmē spēkā esamību pēc būtības raksturo šādi apstākļi:

- a) personas, kas taisījusi pēdējās gribas rīkojumu, spēja taisīt šādu rīkojumu;

- b) konkrētie iemesli, kas personai, kura taisa pēdējās gribas rīkojumu, liedz novēlēt mantojumu noteiktām personām vai kas liedz kādai personai saņemt mantojamo īpašumu no personas, kura taisījusi rīkojumu;
- c) pārstāvības pieņemamība pēdējās gribas rīkojuma taisīšanai;
- d) pēdējās gribas rīkojuma interpretācija;
- e) viltus, spaidi, kļūda vai jebkādi citi jautājumi, kas attiecas uz tās personas piekrišanu vai nodomu, kura taisījusi rīkojumu.

2. Ja personai ir spēja taisīt pēdējās gribas rīkojumu saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami atbilstīgi 24. vai 25. pantam, tad vēlāka piemērojamo tiesību aktu maiņa neietekmē tās spēju grozīt vai atsaukt šādu rīkojumu.

27. pants

Rakstiski taisītu pēdējās gribas rīkojumu spēkā esamība pēc formas

1. Rakstiski taisīts pēdējās gribas rīkojums ir spēkā pēc formas, ja tā forma atbilst tiesību aktiem, kas ir spēkā:

- a) valstī, kurā tika taisīts pēdējās gribas rīkojums vai tika noslēgts mantojuma līgums;
- b) valstī, kuras pilsonība testatoram vai vismaz vienai no personām, uz kuras mantojumu attiecas mantojuma līgums, bija vai nu laikā, kad tika taisīts pēdējās gribas rīkojums vai tika noslēgts līgums, vai nāves brīdī;
- c) valstī, kurā testatoram vai vismaz vienai no personām, uz kuras mantojumu attiecas mantojuma līgums, bija domicils vai nu laikā, kad tika taisīts pēdējās gribas rīkojums vai tika noslēgts līgums, vai nāves brīdī;
- d) valstī, kurā testatoram vai vismaz vienai no personām, uz kuras mantojumu attiecas mantojuma līgums, bija pastāvīgā dzīvesvieta vai nu laikā, kad tika taisīts pēdējās gribas rīkojums vai tika noslēgts līgums, vai nāves brīdī; vai
- e) attiecībā uz nekustamo īpašumu – valstī, kurā atrodas minētais nekustamais īpašums.

To, kā noteikt, vai testatoram vai kādai no personām, uz kuru mantojumu attiecas mantojuma līgums, bija domicils konkrētā valstī, reglamentē minētās valsts tiesību akti.

2. Šā panta 1. punkta noteikumus piemēro arī pēdējās gribas rīkojumiem, ar ko groza vai atsauc agrāku rīkojumu. Grozīšana vai atsaukšana ir spēkā pēc formas arī tad, ja tā atbilst jebkuriem no tiesību aktiem, saskaņā ar ko, atbilstīgi 1. punktam, minētais grozītais vai atsauktais pēdējās gribas rīkojums bija spēkā.

3. Šī panta nozīmē jebkuri tiesību aktu noteikumi, ar ko ierobežo pēdējās gribas rīkojumu atļautās formas, atsaucoties uz testatora vai personu, uz kuru mantojumu attiecas mantojuma līgums, vecumu, pilsonību vai citiem personiskiem apstākļiem, ir uzskatāmi par tādiem, kas attiecas uz formas jautājumiem. Tas pats noteikums attiecas uz tām īpašībām, kurām jāpiemīt lieciniekiem, kas vajadzīgi pēdējās gribas rīkojuma spēkā esamībai.

28. pants

Paziņojuma par pieņemšanu vai atraidīšanu spēkā esamība pēc formas

Paziņojums par mantojuma, legāta vai neatņemamās daļas pieņemšanu vai atraidīšanu vai paziņojums, ar ko paredz ierobežot paziņojumu izdarījušās personas atbildību, ir spēkā pēc formas, ja tas atbilst prasībām, ko nosaka:

- a) tiesību akti, kas piemērojami mantošanai saskaņā ar 21. vai 22. pantu; vai
- b) tās valsts tiesību akti, kurā ir paziņojuma izdarījušās personas pastāvīgā dzīvesvieta.

29. pants

Īpaši noteikumi par mantojuma pārvaldnieka iecelšanu un pilnvarām noteiktās situācijās

1. Ja saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesām atbilstīgi šai regulai ir jurisdikcija lemt par mantošanu, pārvaldnieka iecelšana ir obligāta vai obligāta pēc pieprasījuma un ja mantošanai piemērojami tiesību akti ir ārvalstu tiesību akti, minētās dalībvalsts tiesas, kad tajās celta prasība, saskaņā ar saviem tiesību aktiem var iecelt vienu vai vairākus mantojuma pārvaldniekus, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.

Saskaņā ar šo punktu ieceltais(-ie) pārvaldnieks(-i) ir persona(-as), kas ir tiesīga(-as) izpildīt mirušā testamentu un/vai pārvaldīt mantojumu saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem. Ja minētie tiesību akti neparedz iespēju mantojumu pārvaldīt personai, kas nav labuma guvējs, tās dalībvalsts tiesas, kurā jāieceļ pārvaldnieks, var iecelt par pārvaldnieku trešo personu saskaņā ar saviem tiesību aktiem, ja tie šādu iecelšanu paredz un ja ir radies būtisks interešu konflikts starp labuma guvējiem vai starp labuma guvējiem un kreditoriem vai citām personām, kas ir galvojušas par mirušā parādsaistībām, domstarpības starp labuma guvējiem par mantojuma pārvaldīšanu vai ja ir tāds mantojums, ko ir sarežģīti pārvaldīt mantas īpašību dēļ.

Saskaņā ar šo punktu ieceltais(-ie) pārvaldnieks(-i) ir vienīgā(-ās) persona(-as), kam ir tiesības īstenot 2. vai 3. punktā minētās pilnvaras.

2. Saskaņā ar 1. punktu ieceltais(-ie) pārvaldnieks(-i) īsteno mantojuma pārvaldīšanas pilnvaras, kuras tas vai tie var īstenot atbilstīgi mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem. Pārvaldnieku ieceļošā tiesa savā lēmumā var paredzēt īpašus nosacījumus šādu pilnvaru īstenošanai saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem.

Ja mantošanai piemērojamie tiesību akti neparedz pietiekamas pilnvaras, lai saglabātu mantojamā ietilpstošo mantu vai aizsargātu kreditoru vai citu mirušā parādsaistību galvojušo personu tiesības, ieceļošā tiesa var pieņemt lēmumu pārvaldniekam(-iem) ļaut papildus īstenot savos tiesību aktos šim mērķim paredzētās pilnvaras un var savā lēmumā paredzēt īpašus nosacījumus šādu pilnvaru īstenošanai saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

Tomēr pārvaldnieks(-i), īstenojot šādas papildu pilnvaras, ievēro mantošanai piemērojamās tiesību aktus attiecībā uz mantojamā īpašuma īpašumtiesību nodošanu, atbildību par mantojuma parādiem, labuma guvēju tiesībām, tostarp attiecīgos gadījumos tiesībām mantojumu pieņemt vai atraidīt, kā arī – attiecīgos gadījumos – mirušā testamenta izpildītāja pilnvaras.

3. Neatkarīgi no 2. punkta tiesa, kas saskaņā ar 1. punktu ieceļ vienu vai vairākus pārvaldniekus, izņēmuma gadījumos, ja mantošanai piemērojami trešās valsts tiesību akti, var pieņemt lēmumu šiem pārvaldniekiem piešķirt visas pārvaldības pilnvaras, ko paredz tās dalībvalsts tiesību akti, kurā tie iecelti.

Tomēr pārvaldnieki, īstenojot šādas pilnvaras, ievēro mantošanai piemērojamās tiesību aktus, jo īpaši attiecībā uz labuma guvēju un viņu mantošanas tiesību noteikšanu, tostarp viņu tiesībām uz neatņemamo daļu vai prasījumiem attiecībā uz mantojumu vai mantiniekiem.

30. pants

Īpaši noteikumi, kas nosaka ierobežojumus attiecībā uz dažu mantas kategoriju mantošanu vai to ietekmē

Ja tās valsts tiesību akti, kurā atrodas konkrēts nekustamais īpašums, konkrētas uzņēmēj sabiedrības vai citas īpašas mantas kategorijas, ietver īpašus noteikumus, kuri saimniecisku, ģimenes vai sociālu apsvērumu dēļ nosaka ierobežojumus attiecībā uz minētās mantas mantošanu vai to ietekmē, minētos īpašos noteikumus piemēro mantošanai, ciktāl saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem tie ir piemērojami neatkarīgi no mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem.

31. pants

***In rem* tiesību pielāgošana**

Ja persona atsaucas uz *in rem* tiesībām, uz ko tā ir tiesīga saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem, bet tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā uz šīm tiesībām atsaucas, attiecīgās *in rem* tiesības nav zināmas, minētās tiesības vajadzības gadījumā un iespēju robežās pielāgo vislīdzvērtīgākajām *in rem* tiesībām minētās valsts tiesību aktos, ņemot vērā konkrēto *in rem* tiesību mērķus un nolūkus un to radītās sekas.

32. pants

Vienlaicīga nāve

Ja divas vai vairākas personas, kuru mantojumus reglamentē dažādi tiesību akti, mirst apstākļos, kad nav skaidra nāves iestāšanās secība, un ja minētie tiesību akti minēto situāciju regulē atšķirīgi vai to neregulē nemaz, nevienai no mirušajām personām nav tiesību uz otras vai citu šādu personu mantojumu.

33. pants

Bezmantinieka manta

Ciktāl saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami mantošanai saskaņā ar šo regulu, nevienai mantai nav mantinieka vai legātāra, kas noteikts pēdējās gribas rīkojumā, un nav nevienas fiziskas personas, kurai mantojums pienākas likumiskā kārtā, šādi noteiktu tiesību aktu piemērošana neizslēdz dalībvalsts vai tās šim nolūkam noteiktas vienības tiesības saskaņā ar tās tiesību aktiem pārņemt mantojumā ietilpstošo mantu, kas atrodas tās teritorijā, ar noteikumu, ka kreditori ir tiesīgi prasīt savu saistību apmierinājumu no visas mantojumā ietilpstošās mantas.

34. pants

Renvoi

1. Jebkuras ar šo regulu noteiktas trešās valsts tiesību aktu piemērošana nozīmē, ka tiek piemērotas minētajā valstī spēkā esošās tiesību normas, tostarp tās starptautisko privāttiesību normas, ciktāl minētas normas paredz *renvoi*:

a) uz dalībvalsts tiesību aktiem; vai

b) uz kādas citas trešās valsts tiesību aktiem, kura piemērotu pati savus tiesību aktus.

2. *Renvoi* nepiemēro attiecībā uz tiesību aktiem, kas minēti 21. panta 2. punktā, 22. pantā, 27. pantā, 28. panta b) apakšpunktā un 30. pantā.

35. pants

Sabiedriskā kārtība (*ordre public*)

Jebkuras ar šo regulu noteiktas valsts tiesību aktu noteikumu piemērošanu var atteikt vienīgi tad, ja šāda piemērošana ir acīmredzami nesaderīga ar tiesas atrašanās valsts sabiedrisko kārtību (*ordre public*).

36. pants

Valstis ar vairāk nekā vienu tiesību sistēmu – teritoriālas tiesību normu kolīzijām

1. Ja šajā regulā noteiktie tiesību akti ir tādas valsts tiesību akti, kuru veido vairākas teritoriālās vienības, kam ir katrai savas tiesību normas attiecībā uz mantošanu, tad attiecīgo teritoriālo vienību, kuras tiesību normas ir piemērojamas, nosaka saskaņā ar minētās valsts iekšējām kolīziju normām.

2. Ja nav šādu iekšējo kolīziju normu:

a) jebkura atsauce uz 1. punktā minētās valsts tiesību aktiem, lai noteiktu tiesību aktus, kas piemērojami saskaņā ar noteikumiem, kuros minēta mirušā pastāvīgā dzīvesvieta, iztulkojama kā atsauce uz tās teritoriālās vienības tiesību aktiem, kurā mirušajam bija pastāvīgā dzīvesvieta nāves brīdī;

b) jebkura atsauce uz 1. punktā minētās valsts tiesību aktiem, lai noteiktu tiesību aktus, kas piemērojami saskaņā ar noteikumiem, kuros minēta mirušā pilsonība, iztulko kā atsauce uz tās teritoriālās vienības tiesību aktiem, ar kuru mirušajam bija visciešākā saikne;

c) jebkura atsauce uz 1. punktā minētās valsts tiesību aktiem, lai noteiktu tiesību aktus, kas piemērojami saskaņā ar jebkādiem citiem noteikumiem, kuros kā piesaistes kritērijs minēti citi apstākļi, iztulkojama kā atsauce uz tās teritoriālās vienības tiesību aktiem, kurā atrodas attiecīgie apstākļi.

3. Neatkarīgi no 2. punkta jebkura atsauce uz 1. punktā minētās valsts tiesību aktiem, lai noteiktu attiecīgos tiesību aktus saskaņā ar 27. pantu, ja šajā valstī nav iekšējo kolīziju normu, iztulkojama kā atsauce uz tās teritoriālās vienības tiesību aktiem, ar kuru testatoram vai personām, uz kuru mantojumu attiecas mantojuma līgums, bija visciešākā saikne.

37. pants

Valstis ar vairāk nekā vienu tiesību sistēmu – tiesību normu kolīzijas attiecībā uz personu kategorijām

Attiecībā uz valsti, kurai ir divas vai vairāk tiesību sistēmas vai tiesību normu kopumi, kas saistībā ar mantošanu piemērojami atšķirīgām personu kategorijām, jebkura atsauce uz minētās valsts tiesību aktiem iztulkojama kā atsauce uz tiesību sistēmu vai tiesību normu kopumu, kuru nosaka saskaņā ar minētajā valstī spēkā esošajiem noteikumiem. Ja šādu noteikumu nav, piemēro to tiesību sistēmu vai tiesību normu kopumu, ar kuru mirušajam bija visciešākā saikne.

38. pants

Šīs regulas nepiemērošana iekšējām tiesību normu kolīzijām

Dalībvalstij, kuru veido vairākas teritoriālās vienības, kam ir katrai savas tiesību normas attiecībā uz mantošanu, nav pienākuma piemērot šo regulu tiesību normu kolīzijām, kas rodas tikai starp šādām vienībām.

IV NODAĻA

NOLĒMUMU ATZĪŠANA, IZPILDĀMĪBA UN IZPILDE

39. pants

Atzīšana

1. Dalībvalstī pieņemtu nolēmumu bez kādas īpašas procedūras atzīst pārējās dalībvalstīs.

2. Jebkura ieinteresēta puse, kas nolēmuma atzīšanu izvirza par galveno jautājumu strīdā, saskaņā ar 45. līdz 58. pantā noteikto procedūru var iesniegt pieteikumu minētā nolēmuma atzīšanai.

3. Ja tiesvedības iznākums dalībvalsts tiesā ir atkarīgs no lēmuma par saistītu jautājumu attiecībā uz atzīšanu, tad minētā jautājuma izlemšana ir šīs tiesas jurisdikcijā.

40. pants

Neatzīšanas pamati

Nolēmumu neatzīst:

- a) ja šāda atzīšana ir acīmredzami pretrunā tās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*), kurā prasa atzīšanu;
- b) gadījumos, ja tas ir pieņemts aizmuguriski – ja atbildētājam netika laikus izsniegts dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, izņemot gadījumu, ja atbildētājs nav sācis nolēmuma pārsūdzēšanas procedūru, kad viņam bija iespējams to darīt;
- c) ja tas ir nesavienojams ar nolēmumu, kas dalībvalstī, kurā prasa atzīšanu, pieņemts tiesvedībā starp tām pašām pusēm;
- d) ja tas ir nesavienojams ar agrāku nolēmumu, kas pieņemts tiesvedībā citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī par to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm, ar noteikumu, ka agrākais nolēmums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai dalībvalstī, kurā prasa atzīšanu.

41. pants

Aizliegums pārskatīt pēc būtības

Dalībvalstī pieņemts nolēmums nekādos apstākļos nav pārskatāms pēc būtības.

42. pants

Atzīšanas tiesvedības apturēšana

Tiesa dalībvalstī, kurā prasa atzīt nolēmumu, kas pieņemts citā dalībvalstī, var apturēt tiesvedību, ja izcelsmes dalībvalstī nolēmums ir pārsūdzēts vispārējā kārtībā.

43. pants

Izpildāmība

Nolēmumi, kas pieņemti kādā dalībvalstī un ir izpildāmi minētajā valstī, ir izpildāmi citā dalībvalstī tad, kad pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma tie tajā ir pasludināti par izpildāmiem saskaņā ar procedūru, kas paredzēta 45. līdz 58. pantā.

44. pants

Domicila noteikšana

Lai 45. līdz 58. pantā paredzētās procedūras nolūkā noteiktu, vai personas domicils ir izpildes dalībvalstī, tiesa, kurā ir celta prasība, piemēro minētās dalībvalsts tiesību aktus.

45. pants

Vietējo tiesu jurisdikcija

1. Pieteikumu pasludināt izpildāmību iesniedz izpildes dalībvalsts tiesā vai kompetentajā iestādē, ko attiecīgā dalībvalsts paziņojusi Komisijai saskaņā ar 78. pantu.
2. Vietējo jurisdikciju nosaka, atsaucoties uz tās puses domicila vietu, attiecībā uz kuru prasa izpildi, vai arī uz izpildes vietu.

46. pants

Procedūra

1. Pieteikuma iesniegšanas procedūru reglamentē izpildes dalībvalsts tiesību akti.
2. Pieteikuma iesniedzējam izpildes valstī nav jābūt pasta adresei vai pilnvarotam pārstāvim.
3. Pieteikumam pievieno šādus dokumentus:
 - a) nolēmuma kopiju, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem;
 - b) apliecinājumu, ko izdevusi izcelsmes dalībvalsts tiesa vai kompetentā iestāde, izmantojot veidlapu, kas izveidota saskaņā ar 81. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, neskarot 47. pantu.

47. pants

Apliecinājuma neiesniegšana

1. Ja 46. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētais apliecinājums netiek iesniegts, tiesa vai kompetentā iestāde var noteikt termiņu tā iesniegšanai vai pieņemt līdzvērtīgu dokumentu, vai, ja tā uzskata informāciju par pietiekamu, neprasīt iesniegt apliecinājumu.
2. Pēc tiesas vai kompetentās iestādes pieprasījuma iesniedz dokumentu tulkojumus. Tulkojumus veic persona, kas ir kvalificēta veikt tulkojumus kādā no dalībvalstīm.

48. pants

Izpildāmības pasludināšana

Nolēmumu pasludina par izpildāmu, tiklīdz ir izpildītas 46. pantā minētās formalitātes, neveicot pārbaudi saskaņā ar 40. pantu. Puse, attiecībā uz kuru prasa izpildi, šajā tiesvedības stadijā nav tiesīga iesniegt nekādus paskaidrojumus pieteikuma sakarā.

49. pants

Nolēmuma paziņošana par pieteikumu pasludināt izpildāmību

1. Nolēmumu par pieteikumu pasludināt izpildāmību tūlīt dara zināmu pieteikuma iesniedzējam saskaņā ar kārtību, kāda noteikta izpildes dalībvalsts tiesību aktos.
2. Nolēmumu par izpildāmības pasludināšanu izsniedz pusei, attiecībā uz kuru prasa izpildi, pievienojot nolēmumu, ja tas minētajai pusei jau nav izsniegts.

50. pants

Nolēmuma par pieteikumu pasludināt izpildāmību pārsūdzība

1. Jebkura puse var pārsūdzēt nolēmumu par pieteikumu pasludināt izpildāmību.
2. Pārsūdzību iesniedz tiesā, ko attiecīgā dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar 78. pantu.
3. Pārsūdzību izskata saskaņā ar normām, kas reglamentē procesuālo kārtību strīdus lietās.

4. Ja puse, attiecībā uz kuru prasa izpildi, neierodas apelācijas instances tiesā tiesvedībā saistībā ar pieteikuma iesniedzēja ierosinātu pārsūdzību, piemēro 16. pantu, pat ja pusei, attiecībā uz kuru prasa izpildi, nav domicila nevienā no dalībvalstīm.

5. Pārsūdzību par izpildāmības pasludināšanu iesniedz 30 dienu laikā pēc lēmuma par izpildāmības pasludināšanu izsniegšanas. Ja pusei, pret kuru prasa izpildi, domicils ir dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā pasludināta izpildāmība, tad pārsūdzības termiņš ir 60 dienas, un to sāk skaitīt no dienas, kad lēmums par izpildāmības pasludināšanu izsniegts vai nu personiski, vai ir saņemts tās dzīvesvietā. Termiņu nevar pagarināt attāluma dēļ.

51. pants

Nolēmuma par pārsūdzību apstrīdēšanas procedūra

Nolēmumu par pārsūdzību var apstrīdēt tikai saskaņā ar procedūru, ko attiecīgā dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar 78. pantu.

52. pants

Izpildāmības pasludināšanas atteikums vai atsaukšana

Tiesa, kurā pārsūdzība ir iesniegta saskaņā ar 50. vai 51. pantu, atsakās pasludināt izpildāmību vai atceļ to, pamatojoties vienīgi uz kādu no 40. pantā noteiktajiem pamatiem. Nolēmumu tā pieņem nekavējoties.

53. pants

Tiesvedības apturēšana

Tiesa, kurā pārsūdzība iesniegta saskaņā ar 50. vai 51. pantu, pēc tās puses pieteikuma, attiecībā uz kuru prasa izpildi, aptur tiesvedību, ja nolēmuma izpildāmība pārsūdzības dēļ ir apturēta izcelsmes dalībvalstī.

54. pants

Pagaidu pasākumi, tostarp aizsardzības pasākumi

1. Ja nolēmums jāatzīst saskaņā ar šo nodaļu, nekas neliedz pieteikuma iesniedzējam izmantot pagaidu pasākumus, tostarp aizsardzības pasākumus, saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem, neprasot izpildāmības pasludināšanu saskaņā ar 48. pantu.
2. Izpildāmības pasludināšana dod likumīgas tiesības veikt jebkādus aizsardzības pasākumus.

3. Termiņā, kas saskaņā ar 50. panta 5. punktu noteikts izpildāmības pasludināšanas pārsūdzībai, un līdz jebkuras šādas pārsūdzības izlemšanai pret tās puses īpašumu, attiecībā uz kuru prasa izpildi, nevar veikt nekādus izpildes pasākumus, izņemot aizsardzības pasākumus.

55. pants

Daļēja izpildāmība

1. Ja nolēmums ir pieņemts par vairākām lietām un ja izpildāmību nav iespējams pasludināt attiecībā uz visām lietām, tiesa vai kompetentā iestāde to pasludina attiecībā uz vienu vai vairākām lietām.

2. Pieteikuma iesniedzējs var prasīt pasludināt izpildāmību attiecībā uz kādām atsevišķām nolēmuma daļām.

56. pants

Juridiskā palīdzība

Pieteikuma iesniedzējs, kurš izcelsmes dalībvalstī ir saņēmis pilnīgu vai daļēju juridisko palīdzību vai atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem, jebkurā izpildāmības pasludināšanas tiesvedībā ir tiesīgs saņemt visplašāko juridisko palīdzību vai visplašāko atbrīvojumu no izmaksām vai izdevumiem, kādu paredz izpildes dalībvalsts tiesību akti.

57. pants

Nodrošinājuma, garantiju vai ķīlas nepieprasīšana

No puses, kura vienā dalībvalstī prasa citā dalībvalstī pieņemt nolēmuma atzīšanu, izpildāmību vai izpildi, neprasa nekāda veida nodrošinājumu, garantiju vai ķīlu tā iemesla dēļ, ka šī puse ir ārvalstnieks vai ka tai izpildes dalībvalstī nav domicila vai dzīvesvietas.

58. pants

Maksas, nodokļa vai nodevas neesamība

Tiesvedībā par izpildāmības pasludināšanu izpildes dalībvalstī nevar uzlikt nekādu maksu, nodokli vai nodevu, ko aprēķina, pamatojoties uz attiecīgās lietas vērtību.

V NODAĻA

PUBLISKI AKTI UN TIESAS IZLĪGUMI

59. pants

Publisku aktu akceptēšana

1. Kādā dalībvalstī sastādītam publiskam aktam citā dalībvalstī ir tāds pats pierādījuma spēks, kāds tam ir izcelsmes

dalībvalstī, vai vistuvāk pielīdzināmais spēks – ar noteikumu, ka tas nav acīmredzami pretrunā attiecīgās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*).

Persona, kas publisku aktu vēlas izmantot citā dalībvalstī, var lūgt, lai iestāde, kas izcelsmes dalībvalstī sastāda publisko aktu, aizpilda veidlapu, kas izveidota saskaņā ar 81. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, aprakstot publiskā akta pierādījuma spēku, kas tam ir izcelsmes dalībvalstī.

2. Publiska akta autentiskumu apstrīd izcelsmes dalībvalsts tiesās, un par to lemj atbilstīgi minētās valsts tiesību aktiem. Publiskam aktam, kas tiek apstrīdēts, nav nekāda pierādījuma spēka citā dalībvalstī, kamēr apstrīdēšana nav izskatīta kompetentajā tiesā.

3. Publiskajā aktā reģistrētus juridiskus aktus vai tiesiskās attiecības apstrīd tiesās, kurām ir jurisdikcija saskaņā ar šo regulu, un par to lemj saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem atbilstīgi III nodaļai. Publiskam aktam, kas tiek apstrīdēts, nav nekāda pierādījuma spēka attiecībā uz apstrīdēto jautājumu nevienā citā dalībvalstī, izņemot izcelsmes dalībvalsti, kamēr apstrīdēšana nav izskatīta kompetentajā tiesā.

4. Ja tiesvedības iznākums kādas dalībvalsts tiesā ir atkarīgs no lēmuma par saistītu jautājumu attiecībā uz publiskā aktā reģistrētiem juridiskiem aktiem vai tiesiskām attiecībām mantošanas lietā, tad minētā jautājuma izlemšana ir šīs tiesas jurisdikcijā.

60. pants

Publisku aktu izpildāmība

1. Publisks akts, kas ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī, pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma tiek pasludināts par izpildāmu citā dalībvalstī saskaņā ar 45. līdz 58. pantā paredzēto procedūru.

2. Regulas 46. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē iestāde, kas sastādījusi publisko aktu, pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma izdod apliecinājumu, izmantojot veidlapu, kas izveidota saskaņā ar 81. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

3. Tiesa, kurā ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar 50. vai 51. pantu, atsaka vai atsauc izpildāmības pasludināšanu tikai tad, ja publiskā akta izpilde ir acīmredzami pretrunā izpildes dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*).

61. pants

Tiesas izlīgumu izpildāmība

1. Tiesas izlīgumi, kuri ir izpildāmi izcelsmes dalībvalstī, pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma tiek pasludināti par izpildāmiem citā dalībvalstī saskaņā ar 45. līdz 58. pantā paredzēto procedūru.

2. Regulas 46. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē tiesa, kura apstiprinājusi izlīgumu vai kurā tas noslēgts, pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma izdod apliecinājumu, izmantojot veidlapu, kas izveidota saskaņā ar 81. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

3. Tiesa, kurā ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar 50. vai 51. pantu, atsaka vai atsauc izpildāmības pasludināšanu tikai tad, ja tiesas izlīguma izpilde ir acīmredzami pretrunā izpildes dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*).

VI NODAĻA

EIROPAS MANTOŠANAS APLIECĪBA

62. pants

Eiropas mantošanas apliecības izveide

1. Ar šo regulu tiek izveidota Eiropas mantošanas apliecība (turpmāk "apliecība"), ko izdod izmantošanai citā dalībvalstī un kam ir 69. pantā uzskaitītās sekas.

2. Apliecības izmantošana nav obligāta.

3. Apliecība neaizstāj dalībvalstīs līdzīgam nolūkam izmantotus iekšējus dokumentus. Tomēr no brīža, kad apliecība ir izdota izmantošanai citā dalībvalstī, tai ir 69. pantā uzskaitītās sekas arī tajā dalībvalstī, kuras iestādes to ir izvekušas saskaņā ar šo nodaļu.

63. pants

Apliecības mērķis

1. Apliecību paredzēts izmantot mantiniekiem, legātāriem, kam ir tiešas mantošanas tiesības, un testamentu izpildītājiem vai mantojumu pārvaldniekiem, kam citā dalībvalstī jāatsaucas uz savu statusu vai attiecīgi jāisteno savas tiesības kā mantiniekiem vai legātāriem un/vai savas pilnvaras kā testamentu izpildītājiem vai mantojuma pārvaldniekiem.

2. Jo īpaši apliecību var izmantot, lai apliecinātu vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem apstākļiem:

- a) katra apliecībā minētā mantnieka vai – atkarībā no gadījuma – legātāra statusu un/vai tiesības un to attiecīgās mantojuma daļas;
- b) konkrētas mantas vai konkrētu mantu, kas veido daļu no mantojuma, piešķiršanu mantiniekam(-iem) vai – atkarībā no gadījuma – legātāram(-iem), kas minēts(-i) apliecībā;
- c) apliecībā minētās personas pilnvaras izpildīt testamentu vai pārvaldīt mantojumu.

64. pants

Kompetence izdot apliecību

Apliecību izdod dalībvalstī, kuras tiesām ir jurisdikcija saskaņā ar 4. pantu, 7. pantu, 10. pantu vai 11. pantu. Izdevējistāde ir:

- a) tiesa, kā definēts 3. panta 2. punktā; vai
- b) cita iestāde, kuras kompetencē saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir nodarboties ar mantojuma lietām.

65. pants

Apliecības pieteikums

1. Apliecību izdod pēc jebkuras 63. panta 1. punktā minētās personas pieteikuma (turpmāk "pieteikuma iesniedzējs").

2. Lai iesniegtu pieteikumu, pieteikuma iesniedzējs var izmantot veidlapu, kas izveidota saskaņā ar 81. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

3. Pieteikumā iekļauj turpmāk norādīto informāciju, ciktāl šāda informācija pieteikuma iesniedzējam ir zināma un ir vajadzīga, lai izdevējistāde varētu apliecināt apstākļus, kuriem pieteikuma iesniedzējs vēlas apliecinājumu, un tam pievieno visus attiecīgos dokumentus, kas var būt vai nu oriģināli, vai kopijas, kuras atbilst vajadzīgajiem autentiskuma noteikšanas nosacījumiem, neskarot 66. panta 2. punktu:

- a) ziņas par mirušo: uzvārds (attiecīgā gadījumā – uzvārds dzimšanas brīdī), vārds(-i), dzimums, dzimšanas datums un vieta, ģimenes stāvoklis, pilsonība, personas kods (attiecīgā gadījumā), adrese nāves brīdī, miršanas datums un vieta;
- b) ziņas par pieteikuma iesniedzēju: uzvārds (attiecīgā gadījumā – uzvārds dzimšanas brīdī), vārds(-i), dzimums, dzimšanas datums un vieta, ģimenes stāvoklis, pilsonība, personas kods (attiecīgā gadījumā), adrese un saistība ar mirušo, ja tāda ir;

- c) ziņas par pieteikuma iesniedzēja pārstāvi, ja tāds ir: uzvārds (attiecīgā gadījumā – uzvārds dzimšanas brīdī), vārds(-i), adrese un pārstāvības pilnvaras;
- d) ziņas par mirušā laulāto vai partneri un, ja tādi bijuši, par bijušo(-ajiem)/laulāto(-ajiem/-ajām) vai bijušo(-ajiem) partneri(-iem): uzvārds (attiecīgā gadījumā – uzvārds dzimšanas brīdī), vārds(-i), dzimums, dzimšanas datums un vieta, ģimenes stāvoklis, pilsonība, personas kods (attiecīgā gadījumā) un adrese;
- e) ziņas par citiem iespējamiem labuma guvējiem saskaņā ar pēdējās gribas rīkojumu un/vai pēc likuma: uzvārds un vārds(-i) vai organizācijas nosaukums, personas kods (attiecīgā gadījumā) un adrese;
- f) nolūks, kādā apliecība vajadzīga saskaņā ar 63. pantu;
- g) attiecīgā gadījumā tās tiesas vai citas kompetentās iestādes adrese, kura nodarbojas vai ir nodarbojusies ar attiecīgo mantošanas lietu;
- h) apstākļi, ar kuriem pieteikuma iesniedzējs atkarībā no gadījuma pamato viņa iespējamās tiesības uz mantojuma īpašumu kā labuma guvējs un/vai viņa tiesības izpildīt mirušā testamentu, un/vai tiesības pārvaldīt mirušā atstāto mantojumu;
- i) norāde par to, vai mirušais ir taisījis pēdējās gribas rīkojumu; ja nav pievienots ne oriģināls, ne kopija – norāde par oriģināla atrašanās vietu;
- j) norāde par to, vai mirušais ir noslēdzis laulības līgumu vai līgumu par attiecībām, kuras var būt pielīdzināmas laulībai; ja nav pievienots ne līguma oriģināls, ne kopija – norāde par oriģināla atrašanās vietu;
- k) norāde par to, vai kāds no labuma guvējiem ir nācis klajā ar paziņojumu par mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu;
- l) deklarācija, kurā apstiprināts, ka, cik vien pieteikuma iesniedzējam zināms, apliecināmie apstākļi nav apstrīdēti;
- m) jebkāda cita informācija, ko pieteikuma iesniedzējs uzskata par lietderīgu apliecības izdošanai.

66. pants

Pieteikuma izskatīšana

1. Saņemot pieteikumu, izdevējiestāde pārbauda informāciju un paziņojumus, kā arī dokumentus un citus pieteikuma iesniedzēja iesniegtos pierādījumus. Tā pēc savas iniciatīvas, ja tā ir noteikts vai atļauts tās tiesību aktos, izdara pieprasījumus, kas nepieciešami minētajai pārbaudei, vai lūdz pieteikuma iesniedzēju sniegt jebkādu citus pierādījumus, ko tā uzskata par nepieciešamiem.

2. Ja pieteikuma iesniedzējs nav spējis iesniegt attiecīgo dokumentu kopijas, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem, izdevējiestāde var izlemt pieņemt citus pierādījumu veidus.

3. Ja tā noteikts tās tiesību aktos un ievērojot tajos paredzētos nosacījumus, izdevējiestāde var prasīt, lai deklarācijas apliecinātu ar zvērestu vai ar svinīgu solījumu zvēresta vietā.

4. Izdevējiestāde veic visus vajadzīgos pasākumus, lai informētu labuma guvējus par pieteikumu apliecības saņemšanai. Ja tas vajadzīgs apliecināmo apstākļu noskaidrošanai, tā uzklausa jebkuru iesaistīto personu un jebkuru izpildītāju vai pārvaldnieku un nāk klajā ar publiskiem paziņojumiem, kuru mērķis ir dot iespēju citiem iespējamiem labuma guvējiem pieteikt savas tiesības.

5. Šī panta nozīmē dalībvalsts kompetentā iestāde pēc pieprasījuma citas dalībvalsts izdevējiestādei sniedz informāciju, kas jo īpaši ir tās zemes reģistros, civiltāvokļa reģistros un reģistros, kuros reģistrēti dokumenti un fakti, kas ir svarīgi attiecībā uz mirušā mantojumu vai laulības mantisko attiecību regulējumam, vai līdzvērtīgam mantisko attiecību regulējumam, ja minētā kompetentā iestāde saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu pilnvarota šādu informāciju sniegt citai savas valsts iestādei.

67. pants

Apliecības izdošana

1. Izdevējiestāde saskaņā ar šajā nodaļā izklāstīto procedūru nekavējoties izdod apliecību, kad saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem vai saskaņā ar jebkādiem citiem tiesību aktiem, ko piemēro konkrētiem apstākļiem, ir konstatēti apliecināmie apstākļi. Tā izmanto veidlapu, kas izveidota saskaņā ar 81. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

Izdevējiestāde neizdod apliecību, jo īpaši, ja:

- a) apliecināmie apstākļi tiek apstrīdēti; vai
- b) apliecība neatbilstu nolējumam, kas attiecas uz tiem pašiem apstākļiem.

2. Izdevējiestāde veic visus vajadzīgos pasākumus, lai labuma guvējus informētu par apliecības izdošanu.

68. pants

Apliecības saturs

Apliecībā ietver šādu informāciju, ciktāl, tas ir vajadzīgs mērķim, kuram to izdod:

- a) izdevējiestādes nosaukums un adrese;
- b) lietas atsauces numurs;
- c) apstākļi, pamatojoties uz kuriem izdevējiestāde uzskata, ka ir kompetenta izsniegt apliecību;
- d) izdošanas datums;
- e) ziņas par pieteikuma iesniedzēju: uzvārds (attiecīgā gadījumā – uzvārds dzimšanas brīdī), vārds(-i), dzimums, dzimšanas datums un vieta, ģimenes stāvoklis, pilsonība, personas kods (attiecīgā gadījumā), adrese un saistība ar mirušo, ja tāda ir;
- f) ziņas par mirušo: uzvārds (attiecīgā gadījumā – uzvārds dzimšanas brīdī), vārds(-i), dzimums, dzimšanas datums un vieta, ģimenes stāvoklis, pilsonība, personas kods (attiecīgā gadījumā), adrese nāves brīdī, miršanas datums un vieta;
- g) ziņas par labuma guvējiem: uzvārds (attiecīgā gadījumā – uzvārds dzimšanas brīdī), vārds(-i) un personas kods (attiecīgā gadījumā);
- h) informācija par mirušā noslēgto laulības līgumu vai – attiecīgā gadījumā – par mirušā noslēgto līgumu par attiecībām, kuras saskaņā ar šādām attiecībām piemērojamiem tiesību aktiem uzskata par pielīdzināmām laulībai, un informācija par laulības mantiskajām attiecībām vai līdzvērtīgām mantiskajām attiecībām;
- i) mantošanai piemērojamiem tiesību akti un apstākļi, pamatojoties uz kuriem šie tiesību akti ir noteikti;
- j) informācija par to, vai mantošana ir likumiska vai testamentāra, tostarp informācija par apstākļiem, no kuriem izriet

mantinieku, legātāru, testamentu izpildītāju vai mantojuma pārvaldnieku tiesības un/vai pilnvaras;

- k) attiecīgā gadījumā, informācija attiecībā uz katru labuma guvēju par mantojuma pieņemšanas vai atraidīšanas veidu;
- l) katra mantinieka daļa un attiecīgā gadījumā tiesību un/vai mantas saraksts, kas pienākas katram konkrētam mantiniekam;
- m) tiesību un/vai mantas saraksts, kas pienākas katram konkrētam legātāram;
- n) mantinieka(-u) un attiecīgā gadījumā legātāra(-u) tiesību ierobežojumi saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem un/vai saskaņā ar pēdējās gribas rīkojumu;
- o) testamentu izpildītāju un/vai mantojuma pārvaldnieka pilnvaras un minēto pilnvaru ierobežojumi saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem un/vai saskaņā ar pēdējās gribas rīkojumu.

69. pants

Apliecības spēks

1. Apliecība bez kādas īpašas procedūras ir spēkā visās dalībvalstīs.
2. Tiek pieņemts, ka apliecībā precīzi uzrādīti apstākļi, kuri konstatēti saskaņā ar mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem vai saskaņā ar jebkādiem citiem tiesību aktiem, ko piemēro konkrētiem apstākļiem. Tiek uzskatīts, ka personai, kura apliecībā minēta kā mantinieks, legātārs, testamentu izpildītājs vai mantojuma pārvaldnieks, ir apliecībā minētais statuss un/vai ir tiesības vai pilnvaras, kas norādītas apliecībā, bez nekādiem citiem nosacījumiem un/vai ierobežojumiem, kas saistīti ar minētajām tiesībām vai pilnvarām, kā vien tie, kas norādīti apliecībā.
3. Tiek uzskatīts, ka jebkura persona, kura, rīkojoties uz apliecībā apstiprinātās informācijas pamata, veic maksājumus vai nodod īpašumu personai, kas apliecībā minēta kā tāda, kura ir pilnvarota pieņemt maksājumu vai īpašumu, ir veikusi darījumu ar personu, kas ir pilnvarota pieņemt maksājumu vai īpašumu, izņemot, ja tā zina, ka apliecības saturs neatbilst patiesībai, vai ja tā par to nezina rupjas nolaidības dēļ.

4. Ja persona, kas apliecībā minēta kā tāda, kas ir pilnvarota atsavināt mantojamo īpašumu, šādu īpašumu atsavina citas personas labā, uzskata, ka minētā cita persona, ja tā rīkojas uz apliecībā apstiprinātās informācijas pamata, ir veikusi darījumu ar personu, kura ir pilnvarota atsavināt attiecīgo īpašumu, izņemot, ja tā zina, ka apliecības saturs neatbilst patiesībai, vai ja tā par to nezina rupjas nolaidības dēļ.

5. Apliecība ir derīgs dokuments, lai mantojamo īpašumu reģistrētu attiecīgajā dalībvalsts reģistrā, neskarot 1. panta 2. punkta k) un l) apakšpunktu.

70. pants

Apliecības apliecinātas kopijas

1. Izdevējiestāde patur apliecības oriģinālu un izsniedz vienu vai vairākas apliecinātas kopijas pieteikuma iesniedzējam un jebkurai citai personai, kas uzrāda likumīgu interesi.

2. Izdevējiestāde 71. panta 3. punkta un 73. panta 2. punkta vajadzībām glabā to personu sarakstu, kurām saskaņā ar 1. punktu ir izsniegtas apliecinātas kopijas.

3. Izsniegtās apliecinātas kopijas ir derīgas ierobežotā sešu mēnešu laikposmā, kas apliecinātajā kopijā norādāms kā derīguma termiņa beigu datums. Izņēmuma gadījumos, kas pienācīgi pamatoti, izdevējiestāde var atkāpjoties izlemt, ka derīguma termiņš ir garāks. Kad ir beidzies šis laikposms, jebkurai personai, kuras rīcībā ir apliecināta kopija, lai apliecību varētu izmantot 63. pantā norādītajiem mērķiem, ir jāpiesakās apliecinātās kopijas derīguma termiņa pagarinājumam vai jāpieprasa no izdevējiestādes jauna apliecināta kopija.

71. pants

Apliecības labošana, grozīšana vai atsaukšana

1. Pārrakstīšanās kļūdas gadījumā izdevējiestāde pēc jebkuras personas lūguma, kura uzrāda likumīgu interesi, vai pēc pašas iniciatīvas izdara apliecībā labojumu.

2. Izdevējiestāde pēc jebkuras personas lūguma, kura uzrāda likumīgu interesi, vai, ja tas iespējams saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, pēc pašas iniciatīvas groza vai atsauc apliecību, ja ir konstatēts, ka apliecība vai atsevišķi tajā minētie apstākļi neatbilst patiesībai.

3. Par visiem apliecības labojumiem un grozījumiem vai tās atsaukšanu izdevējiestāde nekavējoties informē visas personas, kam saskaņā ar 70. panta 1. punktu izsniegtas apliecības apliecinātas kopijas.

72. pants

Pārsūdzības procedūras

1. Izdevējiestādes lēmumus, ko tā pieņēmusi saskaņā ar 67. pantu, var apstrīdēt jebkura persona, kura ir tiesīga iesniegt pieteikumu apliecības saņemšanai.

Izdevējiestādes lēmumus, ko tā pieņēmusi saskaņā ar 71. pantu un 73. panta 1. punkta a) apakšpunktu, var apstrīdēt jebkura persona, kas uzrāda likumīgu interesi.

Pārsūdzību iesniedz izdevējiestādes dalībvalsts tiesu iestādē saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem.

2. Ja 1. punktā minētās pārsūdzības rezultātā tiek konstatēts, ka izsniegtā apliecība neatbilst patiesībai, kompetentā tiesu iestāde labo, groza vai atsauc apliecību vai nodrošina, ka to labo, groza vai atsauc izdevējiestāde.

Ja 1. punktā minētās pārsūdzības rezultātā tiek konstatēts, ka atteikums izdot apliecību bijis nepamatots, kompetentā tiesu iestāde izdod apliecību vai nodrošina, ka izdevējiestāde atkārtoti izvērtē lietu un pieņem jaunu lēmumu.

73. pants

Apliecības spēka apturēšana

1. Apliecības spēku var apturēt:

a) izdevējiestāde – pēc jebkuras personas lūguma, kura uzrāda likumīgu interesi, kamēr apliecība netiek grozīta vai atsaukta saskaņā ar 71. pantu; vai

b) tiesu iestāde – pēc jebkuras personas lūguma, kura ir tiesīga apstrīdēt lēmumu, ko izdevējiestāde pieņēmusi saskaņā ar 72. pantu, kamēr šāda pārsūdzība nav izskatīta.

2. Izdevējiestāde vai – attiecīgā gadījumā – tiesu iestāde par to, ka apturēts apliecības spēks, nekavējoties informē visas personas, kam saskaņā ar 70. panta 1. punktu izsniegtas apliecības apliecinātas kopijas.

Kamēr apliecības spēks ir apturēts, nevar izsniegt apliecības jaunas apliecinātas kopijas.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

74. pants

Legalizācija un citas līdzīgas formalitātes

Attiecībā uz dalībvalstī izdotiem dokumentiem šīs regulas sakarā neprasa veikt legalizāciju vai citas līdzīgas formalitātes.

75. pants

Saistība ar pastāvošām starptautiskām konvencijām

1. Šī regula neskar tādu starptautisko konvenciju piemērošanu, kuru puses šīs regulas pieņemšanas laikā ir viena vai vairākas dalībvalstis un kuras skar jautājumus, uz ko attiecas šī regula.

Jo īpaši tās dalībvalstis, kuras ir līgumslēdzējas puses 1961. gada 5. oktobra Hāgas konvencijai par tādu tiesību normu kolīziju, kuras attiecas uz testamentu formu, turpina piemērot minētās konvencijas noteikumus, nevis šīs regulas 27. pantu attiecībā uz testamentu un savstarpējo testamentu spēkā esamību pēc formas.

2. Neatkarīgi no 1. punkta attiecībās starp dalībvalstīm šai regulai ir prioritāte pār konvencijām, kas noslēgtas tikai starp divām vai vairākām dalībvalstīm, ciktāl šādas konvencijas attiecas uz jautājumiem, ko reglamentē šī regula.

3. Šī regula neliedz dalībvalstīm, kas ir konvencijas puses, piemērot 1934. gada 19. novembra Konvenciju starp Dāniju, Islandi, Norvēģiju, Somiju un Zviedriju, kurā iekļauti starptautisko privāttiesību noteikumi par mantošanu, testamentiem un mantojumu pārvaldīšanu, kas pārskatīta ar 2012. gada 1. jūnija starpvaldību nolīgumu starp minētajām valstīm, ciktāl tā paredz:

a) noteikumus par mantojuma pārvaldīšanas procesuālajiem aspektiem, kā definēts konvencijā, un palīdzību, ko šajā ziņā sniedz to valstu iestādes, kas ir konvencijas līgumslēdzējas puses; un

b) vienkāršotu un paātrinātu kārtību, lai atzītu un izpildītu nolēmumus mantošanas lietās.

76. pants

Saistība ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1346/2000

Šī regula neskar Padomes Regulas (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātspējas procedūrām⁽¹⁾ piemērošanu.

77. pants

Publiski pieejama informācija

Lai informāciju darītu pieejamu sabiedrībai, dalībvalstis, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komercietās, Komisijai sniedz īsu kopsavilkumu par saviem tiesību aktiem un procedūrām, kas attiecas uz mantošanu, tostarp informāciju par to, kāda veida iestādei ir kompetence mantošanas lietās, un informāciju par to, kāda veida iestādei ir kompetence pieņemt paziņojumus par mantojuma, legāta vai neatņemamās daļas pieņemšanu vai atraidīšanu.

Dalībvalstis arī sniedz faktu lapas, kurās uzskaitīti visi dokumenti un/vai informācija, kas parasti vajadzīgi tāda nekustamā īpašuma reģistrācijai, kurš atrodas to teritorijā.

Dalībvalstis pastāvīgi atjaunina šo informāciju.

78. pants

Kontaktinformācija un procedūras

1. Dalībvalstis līdz 2014. gada 16. janvāris paziņo Komisijai:

a) to tiesu vai iestāžu nosaukumus un kontaktinformāciju, kurām ir kompetence izskatīt pieteikumus par izpildāmības pasludināšanu saskaņā ar 45. panta 1. punktu un pārsūdzības par nolēmumiem attiecībā uz šādiem pieteikumiem saskaņā ar 50. panta 2. punktu;

b) par pārsūdzību pieņemta nolēmuma apstrīdēšanas procedūras, kas minētas 51. pantā;

c) attiecīgu informāciju par iestādēm, kuru kompetencē ir izdot apliecību saskaņā ar 64. pantu; un

d) pārsūdzības procedūras, kas minētas 72. pantā.

Dalībvalstis informē Komisiju par visām vēlākām izmaiņām minētajā informācijā.

⁽¹⁾ OV L 160, 30.6.2000., 1. lpp.

2. Komisija saskaņā ar 1. punktu paziņoto informāciju publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, izņemot 1. punkta a) apakšpunktā minēto tiesu un iestāžu adreses un citu kontaktinformāciju.

3. Komisija dara publiski pieejamu visu saskaņā ar 1. punktu sniegto informāciju, izmantojot jebkādus citus piemērotus līdzekļus, jo īpaši Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās.

79. pants

Regulas 3. panta 2. punktā minētās informācijas noteikšana un turpmāka grozīšana

1. Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu paziņojumiem, izveido pārējo iestāžu un tiesību speciālistu sarakstu, kuri minēti 3. panta 2. punktā.

2. Dalībvalstis ziņo Komisijai par visām turpmākām izmaiņām attiecībā uz informāciju, kas ir minētajā sarakstā. Komisija attiecīgi groza šo sarakstu.

3. Komisija sarakstu un visus tā turpmākos grozījumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Komisija dara publiski pieejamu visu saskaņā ar 1. un 2. punktu sniegto informāciju, izmantojot jebkādus citus piemērotus līdzekļus, jo īpaši Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās.

80. pants

Regulas 46., 59., 60., 61., 65. un 67. pantā minēto apliecinājumu un veidlapu izveidošana un turpmāka grozīšana

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko izveido un pēc tam groza apliecinājumus un veidlapas, kas minētas 46., 59., 60., 61., 65. un 67. pantā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 81. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

81. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

82. pants

Pārskatīšana

Komisija līdz 2025. gada 18. augusts iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai pārskatu par šīs regulas piemērošanu, tostarp arī novērtējumu par visām praktiska rakstura problēmām, ar ko nācies saskarties saistībā ar paralēlām ārpustiesas vienošanās mantošanas lietās dažādās dalībvalstīs vai ārpustiesas vienošanos vienā dalībvalstī, kas veikta paralēli nolēmumam tiesā kādā citā dalībvalstī. Šim ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumus par grozījumiem.

83. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro tādu personu mantojumam, kuras mirst 2015. gada 17. augusts vai vēlāk.

2. Ja mirušais savam atstātajam mantojumam piemērojamos tiesību aktus bija izvēlējis pirms 2015. gada 17. augusts, minētā izvēle ir spēkā, ja tā atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti III nodaļā, vai ja tā ir spēkā, piemērojot starptautisko privāttiesību normas, kas izveles izdarīšanas brīdī bija spēkā valstī, kurā mirušajam bija pastāvīgā dzīvesvieta, vai jebkurā no valstīm, kuras pilsonība tam bija.

3. Pēdējās gribas rīkojums, kas taisīts pirms 2015. gada 17. augusts, ir pieļaujams un ir spēkā pēc būtības un attiecībā uz formu, ja tas atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti III nodaļā, vai ja tas ir pieļaujams un ir spēkā pēc būtības un attiecībā uz formu, piemērojot starptautisko privāttiesību normas, kas pēdējās gribas rīkojuma taisīšanas brīdī bija spēkā valstī, kurā mirušajam bija pastāvīgā dzīvesvieta, vai jebkurā no valstīm, kuras pilsonība tam bija.

4. Ja pēdējās gribas rīkojums ir taisīts pirms 2015. gada 17. augusts saskaņā ar tiesību aktiem, kurus mirušais būtu varējis izvēlēties saskaņā ar šo regulu, uzskata, ka minētie tiesību akti ir izvēlēti par mantošanai piemērojamiem tiesību aktiem.

84. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2015. gada 17. augusts, izņemot 77. un 78. pantu, ko piemēro no 2014. gada 16. janvāris, un 79., 80. un 81. pantu, ko piemēro no 2012. gada 5. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2012. gada 4. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 651/2012

(2012. gada 4. jūlijs)

par euro monētu emisiju

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 133. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes 1998. gada 23. novembra un 2002. gada 5. novembra secinājumos par euro kolekcijas monētām, Komisijas Ieteikumā 2009/23/EK (2008. gada 19. decembris) par kopīgām pamatnostādnēm attiecībā uz apgrozībai paredzēto euro monētu emisiju un to valsts pusēm ⁽³⁾, kuru Padome apstiprināja 2009. gada 10. februāra secinājumos, un Komisijas Ieteikumā 2010/191/ES (2010. gada 22. marts) par euro banknošu un monētu likumīgā maksāšanas līdzekļa statusa darbības jomu un ietekmi ⁽⁴⁾ ir ieteikta prakse attiecībā uz euro apgrozības monētu, tostarp piemiņas monētu, emisiju, apspriešanos pirms derīgu euro apgrozības monētu iznīcināšanas un euro kolekcijas monētu izmantošanu.

(2) Nepastāvot saistošiem noteikumiem par euro monētu emisiju, prakse dažādās dalībvalstīs var atšķirties, un tas nenodrošina vienotajai valūtai pietiekami integrētus pamatus. Rūpējoties par pārskatāmību un juridisko noteiktību, nepieciešams ieviest saistošus euro monētu emisijas noteikumus.

(3) Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 974/98 (1998. gada 3. maijs) par euro ieviešanu ⁽⁵⁾ monētām euro un centu nominālvērtībā, ja tās atbilst Padomes noteiktajām nominālvērtībām un tehniskajiem datiem, ir likumīga maksāšanas līdzekļa statuss visās dalībvalstīs, kuru naudas vienība ir euro. Euro monētu nominālvērtības un tehniskie dati ir noteikti Padomes Regulā (EK) Nr. 975/98 (1998. gada 3. maijs) par apgrozībai paredzēto euro monētu nominālvērtībām un tehniskajiem datiem ⁽⁶⁾.

(4) Dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, vajadzētu būt arī iespējai emitēt arī 2 euro piemiņas monētas īpašu notikumu atzīmēšanai, ievērojot ierobežojumus, kas noteikti šādu monētu emisijai gadā attiecīgajā emisijas dalībvalstī. Ir jānosaka konkrēti apjoma ierobežojumi piemiņas euro monētu emisijai, lai nodrošinātu, ka šādas monētas paliek tikai procentuāli neliela daļa no kopējā apgrozībā esošo 2 euro monētu kopskaita. Šādiem daudzuma ierobežojumiem tomēr būtu jāļauj emitēt pietiekamu monētu daudzumu, lai nodrošinātu efektīvu piemiņas euro monētu apgrozību.

(5) Dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro, vajadzētu būt arī iespējai emitēt kolekcijas euro monētas, kuras nav paredzētas apgrozībai un kurām vajadzētu būt viegli atšķiramām no apgrozības monētām. Kolekcijas euro monētām vajadzētu būt likumīga maksāšanas līdzekļa statusam tikai emisijas dalībvalstī, un tās nevajadzētu emitēt nolūkā laist apgrozībā.

(6) Ir lietderīgi, ka kolekcijas euro monētu emisijas tiek iekļautas monētu kopējā apjomā, kas jāapstiprina Eiropas Centrālajai bankai, taču apkopotā veidā, nevis katra emisija atsevišķi.

(7) Pašlaik izstrādāto euro monētu un euro banknošu dažādu denomināciju lietojums būtu regulāri un rūpīgi jāpārbauda kompetentajām iestādēm, ņemot vērā kritēriju par izmaksām un pieņemamību sabiedrībai. Jo īpaši Komisijai būtu jāveic ietekmes izvērtējums attiecībā uz 1 un 2 centu monētu turpmāku emisiju.

(8) Lai novērstu, ka derīgas euro apgrozības monētas kādā dalībvalstī tiek iznīcinātas, lai gan citā dalībvalstī tās varētu būt vajadzīgas, dalībvalstīm pirms monētu iznīcināšanas būtu jāapspriežas citai ar citu,

⁽¹⁾ OV C 273, 16.9.2011., 2. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 22. maija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 26. jūnija lēmums.

⁽³⁾ OV L 9, 14.1.2009., 52. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 83, 30.3.2010., 70. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 139, 11.5.1998., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 139, 11.5.1998., 6. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

- 1) "apgrozības monētas" ir tādas apgrozībai paredzētas euro monētas, kuru nominālvērtības un tehniskie dati ir noteikti Regulā (EK) Nr. 975/98;
- 2) "piemiņas monētas" ir apgrozības monētas, kas paredzētas īpašu notikumu atzīmēšanai, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 975/98 1.h pantā;
- 3) "kolekcijas monētas" ir euro monētas, kas paredzētas kolekcionēšanai un nav emitētas ar mērķi laist apgrozībā.

2. pants

Euro monētas tipi

1. Dalībvalstis var emitēt divu tipu euro monētu: apgrozības monētas un kolekcijas monētas.
2. Komisija veic ietekmes izvērtējumu attiecībā uz 1 un 2 centu monētu turpmāku emisiju. Šajā ietekmes izvērtējumā ietilpst izmaksu un ieguvumu analīze, kurā minēto monētu faktiskās ražošanas izmaksas salīdzina ar šo monētu vērtību un sniegto labumu.

3. pants

Apgrozības monētu emisija

1. Apgrozības monētas emitē un laiž apgrozībā ar nominālvērtību.
2. Nelielu monētu daudzumu, kas nepārsniedz 5 % no dalībvalsts emitēto apgrozības monētu uzkrātās kopējās neto vērtības un apjoma, ņemot vērā vienīgi gadus ar pozitīvu neto emisiju, var piedāvāt tirgū par cenu, kas ir augstāka par nominālvērtību, ja tas ir pamatots ar īpašu monētas kvalitāti, īpašu iepakojumu vai jebkādiem papildpakalpojumiem.

4. pants

Piemiņas monētu emisija

1. Ikviens dalībvalsts, kuras naudas vienība ir euro, var emitēt tikai divas piemiņas monētas gadā, izņemot gadījumus, kad:
 - a) piemiņas monētas kopīgi emitē visas dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro; vai

- b) piemiņas monētu emitē, ja valsts vadītāja darba vieta ir brīva uz pagaidu laiku vai šādus pienākumus pilda pagaidu vadītājs.

2. Katrā emisijas reizē apgrozībā laistais piemiņas monētu kopskaitis nepārsniedz augstāko no šādām divām robežvērtībām:

- a) 0,1 % no uzkrātā visu dalībvalstu, kuru naudas vienība ir euro, apgrozībā laistā 2 euro monētu neto kopskaita līdz tā gada sākumam, kas ir pirms attiecīgās piemiņas monētas emisijas gada; šo robežvērtību var paaugstināt līdz 2,0 % no uzkrātā visu dalībvalstu, kuru naudas vienība ir euro, 2 euro monētu neto kopskaita, ja tiek atzīmēts vispāratzīts un simboliski svarīgs notikums, – šādā gadījumā emisijas dalībvalsts atsakās turpmākajos četros gados emitēt vēl vienu piemiņas monētu, izmantojot paaugstināto robežvērtību, un izklāsta iemeslus, kādēļ tā izvēlējusies paaugstināto robežvērtību; vai
- b) 5,0 % no uzkrātā attiecīgās dalībvalsts apgrozībā laistā 2 euro monētu neto kopskaita līdz tā gada sākumam, kas ir pirms attiecīgās piemiņas monētas emisijas gada.

3. Lēmumu par to, vai emitēt piemiņas monētas ar kopīgu dizainparaugu, kuras emitē visas dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, pieņem Padome. Balsošanas tiesības tām dalībvalstīm, kuru naudas vienība nav euro, atceļ minētā lēmuma pieņemšanai.

5. pants

Kolekcijas monētu emisija

1. Kolekcijas monētām ir likumīga maksāšanas līdzekļa statuss tikai tajā dalībvalstī, kas tās emitējusi.

Emisijas dalībvalsts identitāte ir skaidri un viegli saskatāma uz monētām.

2. Lai kolekcijas monētas varētu viegli atšķirt no apgrozības monētām, tās atbilst visiem turpmāk minētajiem kritērijiem:

- a) to nominālvērtībai jāatšķiras no apgrozības monētu nominālvērtības;
- b) uz tām nedrīkst būt attēlu, kas līdzinātos apgrozības monētu kopīgajai pusei, un, ja uz tām ir attēli, kas līdzinās apgrozības monētu valsts pusei, to vispārējo izskatu joprojām var viegli atšķirt;

- c) to krāsai, diametram un svaram vai vismaz diviem no šiem trim parametriem ievērojami jāatšķiras no apgrozības monētām; atšķirību uzskata par ievērojamu, ja vērtības līdz ar pielaidi ir ārpus pielaides diapazona, kas noteikts apgrozības monētām; un
- d) tām nedrīkst būt smalki rievotas vai dziļi rievotas monētas jostas.
3. Kolekcijas monētas var piedāvāt tirgū par nominālvērtību vai par cenu, kas to pārsniedz.
4. Kolekcijas monētu emisiju novērtē, apkopojot monētu emisijas apjomu, kas jāapstiprina Eiropas Centrālajai bankai.
5. Dalībvalstis veic visus atbilstīgos pasākumus, lai novērstu to, ka kolekcijas monētas tiek lietotas kā maksāšanas līdzeklis.

6. pants

Apspriešanās pirms apgrozības monētu iznīcināšanas

Pirms tādu apgrozības monētu iznīcināšanas, kas nav apgrozībai nederīgas euro monētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1210/2010 (2010. gada 15. decembris) par euro monētu autentiskuma noteikšanu un rīkošanos ar apgrozībai nederīgām euro monētām ⁽¹⁾ 2. panta b) punkta nozīmē, dalībvalstis savstarpēji apspriežas ar Ekonomikas un finanšu komitejas kompetentās apakškomitejas starpniecību un informē dalībvalstu, kuru naudas vienība ir euro, naudas kaltuvju direktorus.

7. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2012. gada 4. jūlijā

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. D. MAVROYIANNIS*

⁽¹⁾ OV L 339, 22.12.2010., 1. lpp.

LABOJUMI

Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1235/2010 (2010. gada 15. decembris), ar kuru attiecībā uz cilvēkiem paredzēto zāļu farmakovigilanci groza Regulu (EK) Nr. 726/2004, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru, un Regulu (EK) Nr. 1394/2007 par uzlabotas terapijas zālēm

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” L 348, 2010. gada 31. decembris)

6. lappusē 1. panta 7. punktā:

tekstu: “7. Regulas 16. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“16. pants

(..)

3. Tirdzniecības atļaujas turētājs nodrošina, ka informāciju par zālēm atjaunina, ņemot vērā jaunākās zinātnes atziņas, tostarp novērtējuma secinājumus un ieteikumus, kuri publicēti Eiropas zāļu tīmekļa portālā, kurš izveidots saskaņā ar 26. pantu.

4. Lai riska un ieguvuma samēru varētu izvērtēt regulāri, Aģentūra var jebkurā laikā pieprasīt tirdzniecības atļaujas turētājam sniegt datus, kuri pierāda, ka riska un ieguvuma samērs joprojām ir labvēlīgs. Tirdzniecības atļaujas turētājs sniedz pilnīgas un ātras atbildes uz jebkuru šādu pieprasījumu.

Jebkurā laikā Aģentūra var pieprasīt tirdzniecības atļaujas turētājam iesniegt farmakovigilances sistēmas pamatlīetas kopiju. Tirdzniecības atļaujas turētājs iesniedz kopiju vēlākais septiņās dienās pēc pieprasījuma saņemšanas.”

lasīt šādi: “7. Regulas 16. panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“16. pants

(..)

3. Tirdzniecības atļaujas turētājs nodrošina, ka informāciju par zālēm atjaunina, ņemot vērā jaunākās zinātnes atziņas, tostarp novērtējuma secinājumus un ieteikumus, kuri publicēti Eiropas zāļu tīmekļa portālā, kurš izveidots saskaņā ar 26. pantu.

3.a Lai riska un ieguvuma samēru varētu izvērtēt regulāri, Aģentūra var jebkurā laikā pieprasīt tirdzniecības atļaujas turētājam sniegt datus, kuri pierāda, ka riska un ieguvuma samērs joprojām ir labvēlīgs. Tirdzniecības atļaujas turētājs sniedz pilnīgas un ātras atbildes uz jebkuru šādu pieprasījumu.

Jebkurā laikā Aģentūra var pieprasīt tirdzniecības atļaujas turētājam iesniegt farmakovigilances sistēmas pamatlīetas kopiju. Tirdzniecības atļaujas turētājs iesniedz kopiju vēlākais septiņās dienās pēc pieprasījuma saņemšanas.”

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

